

NAŠ ČASOPIS

IZHAJA ZA OBČINE VRHNIKA, BOROVNICA, DOBROVA-HORJUL-POLHOV GRADEC in BREZOVICA

Leto XXV, št. 245

September 1998

Glasni in molčeči

Pred nekaj dnevi smo v časnikarski družbi razpravljali o poročanju o lokalnih zadevah, tudi o lokalnih politikih in lokalni politiki. Kolega je zastopal mnenje, da je najbolj vesel, kadar kdo od občinskih svetnikov iznese kakšno veliko neumnost. In jo potem napiše. Moram pa zapisati, da živi v občinah, kjer imajo veliko šaljivcev, ki se za to sicer nimajo, ampak se tisto, kar povedo, pogosto sliši kot posrečena ali manj posrečena šala. Pa najbrž ni tako samo v onih petih ali šestih občinah, ki jih obiskuje, se včasih vsede na sejo občinskega sveta in lovi, kaj se jim bo posrečilo, ampak tudi kje drugod.

Nekateri naši kolegi prepogosto primerjajo življenje na občinski ravni z življenjem na državni ravni, se pravi, da bi se morali člani različnih občinskih svetov in župani ravnati po merilih visokega demokratičnega bontona. In da bi se njihove razprave iskriale od domislic, kakor se včasih iskri, kadar se spopadejo poslanci. Toda poslanci so profesionalci, oni so v parlamentu zelo dobro plačani, da zastopajo stališča svoje politične opcije, pogosto se zlasti po televiziji vidi, kako se spopadejo z besedami, kot da se ne bodo med seboj nikoli več pogledali. Potem pa žarometi ugasnejo in skupaj zavijejo na pivo ali pa - kar je zadnje čase posebej moderno - skupaj igrat košarko ali nogomet. Delujejo pač pri isti firmi, ki se ji pravi država, kar pomeni, da so v "istem sindikatu", kar spet pomeni, da so štiri leta skupaj v dobrem in slabem in da krojijo državno politiko z istega voza.

Seveda je smešno, če kdo občinski svet primerja z državnim zborom. Občinski svet ima omejene pristojnosti v domači občini, ureja zadeve, ki so daleč od državnih zadev. Res se je po količinah papirjev, ki jih morajo občinski uradniki sestavljati za svoje svetnike, pogosto videlo, kot da se je začelo tekmovanje z državno oblastjo tudi pri sestavljanju različnih gradiv. Dejstvo pa je, da veliko svetnikov v gradiva ni niti pokukalo in je bila potem v občinskem svetu vsaka njihova razprava kot pridiga onega župnika, ki je znal govoriti samo o vesoljnem potopu in poslednji sodbi, kakor pripoveduje nedolžna šala, pa naj je bil še tak praznik.

Od občinskih svetnikov se zahteva in so izvoljeni zato, da kukajo županu pod prste, da ne pretirava s stroški, in mu zato sprejemajo proračun, in prinesejo tudi kakšno drugo pametno rešitev, zlasti pa so tam zato, da v prostem času, kadar jih skličejo, za malenkostno odškodnino, ki jim pripada za porabljen čas, sprejemajo odloke o urejanju zadev v občini po svoji zdravi pameti in z nekaj prepotrebne znanja. Ali so delali dobro ali ne, jim tako ali tako vsake štiri leta povedo volilci.

Če preveč izjemajo občane, pa ničesar konkretnega iz tega ni, jim pač odrečejo zaupanje. Vsekakor to niso šolani politiki, ki bi morali paziti na svoje besede v argumentiranju določenih zadev, zato so njihove razprave pogosto podobne gostilniškemu pogovoru. Resnica pa je, da si oni svetniki, ki so iz težke kategorije, se pravi bolj modri in pametni ali tudi študirani, pogosto one, ki niso imeli sreče, da bi jih poslali v šole ali pa so že po naravi bolj počasni, pošteno privoščijo in jih prevpijejo, kar ni daleč od osebnih zamer.

Sicer pa se je v vsakem občinskem svetu že na površen pogled predvsem oblikovalo dve skupini: skupina glasnih in skupina molčečih, ne glede na to, kateri politični usmeritvi pripadajo. Na koncu je o vsem nasplošno odločalo glasovanje, kjer so prišli do izraza tako glasni kot molčeči. Zato je bilo prav vseeno, ali so se prepirali ali pa kulturno pogovarjali. Včasih je bilo vse skupaj celo najbolj podobno celonočnim sejam iz obdobja, ki bi ga vsi najraje pozabili.

Druga stvar, ki se je marsikdo ni naučil celo v tej štiriletni prvi učni dobi lokalne demokracije, ko so bili vsi svetniki poskusni zajčki, je, da je treba dobre predloge, ki niso zrasli na njihovem zeljniku, vsaj poslušati, če ne celo sprejeti, če je tako dobro za razvoj kraja. Smisel demokratičnega življenja je pač tudi v tem, da mora kdaj pa kdaj kdo pohoditi svoj prav, če vidi, da sili v nesrečo. Čeprav je res, da v razvoju vlečejo naprej pogumni, načelni in pošteni ljudje, ki ne spreminjajo stališč po vetru.

V velikem svetu in tudi pri nas pa je konec koncev tista skupina, ki obvladuje državne in krajevne razmere, ponavadi zunaj demokratičnih obzorij: ti imajo najboljše informacije na primer o dobrih zemljiščih, o ugodnih poslovnih potezah in podobnem, imajo denar, so predrzni, in imajo pri tem prijemljive interese. Najbrž bodo morali novi občinski svetniki in novi župani, ki bodo izvoljeni novembra ali najkasneje decembra, v prihodnje zelo paziti, da jim lokalne zadeve ne bodo uhajale iz rok.

Če je kje knjiga zgodovinskega spomina, ki bo popisovala ta čas, bo morda govorila o času zapravljenih priložnosti. Vsekakor bo potreben čas, da si tudi v naših občinah izmerijo, kako daleč lahko sežejo pri željah, da niso neuresničljive.

TONE JANEŽIČ

Poziv Vrhničanom

Turistično društvo Blagajana ob svoji 110-letnici pripravlja spominsko brošuro. Da bi bila brošura čim bolj popolna in kakovostna, prosimo vse Vrhničanke in Vrhničane, ki hranijo kakršne koli dokumente ali slikovne materiale o delovanju Turističnega društva Blagajana, naj tak material dostavijo na Cankarjev trg 8, kjer je sedež našega društva, ali pa naj nas pokličejo po telefonu 751-341.

Vse gradivo bomo zgolj preslikali in ga v najkrajšem času vrnili lastniku.

Asfalt na cesti Bevke - Blatna Brezovica

Župan Vrhnik Vinko Tomšič, predsednik KS Bevke Vinko Keršmanc in predsednik KS Blatna Brezovica Robi Gostiša so pred številnimi krajanji obeh krajevnih skupnosti v nedeljo 19. julija 1998 prerezali slavnostni trak ter s tem odprli nov asfalt na cesti med Bevkami in Blatno Brezovico. Vsi trije so zbrane tudi nagovorili in se nato skupaj z vsemi napotili peš proti Blatni Brezovici. Tako je ta cesta pridobila dolgo želeno asfaltno prevleko, ki je bila ena še zadnjih makadamskih cest v občini Vrhnik. Borba obeh krajevnih skupnosti ter krajanov za posodobitev te ceste je trajala več let, tako v prejšnji skupščini obdobju kot zdaj v občinskem svetu in upravi. To je večkrat povzročalo vroči kri, ki pa se je s sedanjo asfaltno prevleko le ohladila, kar je tudi prav. Nemara tista vztrajnost, ki je vedno znova postavljala ta vprašanja v občinski skupščini in zdaj v občinskem svetu, in pogosto je bilo slišati, ali ne morejo vprašati kaj drugega, le prinese rezultat kot tudi vse pritožbe krajanov obeh krajevnih skupnosti. Ob tem dogodku pa naj še povemo, da je bila prireditelj izpeljana v slogi obeh krajevnih skupnosti, padel je celo predlog, da bi se krajanji na ta dan tradicionalno srečevali in s tem poudarjali, da je dobro sosedsko sodelovanje vedno dobrodošlo in koristno. V slogi in prijateljstvu spoznaš človeka in tu je tudi moč še za nadaljne skupne akcije. Več o prireditvi na notranjih straneh.

S.S.

POZORI! SPET SMO ŠOLARJI NA CESTI! VOZITE PREVIDNO!

V torek 1. septembra so se odprla šolska vrata za vse osnovnošolce in srednješolce. Prvič so prag šole prestopili tudi najmlajši - prvošolčki in to kar 21.500. Nič manj pomemben pa ni bil prvi šolski dan za približno 30.370 mladitih, ki so prvič prestopili prag srednjih - poklicnih šol. S pričetkom pouka v šolah pa se je zelo povečal promet na vseh cestah, ulicah, pločnikih, prehodih za pešce ter v naseljih, krajih, mestih,... Za varno šolsko pot so v krajih zelo različno, vendar pa odgovorno poskrbeli. Tudi na našem območju, kjer izhaja NAŠ ČASOPIS je bilo in bo prve dni šole poskrbljeno za varno pot s strani policistov, posebnih redarjev, pripadnikov civilne zaštite in članov društva šoferjev in avtomobanikov. Ne glede na to pa moramo za varnost razporejenih otrok poskrbeti vsi, še posebno udeleženci v prometu. Zavedati se moramo, da so otroci nepredvidljivi, po dveh mesecih počitnic še vedno polni energije in zelo razposajeni. Zato naj vozimo previdno ter po predpisih.

Tudi uprave šol so veliko storile za varno šolsko pot. Ze prve ure so namenjali varni šolski poti ter s tem poučevali mlade šolarje, kako se je potrebno obnašati kot udeleženev v prometu. Saj se moramo vsi zavedati, da je vsako mlado življenje dragoceno.

Vabimo vas na srečanje članov Turističnega in Planinskega društva z Vrhniko

v nedeljo, 13. septembra, s pričetkom ob 13. uri

Podelitev priznanj Blagajana za najlepše urejeno zunanost in okolico hiše, stanovanjskega bloka, ulice in naselja ob 15. uri

STAREM MALNU

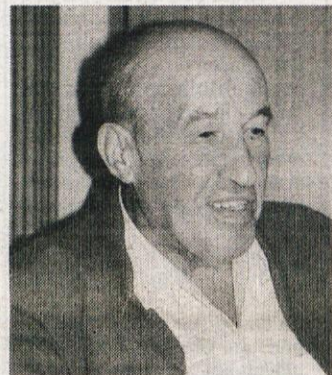
Za hrano, pijačo in glasbo poskrbljeno.

TD BLAGAJANA Vrhniko

POGOVOR Z JOŽETOM GRDADOLNIKOM

Hoteli so občino, imajo jo

Najprej uradna informacija: v Uradnem listu Republike Slovenije je bil 7. avgusta 1998 objavljen zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o financiranju občin in zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi občin ter določitvi njihovih območij, v katerem je kot 45. navedena tudi nova občina Horjul z naslednjimi naselji: Horjul, Koreno nad Horjulom, Lesno Brdo - del, Ljubogojna, Podolnica, Samotorica, Vrzenec, Zaklanec in Žažar. Sedež občine je v Horjulu.

O tem večletnem prizadevanju za lastno občino smo se pogovarjali s predsednikom odbora za samostojno občino g. Jožetom Grdadolnikom. Kot večina Horjulcev je tudi on prepričan, da so bili leta 1994 ogoljufani ob ustanavljanju novih občin po prvem zakonu o lokalni samoupravi.

Obvestilo bralcem in sodelavcem!

V tej številki Našega časopisa je nekaj novosti, na katere bi vas radi posebej opozorili:

- časopis lomimo računalniško, kar je verjetno vidno na prvi pogled, saj je tisk kvalitetnejši, slike pa so bolj jasne;
- na 2. stran, kjer so pravila za predvolilno kampanjo, kakor jo bomo objavljali v časopisu;

- mladinske strani s skupnim naslovom Zakon. Ureja jih Gregor Bulc s svojimi prijatelji in sodelavci, ki so na Vrhnik pripravili že nekaj odmevnih projektov. S svojimi prispevki se jim lahko pridružite;
- stran kulturnih napovedi: najbrž bo z naslednjimi številkami pridobivala na vsebini;
- nekaj zanimivega branja, ki ne govori le o tako imenovanih stroko lokalnih zadevah.
- za prihodnjo številko smo dogovorjeni o straneh, ki naj bi podrobneje osvetljevale gospodarstvo v regiji, saj brez kruha tudi velikih besed ne more biti.

Prispevke za naslednjo številko zbiramo do 30. septembra, izšla pa bo predvidoma 9. oktobra. Prosimo, da se držite teh rokov, saj se s tem ognemo tiskarskim napakam!

Urednik

Pravila objavljivanja predvolilnih tem in razglasov v Našem časopisu

Med predvolilno kampanjo, ko bomo v vseh naših občinah volili župane in občinske svetnike, to pa enkrat proti koncu novembra, si mora tudi Naš časopis v skladu s sklepom skupne komisije sedanjih štirih občin, ki se ji po sklepu državnega zbora, da je nova občina tudi Horjul, se pravi, da zdaj izdajamo časopis za pet občin, izdelati pravila za objavljane besedil med predvolilno kampanjo in jih objaviti. Nekateri prispevki kažejo, da se nam že dogaja predvolilna kampanja, zato je prav napisati, kako bo, ko se bo zares začela kampanja.

Naš časopis je glede na druga javna glasila v posebnem položaju, saj se denar za njegovo izdajanje napaja iz občinskih proračunov, iz katerih prejema svoje deleže tudi stranke, ki so bile uspešne na prejšnjih lokalnih volitvah. Zato je razumljivo, da bo šel del denarja teh strank tudi za objave v Našem časopisu.

Vendar bo Naš časopis del svojega prostora namenil tudi za brezplačne objave. Brezplačen prostor za objave predvolilnih sporočil vseh političnih strank in drugih list v posameznih občinah je omejen na četrtino časopisne strani, kar bo več, bomo zaračunali po naši oglasni tarifi.

Podobno bo s kandidati za župane. Tudi njim namenimo iz vsake občine po četrtino časopisne strani. Kar bo nad tem obsegom, bo treba plačati kot komercialni oglas.

To velja tudi za sedanje funkcionarje v občinah, ki naj bi pri svojem pisanju - če bodo spet na kandidatnih listah - v predvolilnem boju ne presegali obsega brezplačne četrtine strani. Sicer jim bomo poslali dodaten račun.

Pričakujemo velik naval, zato tudi ta omejitev, saj sicer lahko širimo obseg časopisa do neslutnih razsežnosti. Obseg časopisa pa je omejen s proračunom, ki ga vse občine namenijo časopisu.

Naš časopis bo predvolilno dogajanje sicer spremljal po svojih močeh, pri čemer ne bo zanemarjal raznovrstnosti zamisli, pogledov in nazorov, kakor je to delal že ob prejšnjih volitvah. Seveda bo poskrbel, da ne bosta trpeli ne ustavnost in ne zakonitost. Kar zadeva uredniško delo, bo o tematiki uredništvo odločalo predvsem v interesu vseh, ki nas berejo. Uredništvo ne bo dovoljevalo, da bi strani Našega časopisa postale prizorišče diskreditiranja političnih tekmecev, ne bo dovoljevalo, da bi s prispevki kršili splošne in veljavne civilizacijske norme v medčloveških odnosih in ne bo dovoljevalo takih napadov na tekmece, ki bodo pod ravnijo dobrega okusa.

Pričakujemo pa, da bo v različnih prispevkih kandidatov različnih strank za sedeže v občinskih svetih in za župane toliko koristnih zamisli za obogatitev lokalne samouprave v občinah, za katere izhaja Naš časopis, da bodo tudi ta sporočila vredna pozornosti uredništva, s tem pa tudi objave v časopisu.

Če se bo pokazala potreba, bo dober teden pred volitvami izšla še ena posebna predvolilna številka Našega časopisa.

Za uredništvo Našega časopisa
Tone Janežič, odgovorni urednik

PRAZNIK KRAJANOV BEVK IN BLATNE BREZOVICE

Dolgo pričakovana asfaltna prevleka je narejena

Nedeljo 19. julija 1998 si bodo krajanje Bevk in Blatne Brezovice prav gotovo zapomnili za vedno. Župan Vrhnik in oba predsednika krajevnih skupnosti so skupno prerezali otvoritveni trak na mostu pred Bevkami, kar je pomenilo, da je cesta med Bevkami in Blatno Brezovico uradno dobila dolgo pričakovano asfaltno prevleko.

Številni gostje in krajanje obek KS so se zbrali pri kulturnem domu v Bevkah. Tu je gostitelj predsednik KS Vinko Keršmanc predstavil obnovitvena dela na domu in njegov prizidek, kjer bodo svoje prostore dobili domači gasilci, otroci v vrtcu, kulturniki ter tudi vodstvo krajevnih skupnosti. Kot je povedal, vsa dela potekajo po načrtu, kar je tudi odraz, da se sredstva iz samoprispevka namenijo za tisto, za kar so se krajanje odločili. Računajo pa s tem, da bi se že naslednje leto lahko vsi vselili v nove prostore, saj so finančno svoje deleže že prispevali domači gasilci, občina Vrhnik in seveda krajanje sami.

Nato so se vsi zbrani napotili do podružnične šole v Bevkah, kjer je ravnateljica osnovne šole Log Dragomer odprla na novo asfaltirano šolsko dvorišče, ki bo bevkim šolarjem koristilo za zunanjo telesno vzgojo in druge aktivnosti. Da je bil asfalt res trden, so takoj pokazali učenci domače šole ter zaplesali nekaj plesov. Tudi ta asfaltna površina je zanimiva nova pridobitev tako za bevske kot blatnobrezovške otroke, ki hodijo v to podružnično šolo v Bevke. Odločitev o asfaltiranju pa je hitro padla na svetu KS Bevke in v dogovoru z vodstvom šole.

Glavna svečanost celotne prireditve pa je bila na mostu ceste pred Bevkami. Zbranim so tukaj spregovorili župan Vinko Tomšič ter oba predsednika krajevnih skupnosti Bevk in Blatne Brezovice.

Vinko Keršmanc je med drugim povdaril: "Končno smo povezali dve krajevni skupnosti še z asfaltno cesto. Ko se je vil prah pred nami in za nami, smo si želeli, da bi končno že dobili

asfalt. Vsaj dvajset let je bilo potrebnih, da je ob pobude na občino prišlo do realizacije. Kaj pa je teh 900 metrov asfalta, bi kdo dejal.

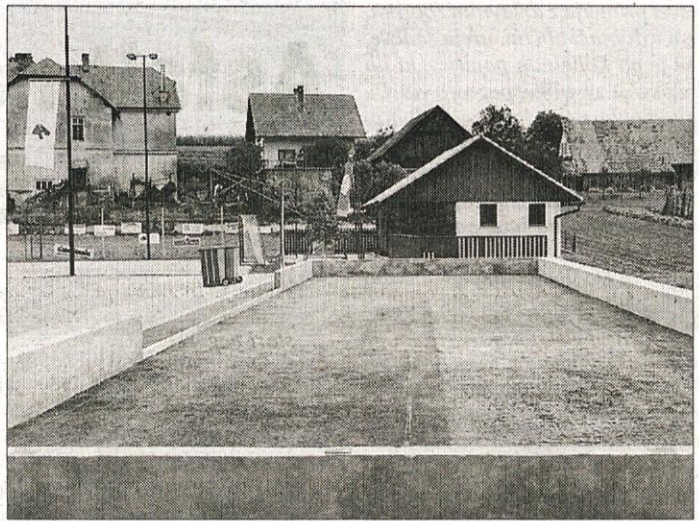
In na prvi pogled bi imel celo prav. Vendar pa je to prav posebnih 900 metrov. Saj je tu še nekaj let, morda dve, morda tri, poplavljalna Ljubljana in cesta je bila neprehodna. Tako vemo, je bilo potrebno navoziti na osnovno cesto ogromno materi-

investicijo vključil v predlog proračuna in tako tudi izpolnil obljubo, ki jo je dal krajanom Blatne Brezovice in Bevk, da bo cesta asfaltirana pred zaključkom tega mandata."

Predsednik Blatne Brezovice Robi Gostiša pa je dodal: "Doletela me je zares prijetna dolžnost, da kot predsednik KS Blatna Brezovica spregovorim nekaj besed ob otvoritvi dolge in težko pričakovane asfaltne ceste, ki bo

Trdnost asfalta na šolskem dvorišču so prvi preskusili domači učenci.

Športni park v Blatni Brezovici je pridobil še dve asfaltni balinarski stezi.

ala, ga utrditi in rekli so nam, čakati, da se umiri.

In zdaj smo tu, asfalt je tudi tu in spet mislim, da ga je premalo, saj ga je samo 6 cm, kakor so mi zatrdili pride po nekaj letih še ena plast... Prav je, da se vsem tistim, ki so pripomogli k uresničitvi tega projekta zahvalimo, tako občinskim svetnikom, ki so v letošnjem letu potrdili cca 10 mio SIT vredno investicijo, kot tudi županu, ki je

povezovala Blatno Brezovico in Bevke.

Ti dve naši barjanski vasi bosta z novim asfaltom marsikaj pridobili, prav tako nam bodo za to hvaležni kolesarji in ostali turisti, ki radi prihajajo k nam. Privablja jih Mali plac, močvirski tulipan, tišina polj in polja polna sanj.

Prepričan sem, da bo nova cesta zblížala ljudi in poglobila sodelovanje tako na kulturnem,

Stane Petrič, krajan Blatne Brezovice, tudi član ansambla Nagelj, vedno rad prisloži na pomoč svojim sovaščanom.

športnem, gospodarskem in ostalih področjih.

Ob obilnem dežju ne bo več bojazni, da bo cesta poplavljalna in tako bomo s čolni raje vozili turisti ali pa morda ribiče. Pa šalo na stran, prav vsem, tako kmetom, delavcem in našim otrokom bo olajšan in skrajšan marsikateri ovinek, ki smo ga morali doslej prehoditi ali prevoziti po prašni makadamski poti.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil predstavnikom občine Vrhnik in vsem ostalim, ki so pripomogli k temu, da sta naši vasi dobili asfaltno povezavo."

Vsi trije so nato tudi prerezali otvoritveni trak ter asfalt predali svojemu namenu v uporabo. Prisotni so se napotili po novem asfaltu peš do Blatne Brezovice, kjer je bila v športnem parku Blatna Brezovica še ena svečanost. Športniki Blatne Brezovice so pridobili nov športni objekt in to novo balinišče, kjer se bodo lahko rekreirali tako stari in mladi krajanje. Prireditev pa so zaključili z veselico, na kateri je zaigral ansambel Nagelj. Prav tu pa sta oba predsednika krajevnih skupnosti obljubila, da bodo taka srečanja postala tradicionalna, ki jih bodo spominjala na res dolgo pričakovano asfaltno prevleko na cesti med obema vasema. Oba predsednika sta se še na koncu zahvalila predstavniku Cestnega podjetja Ljubljana in obenem krajanu Blatne Brezovica Stanetu Petriču, ki je največ pripomogel za pridobitev novih asfaltnih površin v Bevkah in Blatni Brezovici.

S. S.

Kulturni dom v Bevkah že kaže svojo pravo podobo, na prizidku je že streha in dela hitro napredujejo.

Ravnateljica osnovne šole Log Dragomer Karolina Keglevič je prerezala otvoritveni trak.

Škoda, ki jo povzroča divjad na kmetijskih površinah - obvestilo kmetom !

Dne 12. avgusta 1998 je župan g. Vinko Tomšič sklical sestanek, ki so se ga udeležili predstavniki lovcev, kmetov, kmetijski inšpektor in Kmetijska svetovalna služba. Namen sestanka je bil, kako preprečiti nastajanje škod od divjadi na kmetijskih površinah oz., kako pravično poravnati nastalo škodo.

Sklepi sestanka so naslednji:

Kmetje,

- preglejte posevke koruze ter drugih okopavin, če so poškodovani od divjadi (jelen, divji prašič),

- nastalo škodo prijavite na naslov: Franc Turk, Verd 3a. Na tem naslovu je

knjiga, kamor vpišete podatke o škodi.

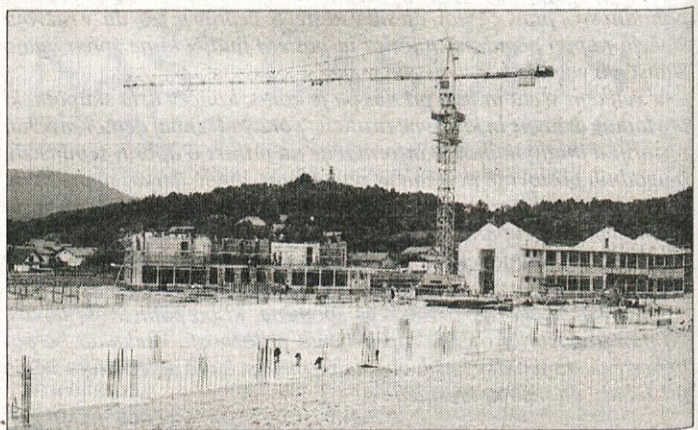
- Škoda bo ocenjena samo pred pravilom pridelka.

- Kmetje, ki živite na območju občine Borovnica, javite nastalo škodo lovskim gospodarjem, ki so vam znani in jih je imenovala Lovska družina Borovnica.

Na kmetovo željo bo nastalo škodo ocenil gospod črne, dipl.inž. agronomije iz Ljubljane oz. komisija, ki jo imenuje upravni organ občine.

Če hočemo preprečiti nastajanje večjih škod v prihodnjem obdobju, morate kmetje prijaviti vsako škodo.

Kmetijska svetovalna služba

Nova šola hitro napreduje

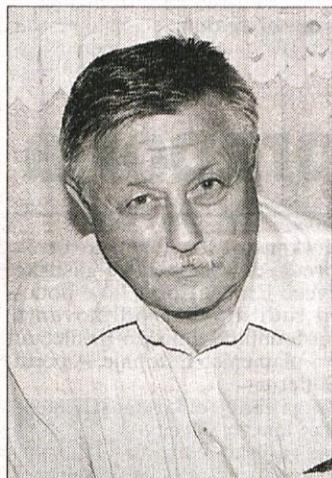
Ob industrijski coni pri bivših tankovskih hangarjih gradijo novo šolo na Vrhniku. Kot vemo, smo del financiranja za to šolo izglasovali na referendumu. Gradi jo Gradbeno podjetje Grosuplje s kooperanti. Tako dela resnično vidno napredujejo, in potekajo v skladu s terminkim planom. Do 15. septembra naj bi bila oba šolska objekta že pod streho, v decembru pa naj bi se zaključila 3. faza gradnje, kar pomeni, da bodo vsi objekti zgrajeni, s strehami, okni in vrati vred. Nadzor nad gradnjo izvaja podjetje Primis Vrhnik d.d. z arhitektoma Igorjem Frelhom in Liljano Gutnik. Škoda, da država omejuje že obljubljena sredstva.

S. S.

POGOVOR Z ANDRAŽEM GRUDNOM, PREDSEDNIKOM SVETA KS VRHNIKA - BREG

Krajani odrinjeni pri odločanju

Krajevna skupnost Vrhnika Breg je ena od treh vrhniških krajevnih skupnosti v samem mestnem jedru. Hkrati je to tudi jedro občinskega središča, kamor se stekajo vsa pota prebivalcev in obiskovalcev, ki na Vrhniko prihajajo po uradni dolžnosti. Z Andražem Grudnom, predsednikom Sveta KS Vrhnika Breg, smo se pogovarjali, kaj lahko za ljudi napravi krajevna skupnost, ki ima sedež prav nasproti občinske uprave, se pravi v občinski senci.

Andraž Gruden, predsednik sveta KS Vrhnika-Breg

Vrhniška občina je v svojem statutu ohranila krajevne skupnosti kot pravne osebe, česar v nekaterih drugih občinah nimajo več. Za vaše predele je to seveda dobro, ker nekakšna krajevna oblast ohranja krajevno samozavest. Kako je to na Vrhniki kot mestu?

Tudi sam menim, da krajevne skupnosti (KS) kot pravne osebe morajo ostati. Seveda je v mestih, ki so razdeljena na četrti ali KS, težje ohranjati krajevno pripadnost. Ljudje v mestih se manj poznajo med sabo, težje jih je pridobiti za skupno stvar. Težave, ki se kažejo v mestu, ne zadevajo vseh ljudi, zato je ljudi težje pridobiti za sodelovanje. Na vasi težave lažje rešujejo skupaj. Tako je pač. Zato morajo biti člani Sveta v mestni KS toliko dejavnejši in odprti tudi za probleme, ki ne zadevajo neposredno njih.

Gre namreč za vprašanje, kakšne zasluge si za razvoj območja, na katerem deluje, lahko lasti krajevna skupnost in kakšne občina. Vsaka občinska uprava - to se zdaj že vidi - najprej poskrbi, da njeno središče pokaže najlepšo podobo. Skratka, kakšne naloge ima pri urejanju kraja krajevna skupnost in kako si vlogo deli z občinsko upravo? Zadnje čase je zlasti Stara cesta precej razdejana.

Po statutu krajevna skupnost nima posebnega vpliva na razvoj območja. Ves trud KS je omejen na dajanje različnih pobud in predlogov predvsem

glede urejanja prostora. Vse funkcije prejšnje krajevne skupnosti je prevzela občina, prejšnje občinske funkcije pa država s svojimi upravnimi enotami. Krajevna skupnost je tako bistveno izgubila svoj pomen pa tudi vloga občine se je zmanjšala. Pojavlja se težnja po centralizaciji. Država dobiva čedalje večjo moč. Tako se vprašujem, ali so krajevne skupnosti formalno sploh potrebne. Vsebinsko seveda so, ljudje vendar morajo imeti neki vpliv na urejanje prostora okoli sebe. Naj navedem konkreten primer: Pri načrtovanju zidave nekega objekta, ki bi bil po mnenju okolice popolnoma nepotreben in celo škodljiv, je na protest krajevne skupnosti predstavnica upravne enote mirno odgovorila, da bo objekt postavljen ne glede na proteste krajanov in krajevne skupnosti. Objekt se zdalec ni splošnega pomena, da bi zato lahko kršili pravico krajanov. Krajevna skupnost torej v primerjavi z občinsko upravo igra formalno precej nepomembno oziroma stransko vlogo, mislim pa, da je od članov sveta KS in od krajanov odvisno, kakšna je ta vloga.

Vrhniško središče je v zadnjih letih precej spremenilo svojo "dušo". Kraj, v katerem je pred slovensko vojno ob koncih tedna prevladovala tako imenovana sivomaslinasta barva, se je po osamosvojitvi počasi razvil v nekakšno središče, ki si je moralo poiskati novo identiteto. Za vaše krajevne skupnosti se ve, da urejajo zadeve po svojih močeh in poskušajo na različne načine uveljavljati svoje interese v občinskem svetu. Kakšna je pri tem razlika z mestno KS in kako vrhniški meščani skozi svojo KS uveljavljajo svoje interese?

Mesto Vrhnika je razdeljeno na tri krajevne skupnosti: Center, Vas in Breg. Seveda skupne težave rešujemo skupaj vse tri KS. Tako smo se na skupnem sestanku večkrat sešli in obravnavali problem lastninjenja kabelske televizije. Več skupnih

sestankov smo imeli tudi zaradi lastninjenja Doma KS, ki si ga lasti Športna unija. Skupaj smo tudi prenovili Dom KS. Ob tej priložnosti se moram zahvaliti tudi predsedniku KS Center g. Otu Prebilu in predsedniku KS Vas Karolu Jurjevčiču za odlično sodelovanje.

Probleme, ki zadevajo posamezne KS, rešujejo Sveti KS ločeno. Vsekakor pa je delo svetnikov v mestni KS nekoliko zahtevnejše, ker morajo imeti posluš tudi za probleme, ki ne nastajajo neposredno v njihovi okolici. Krajan obvestijo svetnika KS o nekem problemu ali akciji, ki jo želijo speljati. Svetnik potem pojasni problem na seji sveta in skupno se dogovorimo o ukrepih, ki jih moramo storiti. Največkrat se to izoblikuje kot dopis občinski upravi, ta pa ima ali pa tudi ne posluš in možnost, da problem reši ali pa ga posreduje na državno ravno. Tu pa se stvari upočasnijo in potrebne so intervencije, dopisi in prošnje, da stvar sploh gre v postopek. Tako težave z zvočno izolacijo ob avtocesti niti po dveh letih niso rešene.

Pred leti se je precej govorilo o oplinjanju Vrhnike. Nekaj je pri tem že narejenega, vendar še ne vse. Kot povsod je seveda tudi tu vprašanje individualnih kurišč, ki onesnažujejo ozračje. Koliko vpliva ima KS na to, da bi stvari premaknili, zlasti zdaj, ko se je občina podala v zelo obsežne investicije in mora poleg drugega poskrbeti še za nov vrtec, ker je stari pogorel.

Oplinjanje na Vrhniki se je že začelo. Vlogo KS vidim predvsem v tem, da bi hkrati z njim poskušali urediti tudi drugo infrastrukturo, pri tem pa bi morali prepričati občane o prednosti plinske kurjave. Seveda bi morala oplinjanje finančno podpreti tudi država. Ker je to veliko finančno breme za vsako gospodinjstvo, bi morala država regresirati uvedbo plina ali omogočiti ugodna posojila. Na zajetne občinske investicije pa KS nima vpliva.

V zadnjih letih se je na Vrhniki razvilo bogato kulturno in športno življenje. Dobro vemo, kdo so prireditelji. Velikokrat pa postajajo zadeve nekoliko nepregledne. Krajevna skupnost kot organizirano telo prebivalcev ima na primer tudi dolžnost, da neko prireditev podpre ali se ji upre, zlasti kadar gre za nočni hrup. V preteklosti so bili zelo različni pogledi glede tega, ali naj bo v mestu ponoči mirno ali naj bo Vrhnika samo spalno naselje Ljubljane. Ali v vaši KS govorite tudi o kakšnih pozitivnih zabavnih življenjskih dejavnostih? V mestnem središču je precej gostišč, najbrž bo živo tudi okoli hotela Mantova, ko bo obnovljen. V našem časopisu smo večkrat priročili jezne prispevke občanov, ki hočejo mir. Kako je s spokojnostjo na eni strani in z živahnostjo na drugi?

Kulturne in športne prireditve krajanov najverjetneje ne motijo. V načelu take prireditve podpiramo in brez težav izdamo dovoljenje zanje. Verjetno ni težav niti pri lokalnih, ki so odprti malo dlje v noč; zlasti poleti je prijetno posedeti zunaj s prijatelji. Seveda gostje ne smejo motiti okoliških prebivalcev. Na prostoru, kjer stoji Mantova, je bila gostilna že v prejšnjem stoletju, zato se čudim, da se ljudje nastanijo poleg lokala in se potem pritožujejo, da jih moti. V neposredni bližini Mantove ni stanovanj, da bi prebivalci motili morebitni hrup. Seveda pa lokali sredi stanovanjskih naselij, ki so odprti daleč v noč, moteče delujejo na okolico z vpitjem, glasbo in prometom. V tem primeru bi bilo treba poostri nadzor. V drugih razvitih državah imajo nočne lokale v določenem mestnem predelu, nad njimi pa stanujejo njihovi lastniki ali zaposleni, tako da hrup moti samo tiste, ki imajo dobiček od lokala.

Ali lahko kot predsednik KS uveljavite svoj vpliv v občinskih telesih in na kakšen način to naredite? Včasih kdo pravi: "Ko bi bil župan, bi nekatere stvari odločilne povedal in izpeljal"; nekateri pa imajo velike želje in pravijo: "Če bi bil minister ali predsednik vlade, bi drugače ukrepal". Kaj je po vašem mnenju na območju KS nujno, a se "tam zgoraj" noče nikamor premakniti.

Moram priznati, da kakšnega posebnega vpliva v občinskih telesih nimam in menim, da imajo tudi drugi predsedniki KS tak občutek. Stvari bi se lahko bistveno spremenile, če bi na sejah Občinskega sveta sodelovali tudi predsedniki KS, ker nekatere probleme mnogo bolj poznajo kot občinski svetniki. Seveda je odvisno, koliko stvari poznaš in kako jih predstaviš. A če si dovolj seznanjen s problematiko in si pripravljen prisluhniti tudi nasprotnim argumentom, potem si lahko in moraš biti odločen. Vedno pa je nekaj problemov, ki jih "tam zgoraj" iz takega ali drugega razloga ignorirajo. Moti me samo omalovažujoč odnos tistih "tam zgoraj" do tistih "tam spodaj". Lep primer je ureditev infrastrukture na območju nekdanjega Delavskega naselja. KS Breg se je trudila, da bi celotna infrastruktura (kanalizacija, meteorna voda, plin, kabelska televizija, javna razsvetljava, telefon, električna napeljava) potekala pod cestiščem. Pisali smo dopise, udeleževali smo se sestankov, na katerih smo dokazovali, da je ta različna najcenejša in najboljša. Ni nam uspelo. Električna in telefon potekata še zmeraj nad zemljo. Državni monopol je pač premočan. Ni nam uspelo niti prepričati izvajalca, da bi bil plinski priključek speljan do vsake hiše, čeprav nekateri za to še niso zainteresirani ali pa nimajo denarja, kajti to bi lahko bistveno zmanjšalo poznejše stroške, sedanj pa bi bili prav malo višji. Težko razumem, da ljudje "tam zgoraj" tako lakoverno trošijo davkoplačevalski denar. Zadnji čas je, da se to spremenijo. Toda to je že druga tema in o tem morda kdaj drugič.

POSLANSKA KLOP ŠT. 48

V jeseni bo veliko dela

Po zatišju avgustovskih parlamentarnih počitnic, bile so krajše, kot ponavadi, Državni zbor in Vlado RS čaka pestra politična jesen, ki ji bodo temperaturo dvignile še novembrske lokalne volitve. Izkušnje kažejo, da so prav lokalne volitve

priložnost za krepitev strank in pomemben vmesni korak do uspeha na državnoborskih volitvah. Zato se bodo v predvolilni tekmi gotovo odprle tudi širše teme, ki ne zadevajo samo lokalnih potreb in interesov.

Teh tem pa je veliko. Predsednika največjih koalicijskih strank sta pred poletno siesto sicer izrazila zadovoljstvo ob usklajenosti koalicije glede nekaterih ključnih vprašanj. Na nekaterih področjih je temu res tako, drugod je to bolj posledica močnega in, presenetljivo, vse bolj usklajenega pritiska sicer programske raznorodne opozicije. Ta se bo gotovo še okrepil ob proračunski razpravi, katere začetek se bo predvidoma časovno ujemal prav z volilno kampanjo.

Oblikovanje proračuna za leto 1999 pa ni edina naloga vladne koalicije. Že v prvih septembrskih dneh bo v odborih in komisijah državnega zbora potekala razprava o slovenskih pogajalskih izhodiščih za članstvo naše države v Evropski uniji. Sprejeti sklepi bodo že v veliki meri opredelili bodoča razmerja Slovenije do članic EU. Dejstvo namreč je, da je večinski del procesa pridruženja vezan na prevzem pravnega reda, ki velja v EU, le kakšnih deset odstotkov manevrskega prostora pa je v pogajanjih. Zato je izjemno pomembno, kako jih bo Slovenija izkoristila.

Drug pomemben vidik procesa vključevanja v EU je sprejem t.i. zaščitne ureditve, zakonskih določil, s katerimi naj bi v okviru pravnih norm, ki veljajo v EU, zavarovali nacionalni interes. Tu bo potrebno pohiteti. Predvidoma v nekaj mesecih bo pričel veljati Pridružitveni sporazum, ki ga je Državni zbor ratificiral lani julija, do njegove veljavnosti pa ga morata ratificirati le še dva parlamenta držav EU.

Reforma davčnega sistema je prestala drugo obravnavo v Državnem zboru, za predvideno uveljavitev sredi prihodnjega leta pa bo treba že jeseni opraviti še tretje branje. Kar precej razprav bo še o višini davčnih stopenj, čeprav sprememb ni pričakovati. Številna predlagana, a k sreči ne sprejeta dopolnila v drugem branju kažejo, da si različni lobiji skušajo ob davčni reformi izboriti privilegiran položaj. Veliko demagogije je bilo npr. ob zahtevah po ničelni stopnji za založništvo ("Le kultura lahko ohrani slovenstvo."), čeprav je jasno, da bi med in mleko v tem primeru pobrali predvsem založniki, ki izdajajo knjige lahkotnejšega žanra. Problematike na področju kulture gotovo ni mogoče reševati v davčnem zakonu, podobno kot tudi ne sociale. Država mora z mehanizmi v področni zakonodaji sistemsko reševati težave, ki se bodo pojavile z novim davkom. Sprejet sklep Državnega zbora, da bi ob uveljavitvi davka na dodano vrednost sprejeli še ustrezno zakonodajo s področja socialne in družinske politike je obveza, s katero se je vlada že soočila, predlagane rešitve v Zakonu o družinskih prejemkih pa so postavljene v pravo smer.

Trd oreh bo zlasti pokojninska reforma, ki jo kar predolgo odlagamo. Njena bremena bodo padla na srednji in zlasti mlajši del populacije, temu se pač ni mogoče izogniti. Pritisk sindikatov je prvotno predlagani rešitvi že obrusil robove. Vlada namreč ne vztraja več pri drugem stebru v prvotni rešitvi. Žal, saj bomo nepopolno reformo na nek, upajmo, da ne celo bolj boleč način plačali pozneje. Tudi z leti upokojevanja je problem; mnogim je 65 let preveč, čeprav se tudi v Zahodni Evropi starostna meja upokojevanja podaljšuje. Tem odgovarja dr. Berta Jereb, ki s strani SLS sodeluje na pogajanjih, takole: "Dalj časa živimo, dalj časa jemo in bomo morali tudi dalj časa delati!"

Pomembnih odprtih vprašanj je torej veliko, časa bolj malo. In če se spomnimo še na (ne) izvolitev dveh ustavnih sodnikov, imenovanje novega državnega tožilca, ponovno odločanje o spremenjenem Zakonu o denacionalizaciji, z njim povsem zadovoljen ni nihče, razpravo o spremembah Zakona o lokalni samoupravi, ki je bila julija prestavljena zaradi zahteve za zbiranje podpisov za referendumsko odločanje, ter na medstrankarsko usklajevanje dokumentov o komunističnem režimu in narodni spravi, potem jeseni res ne bo nikomur dolgčas.

Leon Gostiša

Še 246 metrov asfalta na cesti Podlipa - Smrečje

Na odseku ceste pri gostilni Kasarna na Smrečju, je bilo v mesecu avgustu postavljeno še 246 metrov novega asfalta na makadamsko podlogo. Nov asfalt, urejene bankine, odvodnjavanje z asfaltno muldo in nov podporni zid, je financirala občina Vrhnika v višini 7,5 mio SIT. Tako je sedaj ostalo le še nekaj več kot 1 kilometer makadamskega cestišča na cesti med Podlipo in Žirmi. Od odgovornih na občini pa smo izvedeli, da bo ta ostanek makadama dobil asfaltno površino v bližnji bodočnosti.

S. S.

POVABILO

Vabimo Vas na predstavitev knjige z naslovom

NOVELE O LJUBEZNI BORISA VIŠNOVCA, pisatelja potopisnih črtic, režiserja filma Odtisi v Barju, snemalca, publicista in reporterja.

Pogovor z avtorjem bo vodil g. Franci Šali, urednik pri Dolenjski založbi.

V kulturnem programu sodelujejo: Mirjam Kalin, solistka ljubljanske Opere, Nataša Valant, pianistka, Marina Dornig in Drago Razboršek, igralka Šentjakobskega gledališča iz Ljubljane.

Predstavitve novel, ki so "globoke po svojem duhovnem sporočilu", bo potekala v petek, 18. septembra ob 19. uri v Cankarjevem domu na Vrhniki.

Obnova dela Stare ceste se po dolgem času bliža koncu. Nekako vse je pripravljeno za položitev asfaltno podlage. Mogoče pa je sedaj, ko je izšel Naš časopis, že položena. Pod asfaltno podlago pa je bila obnovljena celotna infrastruktura: vodovod, kanalizacija, različni kabli in plinska napeljava. Z novo asfaltno preobleko bodo vpeljali tudi nov prometni režim. Prav to povzroča jezo stanovalcev Stare ceste, lastnikov lokalov in najemnikov lokalov. Sklenjen je dogovor z občino, da se bo o prometnem režimu na Stari cesti še treba dogovarjati in nekako uskladiti interese stroke in uporabnikov.

S. S.

- jgs -

PRILAGAJANJE EVROPI Spreminjanje poslovnika državnega zbora

"Procedura je mati demokracije" je stavek, ki ga je v parlamentu pogosto slišati. Poslužujejo se ga tako opozicijski kot tudi pozicijski poslanci, čeprav prvi verjetno večkrat. Temeljni dokument, ki poleg ustave

določa proceduro v procesu odločanja, je poslovnik državnega zbora. Z njim se ureja organizacija in način dela državnega zbora ter uresničevanja pravic in dolžnosti poslancev. Najpomembnejši del poslovnika pa je zakonodajni postopek. Ta predvideva obravnavo zakonov v treh fazah oziroma obravnava.

V prvi obravnavi predloga zakona se opravi predstavitev predloga zakona v državnem zboru in razprava o razlogih, ki zahtevajo sprejem zakona ter o načelih in ciljih zakonskega predloga. V tej fazi vlaganje amandmajev k posameznim določbam zakona ni mogoče, pač pa je možno do konca splošne razprave vlagati dopolnjevalne in spreminjevalne predloge. Državni zbor se po končani splošni razpravi lahko odloči, da se opravi druga obravnavna že na isti seji oziroma na naslednji, seveda pa lahko sprejme sklep, da se zakon ne sprejme in s tem konča proceduro sprejemanja zakona.

V drugi obravnavi razpravlja državni zbor po vrstnem redu posebej o vsakem členu predloga zakona in nato še o naslovu zakona. Ko državni zbor konča razpravo o posameznem členu predloga zakona, poslanci o njem glasujejo. Na koncu poslanci glasujejo še o naslovu zakona. V tej fazi lahko poslanci, matično delovno telo, zainteresirano matično telo ali predlagatelj zakona predlagajo spremembe in dopolnitve z amandmaji. O vseh amandmajih se opredeli matično delovno telo, svoje mnenje pa lahko o vseh amandmajih poda tudi predlagatelj zakona. Državni zbor odloča o vseh amandmajih, če je na določeno določilo vloženih več amandmajev, najprej odloči o najbolj oddaljenem.

Če v drugi obravnavi ni bil k besedilu zakonskega predloga sprejet noben amandma ali so bili sprejeti le amandmaji, ki so po mnenju sekretariata za zakonodajo in pravne zadeve redakcijske narave, lahko državni zbor že na isti seji preide na tretjo obravnavo predloga zakona. Če so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k besedilu zakonskega predloga, se lahko opravi tretja obravnavna po preteku najmanj sedem dni od dneva, ko poslanci dobijo besedilo zakonskega predloga s sprejetimi amandmaji.

Za tretjo obravnavo predloga zakona pripravi sekretariat za zakonodajo in pravne zadeve celovito besedilo predloga zakona s sprejetimi amandmaji in z obrazložitvijo sprememb v besedilu členov, ki so bili predloženi za drugo obravnavo.

V tretji obravnavi razpravlja državni zbor o zakonskem predlogu kot celoti. Obravnavna posameznih členov predloga zakona je mogoča le o tistih členih, h katerim so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji. V praksi to pomeni, da se lahko amandmirajo le tisti členi, ki so bili amandmirani v drugi obravnavi. Amandmaje lahko vložijo najmanj deset poslancev, poslanska skupina, matično delovno telo, predlagatelj zakona in vlada. Tudi v tretji obravnavi poda mnenje k zakonskemu predlogu matično delovno telo.

Po končani razpravi in glasovanju o vloženih amandmajih državni zbor glasuje o zakonskem predlogu v celoti. V primeru, da je s sprejetimi amandmaji porušena medsebojna skladnost posameznih določb zakona, je dolžnost sekretariata za zakonodajo in pravne zadeve, da na to opozori predsednika državnega zbora, ta pa poslance in predlagatelja zakona. V takem primeru je potrebno pripraviti uskladišne amandmaje, ki jih lahko pripravi predlagatelj zakona, vlada ali matično delovno telo. Zaradi priprave takega amandmaja predlagatelj lahko predlaga, da se odločanje o zakonu preloži na naslednjo sejo državnega zbora.

Opisani postopek je seveda le grob in dokaj približen prikaz normalnega zakonodajnega postopka, ki je predpisan v veljavnem poslovniku državnega zbora.

Ker se želi država Slovenija vključiti v Evropsko zvezo kot polnopravna članica, mora v procesu približevanja uskladiti svojo zakonodajo z evropskim pravnim redom. V prihodnjih nekaj letih bo moral slovenski parlament sprejeti kopico novih zakonov, hkrati pa bo moralo biti popravljenih zelo veliko število že sprejetih zakonov in podzakonskih aktov.

Že na prvi pogled je jasno, da veljavni poslovnik v relativno kratkem času, ki je na razpolago, ne omogoča normalnega obravnavanja in sprejemanja potrebnih sprememb zakonodaje. Ker je bil poslovnik do sedaj že večkrat spremenjen, k posameznim določbam poslovnika, pa je bilo do sedaj sprejetih že precej razlag, je komisija državnega zbora za poslovnik že v lanskega maja sprejela sklep, da se pričetno pripravljati spremembe poslovnika.

Posebna delovna skupina pravnih strokovnjakov, tako teoretikov ustavnega prava kot praktikov iz vrst strokovnih delavcev državnega zbora, ki jo vodi dr. Igor Kaučič, je pripravila novo delovno besedilo poslovnika. Ta obsega štiri sklope vprašanj. Prvi sklop ureja vprašanja, ki v veljavnem poslovniku niso ustrezno rešena, kot na primer postopek spreminjanja ustave, izdajanje prečiščene besedila zakona, pobude za zakonodajni referendum ter zahteve po obravnavi pred ustavnim sodiščem.

Drugi sklop je namenjen vprašanjem spreminjanja zakonodajnega postopka, postopka za sprejem državnega proračuna ter postopkov za sprejem drugih aktov državnega zbora. Najpomembnejše so spremembe rednega zakonodajnega postopka. Te bistveno spreminjajo obstoječi postopek, saj bi se prva obravnavna zakona opravila le v matičnem delovnem telesu. Tako bi se izognili podvajanju, ker državni zbor ne bi ponovno opravil splošne razprave o zakonu, hkrati pa bi se s tem močno povečal pomen matičnega delovnega telesa. Druga obravnavna po tem predlogu ni doživela posebnih sprememb, razen da se o naslovu zakona glasuje le v primeru, če je bil le ta amandmiran. Za tretjo obravnavo pa besedilo predloga predvideva bistvene spremembe. Tako bi bila odpravljena možnost predlaganja amandmajev, saj je dosedanja praksa zaradi ambicij poslancev, da v tretji obravnavi poizkušajo "popravljati" izglasovane rešitve v drugi obravnavi, velikokrat po nepotrebnem podaljšala postopek sprejemanja zakona.

Tretji in četrti sklop sprememb se nanaša na določbe veljavnega poslovnika, ki jih predlog odpravlja zaradi podvajanja vsebin ter na redakcijske spremembe in dopolnitve.

Spreminjanje poslovnika državnega zbora, ki že po naravi stvari posega v občutljivo razmerje med opozicijo in pozicijo ter potrebna dvotretjinska večina pogojeta dogovor vseh parlamentarnih strank. Primerjava tako obstoječega poslovnika, kot predloga sprememb, z ureditvami drugih parlamentarnih sistemov v evropskih državah in v svetu kaže na dejstvo, da ima parlamentarna manjšina možnost uveljavljanja svojih stališč in da lahko učinkovito nadzira delovanje vladajoče koalicije.

Komisija za poslovnik bo že v prvih dneh septembra obravnavala predlog delovnega besedila poslovnika. Ker gre za dokaj kompleksen tekst, ki obsega dvesto tridesetdeset členov, bo razprava prav gotovo še dolga in naporna. Kot član komisije pa sem zmeren optimist in upam, da bodo spremembe poslovnika, ki bodo, če bodo sprejete, veljale v naslednjem mandatu, pripomogle k večji racionalnosti in učinkovitosti delovanja državnega zbora.

Richard Beuermann

Pogled na paradni postroj gasilcev pred svečano tribuno.

120 LETNICA PGD VRHNIKA

Priznanja in razvitje novega praporja

V mesecu juliju so vrhniški gasilci praznovali svojo 120 letnico delovanja. Ob tej priložnosti so pripravili slovesnost. Najprej so 16. julijav Cankarjevem domu na Vrhniko pripravili slavnostno sejo, v soboto 18. julija pa svečano parado z razvitjem novega praporja.

Na slavnostni seji, katero so se udeležili številni gostje, je predsednik društva Janez Slavec prebral kroniko društva, ki zajema prehojeno 120 letno pot vrhniških gasilcev (del kronike objavljamo posebej). Poudarjeno je tudi bilo, da je bilo vrhniško gasilsko društvo eno izmed prvih v Sloveniji, ki je v svojem 120 letnem delovanju doživljalo vzpone in padce, kar je za tako dolgo dobo delovanja tudi razumljivo. Na slavnostni seji so za kratek kulturni program poskrbeli pevci okteta Raskovec, po-

ljena pa so bila tudi številna priznanja.

Društvena priznanja so prejeli najstarejši člani društva, ki so v petdesetih in kasnejših letih ostali zvesti gasilstvu na Vrhniko. Ti pa so: Janez Brenčič, Marjan Kenk, Jože Nadlišek, Drago Knapič, Anton Pečar, Ivan Novak, Ciril Furlan, Franc Lešnjak in Slavko Sinkovec. Podelili so tudi priznanja mladim gasilcem, ki so se izkazali v zadnjih letih na številnih gasilskih tekmovanjih in akcijah, ki so jih imeli v okviru društva.

Predsednik gasilske zveze Vrhniko Ivan Turk in predsednik PGD Vrhniko Janez Slavec pa sta Janezu Simonišku in Valentinu Petriču podelila državna veteranska odlikovanja, za resnično dolgoletno zvestobo in delovanje v gasilskih vrstah.

Veteranska odlikovanja sta prejela:

Janez Simonišek

Valentin Petrič

120 let PGD Vrhniko 1878 - 1998 (del kronike)

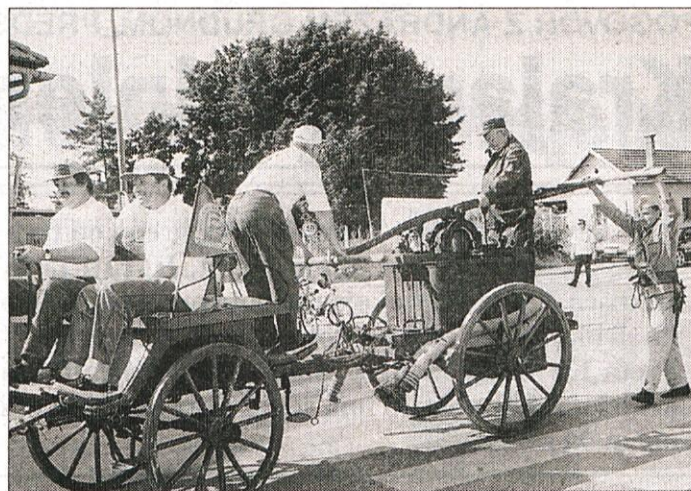
Zgodovina našega društva sega v dobo, ko se je po marčni revoluciji leta 1848 gospodarstvo okrepilo, s tem pa se je začelo uveljavljati kapitalistično gospodarstvo. Nastale so nove tovarne, ob tem pa je nastala veriga trgovine in prometa. Kot po vsej Kranjski deželi in drugod okoli nas, so se tudi na Vrhniko pokazale potrebe po organizirani obliki varstva pred požari, kateri so že v tistih časih povzročali velikansko škodo. Pred 120 leti je bilo na Vrhniko naselje, skromnih hiš kritih s slamo. Ivan Cankar je imenoval to naselje na Klancu "Klanec siromakov". Na tem klancu je v letu 1874 nastal velik požar, kateri se je širil po Klancu navzgor po sedanjih Robovi in Stari cesti. Ta požar je bil povod, da je prišlo v letu 1878 do ustanovitve društva na Vrhniko. Za ustanovitelje takratne požarne obrambe na Vrhniko je dal pobudo g. Hofman. Ob njem pa ustanovni člani Gabrijel Jelovšek, Franc Golob, Jožef Lenarčič, Karl Majer, Johan Obreza, Karel Golob, Johan Kete, Johan Gregorka, Karl Mulej, Ignacij Jamnik, Franc Garafol, Anton Igljč, Jernej Istenič, Franc Malavašič in drugi. Po ustanovitvi društva so postavili na robu pogorelega naselja zasilno lopo, v kateri so hranili ročno orodje. Kmalu po ustanovitvi požarnega društva pa so si uredili druge prostore požarne obrambe in to v spodnjih prostorih, kjer je danes sodišče. Današnji gasilski dom pa je bil zgrajen okoli leta 1900 na njem je napis shramba gasilskega orodja. Zasluga za njegovo graditve ima Gabrijel Jelovšek. V desetletju po ustanovitvi je društvo pridobilo ročno brizgalno enoosno vozilo, na katerem so bile navite gasilske cevi, kar je razvidno iz slike ob dese-

ti obletnici delovanja leta 1888. Da so bili gasilci že takrat na Vrhniko zelo organizirani in delavni, je deželna zveza gasilskih društev na Kranjskem organizirala leta 1908 na Vrhniko občni zbor in to meseca avgusta, 15-tega dne omenjenega leta. Na njem je bilo prisotnih 96 delegatov, kateri so zastopali 85 društev. Delegat v tem odboru iz Vrhniko g. Karl Majer. Leta 1913 je društvo praznovalo svojo 35 obletnico, je bil njegov predsednik še vedno njegov ustanovitelj Gabrijel Jelovšek, ki je imel največ zaslug za zidavo gasilskega doma. Požari pa so se kar stopnjevali, tako da ročna brizgalna iz leta 1888 ni mogla več služiti svojemu namenu, saj je bila že kar v letih.

Tako je društvo na Florjano nedeljo leta 1924 blagoslovilo svojo novo motorno brizgalno seveda še na konjsko vprego. V tem letu je društvo nabavilo 900 m cevi in nov vodni voz (na vijak). Simpatizer društva v tistem času je bil g. Josip Verbič, ravnatelj občinske hranilnice, katera je posodila gasilskemu društvu Vrhniko 38.561,80 DIN.

Na prošnjo gasilskega društva Vrhniko je upravni odbor občinske hranilnice na predlog g. Verbiča odpisal vse obresti na znesek posojila. Ker motorna brizgalna iz leta 1924 ni bila najboljše kakovosti in ni bila tako uspešna kot bi si želeli gasilci. Zato je sam ustanovitelj gasilskega društva g. Jelovšek podaril gasilskemu društvu osebni avto PUCH, katerega so preuredili za motorno brizgalno.

Takoj po osvoboditvi se je število članov zmanjšalo. Zato so na čelu s predsednikom društva Vuk Slavkom šli v akcijo pridobivanja mlajših članov. V letu 1951, ko so obnovili gasilski dom, je bila v društvu spet

V paradi je sodelovala tudi stara ročna brizgalna.

Še bolj slavnostno pa je potekala gasilska parada in ostali program, ki je bil izpeljan v soboto 18. julija. Tako smo po dolgem času skozi Vrhniko zopet videli pravo gasilsko parado, ki so jo sestavljali gasilci, praporščaki in gasilska vozila domačega in skoraj vseh društev iz vrhniške gasilske zveze ter ostalih sosednjih društev. Na svečani tribuni so bili številni gostje, ki so pozdravili domače slavljence ter v en glas povdarjali, da je 120 letna prehojena pot resnično veliko humanitarno delovanje gasilcev prostovoljcev ter da se delovanje vrhniških gasilcev v zadnjem času zopet uspešno nadaljuje. Tako so zbranim spregovorili: župan Vrhniko Tomšič, predsednik občinske gasilske zveze Ivan

Turk in kot slavnostni govornik predsednik slovenske gasilske zveze Ernest Eöry. Ta je podelil tudi državna odlikovanja naslednjim vrhniškim gasilcem:

- plamenico I. stopnje: Albertu Sotlerju
- gasilsko odlikovanje III. stopnje: Janezu Slavcu
- gasilsko plamenico III. stopnje pa: Antonu Gostiši, Marjanu Nagodetu, Zdravku Kogovšku in Borutu Bizjanu.

Na koncu pa je vrhniški župnik Vinko Podbevšek blagoslovil novi gasilski prapor, ki ga je iz rok Ivana Turka prevzel Janez Slavec, ta pa ga je izročil praporščaku društva Valentinu Petriču. Po slavnostnem programu so se pred vrhniškim gasilskim domom poveselili še na pravi gasilski veselici.

S. S.

Državna odlikovanja pa:

Albert Sotler - plamenica I. stopnje

Janez Slavec - odlikovanje III. stopnje

Anton Gostiša - plamenico III. stopnje

Marjan Nagode - plamenico III. stopnje

Zdravko Kogovšek - plamenico III. stopnje

Boris Bizjan - plamenico III. stopnje

številnost članstva enaka številu pred 2. svetovno vojno. V tem obdobju so bila društva in domovi v slabem stanju, zato so v okviru občine namestili požarne referente, za Vrhniko je bil imenovan Stržinar Franc (Košar) z nalogo, da oživi gasilstvo in uresniči se je prej navedeno.

Leto 1953 pa je malo pokazalo zobe avto PUCH je bil velikokrat na popravilu, obleke in oprema je začela propadati, zaradi vlage. Tako je društvo istega leta dobilo star vojaški avtomobil chavrolet letnik 1938. Društvo je kupilo od potrošnika centrifugalno črpalko 1600 l, katero so v Kovinarski montirali na omenjeni avtomobil, končno je bil opremljen in registriran kot cisterna leta 1957. Leta 1958 je društvo praznovalo 80 obletnico, so razvili gasilski prapor.

V teh letih je bilo nekaj izboljšav na tehničnem področju, vse ostalo pa je bilo zastarelo. Razmere v Gasilskem društvu so se vedno bolj slabšale. Tako je bila leta 1964 napravljena analiza ob pomanjkanju finančnih sredstev in slabe opreme je bil osip članstva velik. Leta 1965 je upravni odbor društva sprejel sklep, da se adaptira dom na Vrhniko. Načrti iz leta 1968, da bi skupaj z AMD adaptirali dom, so padli v vodo, kajti dom je bil vpisan kot splošno ljudsko premoženje. To obdobje je vodil društvo Nusdorfer Jernej. Istega leta pa po sklepu skupščine občine Vrhniko dodeljena Kovinarski Vrhniko. Kovinarska pa je

društvu nakazala 5.000.000 DIN odškodnine. Za ves denar kar ga je društvo imelo pa je kupilo avtomotorno TAM 5500 - gasilec in motorno črpalko ROSENBACHER 800 l. V Črnem orlu pa adaptiralo ponujene prostore za gasilsko shrambo in v njej domovalo do leta 1990. In vse skozi plačevalo visoko najemnino. Med domovanjem v Črnem orlu je društvo praznovalo 100 obletnico društva, priredilo veliko parado in veliko vrtno veselico pred Mercatorjem. Dobiček je bil namenjen opremi in nabavi gasilskega orodja, katerega nam je še dodatno v Črnem orlu uničila vlaga.

Leta 1986 je bil gasilski dom vrnjen društvu. Veliko se je tu angažiral g. Mušič Karel. Toda težav in problemov s tem ni bilo konec, kajti stavba je bila v takem stanju, da bi se mu lahko reklo le podrtja in to je bilo vsa ta leta v ponos Vrhniko in njeni okolici. Toda ob gasilski trmi in zagnanih gasilcev se je upravni odbor društva odločil dom adaptirati. In tako so leta 1990 stekla prva dela na adaptaciji doma. Veliko dela so opravili člani sami, mizararska dela je opravil Rožmanec Pavel, zidar-ska dela Jereb Anton in sin Matjaž, ključavničarska dela Kovač Treven Andrej. Istega leta ko se je adaptacija začela, pa smo morali izprazniti prostore v Črnem orlu. Vsa zahvala gre takratnemu županu g. Kvaterniku. Pa je leto otvoritve prišlo, leto 1993 za nas gasilce lepa in srečna obletnica 115 let društva.

MEDNARODNI TABOR POKOJIŠČE

Ni rase ne vere, so samo prijatelji

Društvo za prostovoljno delo Most je letos že drugič na Pokojišču pripravilo mednarodni ekološki tabor, ki se je začel 10. avgusta, končal pa 21. avgusta z zaključnim večerom.

Skrb za življenjske razmere, delo in nenazadnje prihodnost podeželja je kot rezultat našega dolgoletnega truda postala tudi skrb domačinov in domačink samih, je zapisano v projektu mednarodnega tabora, ki so ga lani izpeljali v sodelovanju s cerkniško Vitro, letos pa kar neposredno.

Se lani so ti na prostovoljce in prostovoljce gledali z nezaupanjem in dvomom. Letos smo dobili prošnjo domačinov in domačink, naj ponovno organiziramo mednarodni delovni tabor.

Glede na njihove potrebe in želje smo si postavili naslednje naloge:

- spodbujati varstvo okolja in ekološko osveščenost na podeželju,
- iskati rešitve za probleme, ki jih zanemarljiva država in druge institucije, zadolžene za podeželje,
- spodbujati ohranjanje kulturnega in naravnega bogastva,
- spodbujati solidarnost, pomoč in samopomoč med prostovoljci in

- urediti vaško središče,
- nasuti poljske poti z gramozom,
- očistiti ter obsekati vaške poti in pešpoti,
- urediti okolico okrog zgodovinskih obeležij in cerkve,

Veliko tega, kar je bilo obljubljeno, je bilo tudi izpeljano. Pokojiška planota je za nekaj dni postala mala Evropa, kjer so govorili več evropskih jezikov, nekaj pa tudi "ročnega", se pravi, da s sporazume-

Ljudska godca: Kadar je veselo, je pri nas vselej tudi muzika, tudi taka, ki z dobro voljo igra za dobro voljo.

Udeleženci tabora so pripravili spored za sklepni družabni večer na Pokojišču.

Občinstvo: domačini, ne vsi, in vrhniški župan Vinko Tomšič z ženo.

prostovoljkami tabora ter domačini in domačinkami.

- motivirati domačine, da si bodo začeli urejati svoje bivalno okolje.

V času trajanja tabora nameravamo konkretno opraviti naslednja dela:

- sanirati še zadnja divja odlagališča,
- pomagati kmetu pri obnovi gospodarskega poslopja (prekrivanje strehe),
- izsekovati drevje in grmovje na kmetijskih površinah - pašnikih,

- očistiti ter prepleskati nekatere vaške vodnjake.

Prepričani smo, da bo tabor pripomogel k izboljšanju življenjskih razmer na podeželju, večji komunikativnosti ter druženju domačink in domačinov med seboj ter nenazadnje prispeval svoj delež k ohranjanju podeželja - življenjskega prostora za naše zanamce. V tem času bo opravljeno veliko dela, za katerega se sicer na podeželju le težko najde čas.

vanjem ni bilo težav. Kar se je pokazalo tudi na zaključni družabni večer, ko so udeleženci tabora pripravili kratek program, v katerem je prevladovala beseda pivo v vseh jezikovnih podtonih. Vse dni tabora je bila velika vročina, dež pa je zmotil samo sklepno druženje. Tako so prišli udeleženci iz Nemčije, Nizozemske, Španije, Poljske, Švedske in še nekaterih drugih držav.

Udeleženci tabora so spali v prostorih pokojiškega gostišča, kjer so si tudi kuhali, potem pa so ossem ur delali, nekaj zgodaj zjutraj, potem pa še dve uri popoldne. Če je bil prost dan, so si ogledovali Slovenijo.

V pogovorih z njimi smo lahko zvedeli, da so nad našimi ljudmi in njihovo življenjsko ravnanje presenečeni. Vsekakor pa je bila njihova dolžnost, kot je v celoti naloga mednarodnega združenja za prostovoljno delo, da trga pregrade, ki iz različnih razlogov nastajajo med ljudmi, razbijajo predsodke, ki jih ima en narod o drugem, da v obliki neposrednega stika in pomoči delajo življenje na svetu znošnejše.

Vendar je bil tudi učinek njihovih delovnih ur precej viden: prekrili so streho kozolca, pobirali smeti, ki jih ljudje puščajo ob cesti iz vrhniške in borovniške smeri, ogradili so pašnik itn. Prebivalci Pokojišča, ki so se za tako obliko sodelovanja odločili, so jih pohvalili, da so bili precej marljivi.

Najbrž se bo še kdo kdaj vrnil in pogledal, kje živijo naši dobri ljudje.

Razen pokojiškega tabora je to poletje v Sloveniji potekalo več podobnih taborov: v Ljubljani je društvo Most pripravilo kreativne počitnice za otroke, že šestič je bil mednarodni socialni tabor Romi 98 v štirih romskih naseljih Černelavci, Lemerji, Pušča in Beltinci, v Svetinjah v Slovenskih goricah je bil glasbeni tabor, renovacijski tabor in ekološki tabor, ekološki tabor so bili na Trubarjevi, pa na Slivnici in v Lazcu, socialni tabor je bil v Brezovici na skrajnem zahodnem robu Slovenije, merili so onesnaženost Kamniške Bistrice, skratka obsežen projekt mednarodne civilne družbe.

Skratka, cilj teh taborov je, da posežejo tudi na območja, kjer okostenela država ne zna ali neče posegati, pri čemer udeleženci s svojim delom dokazujejo, da ni veliko potrebno in so ljudje zadovoljni pa še prijatelji postanejo. (tj)

Rodoslovje med počitnicami

Poletje je za nami, mirno in počitniško, vendar le navidezno. Člani sekcije nismo povsem mirovali. Konec junija (29.6.) smo se trije člani udeležili razstave Slovenskega rodoslovnega društva na gradu v Škofji Loki. Razstava je odprta vsak dan razen ponedeljka od 9. do 18. ure do konca septembra.

V poletnih mesecih so arhivi zaprti, zato smo zbirali podatke pri ljudeh, po hišah, na matičnih uradih in farnih arhivih. Dejavnost sva bila g. Janez Žitko in jaz. G. Žitko je pri meni vpisal 300 oseb iz svoje-ega rodovnika. Skupno sva obiskala farni arhiv na Ponikvi tudi zaradi aktualnosti Slomškovega rodovnika. Proti koncu septembra se odpira prenovljena Slomškova domačija, kot muzej in želja tamkajšnega župnika je bila tudi postavitev Slomškovega rodovnika v obliki pravega drevesa.

To je poskusilo nekaj avtorjev, vendar uspeha ni bilo. V slovenskem rodoslovnem društvu smo se odločili, da storimo to mi. Prevzel sem to pobudo in sestavil pravo drevo s Slomškovi podatki. To se sedaj obdeluje z računalnikom. Odprtje muzeja še ni točno določeno, morda je to dan škofove smrti (24.9.).

V računalnik smo vnesli rodovnike iz zbirke g. Rafaela Ogrina. To so: Ogrin, Tomšič, Petkovšek, Maček, Javornik, Laharnar, Drašler, Kette, Kalin, Kobal, Jelovšek. Ti rodovniki so večinoma med seboj povezani.

Junija (20.6.) so imeli srečanje Jelovski iz Drenovega griča (Papeževi) na Papeževem griču. Tega srečanja sem se udeležil tudi jaz, kjer sem popisal še nekaj oseb. Zbralo se jih je nekaj nad 100.

Navezujemo stike s priimkom Pivk (Cankarjeva mati). Tega srečanja sem se udeležil tudi jaz, kjer sem popisal še nekaj oseb. Zbralo se jih je nekaj nad 100.

Naslednje rodoslovno srečanje bo drugi tork v septembru (8. 9.) ob 18. uri na Slovenski cesti (nad NAMO) v Ljubljani.

Anton Kos

Delegacija vrhniških obrtnikov Mladen Sumina, Angelo Penko, Nada Drašler in Stane Umek je izročila ključke dvigala invalidki Marjani Lavrenčič.

AKCIJA "DVGALO ZA MARJANO"

Humanitarna dejavnost vrhniških obrtnikov

Vrhniška Obrtna zbornica se je v svoji dejavnosti izkazala že večkrat, tudi na humanitarnem področju. Saj prav njihovi člani vse večkrat postanejo delovni ali drugi invalidi. Tako da ob svoji redni dejavnosti in delovanju večkrat izpeljejo razne humanitarne akcije, ki prinašajo predvsem boljše in življenja vredno življenje.

V mesecu juliju se je zaključila ena širših humanitarnih aktivnosti vrhniških obrtnikov. Delegacija območne obrtne zbornice je 22. julija obiskala upokojeno invalidno obrtnico Marjano Lavrenčič, na njenem domu v Ljubljani in ji izročila ključke dvigala, ki jo bo vsakodnevno prevozilo iz prvega nadstropja na tako željeno dvorišče, kot sama pravi v luč sveta. Sama Marjana je privezana na invalidski voziček, tako da ni mogla

brez pomoči priti iz svojega stanovanja. Z dvigalom pa se lahko sedaj sama spušča na dvorišče v svet ter nazaj v stanovanje.

Akcija zbiranja sredstev za dvigalo, za upokojeno invalidno obrtnico Marjano Lavrenčič se je pričela junija 1997 in končala septembra 1997. Odzvalo se je 223 obrtnikov, zbrano so bila sredstva v višini 756.000,00 SIT.

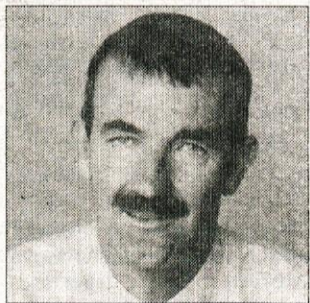
Ga. Marjana Lavrenčič je kmalu po šolanju odprla frizerski salon - leta 1978. Po osmih letih je morala zaradi bolezni z dejavnostjo prenehati. Od takrat je bila vezana na invalidski voziček. Zato se je upravni odbor na pobudo g. Angela Penka odločil za akcijo zbiranja sredstev za nakup dvigala, ki sedaj že nekaj časa lajša življenje ga. Marjani in tudi njenemu soprogu.

S. S.

V občini je opaziti vedno več zavrženih avtomobilov, ki jih razjede zob časa. "Že bivši lastniki" jih puščajo vsepovsod, kar tam, kjer se vozilo dokončno ustavi. Zanimalo nas je, kakšen je postopek za odstranitev takih vozil, ki onesnažujejo in kvarijo okolico. Odgovor smo dobili pri občinskem komunalnem nadzorniku: "Odstranitev vozila ureja Odlok o javnem redu in miru, ki je bil objavljen v Uradnem listu št. 36/92. Vozilo, ki je izločeno iz prometa ali tudi deli vozila na javnem prostoru ali kraju, ki zato ni določen, ne sme biti več kot 30 dni. Po tem roku imam kot komunalni nadzornik dolžnost izdati odločbo o odstranitvi vozila, odnosno delov vozila. Odstranitev lahko opravi samo pooblaščenca oseba, v našem občinskem primeru Komunalno podjetje Vrhnika. Če se ugotovi lastnik vozila, se odstranitev opravi na njegove stroške."

PO DOPUSTU - TURIZEM

Večina se nas je vrnila z dopusta, počasi bomo pozabili na neprijetnosti, ki so se nam pripetile, toplo pivo in mrzlo juho, ostali bodo le lepi spomini in prazne denarnice.

Ker je turizem resna gospodarska panoga z veliko zaposlenimi, želim predstaviti zakonsko regulativo in priložnosti s tega področja, s katero so nas obogatili naši poslanci pred odhodom na dopust. 30. julija 1998 je Državni zbor Republike Slovenije sprejel

Nova zakonodaja ponuja dodatne možnosti

Zakon o pospeševanju turizma, ki je nadomestil in razširil do sedaj veljavni Zakon o turistični taksi. Ta zakon določa pospeševanje turizma na lokalni in nacionalni ravni kot dejavnost v javnem interesu zaradi ugodnih vplivov, ki jih ima turizem na celoten gospodarski in družben razvoj. Zakon opredeljuje dejavnost pospeševanja turizma kot oblikovanje celotne turistične ponudbe, spodbujanje razvoja turistične infrastrukture, promocijo celotne turistične ponudbe in informiranje obiskovalcev. To dejavnost opravljajo turistične organizacije na lokal-

ni ravni in turistične organizacije na nacionalni ravni.

Lokalno turistično organizacijo ustanovi občina oziroma več občin na zaokroženem območju. Članstvo v lokalni turistični organizaciji sestavljajo pravne osebe in podjetniki posamezniki, katerih dejavnost je neposredno povezana s turizmom in sobodajalci ter tisti kmetje, ki opravljajo gostinsko dejavnost. Včlanijo se lahko tudi turistična in druga društva. Članstvo je obvezno za pravne osebe in podjetnike, sobodajalce ter kmete, ki opravljajo gostinsko dejavnost, za društvo pa je prostovoljno.

Občina kot ustanovitelj lokalne turistične organizacije z ustanovitvenim aktom določi način upravljanja lokalne turistične dejavnosti in njeno dejav-

nost. Viri financiranja so članarine, turistična taksa, proračunska sredstva občine, sredstva nacionalne turistične organizacije, sredstva proračuna Republike Slovenije, lastni dohodki ter darila in dotacije.

Ob izpolnjevanju določenih pogojev turistični kraji pridobijo naziv turistično območje in s tem možnost, da pridobivajo sredstva tudi iz nacionalnih programov za razvoj in pospeševanje turizma.

Zakon o pospeševanju turizma ponuja tudi občini Vrhnika možnost, da z ustanovitvijo lokalne turistične organizacije pridobi višje sredstev, ki jih, čeprav neprostovoljno, sooblikujejo tisti gospodarski dejavniki v občini, ki so neposredno povezani s turizmom. Vendar pa le-ti tudi aktivno odločajo o

porabi teh sredstev, ki so v celoti namenjena razvoju lokalne turistične dejavnosti.

Vrhnika je turistično razvita občina z dolgoletno tradicijo na tem področju. Imamo naravne danosti, zgodovinske in kulturne znamenitosti, ki privabljajo obiskovalce. Verjetno pa se vsi strinjamo z oceno, da smo te danosti turistično slabše izkoriščali, kot pa bi jih lahko. Nov zakon nam ponuja izziv, s katerim se moramo spopasti in s tem izvajalcem turistične ponudbe omogočiti dostop do ugodnih investicij in manjkajočega znanja za turistično naravnano delo. To se bo odražalo na ugodnih gospodarskih gibanjih, možnostih dodatnega zaposlovanja ob delnih prestrukturiranjih gospodarstva na Vrhniki in razvoju kmetijstva.

Pred županom, občinskimi svetniki in strokovnimi delavci s turističnega področja je torej naloga in priložnost, da v sodelovanju z vrhniškimi turističnim

društvom Blagajana pripravijo in uveljavijo ustanovitveni akt, ki bo strokovno utemeljeval in določal način upravljanja in dejavnosti lokalne turistične organizacije. Ob tem bi se bilo potrebno ozreti v sosednje občine in poiskati skupne interese, kajti cilj bi moral biti pridobitev statusa turističnega območja, ki povezuje širše okolje na osnovi skupnih interesov, s sedežem na Vrhniki. Osebo prav v tej dejavnosti vidim za Vrhniko izjemno pomembno možnost razvoja, zato si bom v okviru možnosti prizadeval, da prek nove organiziranosti pospešimo turistični razvoj, pridobimo nova vlaganja, poskrbimo za promocijo Vrhnike in ustrezne povezave v območju in tudi z Nacionalno turistično organizacijo.

Tomo Grom,

občinski svetnik

54. OKLEPNOMEHANIZIRANI BATALJON NA USPOSABLJANJU

Vrhniška tankovska enota na terenu

Sredi avgustovske vročine smo se odpravili na Poček. Tja nas je povabil naš dopisnik Samuel Lajevec, sicer pomočnik poveljnika za motiviranje in informiranje v 54. oklepnomehaniziranem bataljonu z Vrhnike, ki je bil takrat tam na sedemdnevem usposabljanju. Preživeli smo dan z njimi in zbrali nekaj utrinkov tistega vročega dne.

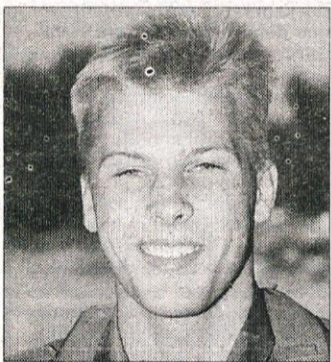
Podpolkovnik Robert Puš

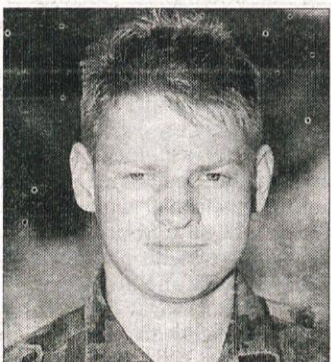
Stotnik Franc Gostiša

Stotnik Zoran Matič

Voznik Tomaž Čevka

Strelec Boštjan Ogrin

Harmonikar Klemen Pišek

Med starešinami in poklicnimi kolegi na Vrhniki velja nenapisano pravilo, da že leta nobeno usposabljanje 54. bataljona ne mine brez dežja. In res. Kljub poletni vročini se vreme oklepnikom tudi tokrat ni izneverilo, saj je njihov odhod na Poček pospremila obilna ploha. Potem pa se je nebo razjasnilo in brezdušna vročina je v naslednjih dneh spet zajela tamkajšnje kraje. Tako je bilo tudi ob obisku naše novinarske ekipe na Mlečnem hribu vadišča Poček, kjer je bil glavni tabor enote.

Pred odhodom domov

Po prijazni dobrodošlici smo se, kot se spodobi, najprej zglasili v poveljstvu enote. Tam nas je gostoljubno sprejel poveljnik 54. OKMB podpolkovnik Robert Puš in nas seznanil z nekaj splošnimi informacijami o taborjenju. "Po programu usposabljanja na zaključnem taborjenju v tretji fazi izvajamo taktične vaje do ravni voda, saj nam premajhen teren za izvajanje taktične vaje na ravni čete tega ne omogoča. Tu torej izvajamo taktične vaje in streljanje po vodih, s tem pa se končuje tudi usposabljanje te generacije. Vojakji dobijo svoj VED že po uspešno opravljeni drugi fazi usposabljanja, znanje pa sedaj nadgradijo še s taktičnimi znanji." Vojaki bodo vojašnico zapustili konec avgusta, po končanem terenskem usposabljanju pa imajo še dober teden dni časa za čiščenje, popravila in ureditev bojnih vozil, opreme in orožja, ki bo vzorno urejeno pričakalo novo generacijo vojakov. Nato pa jih pred odhodom domov čakajo le še slovesen zaključek, podelitev priznanj in činov ter prijetno slovo od kolegov ter starešin.

Poveljnik v vročini preizkuša novo uniformo

Poveljnika Puša smo povprašali tudi po splošnem počutju vojakov in morebitnih težavah. "Razen vročine pravzaprav nimamo težav. Vreme nam je tokrat naklonjeno in celo s požari v tem izjemno suhem času nismo imeli kakšnega dela." Doslej tudi ni bilo kakšne resne poškodbe ali obolenja. "Naš urnik je zelo natrpan in ni prav veliko prostega časa. Naša glavna skrb je varnost vojakov." Glede na stanje v svoji enoti pa je poveljnik Puš dejal: "Kar zadeva obnašanje v naši vojski, menim, da nismo ne boljši ne slabši kot v drugih vojskah po svetu. Svojo vojaško kariero sem začel v nekdanji

Armadi in se spomnim nošenja uniforme M77. Tudi sedaj je veliko pripomb čez uniformo Slovenske vojske, vendar sem na raznih srečanjih zunaj naših mej videl pripadnike vojsk tudi z veliko slabšimi uniformami, kot je naša. Trenutno testiram uniformo ameriške izdelave s prešitim in lahkotnejšim blagom, ki je bolj zračna, in reči moram, da je razlika očitna. V tej vročini jo res nosim bolj lahkotno kot našo, ki je toplejša oziroma manj prepustna. Smo pa pristojne na to že večkrat opozorili in kolikor vem, se v tej smeri nekatere spremembe že pripravljajo. Tudi z obutvijo, ki je nekoliko trda, naši vojakji nimajo težav in v naši enoti ni bilo nobene poškodovane tetive. Najhuje je, ko vojak dobi novo, neuhojeno obutev; takrat so žulji res velika težava. Sicer pa vojak, kolikor je le mogoče, v začetku opremo s se že nekoliko rabljenjo in uhojeno obutvijo, s kakršno je takih problemov manj."

Mehanizirana četa na streljanju Pri lipah

Odpravili smo se tudi na teren na območju Pri lipah, kjer se je usposabljala mehanizirana četa. Izvajali so streljanje z oborožitvijo bojnega vozila pehote, mitraljezom 7,62 mm in topom kalibra 20 mm. "Streljanje izvajamo tako s pripadniki stalne sestave kot z naborniki," je povedal namestnik poveljnika 54. OKMB stotnik Franc Gostiša. "Streljanje izvajajo poveljniki in namerilci, pripadniki stalne sestave in naborniki, da dosežemo zamenljivost celotne posadke." Stotnik Gostiša je še povedal, da tako kot vsi drugi postopki tudi streljanje poteka po načelu postopnosti: "Najprej je na vrsti šolsko streljanje, potem oddelčno in na koncu kot krona vsega še bojno streljanje voda. V programu usposabljanja, ki je pripravljen že veliko prej, pa poleg streljanja izvajamo tudi taktična urjenja, na kar smo se pripravljali v prvih dneh. Tako smo izvajali vse elemente taktičnega urjenja z bojnim streljanjem, in sicer mehanizirani in tankovski vod v napadu, na taktični ravni pa vod v napadu in obrambi ter izvidniški vod na izvidovanju. Navedene teme so v okviru štirih čet izvajali sočasno."

Fantje so kos vsaki nalogi

Stotnik Gostiša je še povedal, da se fantje zelo zavzeto lotevajo vseh nalog in jim ni vseeno tudi, kakšni so rezultati streljanja, saj se radi primerjajo med seboj. "Lahko po-

Tudi čiščenje tankovske cevi je pomembno opravilo.

vem, da smo tudi v poveljstvu z njihovimi rezultati zelo zadovoljni, saj na koncu sedemmesečnega usposabljanja ugotavljamo, da fantje delujejo kot usklajen kolektiv, ki je lahko kos vsaki nalogi."

In kaj pravijo fantje? Za mnenje smo povprašali dva izmed njih. **Tomaž Čevka**, voznik bojnega vozila pehote, iz okolice Kamnika: "Kot voznik skrbim za vozilo in tokrat nisem streljal. V tej vlogi opravljam naloge, ki jih izdaja poveljnik vozila, pomagam namerilcu, opazujem teren, kjer bi lahko bila minska polja. Posadka šteje 10 članov in vsak ima svojo nalogo. Voznik mora paziti, kje vozi, največja nesreča pa se lahko zgodi, če se poškoduje gosena. Potem si na milost in nemilost prepuščen nasprotniku, ker se ne moreš umakniti. Veliko smo prevozili po terenu in preizkušali vozilo v različnih okoliščinah, saj je teren tu, na Počku, zelo zahteven. Nekoliko smo ga spoznali že na prejšnjem usposabljanju, sedaj pa smo se bolj ukvarjali z izvajanjem taktičnih nalog in bojnim streljanjem," je povedal Tomaž, ki je tudi sicer poklicni voznik. Po končanem vojaškem roku se bo vrnil na delo na domačo farmo, kjer ne bo manjkalo dela.

Boštjan Ogrin, strelec, Kamnik: "Člani izkrenega dela posadke dobimo povelje za zasedbo položajev levo in desno od vozila. Našo akcijo nato vodi poveljnik izkrenega dela posadke. Na streljanju smo uporabljali vso oborožitev vozila in osebno oborožitev. Streljamo na tarče, pri čemer pa uporabljamo pravo bojno strelivo. Rezultati nam še niso znani, primerjali smo jih z drugimi enotami in na podlagi tega se mi dozdeva, da smo bili kar dobri, sploh pa, če jih primerjamo s prvim terenom." Povprašali smo ga tudi, kako prenaša vročino in druge težave na terenu. "Vroče je v teh uniformah, ogrejejo pa se tudi noge, ko ves dan tekaš po terenu. Imam nove čevlje, vendar pa začuda nisem dobil še nobenega žulja. Kolikor vem, tudi drugi nimajo večjih težav. Nekoliko me motijo tudi oprtniki, ki me tiščijo, vendar je to sestavni del vojakove opreme." Boštjan pravi, da imajo veliko kondicije, ki bo tudi v civilstvu prav prišla. Stiri najstniki pred koncem že razmišljajo, kako bo, ko bo doma: "Najprej se bom nekoliko počivil, potem pa bo treba spet na delo." Boštjan je po poklicu elektrotehnik, zaposlen pa je na Brniku.

Po večerji zapoje harmonika

"Vojaški obvezniki imajo v svojem programu dve terenski usposabljanji. To je drugo usposabljanje, kjer fantje nadgradijo pridobljene izkušnje s prvega usposabljanja in znanje, ki so si ga pridobili v vojašnici," je povedal poveljnik 2. tankovske čete stotnik Zoran Matič. "Moram povedati, da so se posadke tankov, ki jih sestavljajo naborniki v tej generaciji, izredno izkazale, zato so tudi ocene njihovega preverjanja zelo visoke. Tereni na Počku omogočajo nadgradnjo znanj, ki so jih pridobivali že na vadišču vojašnice. Tu je več prostora za izvedbo taktičnih vaj v vseh elementih, kot so tank in tankovski vod v napadu ter v obrambi, bojno streljanje posadk in druge teme, ki smo jih uspešno izvedli. Vrhunec usposabljanja je bila izvedba taktične naloge tankovskih vod v napadu, kjer morajo posadke in posamezniki pri samostojnem izvajanju skupinske naloge pokazati vse svoje znanje. To so super fantje, vse načrte smo stoddostno uresničili in prvič po dolgem času nam je bilo tudi vreme izjemno naklonjeno, saj smo imeli samo en dan dež, kar je za nas prava redkost." Poveljnik Matič, ki je že 7 let poveljnik te enote, je še povedal, da tudi z zdravjem in s počutjem vojakov ni bilo težav. Največ preglavic jim je povzročila velika vročina, bilo je tudi nekaj manjših prehladov, vendar so jih uspešno pozdravili. Mogoče sta k temu pripomogla tudi razgibano družabno življenje in za-

bava, za katero znajo poskrbeti v prostih večernih urah. Fantje se zvečer zberejo v taboru, kjer poleg družabnih iger in pripovedi najbolj zabavnih pripetljajev tistega dne tudi veselo zapojejo. Harmoniki, ki jo igra vojak Klemen Pišek z Vrhnike, so na terenu domiselno dodali še nekakšen bas in bobne. Ko smo se jim pridružili, so posebej za nas zaigrali in zapeli Pod to goro zeleno, v repertoarju pa imajo še kopico podobnih narodnozabavnih in narodnih skladb. "Na terenu se najde čas tudi za družabno življenje in vsi čutimo večjo potrebo po tem. Tu se zberemo po večerji, ponavadi se nam pridružijo tudi fantje iz drugih enot ter starešine," so nam povedali mladi tankisti. "Harmoniko sem vzel s sabo, ko smo šli na teren," je povedal harmonikar Klemen. "Da bo bolj veselo, so rekli prijatelji in tudi poveljnik je bil za to, ko smo ga šli vprašati. Čas do desete ure zvečer, ko gremo spat, nam tako hitreje mine." Klemen Pišek služi vojsko blizu doma, saj je doma z Vrhnike. Po poklicu je strojni tehnik, opravil je še pripravništvo, ko se bo vrnil v civilno življenje, pa se bo spet vključil v domače družinsko podjetje.

Fantje iz vrhniške oklepne enote bodo tako kot drugi vojakji februarске generacije že čez nekaj dni zapustili zidove vojašnice in se vrnili v domače okolje. Žaželimo jim uspešno vključitev v njihovo okolje in prijetne spomine na čas, ki so ga prebili v enoti Slovenske vojske.

Roman Bric
Foto: Bruno Toič

Po večerji zapoje tudi harmonika.

Podprimo viteze samorože

Festival Brežice, ki je potekal v gradu Brežice, je bil letošnje poletje v širšem slovenskem prostoru prava kulturna poslastica za ljubitelje vrhunske stare glasbe in vse tiste, ki imajo radi staro ljudsko izročilo, ki sega v časovno nam vsem odmaknjeni srednji vek.

V času od 18. julija do 1. avgusta se je na festivalu zvrstilo kar enajst koncertov različnih glasbenih zasedb iz Nizozemske, Anglije, Francije, Italije, Avstrije...

Kot se za takšno imenitno grajsko prireditev spodobi, je bila le-ta obogatena oziroma ožlahtnjena s paleto dodatnih prireditev, in sicer: s srednjeveško tržnico, starimi obrtni, sežigom čarovnice... Na vidnejše mesto so prav gotovo sodile Aronove viteške igre, ki jih organizira zavod Moj Aron. Kot se dragi bralci Našega časopisa lahko spomnite, so prav ti vitezi nove dobe s svojimi neustrašnimi viteškimi spopadi predstavljali vrhunec majskega Dneva odprtih vrat Vojašnice Ivana Cankarja. Vrhniški vojakji smo začeto sodelovanje z njimi nadaljevali. Na zadnjih omenjenih viteških igrah v gradu Brežice je prvič sodelovala tudi ekipa Vitezov samorogov, ki je branila barve Samoroža 54. oklepnomehaniziranega bataljona. Z velikim navdušenjem pričakujemo naslednje viteške spopade, ki bodo v ptujskem gradu v soboto, 5. 9. 1998, ob 18. uri.

Vljudno Vas vabimo, da se nam, vrhniškim vojakom, pridružite in da skupaj podpremo ekipo Vitezov samorogov v njihovem pravičnem boju pri osvojitvi skoraj nedosegljivega svetega grala, ki varno shranjen čaka v nedrjih ptujskega gradu na zmagovalno ekipo. Pričakujemo dinamične spopade z obilo nenadnih usodnih preobratov. Najavljen je tudi prihod ekipe Vitezov mari-borskih, sicer predstavnikov Slovenske policije, kar bo še povečalo zanimanje.

Samuel Lajevec

REPORTAŽA S SNEMANJA POLETNEGA MOSTU V BOHINJU

Pumpar'ce, koktejli & Drnovšek

"Oho, končno zajtrk!" je zavpil Vito, ko smo takoj po prihodu v Bohinj z avtobusa prinesli dva platoja uniona. "Drugi so ob jezeru, nekateri se namakajo", je še dodal in s pločevinkami pod pazduho oddiral stran. Pogled na uro: deset nič nič. Nedeljski Bohinj je že težko vdihaval gost poletni zrak. Sonce je cefralo še zadnje trmaste oblake. O dežju, ki ga je bilo moč slutiti v turbulentnem sobotnem vrhniškem jutru, kajpada ni bilo ne duha ne sluha. Gosto poraščeno gorensko hribovje in gorski vrhovi so se kopali v lastni lepoti, kopalce pa je v svoj objem dobrodušno vabilo tudi lesketajoče se Bohinjsko jezero.

"Poletno plavanje v jezeru je popolnoma nekaj drugega kot namakanje v morju. Zakaj? Ja, jezero res služi svoji funkciji: ohladi te, česar v teh dneh za morje, pa naj bo domače ali tuje, ne bi ravno mogli reči," je Uroš že na začetku zadel bistvo. Posedli smo se zatorej ob obali in ni minilo dolgo, ko smo že vsi čofotali in žlobudrali gor in dol. Televiziji - podjetni, da je kaj - so seveda že pred tem posneli dve vodni igri tekmovalnega značaja, v katerih sta se pomerili vrhniška in radovljjska ekipa. Vendar vse skupaj ni ravno omembe vredno, saj so Vrhničani, po pričakovanju, na hitro opravili z zadržanimi Gorenjci. Igrali sta od daleč spominjali na Igre brez meja, ampak samo od daleč. Vrhničani so bili za razred boljši nasprotnik, čeprav velja priznanje za požrtvovalnost tudi mladostniški ekipi Radovljice, ki pa nikakor ni znala vnovčiti prednosti domačega terena.

Okoli četrte popoldanske ure smo prvič slavili. Kot se spodobi: na ves glas in prešerno. S šampanjcem. S šampanjcem in torto, če smo natančni. Slavili smo - Miranov rojstni dan. Imel ga je sicer že dan prej, a jo je bojda tako urno

ucvrl proti domu, da ga sploh ni bilo mogoče ujeti.

Miran je že od začetka ob tistem konsenzu nas vseh postal nekakšen neformalni vodja vrhniške ekipe. Odkritosrčen, navihani in ustrezljivi, kakršni je, se je prikupil prav vsem in pesem v njegovo čast je bila obenem tudi zahvala za njegovo nepresahljivo dobro voljo in radost, s katerima je ves čas napolnjeval ljudi okoli sebe. Vse najboljše, Miran!

Popoldanska pripeka ni prav nič zaostajala za dopoldansko. V nosnice nas je rezal vonj razbeljenega asfalta. Vseeno pa je Bohinj oživel. Na ulicah je kraljeval kalejdoskop pisanih oblačil. Okoli stojnic se je podila mladež, starejši pa so se kratkočasili ob točilnicah. Po vsem mestecu se je razlegala glasna narodno-zabavna glasba. "Gorenjska pač", je nekdo pripomnil, potem ko je uzrl naše začudene obraze, s katerih je bilo mogoče prebrati ogromne vprašaje. No, ni šlo zgolj za Gorenjsko, kajti Bohinj je prav tisti dan gostil tradicionalno slovensko

prireditve Kmečka ohceta, za katero sem, priznam, predvideval, da je že davno pod rušo. V "takmašne" narodne noše oblečeni fantje in dekleta pa moške ter žene so se pomešali v množico.

Vsi so hiteli v isto smer. Vsi, tudi mi. Pod Skalco. Zakaj ogromni, gromozanski gigaskali, ki se bohota kakih trideset metrov v višino, lučaj od Bohinjskega jezera, pravijo Skalca, mi še zdaj ni čisto jasno. Je pa tisti prostor, pomanjševalnica gor ali dol, Bohinjecem nekakšna svetinja. Sveti kraj. Tam nas je čakala tudi televizijska ekipa. Dve visoki stolpnici, konstrukciji, kamere, reflektorji in mikrofoni so na vročem soncu pasli dolgčas in upali na generalko. A te še zdaleč ni bilo pričakovati. Na odru, namenjenem snemanju oddaje, je namreč potekalo tisto, čemur so pozneje na nekaterih radijskih postajah dejali vrhunec letošnje Kmečke ohcete. Kar pomeni, da so se svatje posedli za okrašene mize, se mastili z gorenjskimi visoko kaloričnimi jedmi in v

neskončnost nazdravljali mladoporočencema ter ju zasipali z bolj ali manj praktičnimi nasveti za bodoče življenje. In so ju zasipali in zasipali. Celo uro.

"Da bi bva srečna pa veseva, pa da bi čim prej kej zibavala!" se je glasila zadnja želja, ki je bila, tako kot vse do takrat, izrečena v pristnem gorenjskem narečju. Po zvočnikih so zatem napovedali začasno prekinitve ohceti zaradi snemanja oddaje Poletni most in svatovanja je bilo konec. Za druge ne vem, a otroci, ki so pričakovali show v slogu Spice girls ali vsaj Anje Rupel, ob avtohtoni gorenjski folkloristiki niso ravno prišli na svoj račun.

Generalka se je začela z zamudo. Voditeljica Mira je z lahkotnostjo odravala naučeno besedilo v kamere in z nevsiljivo koketnostjo pripravljala vrhniško ekipo na čim bolj sproščen nastop v živo. Tudi Janko, moški del voditeljskega para, nam je postregel s prenekaterim hudomušnim retoričnim presenečenjem, kot na primer: "Spoštovane gledalke in gledalci, sedaj pa vam zastavljamo nagradno vprašanje, ki se glasi lalalala-lalala. Nanj lahko odgovorite z a: lalalala, b: la-lalala ali c: lalala. Odgovore pošljite na naslov blabla." Skratka, bila je vaja. Treening. In nič več. Tudi tekmovalci niso delovali pretirano vznemirjeno ali pa so to odlično skrivali. Le Andreja ni bila čisto prepričana vase: "A bo v redu? Kaj mislite, a bo šlo okej?"

Vrhniško podporno osebje, sestavljeno pretežno iz članov Turističnega društva Vrhniko - v Bohinj so prišli z najetimi avtobusom - je pod vodstvom aktivistke Lenče tik pred začetkom neposrednega prenosa opravilo še svoje agitpropovsko poslanstvo. Med obiskovalce, katerih je bilo od petsto do tisoč, je v neslutnih količinah razdelilo propagandni material vrhniške občine, obenem pa agresivno prepričevalo ljudstvo, naj navijajo za naše.

Misijske je pozneje obrodila bogate sadove v obliki glasnih aplavzov in vzklikov podpore vrhniškimi tekmovalcem. Propagandna mašinerija je za trenutek v svoje vrste vključila celo gospoda Janeza Drnovška, ki je - poleg tega, da mu kot varnostnika služi skladno razvita in impresivno oblikovana mlada policajka, katere linije telesa so se v Bohinju stiskale ob napete športne hlačke in mikico - znan tudi po tem, da je premier slovenske vlade. Brez heca, njegovo visokočlanstvo je bilo res prisotno. Pripeljal se je na gorskem kolesu. In to ne samo z varnostnico sanjske postave, temveč tudi z varnostnikom. Slednjega je pobilže spoznal naš Vito.

"Janez, bi zamenjal kapo za mano?" je bil neženirano neposreden, a je Drnovškov hvala-vi-raje-ostanem-pri-svoji slišal le še od daleč. Kajti bolj fizičen stik z eminenco kislih nasmehov mu je s svetlobno hitrostjo preprečilo maaasivno in po poklicu zlobno bitje, katerega pojavnosti bi se bržkone ustrašili tudi vi, pa čeprav bi ga videli le na plakatu. Janez, ki je pozneje Lenči zaupal, da navija za Vrhniko, je tako po vsej verjetnosti izgubil volivca. No, če ga je sploh imel... Kristalno jasno pa je postalo nekaj drugega: za resnobno, profesionalno in strogo uradno masko slovenskega premiera se očitno skriva potentni uživač in poredni ženskar Clintove sorte, ki se ne brani tudi najrazličnejših fizičnih aktivnosti.

Napetost na odru in pod njem je rasla. Vodja snemanja je naznanil: "Pazi, še petnajst sekund in gremo v živo... tri, dva, ena." Start v živo: Mira in Janko suverena pred kamero, naša Mir-

jam, vodja ekipe in "predstavniki za javnost", prav tako. Tega pa nikakor ne bi mogli trditi za vodjo snemanja - čokatega in bradatega možicla osemindvajsetih let, oblečenega v dolge zelene vojaške hlače, črno majico z globoko izrezanimi rokavi in pokritega s tesnim pokrivalom, ki je še najbolj spominjalo na spalno čepico mojega pokojnega dedka ali pa na plavalno kapico češke proizvodnje.

Kot kroglica v fliperju je skakal zdaj na eno zdaj na drugo stran prizorišča in izza kamere neprestano krilil z rokami, opozarjajoč bodisi voditelja bodisi tekmovalce, kam naj se postavi, koliko časa se lahko govori, ipd. Če bi na prizorišču ne gledali tega militantno odedega hiperaktivneža, bi vse skupaj mogoče še lahko izpadlo kot rutinirano opravljeno snemanje televizijske oddaje, z njim pred očmi pa smo bili priča četrtemu nadaljevanju Ramba in drugemu delu Mission Imposibile hkrati.

Ko pa je naše glave preletel še helikopter lokalne policije, je celotna scenografija kuluminirala v popolno zaključeno celoto. Gledalcem pred sprejemniki v domačih zofah se niti sanjalo ni, da doživljamo pravo izredno stanje in da je le še korak do trenutka, ko bo počilo... Čeprav bi res kmalu počilo. In to kar med publiko. Domači

fantje, ki smo jih popoldne videli kot svate na Kmečki ohceti, so se ga proti večeru že dodobra podprli s takšnimi in drugačnimi dodatki in zbrani množici na vse kriplje skušali oznaniti svojo prisotnost. Še več, trudili so se spraviti pod vprašaj celo samo snemanje. Z velikim in težkim vozom, ki sta ga vlekla dva konja, so vztrajno vozili gor-dol čez televizijske kable, da bi jih presekali. Posredovati je moral celo mož postav. Toda upor kekcev in rožletov ni bil kar tako, tjavendan.

"Z razlogom to delamo. Tukaj pod Skalco mammo najlepši turističen plac na Balkanu. Pa najlepšo kmečko ohcet. Potlej pa pridejo te s televizije pa z Lublane pa nam vse pokvarijo. To je treba preprečiti. Pobje, dejmo vriskat! Dejmo vriskat, da preglasimo televizijo!" se je jezil vidno užaljeni Franc, približno petdeset let star možakar v usnjenih pumparicah, visokih črnih škornjih in s pastirskim klobukom na glavi. "Kmečke ohceti nam ne morete kar vzeti!" Pridružili so se mu prijatelji istih let in enake oprave. Pijani ju-juhuhu "poslednjih Mohikancev" so se začeli razlegati po prizorišču. No, k sreči ni bilo hujšega kot to. Malček lokalne folkore pa tako ne škodi, a ne?

V tem času je oddaja nemočno prehajala v sklepno fazo. Vrhniška ekipa je zabavala vse prisotne, četudi tega televizijske kamere niso pokazale. Plesali so in rajali kot majhni otroci. Veselili so se in dihalo drug z drugim kot eden. Prava homogenena ekipa. Seveda jim je bila v veliko pomoč "organizirana" navijaška skupina Turističnega društva Vrhniko, ki je z vsemi možnimi glasnimi pripomočki ustvarjala odlično vzdušje med občinstvom.

Tako skoraj ni bilo dvoma, da ne bi tistega dne slavili tudi v drugo. In slavilo se je. Ponovno s šampanjcem, kaj pa drugega. Špricalo in penilo se je na vse strani. Zopet bolj za kamerami kot pred njimi. Medtem ko so Šankrokovci še v drugo odpirali usta na plebek in hlinili igranje na instrumente, je na drugi strani odra vse vršalo od Vrhničanov, ki so prejemale čestitke domačih navijačev. Bojda so v zmagovalni evforiji stopali tudi po koktejle, ki jih je vrhniški barman Aleš še pozno v noč delil vsem naokoli, a o tovrstnih detailčkih boste verjetno več slišali od drugih posrednikov informacij v vaši dragi vam občini... Grega Bulc

Vrhniška ekipa: Andreja Šinkovec, Damjana Vrenjak, Mateja Jerebic, Mirjan Suhadolnik, Klemen Pelan, Vito Košir, Miran Stanovnik ter organizatorji in tehnični pomočniki Helena Živković, Uroš Jereb, Nevenka Malavašič in Viktor Razdrh.

Po dolгих letih zopet modna revija

Velika pozornost je bila namenjena modelom iz performiranega usnja, kreacije v IUUV Centru mode.

V prostorih Centra mode IUUV na Vrhniku je bila v petek 21. avgusta tendenčna modna revija z geslom "MODA Z VAMI". V prelepem ambijentu graščine stare pošte, kjer ima IUUV že precej let svoj Center mode, so manekenke pokazale modele kreatorke vseh znanih slovenskih konfekcijskih proizvajalcev. Predstavljene kreacije so bile narejene za poletje in sedanje obdobje. Predstavila pa so se podjetja: Lisca, Svilanit, Rašica, Svila Maribor, IUUV Vrhniko, Triglav Kranj, Labod Novo mesto in drugi ter oba proizvajalca modnih čevljev Alpina Žiri in Peko Tržič.

Za zaključek je Jan Plestenjak zapel nekaj pesmi, nakar so se predstavile še vse modne kreatorke, katerih modele so manekenke prikazovale. Lahko rečemo, da je bila revija na najvišji ravni ter v pravem okolju graščine stare pošte. Vsa pohvala pa velja tudi IUUV in še posebno osebju Centra mode, da so izpeljali dobro organizirano modno revijo. Vse to pa da misliti, da bi morali Vrhničanom še večkrat pripraviti tako zanimiv poletni večer. Na koncu so se predstavili tudi vsi kreatorji, katerih modele so manekenke predstavljale.

S. S.

SLOVENSKI KRAJ POLETJA 1998: VRHNIKA

Prva zmaga je bila vstopnica v finale Poletnega mostu.

In zgodilo se je. Zmagali smo dokončno! Tako kot se je zares končalo poletje, po temperaturi sodeč. Ekipa Vrhniko je opravila svojo nalogo odlično. Bila je borbena, najbolj živahna na vsem prizorišču in tovariška.

Most je zgrajen v vse smeri: od Idrije, Velenja, Žalca, Slovenskih Konjic, Bohinja in do Ormoža. Prijeten je občutek, ko slišiš od svojih tekmecev: "Pridite k naši mizi. Prostor čuvamo za vas!" Kakorkoli že: četudi bi zmaga ne bila naša: vesela sem, da sem izbrana za vodjo mlade prijetne ekipe.

Mirjam

Zvečer 24. avgusta ob približno 22.00 uri je v Močilniku strašno počilo in skoraj vsi so mislili, da je "eksplozirala bomba". Toda manjše neurje je podrlo stoletni kostanj na terasi pred gostiščem Močilnik. Del debla je podrlo ograjo ob enem izmed izvirov Ljubljance in vsa sreča, da ni bilo še hujše katastrofe, če bi debl padlo na zgradbo restavracije.

Uspela poletna šola na Vrhniki

Športna zveza Vrhnika je v mesecu juliju, takoj po zaključku šole, izpeljala poletno šolo za najmlajše. V treh izmenah se jo je udeležilo 95 otrok. Mladi vzgojitelji so najmlajše poučevali osnovnega tenisa, nato pa še plavanja. Med obema aktivnostma pa so najmlajši izvajali tudi razne igrice in ročne spretnosti. Ko je bilo slabo vreme, pa so jih odpeljali na kopanje v notranji bazen v Postojno. Obiskali so tudi živalski vrt in tehnični muzej Bistra. Pač izvajali so zanimive interesne dejavnosti, ki so mlade pritegnile in navdušile. Starši pa so bili zadovoljni, da so njihovi otroci preživeli počitniške dni v varstvu in polni aktivnosti. Na sliki je skupina otrok v eni izmed treh izmen.

S. S.

Tabor SKD v Ljutomeru

V nedeljo, 2. avgusta LETOS, je bilo mesto LJUTOMER gostitelj devetega Tabora Slovenskih krščanskih demokratov. V zelo lepem sončnem vremenu in ob odlični organizaciji gostiteljev se nas je zbralo kar okrog dvanajst tisoč.

Na srečanje v prestolnici Prlekije smo se med slovesnostjo spomnili jubileja ob 130-letnici prvega slovenskega tabora. Že pri daritvi svete maše na trgu pred Ljutomersko cerkvijo je teolog in profesor dr. Štuhec poudaril zgodovinski pomen prvega slovenskega tabora pred 130. leti ter že v takratnem času omenil zavedne in veljavne može ter nosilce državotvornosti, kot so bili: dr. Miklošič, kardinal dr. Misja, dr. Slavič in drugi. Dr. France Bernik poudarja, da se je takrat prvič uveljavila slovenska samostojnost v narodovih množicah in se je takrat poenotila tudi naša politika v nacionalnih in nadnacionalnih ciljih.

Že teden dni pred taborom je naša stranka SKD organizirala v Ljutomeru vsakodnevne prireditve, razstave, omizja, športne prireditve ipd., z izjemnim zanimanjem Ljutomerčanov.

Po maši ter po ogledu mestnih in krajevnih znamenitosti smo se zbrali na znamenitem Ljutomerskem hipodromu. Po kulturnem programu, pozdravih in nagovorih gostiteljev ter gostov je predsednik naše stranke Ljude Peterle poudaril, da smo Slovenci tudi danes potrebni domovinske vzgoje ter temeljite moralne, kulturne in politične prenove. Ogledali smo si še enkratno prireditev konj kasačev z gigi. Iškali smo senco pod dežniki, slamniki in pod drevesi. Zejo smo hladili s hladno "zalo" iz hladilnika, ki je do večera ni zmanjkalo. Vsem tisočim udeležencem tabora so jo razdeljevali mladi SKD-jevci.

Med druženjem smo se spoznavali na novo, se pomenkovali o doseganju delu, o uspehih in neuspehih, o jesenskih volitvah ipd. Občinski odbor SKD - Ljutomer smo prihodnje leto povabili na Vrhniko, na Sveto Trojico, na "Zegnanje".

Vračali smo se po znameniti vinski cesti med vinogradi s čudovitim razgledom po dolini trt. Hiteli smo proti domu, saj je bil pred nami nov delovni dan.

Z.M.

Tabor Kolpa - Fučkovci

Od 21. do 28. julija 1998 so mladi gasilci z vrhniskega območja preživeli zanimiv teden na taboru ob Kolpi v Fučkovcih, ki ga organizira Gasilska zveza Škofja Loka. Letos se je tretje izmene tabora na Kolpi udeležilo sedem mladih članov iz PGD Sinja Gorica in devet članov iz PGD Blatne Brezovice. S sinjgoriški mladimi gasilci sta bila vodnika Damjan Gutnik in Katarina Lenarčič, gasilce iz Blatne Brezovice pa sta vodila Boštjan Brence in Edvard Gregorka. Poleg nas, dvajsetih, so bile na taboru še skupine iz Logateca, Rovt in Petkovca; skupaj z njimi smo se tja in nazaj odpeljali s posebnim avtobusom. Tam pa so se nam pridružile še skupina mladih iz Leš pri Trzinu in dve skupini iz Sore pri Medvodah. Skupaj torej sedem vodov.

Ob prihodu v tabor Fučkovci nas je najprej pozdravil in nas seznanil z okvirnim načinom življenja v taboru gospod Metod, glavni vodja celotnega dogajanja. Spoznali smo tudi kuharico gospo Tatjano, ki nam je ves teden okusno kuhala, njeni pomočnici, ekonomka Primoža in gospe Ireno, medicinsko sestro, ki je poskrbela za vse, ki so potrebovali zdravniško pomoč. Za vsa dogajanja, obvestila in navodila pa je poskrbel naš Andrej, vodja tabora.

Prvi dan po kosilu smo se namestili v šotore in se razgledali po okolici. Vročina je bila neznosna, zato nismo niti najmanj oklevali, ampak smo se šli takoj ohladiti v

Kolpo. Voda je bila prijetno osvežujoča, imela je 24 stopinj.

Dnevi v taboru so potekali po določenem urniku, vsak dan pa se je dogajalo kaj zanimivega.

Vsako jutro ob 7.30 je trikratni pisk piščalke vodja tabora, Andreja, naznanil vstajanje, sledila sta jutranja telovadba in umivanje v Kolpi. Ob 8.00 smo dvignili zastavo, nato je sledilo: dnevna navodila, določitev dežurnega voda in zajtrk. Vsak dan je bil en vod dežuren, kar je pomenilo, da je pomagal v kuhinji pri pripravi hrane, dvakrat na dan zakuril ogenj za toplo vodo, pomil kuhinjsko posodo, pobrisal mize po obrokih in poskrbel za smeti. Po zajtrku so mladi gasilci pospravili šotore, saj je ves teden potekalo ocenjevanje in tekmovanje ure-

jenosti šotorov. Za tem je sledila ura pouka, ki so jo vodniki in mladi gasilci izkoristili za ponavljanje in utrjevanje znanja, ki ga mora obvladati mladi gasilec za pridobitev bronzaste značke.

V ponedeljek, predzadnji dan taborjenja, je šlo zares, in vseh naših šestnajst mladih gasilcev je uspešno rešilo teste in si zasluženo pridobilo bronasto značko. Po učni uri smo do kosila imeli prosto. Tedaj smo igrali odbojko, se igrali družabne igre, izkoristili čas za sprehode ipd. Ob 12.30 nas je žvižg piščalke opozoril, da je na vrsti kosilo. Vsak je vzel svoj jedilni pribor in posodo ter se postavil v zbor pred kuhinjskim šotorom. Po kosilu je vsak pomil svojo posodo, jo pospravil in se čim hitreje umaknil v senco k počitku. Po 14.

Slovenski krščanski demokrati v Občinskem svetu

Lokalne volitve v novembru bodo druge po sprejemu Zakona o lokalnih volitvah, ki je prišel veljati 15. januarja 1994. leta. S tem dnem je dokončno prenehal veljati Zakon o volitvah v skupščine. Občani z volilno pravico bomo po preteku štiriletnega mandata obdobja tako ponovno volili župana in člane Občinskega sveta. Glede na to, da so volitve pred vrati, lahko tudi v naši občini pričakujemo jeseni pestro politično dogajanje. Nekatere stranke, ki delujejo v občini, so zelo pohitele. Svoje kandidate za župana so začele predstavljati volivcem tudi na straneh NAŠEGA ČASOPISA, in sicer že od spomladi naprej.

V skladu z določili Zakona o lokalni samoupravi je občinski svet najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine. Vrhniki Občinski svet šteje 24 članov, ki so bili izvoljeni iz kandidatnih list posameznih političnih strank. Največ, kar 8 članov Občinskega sveta je predstavnikov stranke Slovenskih krščanskih demokratov. To pomeni, da je imela naša stranka pred štirimi leti srečno roko pri izbiri in določanju kandidatov za občinske svetnike. Naš cilj je bil imeti v Občinskem svetu predstavnike vseh krajevnih skupnosti. Cilja sicer nismo dosegli, kljub temu pa naši svetniki izhajajo iz različnih območij občine. Ker so problemi in potrebe občanov lahko različni, je potrebno, da je pokritost čim boljša. Gotovo je prav, da vsak član Občinskega sveta poleg skupnih, občinskih interesov zastopa tudi interese okolja, od koder izhaja. Tako bomo tudi pri letošnjem kandidiranju za člane Občinskega sveta skrbeli, da bodo naši kandidati izhajali iz različnih okolij in da bodo to ljudje, ki jim bodo volivci lahko zaupali.

Občinski svet se je doslej sestel na 30 rednih in 10 izrednih sejah. Nikoli ni bilo težav s sklepčnostjo ali z obstrukcijo. Po živahnosti se naše seje sicer ne morejo primerjati s sejami Državnega zbora ali ljubljanskega Mestnega sveta, vendar

so kljub temu razprave pogosto dolge in tudi vroče. Zavedamo se, da odločamo o stvareh, ki zadevajo naš občin in njene prebivalcev. Zato v Občinskem svetu ni mesta za visoko politično leporečje in za strankarske razprtije. Poudarjanje strankarske pripadnosti pa se pojavlja le občasno, in to predvsem v kadrovskih zadevah, kot so imenovanje članov odborov, komisij, predstavnikov občine v svete javnih zavodov ipd.

Svetniška skupina krščanskih demokratov je glede aktivnosti in števila prisotnih članov na sejah prav gotovo zelo razpoznavna pri delu Občinskega sveta. Na sejah zastopamo stališča in vlagamo predloge, za katera se dogovorimo na prejšnjih svetniških sestankih. Nikoli pa nam ni odveč podpreti tudi predlogov svetniških kolegov iz drugih političnih strank, če ocenimo, da so primerni in koristni za občino. Svojo obvezo do volivcev in drugih občanov pa izvršujemo tudi z vlaganjem pobud in vprašanj, ki prihajajo iz okolij, od koder izhajamo. Nekatera vprašanja so lahko tudi neprijetna za tistega, na katerega so naslovljena. Zato nekatere skupne zadeve rešujemo tudi na tak način.

Zavedamo se, da ne moremo sami v celoti realno ocenjevati rezultatov svojega dela in da je zato sedaj še prezgodaj. Za veliko večino ljudi je uspešnost določene občinske politike odvisna od števila končanih investicij. To ni edino merilo, je pa med pomembnejšimi. Ker pa na

občinskem nivoju, še bolj kot na državnem, redno primanjuje denarja, ostaja za nami vedno nekaj neuresničenih želja in neopracenih načrtov.

Svetniška skupina SLOVENSKE KRŠČANSKE DEMOKRATOV VRHNIKA

OBVESTILO

Cenjene bralce obveščamo, da bo v SREDO, 9. SEPTEMBRA 1998, ob 14. URI

JAVNA DRAŽBA

NAJDENIH STVARI

Dražba bo NA DVORIŠČU OSNOVNE ŠOLE IVANA CANKARJA, Vrhnika, Tržaška cesta 2 (stara šola - razredni pouk).

VABLJENI! UPRAVNA ENOTA VRHNIKA

SPET SMO TU!

ZAHVALA!

Tako kot vsako prvo avgustovsko soboto smo se tudi letos zbrali na ODSELJENIŠKEM PIKNIKU v Podlipi.

V lepem vremenu, ki nam ga je naklonila narava, ter ob vseh prijetnih stvareh, ki so se dogajale, se še enkrat prav vsem zahvaljujemo za sodelovanje in pomoč v kakršni koli obliki.

Posebna zahvala naj velja vsem vašačnom, ki so s svojo prijaznostjo pozdravljali goste, vsem pokroviteljem za bogat srečolov ter vsem drugim, ki so prispevali k ohranjanju krajevnega praznika.

Končni pozdrav pa velja kot vabilo za prihodnje leto. Z lepimi pozdravi!

ŠD Lipa, KS Podlipa - Smrečje

uri je sledilo kopanje, plavanje, potapljanje in namakanje v Kolpi, igranje, žoganje, čolnarjenje - veslanje, ... kar si je posameznik v odlični izbrali.

Naša voda iz Sinje Gorice in Blatne Brezovice sta se na čolnarjenje po Kolpi odpravila v soboto. Trikolometrska pot do Gribel je bila zanimiva, za nekatere prava pustolovščina, za druge, ki smo veslali, pa bolj delovna. Vsekakor je bilo izredno lepo doživeti.

V četrtek smo v taboru dobili obisk iz vrhniske Gasilske zveze. Obiskali so nas g. Turk, g. Bizjan, g. Kos in g. Keržmanc. Po njihovem odhodu smo se poslaskali z breskvami, ki so nam jih prinesli. V soboto so nas obiskali člani iz PGD Sinja Gorica, ki so nas prav tako "založili" s sadjem, isti dan in tudi še v nedeljo pa nas je obiskalo tudi nekaj staršev.

Kot vidite, ni bilo vzroka za domotožje in še manj za dolgčas. Vsak dan smo ob 16.00 dobili tudi popoldansko malico, da smo lažje zdržali do večera. Sledila je večerja, ki jo je trikratni pisk piščalke naznanil vsak večer ob 18.30. Vsak dan pred večerjo smo spustili taborniško zastavo in spregovorili nekaj besed o dnevnem dogajanju, čestitali tistim, ki so praznovali rojstni dan, izžrebali pravilen odgovor na vprašanje, ki so ga dopoldne postavili mladi iz Sore. Sledil je večerni program, ki ga je napovedal vodja tabora. Po večerji smo pospravili posodo, se nekoliko odpočili in se pripravili na večerne aktivnosti.

Prvi dan po večerji je bil spoznavni večer in tako so si mladi gasilci hitro našli veliko novih prijateljev in vrstnikov.

Drugi dan smo sestavili tekmovalne ekipe mlajših in starejših članov, ki so se med seboj pomerile v igranju med dvema ognjema oziroma odbojke, v skokih v daljino, v postavljanju šotora, v metu balincev v vedro, v metanju vreče z vrvoj v cilj in v spretnosti z brenčajo. Obe naši ekipi, ki smo ju poimenovali Morostarji mlajši in Morostarji starejši, sta bili dokaj uspešni. Ekipna tekmovalna smo v celoti končali šele četrty večer. Pety večer so vodja tabora in vodniki iz Sore pripravili orientacijski tek vseh tekmovalnih ekip.

Eden najbolj zabavnih večerov je potekal v nedeljo zvečer, šesti dan našega taborjenja.

Tisti večer se je ob Kolpi zbrala vsa lepota mladega gasilstva iz tabora Fučkovci in se predstavila v športnih oblačilih, v kopalkah in v večernih oblekah. Se vam že svita, kaj neki je to bilo? Tako je! Izbrali smo MISS in MISTRA KOLPE. In uspeh? Odlično. Sinjgoričan Boris je bil drugi spremljevalec MISTRA KOLPE, Bina iz Blatne Brezovice pa prav tako druga spremljevalka MISS KOLPE. Vsi skupaj smo se nasmejali in zabavali v predstavi, ki je potekala do trde teme.

Sledil je še zadnji - sklepni večer. Vsak vod je pripravil kratek program, tako da smo se zopet nasmejali ob poslušanju in gledanju skečev, pripovedovanju vtisov iz tabora, petju pesmi ipd. Najbolj smo se nasmejali predstavi članov iz Sore, ki so v šalji obliki prikazali celotno dogajanje v taboru. Do poznih večernih ur so sledile še zabavne igrice in petje.

Kako pa je bilo s spanjem? Tudi spanje je bilo na urniku, in to vsak

večer. Ob 21.30 je bilo na sporedu umivanje v Kolpi, ob 22.00 pa je žvižg piščalke vodje tabora naznanil spanje in popoln mir v taboru. Ob 22.00 je dežurni vod začel opravljati svoje nočno dežurstvo: zakuril je taborni ogenj, pazil, da le-ta ni ugasnil, in "poskrbel", če morebiti kdo v taboru le še ni hotel zaspati. Vsaki dve uri je nočno dežurno trojko, ki jo je sestavljal en vodnik in dva mlada gasilca iz dežurnega voda, zamenjala naslednja dežurna trojica. Tako je potekalo vse do jutranjega vstajanja in do zajtrka, ko je dežurni vod predal zadolžitve naslednjemu dežurnemu vodju.

V torek, 28.7.1998, je bil za nas dan odhoda. Zbudili smo se v čemerno, oblačno in soparno jutro. Po zajtrku smo pospravili šotore in jih temeljito počistili. Pripravili smo prtljago in jo naložili na tovornjak, ki nam jo je zapeljal do glavne ceste, kjer nas je čakal avtobus. Pred odhodom smo pobrali tudi vse smeti po taboru in se še zadnjič zbrali v šotoru, ki je bil naša jedilnica, da smo dobili malico za na pot in se poslovili. Odhod nam je kar za debelo uro zavlekel močan nalič, ki se je prav takrat razbesnel nad Kolpo. Končno se je umirilo in po razmočeni poti smo odšli do avtobusa, ki nas je že čakal. Na poti domov smo se ustavili še v Gasilskem muzeju v Metliki in si ogledali veliko zanimivosti iz nekdanih in zdajšnjih časov.

V popoldanskih urah smo prispele domov nekoliko utrujeni, toda zadovoljni ob misli na čudovito preživet teden ob Kolpi, ki nam je nudila svežino v vročih, iztekajočih se julijških dneh.

Hvala vsem, ki ste nam omogočili prijetno taborjenje ob Kolpi.

K. Lenarčič

NAŠ GLAS NAJ SEŽE DO VAS NAŠ GLAS NAJ SEŽE DO VAS

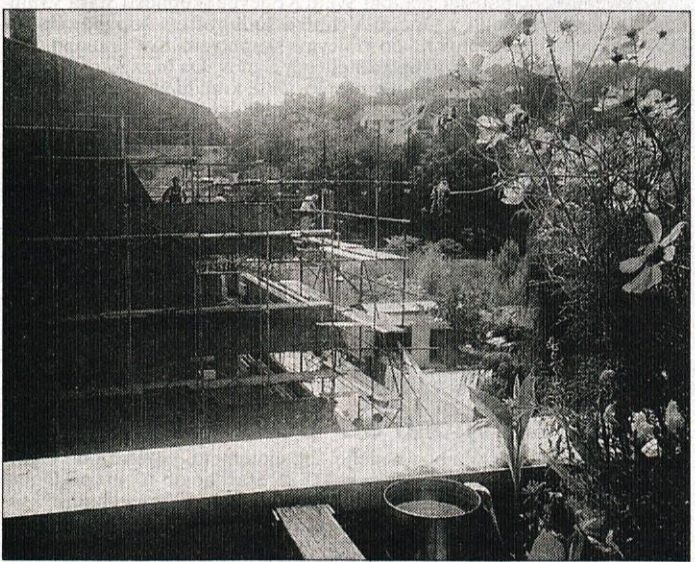
Odzvali smo se prijaznemu vabilu in obiskali razstavo v Domu upokojencev Hrastnik.

Ob sredah smo tako kot prejšnja poletja pekli palačinke.

S skupino stanovalcev smo se odpeljali na Ljubljanski grad. Vozi- lo za invalidske vozičke s šoferjem vred nam je za to dopolne pri- jazno odstopila Zveza paraplegikov Slovenije.

Pogled na gradbišče s cvetlične terase, ki jo ureja ena od stanovalk.

Če naš cvetlični vrt pogledate bolj od blizu, boste poleg mnogih cvetic našli tudi zelišča, sončnice, paradižnike, in celo jagode!

Poletni utrinki iz Doma upokojencev

Letošnje poletje si bomo zapomnili po hudi vročini in številnih zidarskih in drugih mojstrih, ki že od avgusta dalje spreminjajo podobo v delu prizidka, kjer so terase. Zaradi majhne izkoriščenosti in stalnega zamakanja ob dežju jih bomo zasteklili in tako pridobili dragoceni prostor za večjo telovadnico, ustvarjalne dejavnosti, dnevno varstvo in prireditve. Pa o tem kaj več na naslednji številki.

Sveda pa se je v teh poletnih tednih dogajalo še marsikaj.

VABILO

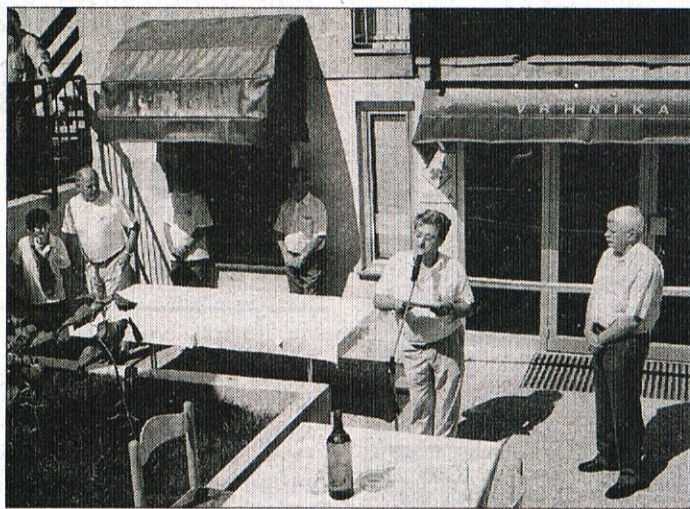
OB 1. OKTOBRU, MEDNARODNEM DNEVU STAROSTNIKOV, VAS VABIMO NA OGLED KIPARSKE RAZSTAVE STANOVALCEV DOMA UPOKOJENCEV VRHNIKA.

OTVORITEV BO OB 18. URI V CANKARJEVEM DOMU NA VRHNIKI

VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA!

V Cankarjevi knjižnici bo 10. septembra ob 18. uri PREDSTAVITEV KNJIGE ROJAKA JOŽETA RODETA: **KAJ PA ANAMARIJA.**

Pogovor s avtorjem bo vodil založnik David Tasič. Lepo vabljeni

Poplačan trud

Večletna prizadevanja vodstva Društva invalidov Vrhnika za pridobitev prostorov, v katerih bi se invalidi lahko sestajali in družili, so izpolnjena. Društvo je doslej delovalo v prostorih Rdečega križa Vrhnika, kjer pa je bilo mogoče opravljati le administrativna in organizacijska dela. V minulih desetih letih je že nekajkrat kazalo, da se bodo želje po novih prostorih izpolnile. Toda žal so navkljub že izdanim sklepom o pridobitvi oziroma dodelitvi prostorov vedno nastale kakšne kakih težave. Kljub vsem zapletom v društvu nismo obupali, temveč smo prizadevno iskali rešitve in z načrtnim varčevalnim programom zbirali sredstva. Zavedali smo se, da nam ne bo nihče ponudil rešitve brez naše krepke udeležbe.

V prvih mesecih letošnjega leta se je ponudila priložnost nakupa za društvo nadvse primernih prostorov. Odločili smo se. S sredstvi ZDIS-a oziroma Loterije Slovenije in premostitvenim posojilom Občine Vrhnika, kateri ga bo povrnil ZDIS, je bilo zagotovljeno šest milijonov tolarjev. Preostala sredstva je zagotovilo društvo. V prostoru in okoli njega je bilo treba opraviti korenite spremembe in dopolnila. Skoraj vsa dela smo opravili člani društva brezplačno, opravljenih je bilo približno 1300 prostovoljnih ur. Celotna naložba z vso opremo je vredna trinajst milijonov.

V petek, 21. avgusta, so bili prostori dani v uporabo. Slovesnosti ob odprtju se je udeležilo veliko naših prijateljev iz raznih društev. Trak sta prerezala župan Občine Vrhnika, g. Vinko Tomšič, in predsednik ZDIS-a, g. Marjan Kroflič.

Ob tej priložnosti smo se dolžni opravičiti Župnijskemu Karitas Vrhnika, ker po pomoti nismo povabili njihovih predstavnikov na slovesnost. Iskreno se opravičujemo.

DI Vrhnika

Doživele smo Anglijo

Srečanje našega ravnatelja gospoda Janeza Sodja in gospoda Rolanda Seymoura v "Šoli za ravnatelje" je rodilo stike med osnovno šolo Ivana Cankarja Vrhnika in Madeley High School v Angliji. Madeley je manjši kraj v okrožju mesta Newcastle-under-Lyme (123.000 prebivalcev) v pokrajini Staffordshire.

Medelej High Scholl obiskujejo učenci iz krajev tamkajšnjega okrožja v starosti od enajst do šestnajst let. Šola je kakovostna in sodobna in jo obiskuje 600 učencev.

Po pet učencev te šole in pomočnik ravnatelja gospod Michael Surtees so že trikrat preživel zadnji teden junija z našimi odličnjaki v Kranjski Gori. Iz druženj je nastalo nekaj tesnejših prijateljstev, naši učenci pa so dobili možnost za uporabo in izboljšanje znanja angleškega jezika.

Letos je prišla vrsta na nas. Izbranih je bilo šest učenc, ki so bile vseh osem let odlične in so dosegle največ priznanj na tekmovanjih osmošolcev na šolski, regijski in državni ravni.

24. junija smo Gabrijela, Barbara, Tanja, Tadeja, Polona in Brigita z učiteljsko gospo Darjo Japelj odtele na nagradne počitnice v Anglijo. Že ob pristanku v Manchesteru nas je pozdravilo značilno angleško vreme - dež. Na letališču so nas pričakali gostitelji, ki so bili lani v Sloveniji: Ros, Kathy, Alice, Anne, Simon in gospod Surtees. Z njimi in pri njihovih družinah smo preživele

lep teden. Gostitelji so nam pripravili zelo zanimiv program aktivnosti in ogledov. Obiskovali smo muzeje, se sprehajali po parkih, preživel dan v zabaviščnem parku ter seveda nakupovali po bližnjih mestih.

Prvo dopoldne smo preživele v šoli. Pouk imajo do 28. julija. Sprejeli so nas nadvse ljubeznivo z napisom: Welcome to our visitors from Slovenia. Prijazna ravnateljica gospa Bridget Gilson nas je predstavila učiteljem in se ves čas trudila, da je bilo naše bivanje v njihovi deželi res prijetno.

Vsi učenci v šoli nosijo šolske uniforme. (Ne prav radi.) Sprehodile smo se po vseh učilnicah, opazovale učence pri pouku, potem pa so nam učenci dramskega razreda postavili nekaj vprašanj o Sloveniji, našem kraju, naši šoli in nas samih. Za nas je bilo to kar naporno, saj je bilo treba dobro poslušati in pri odgovorih uporabiti vse naše znanje angleščine.

Gospod Surtees nas je s šolskim kombijem vsak dan vozil na ogled znamenitosti in se trudil, da smo si kar največ ogledali. Hodili smo po Hawkstone parku, kjer smo v votlinah poslušali legendo o kralju Arthuru, obiskali lončarski muzej Gladstone, v nedeljo pa smo šli na daljši pohod v dolino Dovedale. Ves čas so nas spremljali naši gostitelji. Preživljale smo čudovit teden med nadvse prijaznimi ljudmi. Z našim znanjem angleščine smo se lahko dobro sporazumevale, seveda pa

smo se tudi marsikaj naučile.

Prve dni nas je motilo, da Angleži vozijo po levi strani cestišča. Vreme nam ni bilo naklonjeno, deževalo je vsak dan. Tudi hrana je precej drugačna, razen v restavracijah "fast food".

Zanimiv je bil obisk Walesa. Sprehodili smo se po mogočnem akvaduktu in preživel nekaj časa v mestecu Llangollen. Tam smo takoj opazili dvojezične napise v angleščini in valežanščini. Valizani so ponosni, da ohranjajo svoj stari keltski jezik.

Posebno doživetje je bil obisk starega mesta Chester z veličastno katedralo iz 12. stoletja.

Naši prijatelji so poskrbeli tudi za zabavo. Ponedeljek smo preživel v

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI - julij, avgust 98

STROKOVNA LITERATURA

- Asen, E.: Družina
Blavatsky, H.: Praktični okultizem
Bohanec, F.: Cankarjeva Vrhnika
Boulad, H.: Človek, svoboda in! Charlish, A.: Med dvema ognjema
Cugmas, Z.: Bodi z menoj, mami
De Bono, E.: Naučite svojega otroka misliti
Dobeic, E.: Računovodstvo
Ehrhardt, U.: In vsak dan malo bolj poredne
Henrikson, R.: Spirulina
Hertz, L.: Amazonke poslovnega sveta
Hollander, D.: 101 laž, ki jo moški pripovedujejo ženskam in zakaj jim ženske to verjamejo
Ivančič, A.: Vodnik k duhovni rasti
Joga uma in telesa
Košček, M.: Človek, imej se rad!
Košček, F.: Blagajniško poslovo- vodenje
Lamovec, T.: Spretnosti v medsebojnih odnosih
Lewis, M.: Poker na Wall Streetu
Lisac, A.: Mrežni marketing
Management kadrovskih virov
Od kod prihajam? Kam grem?
Peck, M.: Ljubezen in duhovna rast v obdobju negotovosti
Pogačnik, V.: Lestvice delovne motivacije
Stritar, U.: Z otroki v gore
Uhan, S.: Prava in neprava mne- nja
Zelene strani 1998

LEPOSLOVJE ZA ODRASLE

- Bradford, B.T.: Njena pot
Clark, M.: Ne joči, ljubljena moja
Črv, S.: Odsevi razuzdanega ple- sa
Dolenc, M.: Ozvezdje Jadran
Goličnik, F.: Cena spoznanja
Grisham, J.: Družabnik
Hibbert, E.B.: Zamenjani dekl- ci
Hočvar, Z.: Šolen z Brega
Kaj je metafora?
Kopač, D.: Na robu
Lawrence, D.: Jutra v Mehiki
Leroux, G.: Skrivnost rumene sobe
Merrick, A.: Nekdo je potkal
Mikeln, M.: Miklavžev večer
Moj čopič je beseda
Novak, B.: Velika reberija
Pikalo, M.: Modri e
Porle, S.: Barva sladke čokolade
Rendell, R.: Nemirno meso
Some, M.: O vodi in duhu
Sosič, M.: Balerina, Balerina
Tomšič, F.: Posvečena zemlja
Tomšič, M.: Le Saurine
Zupan, U.: Nasledstvo

Gabrijela Hladnik, Barbara Romšič, Polona Kogovšek, Tadeja Peteh, Tanja Bukovec, Brigita Jazbar

Podjetje Coming razširil trgovino

Na prvi šolski dan, 1. septembra, je podjetje Coming, kjer ima tudi svoje poslovne prostore, na Tržaški cesti 28, razširil svojo trgovino ter s tem tudi povečal ponudbo. V tem AVUDIO-VIDEO, PC centru bo odslej mogoče kupiti tudi male gospodinske aparate vseh svetovno priznanih proizvajalcev. Poleg že standardne ponudbe AVUDIO, VIDEO in HI-FI tehnike nudijo tudi številne telefone, take od navadnih do najbolj modernih GSM. Že nekaj časa pa v trgovini, ki je sedaj resnično lepo in udobno obnovljena, lahko dobite tudi računalnike in različno njihovo opremo. Prijazni mladi prodajalci pa vam bodo tudi znali prislusniti in svetovati o vseh številnih prodajnih artiklih, saj gre modernizacija te tehnike neverjetno hitro naprej. Tako smo Vrhničani dobili še eno novo pridobitev. Coming pa je prav gotovo z razširitvijo trgovine in obenem ponudbe veliko pridobil v vse večji konkurenci svetovnega trga.

S. S.

Občine na svetovnem spletu

Z razvojem sodobne informacijske tehnologije se je zelo uveljavilo iskanje in pretok informacij preko svetovnega omrežja, Interneta. Tako lahko (če smo večji iskanja) v nekaj minutah najdemo želeno informacijo o prav vsaki stvari, ki nas zanima.

Tudi občine z Barja in njegovega zaledja se sedaj lahko pohvalijo s predstavitvijo preko Interneta. Tako se občine Borovnica, Brezovica, Dobrova - Horjul - Polhov Gradec, Ig, Škofljica in Vrhnika odpirajo svetu še po tej, elektronski, poti. Na spletnih straneh s skupnim imenom Ljubljansko barje z zaledjem so na voljo informacije o prireditvah, kulturni, športni in turistični ponudbi, domači obrti...

S kratkim opisom in fotografijami so predstavljene vse občine, njihovi osnovni podatki, znamenitosti in kraji v njih. Posebej pomemben je skupni koledar prireditev, kjer nastaja baza podatkov o vseh prireditvah, ki se odvijajo v tem območju. Predstavljeni so tudi najpomembnejši prispevki iz vsake številke Našega časopisa. Seveda je aktualnost teh podatkov odvisna od dobrega in pravočasnega medsebojnega posredovanja informacij med prireditelji in skrbniki predstavitev strani.

Strani so še v delu, dodaja se slikovni material, posamezni podatki in baza podatkov o prireditvah. Informacije o prireditvah pošljite Štefanu Skledarju na naslov Vrhniška 1, 1351 Brezovica ali na e-naslov stefan.skledar@guest.arnes.si.

Za postavitev na dokončni strežnik in naslov, je potrebno doseči dogovor med občinami o skupnem URL naslovu.

Peter Svete

Na spletu nas dobite na začasnem naslovu:

www.bigfoot.com/čLjubljansko.barje

Tu lahko preberete tudi online strani Našega časopisa

DELO LOKALNE RAZVOJNE KOALICIJE

Podjetniki in podjetniki začetniki pozor!!!

Vsako prvo sredo v mesecu od 16h do 18h vam omogočamo brezplačno podjetniško svetovanje v prostorih Zavoda za razvoj podeželja - Naš laz na Vrhniški c. 1, Lukovica pri Brezovici. Za vas svetuje ISPO d.o.o.

Vprašanja, na katera želite prejeti odgovor, lahko posredujete tudi po pošti na omenjeni naslov ali po telefonu 653 - 237. Zanimivejša vprašanja in odgovore bomo predstavili tudi v Našem časopisu.

Predstavitve našega območja na spletnih straneh centra za promocijo turizma Slovenije "Dobrodošli doma" "Na pragu Ljubljane - prebujeni z naravo".

Le skok iz Ljubljane vam narava ponuja svoje skrivnosti. Pustite se zapeljati meglici Ljubljanskega barja in šumenju okoliških gozdov, "prebudite se" skupaj z nami na enodnevni izletih z avtobusom oz. kolesom.

Informacije: Zavod Naš laz, Lukovica pri Brezovici, tel., fax.: 653 - 237.

ODDAJA HOMO TURISTICUS

V septembru načrtujemo predstavitev turistične ponudbe naših občin na Televiziji Slovenija v oddaji Homo turisticus. Vabimo vse turistične ponudnike na našem območju, da nas pokličejo po tel. 653 - 237 in sodelujejo s svojimi predlogi.

EVIDENCA PROSTIH POSLOVNIH PROSTOROV IN LOKACIJ

Vsi, ki imate proste poslovne prostore in ste jih pripravljeni oddati ali prodati nam posredujte informacije po tel. oz. faksu: 653 - 237, da jih bomo posredovali zainteresiranim.

JAVNA DELA - PRILOŽNOST ZA BOLJŠO PRIHODNOST NAŠIH OBČIN

Republiški zavod za zaposlovanje v zadnjem času še posebej vzpodbuja vključevanje čim več brezposelnih oseb v javna dela. Največ programov se pojavlja na področju javne uprave, izobraževanja, kulture, turizma in socialnega varstva. Nekatere izmed občin na našem območju so se že prepričale o pomenu javnih del pri razvoju njihove občine. V prihodnosti bi bilo treba pripraviti še take programe javnih del, ki bi prispevali k razvoju celotnega območja.

Javna dela prinašajo lokalnemu okolju:

- možnost hitrejšega razvoja
- nova delovna mesta
- lepše, prijaznejše okolje
- višjo kakovost življenja občanov
- nove tržne priložnosti

Brezposelni lahko z vključitvijo v javna dela pridobijo:

- socialno varnost
- ohranjanje delovne kondicije
- nove spretnosti in znanja
- večje možnosti za zaposlitev
- aktivnejši nastop na trgu dela
- ustvarjalno delovno okolje
- strokovni razvoj

Pomen javnih del za izvajalce:

- uvajanje novih dejavnosti
- preverjanje tržnih priložnosti
- prispevajo k celovitejši ponudbi izvajalca
- večja kakovost storitev
- kakovosten izbor kadrov za redne naloge.

REAN inženiring, d.o.o.

1357 NOTRANJE GORICE

Podpeška cesta 236

tel./fax: 061/651-309

mobitel: 0609/642-085

AKCIJA

Kompletna predelava ogrevanja na kurilno olje: cisterne 1000 - 3000 l, širine samo 69 cm; gorilci Olymp, Thyssen, Starclima, sobna avtomatika.

Obnova kurilnice: menjava peči, gorilcev, obtočnih črpalk, ventilov

Možnost zamika plačila

Servisni pregledi in nastavitve gorilnikov

MOŽNOST ZAMIKA

PLAČILA

**SERVISNI PREGLEDI IN
NASTAVITEV GORILNIKOV**

STAROVRHNIŠKI KOTIČEK

24. pohod na Triglav

Planinska sekcija Športnega društva POVŽ je tudi letos organizirala tradicionalni pohod na Triglav. Letošnji pohod se je nekoliko razlikoval od prejšnjih, saj so se pohodniki zapeljali v dolino Vrat, od koder so se podali na zahteven vzpon proti Kredarici. Pot jih je nato peljala na vrh Triglava in naprej do Planike, Vodnikovskega doma in Uskovnice, kjer sta jih čakala obilna večerja in postelja.

Naslednji dan so pohodniki krenili prek Srednje vasi, Bohinjske Bistrice, Koble in Bače do Petrovega Brda, kjer so jih pričakali spremljevalci s slastnim kosilom. Po nekoliko daljšem počitku so se odpravili naprej do Robidnega Brda, kjer so povečevali in utrjevali zaspali. Zadnji dan pohoda je bil nekoliko manj naporen, saj so se pohodniki bližali končnemu cilju. Ta dan jih je pot vodila prek Leskovec, Hotavelj, Gorenje vasi do Brebovnice, kjer jih je čakala nekoliko obilnejša malica. Pot so nadaljevali prek Smrečja, Ulovke do zavetišča na Planini, kjer so se še nekoliko zadržali. Sledil je še zadnji spust proti Stari Vrhniški in končnemu cilju pri zadržnem domu.

Tam so jih pričakali številni svojci in znanci. Veselo ranjanje ob pijači in jedi se je zavleklo pozno v noč.

Letošnjega pohoda se je udeležilo 16 pohodnikov, od katerih so bili štiri spremljevalci, ki so poskrbeli, da pohodniki niso bili lačni niti žejni.

Velja omeniti tudi najmlajšo pohodnico, osemletno Majko Horvat, ki je uspešno prestala ognjeni krst in prvič stopila na Triglav.

Letošnji pohod so materialno in finančno podprli: Gumarstvo Borut Birtič, Vulkanizatorstvo Zakrajšek, Blagomix, Zavarovalnica Triglav, Športna zveza Vrhniška, Kmetijska zadruga Vrhniška, Pekarna Vrhniška, Pekarna Baškovec, Pekarna Adamič, Mercator, Avtoprevoznik Metod Osredkar, Pik bar, Bar Tadeus, Trgovina Veronika, KS Stara Vrhniška, Mesarstvo Blatnik, Bife Jernejev kot, Gostilna Polž, Cvetličarna Jana, Trgovina Simon in TSK Coming.

Asfaltiranje krajevnih poti

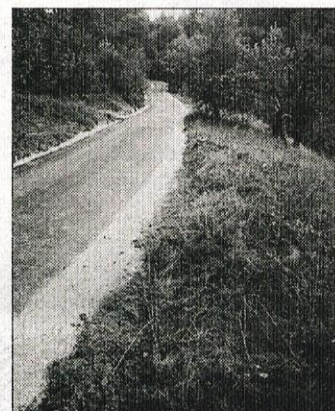
V načrt Krajevne skupnosti Stara Vrhniška smo za letos vključili tudi asfaltiranje preostalih krajevnih poti v dolžini 800 m.

Pogodbe za sofinanciranje omenjenih naložb je podpisalo 90 krajanov, ki svoje obveznosti odplačujejo v osmih mesečnih obrokih.

Z deli so pričeli v tem mesecu in vidno napredujejo. Trenutno končujejo dela na cesti od Birtiča do Malavašica. Preostale tri odcepe pa naj bi gradbeno podjetje Primorje dokončalo do začetka septembra.

Računamo, da bodo sredstva, ki jih bodo zagotovili krajanji s pomočjo občine Vrhniška, zadostovala za poravnavo vseh stroškov.

Krajanje naprošamo, naj svoje obveznosti poravnava v predvidenem roku, da bo Krajevna skupnost poravnala v roku svoje obveznosti do Sklada stavbnih zemljišč Občine Vrhniška.

Seveda pa pričakujemo, da se bodo v financiranje vključili tudi krajanji, ki še niso podpisali pogodb o sofinanciranju.

Priprava na lokalne volitve

V novembru bo potekel mandat Svetu Krajevne skupnosti Stara Vrhniška. V novembru bodo v Občini Vrhniška tudi volitve župana, članov Občinskega sveta in Svetov KS po krajevnih skupnostih. Kot je znano, Svet Krajevne skupnosti Stara Vrhniška šteje pet članov. Da bi zagotovili nadaljnje uspešno delo v Svetu KS naprošamo, da se krajanji aktivno vključijo v evidentiranje možnih kandidatov. Pisne predloge s privolitvijo evidentiranega kandidata oddajte v nabiralnik pri Domu KS ali jih osebno predložite na Svet KS v času uradnih ur. Rok za oddajo predlogov je 20. oktober 1998. Zahvaljujemo se vam za sodelovanje.

Igriče na Stari Vrhniški je polno zasedeno

Kljub letošnjemu vročemu poletju večnamensko igrišče na Stari Vrhniški ne sameva. Predvsem v večernih urah je polno rekreacije željnih krajanov. Velika pridobitev je razsvetljava na igrišču, tako da rekreacija traja do 22. ure.

V zadnjem času je zelo priljubljena odbojka, ki je kar nekoliko izrinila košarko s prvega mesta. Najbrž bo v njema nekoliko popustila v septembru, ko se bodo ponovno odprla šolska vrata.

Športne aktivnosti ŠD POVŽ

Športno društvo POVŽ bo v nedeljo, 20. septembra, organiziralo 1. gorski tek na Planino. Višinska razlika je 415 m. Start bo ob 10. uri pri Domu KS na Stari Vrhniški. Kategorije: moški 1980 - 1959 in 1959 ter starejši; ženske 1980 - 1964 in 1963 ter starejše.

Prvi trije v vsaki kategoriji bodo prejeli medalje, najhitrejša ženska in moški pa pokal. Prijaviti se je mogoče v Domu KS od 8. ure naprej.

V nedeljo, 27. septembra, pa bo s pričetkom ob 8. uri tradicionalni turnir mešanih parov v balinanju. Turnir je internega značaja in namenjen samo članom ŠD.

"Povžarji" tretji v triatlonu

V juliju je v Kočevju potekalo letošnje državno prvenstvo v triatlonu. Letos je potekalo tudi v štafetnem triatlonu, kjer so v ekipi trije tekmovalci in vsak opravi svojo disciplino. Za tekovanje se je letos prijavila tudi ekipa ŠD POVŽ, ki je nastopila pod imenom "Povžarji". Start triatlona je bil skupinski, in to za solo triatlone in štafete.

Tekovanje se je pričelo s plavanjem, kjer se je prvi v vodo podal Miha Kavčič. Nekoliko slaba tehnika in premalo preplavalnih kilometrov je botrovalo, da si je pri predaji nabral kar 7- minutni zaostanek za vodilnimi tekmovalci.

Drugi tekmovalci na kolesu, Marjan Mesec, je tako štartal kar z velikim zaostankom in to na 20 km dolgo pot z višinsko razliko okoli 300m. Na zadnji predaji ga je čakal tekač Andrej Krivina. Zaostanek je bil takrat že prepolovljen, tako da se je še lahko vključil v boj za medalje. Petkilometrski tek je potekal v hudi vročini (30 stopinj C), kjer ni bilo niti metra sence. Andrej je pokazal svoje tekaške sposobnosti in v finišu ekipi pritekel 3. mesto in s tem bronasto medaljo.

Turnir Horjul

In line sekcija Športnega društva Povž je v soboto, 22.8.1998, organizirala turnir v hokeju In line. Po zagrizenih bojih je zmagala domača ekipa Dinamiti, in sicer pred Piranom, Prevojami in Legendami Stara Vrhniška.

F. Petkovšek

POGOVOR Z JOŽETOM GRDADOLNIKOM, PREDSEDNIKOM ODBORA ZA SAMOSTOJNO HORJULSKO OBČINO

Hoteli so občino, imajo jo

Najprej uradna informacija: v Uradnem listu Republike Slovenije je bil 7. avgusta 1998 objavljen zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o financiranju občin in zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi občin ter določitvi njihovih območij, v katerem je kot 45. navedena tudi nova občina Horjul z naslednjimi naselji: Horjul, Koreno nad Horjulom, Lesno Brdo - del, Ljubgojna, Podolnica, Samotorica, Vrzdenec, Zaklanec in Žažar. Sedež občine je v Horjulu.

Jože Grdadolnik, predsednik odbora za samostojno občino

O tem večletnem prizadevanju za lastno občino smo se pogovarjali s predsednikom odbora za samostojno občino g. Jožetom Grdadolnikom. Kot večina Horjulcev je tudi on prepričan, da so bili leta 1994 ogoljufani ob ustanavljanju novih občin po prvem zakonu o lokalni samoupravi. Zato so tudi ustanovili odbor za samostojno občino, ki je intenzivno deloval v okviru tedanje krajevske skupnosti Horjul, še skupaj s Šentjoštom: pritožili so se na državni zbor, na vladno službo za lokalno samoupravo in naposled tudi na ustavno sodišče, ki je razsodilo, da imajo prav.

Zakaj že tedaj pred štirimi leti niso dobili občine, lahko samo ugibajo.

V Horjulu so še zdaj prepričani, da so bile nekdane povezave med nekdanjo občino Vič Rudnik in nekaterimi, ki so bili prepričani, da bodo na lokalnih volitvah v okviru velike občine Dobrova - Horjul - Polhov Gradec gladko zmagali, tako močne, da so vplivale tudi na odločitve v državnem zboru. Kajti drugače si ni mogoče razlagati pravih zaprav zelo nenaravne tvorbe, kar sedanja občina z dolgim imenom je. Potem se je na volitvah izkazalo, da je volja volilcev drugačna.

Stvar se je nekoliko zapletla, ko je občinski svet sklenil, da bo Šentjošt samostojna krajevna skupnost. Dotlej so namreč aktivnosti vodili skupaj, Šentjoščani pa so potem opustili željo, da bi bili s Horjulom ena občina.

Horjulcem ni šel na roko tudi drugi zakon o lokalni samoupravi, ki je precej zaostрил kriterije za ustanovitev nove občine. Spet so začeli z dokazovanjem, da gre za utemeljeno zahtevo, pri čemer merilo število prebivalstva kaže, da je prebivalcev morda premalo, imajo pa vse druge pogoje za samostojnost. Na koncu je na podlagi ugodnega rezultata poizvedovalnega referenduma in na podlagi razsodbe ustavnega sodišča državni zbor le sprejel zakon, s

katerim je tudi Horjul postal občina. V občini živi nekaj nad 2500 ljudi, meri pa okrog 50 kvadratnih kilometrov.

Zgodovinski argumenti za občino

Po teh smo povprašali g. Jožeta Grdadolnika, ki je povedal, da je podatke o obstoju horjulske občine zaslediti že v davni preteklosti. Domačin pater Hugo (Gabrov iz Horjula) piše v svoji knjigi "Skozi življenje" kako so vrzdenški krajan nasprotovali ukinitvi svojega beneficija, ko je bila leta 1789 ustanovljena fara v Horjulu. Nekateri so svoj protest izražali na ta način, da niso hoteli župniku v Horjulu dajati bire. Tri od njih, ki so bili najbolj opazni, so birači privedli k horjulskemu župniku, kjer so jim s palico izprašili hlače in zlomili upornost.

Zanimivo je tudi poročilo okrajnega glavarja ljubljanske okolice Tomaža Glančnika iz leta 1851 cesarski pisarni na Dunaju. Poročal je, da je v 41 krajevnih občinah v okraju živeło 50263 prebivalcev. Od 41 županov jih je le 10 znalo dobro brati in pisati. Od dru-

Razočaranje

"Po številnih spremembah in organizacijskih preizkusih, na katere pa državljani niso imeli nobenega vpliva (KLO-ji, komune...), smo končno pristali v mestni občini Ljubljana Vič-Rudnik. V njej občini smo dočakali samostojno Slovenijo in ustavo, ki je omogočala demokratično evropsko naravnano lokalno samoupravo. Na tej osnovi smo dobili leta 1997 Zakon o lokalni samoupravi in še isto leto v toku intenzivnih priprav na samostojno občino doživeli RAZOČARANJE.

Kot strela z jasnega je namreč udarila odločba, da smo v skupni občini Dobrova - Horjul - Polhov Gradec. Prej to sploh ni bilo nikjer omenjeno kot možnost. Bili smo razočarani, ker smo bili ogoljufani za občino. Potem smo začeli vse na novo, pokazale so se ovire: prva je bila, da moramo dobiti soglasje občinskega sveta, ki smo ga dobili v drugem poskusu; ugotovili so, da nimamo dovolj prebivalcev, mi pa smo se trdno ravnali po dveh kriterijih: geografskem in zgodovinskem. Slednji je bil, da je bila občina že pred 150

in nekateri mediji sicer z ironijo ugotavljajo, da bodo novo ustanovljene občine prišle zaradi majhnosti z dežja pod kap. Velikost občine stare ali nove pa ni pogoj za njen uspeh. Občina Horjul se po obsegu in številu prebivalcev uvršča nekako v spodnjo polovico med slovenskimi občinami, ni pa gospodarsko siromašna in bo verjetno lahko skrbela za primerno porabo brez finančne izravnave iz državnega proračuna, ki jo omejuje 14. člen zakona o financiranju občin na največ 100 odstotkov ocenjenih lastnih prihodkov. Z drugimi besedami: zakon določa, da bodo revnejše občine morale prvenstveno izžemat lastne občane, če bodo hotele napolniti letne proračune."

Možnosti tudi doma

Vendar imate kar precej uspešna podjetja tudi v horjulski občini.

"Naše območje je bilo v zadnjem času razvojno odrinjeno. Ljudje, ki so se hoteli postaviti na lastne noge, ali se razširiti, so šli tja, kjer so imeli boljše možnosti. Na primer močan obrat podjetja Prebil je šel v Črni vrh nad Idrijo, ker tu ni imel možnosti, da bi se razmahnil. Torej je treba za gospodarski razvoj poiskati vse optimalne prostorske možnosti. Veliko pa je stvari, ki kažejo, da bo nova občinska skupnost delovala uspešno, če bo sposobna njeno upravljanje čimbolj racionalizirati."

Kakšne stranke so v Horjulu?

"Ideal bi bil, da bi bili svetniki enakomerno pokrivali ce-

Za občinsko zgradbo bo služila kar hiša, kjer je zdaj sedež horjulske krajevske skupnosti.

gih jih 31 ne zna ne brati in ne pisati, 24 jih je pa v pisanju celo tako slabih, da morejo komaj svoje ime podpisati. Poročilo je priložil seznam 13 občin, med njimi tudi horjulske, ki bi bile primerne, da se ohranijo.

Bralcem v pojasnilo: tudi v prejšnjem stoletju so imeli reformo lokalne samouprave in so meje občin potegnili po mejah katastrskih občin. To je posebej raziskoval zgodovinar Janko Polec. Na začetku so šli zelo na široko, vendar se ni obneslo in je na koncu zmagalo stališče, naj se meje občin približno ujemajo z mejami župnij. Nova horjulska občina je točna kopija nekdanje, ki jo je ukinila oblast po vojni.

leti, geografski pa je bil, da je območje prirodno razdeljeno. Referendum spomladi je pokazal, da so ljudje za samostojno občino.

Kdaj bo torej začela delovati nova občina in kje bo sedež?

"Na srečo imamo ustrezne prostore za delovanje občinske uprave. Najprej bo treba izdelati inventuro občinskega premoženja, kar ga je še ostalo."

Ko je bila vsika občina v zanjih vzdihljajih, je prodala, delno tudi nezakonito, kar se je dalo prodati. Velika neznanka je delitev premoženja (ali dolgov) nekdanje skupne občine, zlasti viške. Zumnim gospodarjenjem bi občina res lahko kar dobro shodila, preprečiti bi torej beg gospodarskih subjektov v druge občine. Nekateri krogi

lotno občino, to pa pogojuje, da politika ni prva violina. V samem Horjulu imamo krajevni odbor krščanskih demokratov, ljudska stranka deluje na ravni sedanje občine, kakor tudi druge stranke. Mislim pa, da ne bo nasprotij zaradi različnih političnih gledanj. Morda se bo kaj bolj radikalno pokazalo ob volitvah. Pomembno je, da bo svet tak, da bo zbuja pri ljudeh zaupanje. O kandidatih za župana so že nekatera šušljanja in ugibanja, vendar še nič konkretnega."

Glede tega bo najbrž v prihodnji številki že kaj več jasnosti. Med obiskom in pogovori v Horjulu smo bili na jasnem, da bodo to, kar hočejo, tudi naredili, kar kaže vsa dosedanja dejavnost. TONE JANEŽIČ

Bog vam poplačaj, gospod župnik Danijel Kaštrun

Ko je nad našo vas legla temna senca, skoraj neverjetna vest o odhodu župnika Danijela iz naše fare, so srca mnogih ljudi vtrepetala. Tako za svojega smo ga že sprejeli, da smo mislili, da bo za vedno ostal v naši prelepi dolini.

Bilo je vroče poletje leta 1979, ko so njegove pridne roke, že takoj po prihodu, pričele korenito spreminjati podobo kraja in srca pogrjskih vernikov. Kot skrben oče je budno bedel nad svojimi farani in z bolečino v srcu gledal za vsako ovčico, ki je odšla iz njegovega "hleva".

Ko nas je varno vodil skozi viharje ustanavljanja nove države, je vseskozi prebujal našo narodno zavest. Odpad od verskih vrednot, upadanje rojstev in krstov, pešanje mladinskega verouka, zamiranje ljudskega petja, je le nekaj trnov bodeče kro-ne, ki ga je zbadala globoko v srce. Vseeno je le to neutrudno gorelo za našo faro, kar je še najbolj pokazal s knjigo župnija Polhov Gradec. V njej bo ostalo trajno zapisano veliko dela, ki ga je opravil Bogu v čast in v dobro vseh sedanjih in prihodnjih Pograjcev.

Najbrž njegovo največje delo pa je bila temeljita prenova župnišča in vseh cerkva v fari. Tě bodo še dolgo v prihodnost izžarevale vso ljubezen in spoštovanje do kulturne dediščine in vero preteklih in sedanjih rodov.

Da znamo biti Pograjci hvaležni do človeka in duhovnika je pokazal dan 8. avgust 1998. Že pol ure pred slovesno zahvalno sveto mašo se je v farno cerkev začela zgrinjati množica vernikov. Ob mogočnem zvoku cerkvenih orgel so se med bogoslužjem s svojim petjem od župnika poslovili vsi trije cerkveni zbori. V zbrani slovesnosti smo se Bogu zahvalili, da smo smeli teh devetnajst let imeti enega njegovih najbolj zvestih služabnikov. Po končani sveti maši smo vsi skupaj odšli na župnijski vrt, kjer se je v kulturnem programu, ob sodelovanju moškega pevskega zbora Briše in Polhogrjskih slavčkov, župniku zahvalila cela dolina.

Ko so pod skrbnimi prsti naših pritrkovalcev v zvoniku zavneli zvonovi, se je napetost približala vrhuncu. Na prizorišču se je pripeljala povorka vozil LADA NIVA. Srednje je bilo še posebej ozaljšano, saj je bilo le to vozilo zahvalno darilo vseh Pograjcev župniku, kupljeno z velikodušnimi prispevki skoraj petstotih druin in posameznikov.

Občutki v naših srcih ob predaji vozila so bili nepopisni. Z darilom smo se poslovili od župnikove gospodinje gospe Vide Štrukelj, ki je vsa leta skrbno bedela nad župnikovim zdravjem, obenem pa vestno opravljala vsa gospodinjska dela tako v župnišču, kot v farni cerkvi.

Z blagoslovom vozila se je kulturni program iztekkel, družabno srečanje pa je trajalo pozno v noč.

Komaj pa smo se dodobra razšli, že nas je nova slovesnost združila v farni cerkvi. Sprejeli smo novega župnika

Bogdana Oražma. Tam, kjer se odpre prečudovit pogled na naše "jaslice", naš preljubi Polhov Gradec, se je v poznem popoldnevu 16. avgusta zbrala kar lepa množica ljudi. Nestrpno smo zrl v smeri proti Ljubljani, od koder naj bi se pripeljal naš novi dušni pastir. Kmalu se je pred nami ustavil avto in iz njega je, malce plah vendar veselo nasmejan, stopil naš novi župnik.

Moški pevski zbor Briše je zapel pozdravno pesem, nakar mu je v imenu kraja izrekel dobrodoščilo predsednik sveta KS Maks Rutar.

Da sta pri nas vera in kultura tesno združeni, je s svojim plesom pokazala tudi folklorna skupina z Briš. "Zapravljivčki" so veselo odpeljali proti farni cerkvi z novim župnikom v svojem sedlu. Tam ga je ob mogočnem pritrkavanju, pričakala velika množica faranov in ga pospremila k prvem bogoslužju pri nas.

Že po prvi sveti maši je pokazal, da bo dober sejalet božje besede. Mi pa mu želimo le, naj mu zdrava in obilna tudi žetev.

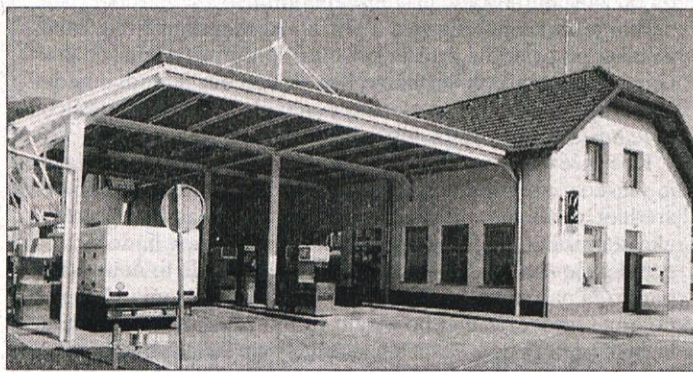
Marjan Malovrh

Prenovljeni gasilski dom ponos Dobrove

Dobrovski gasilci so letošnje poletje pošteno pljunili v roke in krepko zavijali rokave, saj so nekateri posamezniki pri obnovi doma opravili prek dva tisoč delovnih ur. Rezultat njihovega dela je fotografija prenovljenega gasilskega doma, ki je ne le koristna, temveč tudi urbano - estetska pridobitev kraja.

Vročina se je končno umaknila

V vročih poletnih dneh, ko se je temperatura v Horjulu dvignila prek trideset stopinj Celzija, je v samem kraju vladalo pravo poletno mrtvilo. Poletno monotonijo je na Bencinskem servisu Lončar zmotil le tale hladilnik ali žejen posameznik, ki je v bližnjem okrepčevalnicu zavil na vrček hladnega piva.

Na fotografiji: V tropski vročini samevajoč Lončarjev bencinski servis v Horjulu

F. B.

Horjulski upokojenci na Višarjah

Društvo upokojencev Horjul šteje več kot sto petdeset članov, čeprav vanj niso vključeni vsi upokojeni krajan. Mlajši upokojenci uspešno sodelujejo v prosvetnem, balinarskem in še katerem društvu v kraju, medtem ko starejšim članom veliko pomenijo društveni izleti. V juliju so se podali na izlet na Višarje, v Kanalsko dolino in v Posočje. V izredno lepem vremenu so občudovali gorske vršace na obeh straneh meje in se čudili prelepemu razgledu po vsej Kanalski dolini. Nekoliko drugačni občutki so jih prevzeli v dolini reke Soče ob pogledu na od potresa poškodovane stavbe.

Na fotografiji: Horjulski upokojenci pri postaji žičnice Višarje.

F. B.

Nov gasilski dom za 110-letnico PGD Polhov Gradec

Sleheri izmed nas se veseli rojstnega dne, še sploh, če je to okrogla obletnica, kot je 110. rojstni dan PGD Polhov Gradec. Gasilci in gasilke tega humanega društva pa je že v začetku leta 1998 začelo skrbeti ali bomo utegnili do blagoslovitve novega gasilskega doma 2. maja 1998, postoriti še veliko del, ki so bila vezana ne samo na prostovoljno delo gasilcev, ampak so zahtevala še precej finančnih sredstev, znatno več kot jih je bilo v gasilski blagajni. Naj naštejemo nekatere najpomembnejše:

- asfaltiranje dvorišča pred gasilskim domom, ureditev zemljišča s travnikom in posaditvijo žive meje, preureditev starega gasilskega kombija v moderno opremljeno orodno gasilsko vozilo. No in še bi lahko naštevali manjša dela, ki so nas čakala. Želeli smo si namreč dostojno proslaviti 110 -letnico našega društva, katerega začetek je bilo leto 1888, ko so polhograjski in pristavski fantje na pobudo takratnega kaplana Janeza Hladnika ustanovili požarno brambo.

Toda, kjer je volja tam je moč in kjer je sloga tam se da veliko narediti. In tudi pri našem gasilskem društvu je bilo tako!

Asfaltiranje dvorišča je bilo opravljeno v aprilu, ko nam je dobrosrčni podjetnik posodil denar, da smo to delo lahko izvršili. Tudi ureditev travnika z živo mejo smo uredili gasilci skupaj z vrtnarstvom Čuden. Začele so se priprave najprej na blagoslovitev novega gasilskega doma, ki naj bi se izvršila 2. maja. Sledila je priprava na taktično vajo, ki smo jo načrtovali za 3. julij ter že naslednji dan slavnostno sejo in 12. julij vrhunec z otvoritvijo doma, kipa sv. Florjana in prevzemom orodnega vozila.

Na mladih, njihovi neizmerni energiji svet stoji in zato smo k olepšanju praznovanja vključili tudi osnovnošolce našega kraja. Kako? Prosili smo ravnatelja osnovne šole Polhov Gradec g. Ivana Polajnara, da profesorici za slovenščino in risanje navduši za naš razpis, da bi osnovnošolci napisali spise z naslednjimi gasilskimi vsebinami: Naši gasilci praznujejo 110 let, Ali bom tudi jaz gasilec?, Kaj gasilci delajo in Zakaj gasilci vadijo? Tisti osnovnošolci, ki pa raje rišejo, so lahko narisali karkoli, kar je povezano z gasilsko dejavnostjo. No in rezultat te naše akcije je bil presenetljiv. Prejeli smo več kot 50 spisov in 129 risb o gasilskih domovih, požarih, gasilskem orodju in seveda različnih gasilskih avtomobilih. Zelo zanimivo je bilo to brati in občudovati otroške risbe. Najboljše spise smo prebrali na slavnostni blagoslovitvi novega gasilskega doma in vsak udeleženec na prireditvi, si je poleg novega doma lahko ogledal tudi risbe nadebudnežev. In še nekaj! Ali je sploh mogoče, da se lahko že v glavi prvošolčka porodi tako zanimiv slogan kot je naslednji: Na pomoč! Na pomoč! Vaš požar je naš požar. Naj bo dan ali noč, mi sirene ne prespimo, mi z brizgalno pridivimo in gasimo in gasimo. Zanimivo! Že sedemletni fantič ve, kaj delajo gasilci. In ne samo to, tudi hitri morajo biti v svoji akciji.

Po opravljeni blagoslovitvi (izvršili so jo kar trije duhovniki, domači župnik g. Danijel Kaštrun, dekan g. dr. Gorjup in dr. Grjol) in kratkem kulturnem programu je sledil ogled doma ter klepet ob domačih sladkih dobrotah, ki so jih spekle dobre gospodinje. Ob pogledu na novi dom, ki smo ga gradili 10 let smo se veseli in dobro razpoloženi razšli.

Pred nami sta bila še slaba dva meseca priprav, ki sta nas ločila do taktične vaje, slavnostne seje in otvoritve doma. Ob obilici dela je kar hitro minil čas. V sklopu praznovanja je društvo organiziralo in pripravilo tudi veliko taktično vajo v sodelovanju s sektorjem Polhov Gradec. Na

vaji so sodelovala P. G. D. Dvor, Črni Vrh, Zalog in Polhov Gradec. Potek vaje je bil zasnovan tako, da so poveljniki društev dobili povelja in navodila preko UKV postaj. Za vse gasilske ekipe je bil izvoz izpred gasilskega doma hkrati. Čeprav so nekatera društva precej oddaljena od Polhovega Gradca, so gasilci zelo hitro prispeli na kraj intervencije. Odvzem vode je bil iz potoka Mala voda preko dveh MB 800 l in okrog 900 m položenih tlačnih cevi. Na same objekte smo izvedli štiri klasične napade in pa štiri napade s tako imenovano hitro cevjo iz treh avtocistern ter polnenje avtocistern preko hidranta. Na vaji je bilo prikazano gašenje, varovanje ostalih objektov, prva pomoč ter reševanje ljudi, živine, orodja in opreme.

Za popestritev smo uporabili tudi več dimnih bomb, da je bila vaja res v pravem pomenu besede in, da so prišli bolj do izraza reševalci z dihalnimi aparati. Po končani vaji je bila narejena analiza in s strani poveljnika kot zveze "Dolomiti" ocenjena kot ena najboljše izvedenih vaj.

Vajo sta pripravila poveljnik sektorja Polhov Gradec Boris

Koritnik in poveljnik PGD Polhov Gradec Marjan Peklaj. Na vaji je sodelovalo preko 60 gasilcev in gasilk in se jim ob tej priliki še enkrat prav lepo zahvaljujemo. To je bil operativni del prispevka k praznovanju naše 110 letnice.

Že naslednji dan je sledila slavnostna seja PGD Polhov Gradec, kjer smo najzaslužnejši gasilci in gasilke prejeli gasilska priznanja, obrtniki in podjetniki pa zahvale za pomoč našemu gasilskemu društvu.

Vrhunec našega praznovanja je bil 12. julij. Slovesna parada, otvoritev doma, odkritje kipa sv. Florjana in prevzem novega gasilskega orodnega vozila je bilo enkratno doživetje, še posebno zato, ker je bil prvič med nami Pograjskimi gasilci prvi mož naše organizacije, predsednik GZS tov. Ernest Eöry. S svojo prisotnostjo je dokazal, da ceni naše delo, več kot 24000 prostovoljnih ur je bilo opravljenih v 10. letni gradnji gasilskega doma in njegova udeležba nam bo ostala vedno v spominu, še zlasti, ker je moral naš predsednik v hudi vročini priti k nam iz kar precej oddaljene Murske Sobotice. Hvala predsed-

niku za njegov trud.

Zahvaljujemo pa se tudi številnim gasilec iz GZ Dolomiti ter drugih PGD, šoferjem-gasilcem, narodnim nošam, konjenici iz Podovnice in Bežigradski pihalni godbi, ki so se udeležili parade ter pevskemu zboru Slavčki, ki so z ubranim petjem polepšali naše praznovanje tako, da je triurni program hitro minil.

Sledila je še gasilska veselica ob navzočnosti Alfija Nipiča in njegovih muzikantov. Tako lepo je bilo, da se je vse skupaj končalo šele v ponedeljek zjutraj. Nam gasilec in gasilka pa je uspešen zaključek praznovanja dal moči za nadaljnje prostovoljno delo. Tisto, ki naj bo v oporo in v osebno zadovoljstvo, pa naj bo kjerkoli, na kateremkoli področju samo, da je v korist človeku.

Tega so se zavedali tudi številni dobrotniki našega PGD, ki so nam po svojih finančnih zmoglostih pomagali zgraditi nov gasilski dom. Ob tej priliki se zahvaljujemo: kmetom, ki so darovali les, krajanom in podpornim članom društva za denarno pomoč, podjetju Hoja Mobilles, GZ Dolomiti ter številnim obrtnikom in podjetnikom.

Želimo si, da naša gasilska dejavnost ne bo "zaplavala" v profesionalne vode in prostovoljno delo zamrlo tako kot je v materialistično tržno usmerjenih zahodnoevropskih državah in Ameriki. Upamo, da bomo ravno gasilci in gasilke svojim otrokom dokazali, da prostovoljno delo človeka krepi in da ne bodo govorili tako kot govorijo nekateri mladi Američani: "Time is money". Upamo, da bo med nami slovenskimi gasilkami in gasilci čas dragocen za bližnjega v nesreči in brez plačila.

Na pomoč!

Zapisala

Bernarda Rihar, Marjan Peklaj

BUTAJNOVA:

Blagoslov gasilskega doma v Butajnovi

Želja ljudi po medsebojni pomoči ob naravnih katastrofah je v začetku sedemdesetih let združila prebivalce Butajnov in Planine nad Horjulom. Takrat, natančneje leta 1971, so krajan na občnem zboru potrdili predlog o ustanovitvi Gasilskega društva Butajnova - Planina. Vendar pa zametki gasilstva segajo še desetletje nazaj, ko je v Butajnovi potekal tečaj za izprašane gasilce pod vodstvom Gasilskega društva Sentošt.

V tem času so krajan ustanovili gasilsko desetino, ki pa ni mogla operativno sodelovati, saj je spadala po okrilje PGD Sentošt. Zato so v začetku sedemdesetih ustanovili lastno društvo.

Po prvem letu delovanja je društvo nabavilo motorno brizgalno Rozenbaver 600 litrov, ki so jo uporabljali še do pred nedavnim. Leta 1974 so z večino lastnimi sredstvi nabavili prvo vozilo IMV 1600, vendar pa so nastale težave z garažo za vozilo. Problem je bil rešen, ko je lastnik novogradnje odstopil garažo, ki jo je društvo samo uredilo.

Tako se je že takrat pojavila želja po gasilskem domu, ki se je iz leta v leto stopnjevala. Zemljišče za sedanjost lokacijo, ki je sredi Butajnov, sta odstopila Lovro Sečnik in Frančiška Slabe. Ob koncu osemdesetih

so se krajan na Občnem zboru trdno odločili za pričetek gradnje novega gasilskega doma. Vendar pa je bila finančna stran gradnje trd oreh. Levji delež pri tem je opravil Jurij Grbec.

Krajan Butajnov in Planine ter širše okolice so darovali več kot 300 kubičnih metrov lesa, zaradi česar so nekateri govorili, če bo dom lešen.

Sredi marca so pričeli z izkopom za temeljne, že čez štiri mesece pa je bil gasilski dom "pod streho". Iz tega je razvidno, da so dela potekala hitro in organizirano.

Vendar pa so se notranja dela zaradi finančnih sredstev nekoliko zavlekla. Med tem časom društvo ni mirovalo, saj je ob pomoči krajanov in širše skupnosti nabavilo novo motorno brizgalno Zigler TS 8/16. Leto pozneje, 1997., je v lastni režiji sledila menjava starega orodnega vozila IMV z avtom znamke TAM 75 TS, ki ga je društvo kupilo od PGD Vuzenica. Kmalu za tem pa je društvo pridobilo v dar še vozilo VAZ od prijateljskega društva PGD Tacen.

Lansko jesen so na gasilskem domu naredili fasado, tako da je letos nared za predajo svojemu namenu. Blagoslov in predaja sta

potekala zadnje julijsko nedeljo z gasilsko parado gasilcev in gasilskih vozil. V paradi je sodelovalo okrog 150 gasilcev, ki so se po končanem gasilskem protokolu, skupaj s številnimi obiskovalci poveslili ob zvokih ansambla Poljanska. Dom je blagoslovil domači župnik Jože Mate, Srečko Celarc pa je iz rok predsednika OGZ Dolomiti prevzel ključke gasilskega doma in prisegel, da bo kot hišnik vestno skrbel za dom. Društvo je ob tej priložnosti razvilo tudi svoj prapor, ki ga je predsednik krajevne skupnosti Sentošt Franci Leskovec predal praporščaku Ivanu Cankarju. Denar zanj so darovali krajan Butajnov, občina, Zidarstvo Sečnik, OGZ Dolomiti in Krajevna skupnost.

"Nov gasilski dom pa ne bo služil izključno gasilec, saj v njem potekajo tudi sestanki vaše skupnosti, volitve in druge podobne zadeve", je poudaril predsednik društva Jože Sečnik. Vsekakor pohvalno dejanje gasilcev Butajnov in Planine, saj so s tem storili velik korak k boljši požarni varnosti kraja, kar pa ne bi bilo mogoče brez močnega entuzijazma gasilcev in njihovih številnih prostovoljnih delovnih ur.

Besedila k sliki:

Gasper Tominec

Blagoslov novega gasilskega doma v Butajnovi

Srečko Celarc je iz rok predsednika OGZ Dolomiti prevzel ključke gasilskega doma in prisegel, da bo kot hišnik vestno skrbel za dom.

POLHOGRAJSKO PLANINSKO DRUŠTVO BLAGAJANA

Gradijo planinski dom

Planinsko društvo Blagajana iz Polhovega Gradca si naklonjenosti ljudi ni pridobilo le z vsakomesečnimi izleti, ki potekajo že tretje leto. Na letošnjem februarškem Občnem zboru se je zgodilo nekaj nevsakdanjega. Gospa Ana Koprivec je Planinskemu društvu podarila parcelo na Setnici (Ravniku). Podpis darilne pogodbe med njo in predsednikom društva Stanetom Dvanajščakom je bil združen z velikim aplavzom. Društvo namerava na Ravniku zgraditi planinski dom. Zakaj si ga želijo? Zato, da bi imeli polhograjski planinci svoj kotiček,

kjer bi se zbirali. Namenjen pa bi bil tudi vzgoji mladih planincev in organiziranju poučnih ter drugih predavanj o planinstvu. Že sedaj bi dom nujno potrebovali. S prvimi deli so že pričeli. Pripravljeno gradbeno dokumentacijo, med katero sodi že narejen idejni načrt za dom, dopolnjujejo z drugimi opravili. Tako je PD Blagajana letos organiziralo že več delovnih akcij. Na Starem Gradu so posekali smreke, ki jih je napadel lubadar, jih odpeljali razžagat, nato so les zvozili na parcelo. Tako so pridobili nekaj lesa, ki ga bodo

rabili za dom. Pripravljene imajo tudi opornike in nekaj strešne opeke, ki jo je prijazen podaril domačin. Vse delo opravljajo člani in drugi domačini sami s prostovoljnim delom. Pomaga jo si z lastnimi traktorji in drugimi stroji, samo da ni treba segati v ne zajetno društveno blagajno. Delovne akcije tudi letos dopolnjujejo izleti. Tradicionalnega januarskega nočnega pohoda na Grmado se je v kristalni jasni mesečni noči udeležilo toliko planincev kot še nikoli. Uradno vpisanih jih je bilo 489. A to niso vsi. Kolone planincev so se vile iz Medvod, Katarine in Črnega Vrha. Predvidevajo, da je bilo tisto noč ob kresu na Gontah okoli 700 pohodnikov, med katerimi je bil tudi predsednik države Milan Kučan. Februarja so bili bliže doma. Obiskali so Katarino in Belo, daljši marčevski dnevi pa so jih že zvalili na Soriško planino. Slapovi v Peklu pri Borovnici so bili še bolj divji kot ponavadi, saj jih je deževno aprilsko vreme pošteno napolnilo z vodo. Krim je blizu, a marsikdo je bil na njem prvič. Letos maja je bilo na njem srečanje planincev Notranjske, ki so se ga udeležili tudi naši člani. Konec maja pa je deset članov našega društva

in en gost v dveh dneh prehodilo celotno Polhograjsko planinsko pot. Malce so bili utrujeni, a toliko bolj veseli, ko so jih v Gabršah ob sklenitvi poti pričakali drugi planinci s planinskim golašem in okusno šaro. Junija so se povzpeli na Begunjsčico. Prijazen oskrbnik Roblekovskega planinskega doma jih je bil vesel, ko so iz 45 minut od doma oddaljene skladovnice drva naložili vsak svoje poleno (nekateri tudi dva) in ga prinesli h koči. V hladnih dneh, ki v gore pridejo prav hitro, jih ne bo zeblo. Do konca leta načrtujejo še izlete na Triglav, Pohorje, izlet v neznano in še kam. Pa še na neko dejavnost Planinskega društva Blagajana ne smemo pozabiti. To je nekakšna kulturna podlaga njihovih izletov. Ob pohodu na Krim so ob vrnitvi obiskali še Tehnični muzej v Bistri pri Vrhniki. Marsikdo se tudi še dobro spominja lanskega izleta v neznano, kjer je naš prvi slovenski svetnik (za zdaj še neuradno) Anton Martin Slomšek pel novo mašo. To je bilo tudi eno od vprašanj za ugotovitev kraja, kam smo namenjeni. Tam smo si ogledali tudi slovito prvo lekarno v Sloveniji (in tretjo v Evropi). Zgovoren pater, ki nam jo je razkazoval, se je moral kar potruditi,

da je dobro odgovarjal na naša iskriva vprašanja. Njegov čaj KRT (mešanica koprive, rmana in tropotca) pa bi najbrž morali piti vsi. Kadar so izleti organizirani z avtobusom, je tudi iz vodnikovih ust slišati kaj zanimivega iz naše kulture, zgodovine ali drugih področij človekovega delovanja. Na razstavah v pograjski graščini redno sodeluje tudi Planinsko društvo s svojim kotičkom. Na razstavah dežurajo tudi njegovi člani. Pa še nekaj. Lepo je, da so nekatere članice našega društva pomagale pri čiščenju novega

gasilskega doma, ki je bil blagoslovljen maja. Člani planinskega društva pa so pri tem očistili opaž po opravljenih fassadnih delih. Tako. Dela je veliko in upati je, da ga bodo s takim veseljem, vztrajnostjo, skupno pomočjo in delavnostjo, kot so jo pokazali doslej, zmogli in še okrepili sodelovanje s krajem in med seboj. Ob tej priložnosti se Planinsko društvo Blagajana tudi javno zahvaljuje gospe Ani Koprivec za izkazano zaupanje ob podaritvi parcele. Za PD Blagajana Milka Bokal

Gospa Ana Koprivec podpisuje darilno pogodbo.

Parcela na Setnici s pripravljenim lesom

Zaprta trgovina v Horjulu

Osem let in pol je trgovina v Horjulu oskrbovala prebivalce zgornjega dela vasi in okolice osnovne šole z osnovnimi živili ter drobnim vsakdanjim potrošnim materialom. Zlasti je bilo to pomembno ob nedeljah in praznikih, ko je bila trgovina Mercator zaprta. Krajanji upamo, da se bo našel nekdo, ki bi ponovno odprl trgovino v Horjulu.

Na fotografiji: Pogled na trgovino v Horjulu pred zaprtjem.

F. B.

Trinajst malih račk šlo je ...

Pred Bencinskim servisom Lončar v Horjulu smo bili vozniki večkrat priča, kako je Kovačeva raca peljala svojih trinajst mladih račk čez cesto v bližnji bajer ali pa v potok na prijetno kopel. Seveda smo počakali, da je račja četica strumno odkorakala naprej. Stara raca z mladiči se po kopeli greje na soncu.

F. B.

Širitev kanalizacijskega omrežja v Horjulu

Delavci Cestnega podjetja Ljubljana so v vročih poletnih dneh postavljali kanalizacijsko omrežje ob cesti Horjul - Vrhnika. V tem predelu je namreč ob močnem deževju spodnje prostore bližnjih hiš večkrat zalila voda, ker ni bilo urejenih odtokov in propustov. Hkrati so uredili del pločnika, ki bi bil potreben zaradi večje prometne varnosti vse do križišča, vendar v občinskem proračunu primanjkuje denarja. Na fotografiji: Gradnja kanalizacije ob cesti Horjul - Vrhnika.

F. B.

Preureditev horjulskega vrtca za potrebe jasli

Pred leti so v Horjulu za varstvo najmlajših otrok poskrbele varstvene družine in tako ni bilo potrebe po jasli. Čas je pokazal, da je treba varstvo najmlajših rešiti drugače. S prispevkom države, Tolar za izgradnjo in prenovo šolskih objektov, so se v Horjulu letošnje poletje lotili prenove spodnjega dela vrtca, v katerem bo s prvim septembrom v jasli našlo varno mesto v odsotnosti staršev dvanajst malčkov. Na fotografiji: Prenova dostopa v oddelek horjulskih jasli.

F. B.

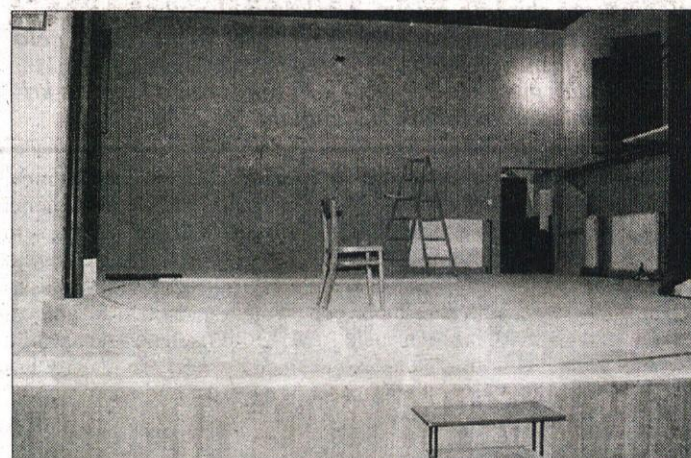

Za večjo prometno varnost najmlajših

Da bi zagotovili čim varnejšo pot učencem nižjih razredov osnovne šole in otrokom iz vrtca na Dobrovi, so med počitnicami na najvarnejšem mestu postavili varnostno ograjo, ki se tudi po estetskem videzu lepo vključuje v prostor. Denar za varnostno ograjo je prispevala občina.

Na fotografiji: Še nedokončana varnostna ograja proti stari osnovni šoli na Dobrovi.

F. B.

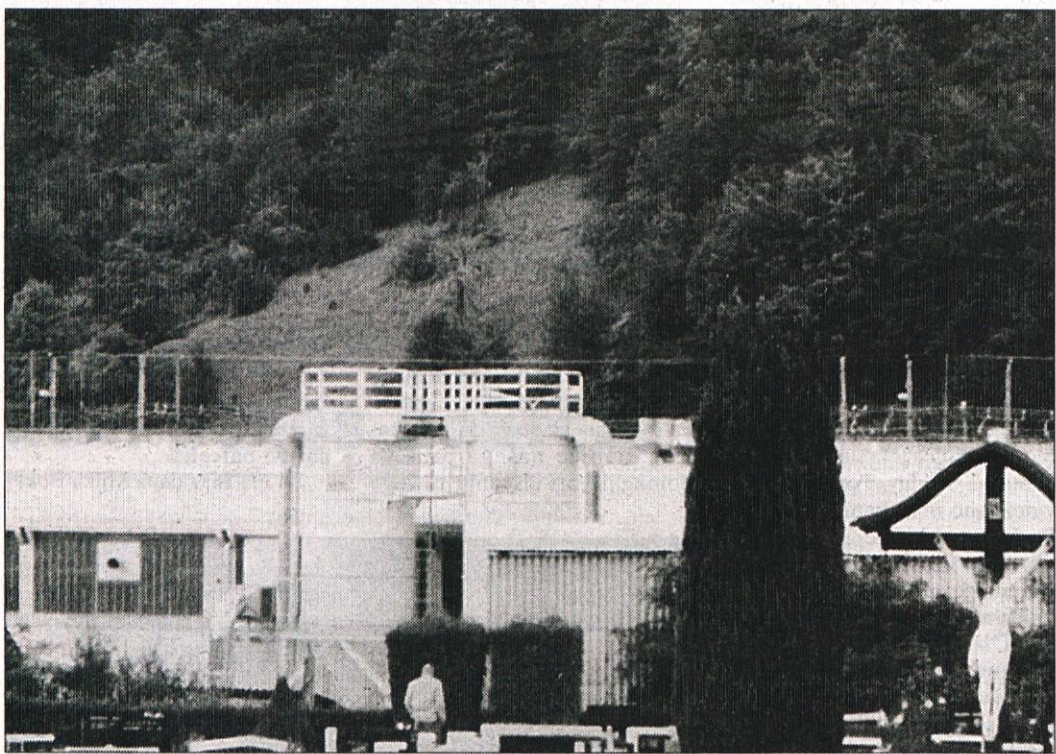

Nov oder v horjulskem prosvetnem domu

Pokukali smo v horjulski prosvetni dom in ugotovili, da so v njem nenavadne kulise: stol, lestev in drugo orodje, ki se zahteva, da se opravijo rokodelska dela. Dejansko pa je res, da bodo te kulise odstranili, brž ko bodo oder spet zasedli pevci ali igralci. Poletno tatiše so izkoristili, da so zamenjali ves ustroj odra, da se deske (ki pomenijo življenje) ne bodo vdajale pod težo nastopajočih. Vsekakor lepa spodbuda za vse, ki tudi v Horjulu skrbijo za lepoto slovenske pesmi in slovenske besede.

KAJ POMENITA DVA SILOSA V BOROVNICI

Liko se je moderniziral

Stolpa v Liku sta čistilni napravi.

Marsikdo, ki je z vrha v poletnih mesecih opazoval dvorišče borovniškega Lika, je opazil, da so tam postavili dve velikanski napravi, kot da postavljajo silosa. Povprašali smo v Liku in dobili naslednji odgovor:

To nista silosa, temveč sta to novi čistilni napravi za fin prah, ki bosta zrelo razbremenili borovniško ozračje.

Eden izmed tistih dveh stolpov je čistilna naprava, ki bo služila za odstranjevanje prahu, ki nastaja pri brušenju furnirja, "predela" 20.000 kubičnih metrov zraka in ga vrne v proizvodne prostore, pri čemer v njem ostane le 0,04 mg prahu v kubičnem metru zraka, kar je

daleč pod dovoljenimi količinami.

Drugi stolp je čistilna naprava za odstranjevanje prahu, ki nastane pri brušenju po temeljnem lakiranju vrat pred dokončnim lakiranjem. Polovica tako očiščenega zraka se vrne v proizvodne prostore, druga polovica pa gre v ozračje. Pri tem v tem zraku ostane 3 mg na kubični meter lesnega prahu, kar je spet pod dovoljenimi količinami. To sta tako imenovana podtljučna ciklofiltra. Včasih iz tega filtra res zamolklo zabobni, toda to ni nevarno, ker gre za praznjenje vreče, v kateri se zbira prah in je to del postopka. Prah, ki bo ostajal v čistilni

napravi, bodo briketirali in nato imeli za kurjenje.

V Liku so čistilni napravi namestili zato, ker so v lakirnico montirali nove stroje.

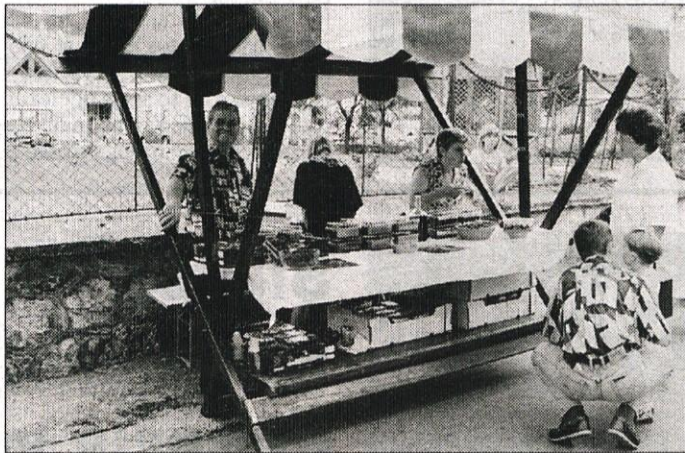
Ker so nekateri eksplozijo, ki je nekega poletnega dopoldneva vznemirila vso Borovnico, povezovali s temi napravami, smo povprašali tudi po tem: res je šlo za nesrečno naključje, da se je to zgodilo z novo pečjo. Zdaj kurijo v stari peči in pravijo, da bodo zelo pazili, da ne pride do podobnega primera. Vsekakor pa bodo vse uredili v nekaj mesecih tako, da v ekološkem pogledu Liku ne bo mogoče očitati malomarnega odnosa do okolja.

Prireditev v Borovnici je začela žirovska godba

Bogata ponudba peciva, ki so ga napekle gospodinje

Prodali so kar precej ameriških borovnic

Prizorišče srečanja se je močno napolnilo.

Zamenjana streha na borovniški šoli

Šolske počitnice so idealen čas, ko so šolarji doma in lahko na šoli kaj uredijo. Letos je bila na vrsti streha. Z deli so začeli konec julija in jih dokončali v prvi polovici avgusta, pri čemer so na novo pokrili približno 630 kvadratnih metrov strehe. Kritina je trpežna, bramac, za katero izdelovalec daje 30 let garancije. Zamenjani so tudi vsi žlebovi in obrobe, privoščili do si obstojnejšo bakreno pločevino.

Skupna vrednost izvedenih del je 6 milijonov tolarjev. Priložnost so izkoristili tudi za to, da so popravili vse, kar se je v tridesetih letih nabralo na šolskem podstrešju, česar pa ni bilo malo. Izvajalca del Oman in Smrtnik sta na opravljena dela

dala petletno jamstvo, kar pomeni, da ne bo potrebnih novih popravil, razen če ne bodo nastale nepričakovane težave.

Izvajalca del Oman in Smrtnik sta na opravljena dela

Dan ameriških borovnic

Na soboto pred Marjetino nedeljo, se pravi 25. julija, je Turistično društvo Borovnica v sodelovanju s pridelovalci ameriških borovnic pripravilo precej odmevno srečanje, ki se ga je udeležilo precej ljudi, med njimi tudi veliko gostov od drugod. Prireditev, ki naj poveže domačine in na kateri naj se nekoliko poveselejo, naj ima po zasnovi turističnega društva vselej osrednjo vsebinsko črto. Če je bila to pred dvema letoma Podoknica Nedeljskega, je bilo lani praznovanje stoletnice pohodništva v Peklu in 140 letnice borovniškega železniškega viadukta, letos je prišel na vrsto sadež, ki uspeva predvsem na območju barja, tu pa igrajo borovniški pridelovalci pomembno vlogo: dolgo so čakali na pridelek in skrbeli za nasade, zdaj se jim to tudi že vrača. Zato so se z veseljem pridružili organizaciji tega srečanja.

Med drugim so širšemu krogu potencialnih kupcev pokazali, kakšne so ameriške borovnice, nekaj so jih tudi prodali, napekli so celo nekatera peciva, ki jih je mogoče pripraviti z ameriški borovnicami in nekatere druge izdelke, kar kaže, da je pridelek široko uporaben. Mogoče pa ga je uživati tudi kar takega.

Prireditev se je začela s prihodom žirovske pihalne godbe, ki je za začetek zaigrala nekaj koračnic in se sprehodila po Paplerjevi cesti. To je takoj vzdignilo razpoloženje v tistem soparnem julijskem popoldnevu, ki ga je nato zvečer zaključila nevihta s ploho, da se je veselica za večino končala, najbolj vztrajni pa so bili na prizorišču do jutra.

Prizorišče je bilo podobno onemu pri Podoknici: Jože Zalar je za ranjanje velikušnega odstopil prostor svoje nekdanje gostilne in dvorišče pred njo ter čez cesto balinišče in objekt ob njem, kar so gostje skoraj do konca napolnili. Sploh postaja ta del Borovnice nekakšno novo središče družabnega življenja, zlasti, kar so tam upokojenci najeli balinišče in imajo na njem stalno rekreacijo.

Pri organizaciji in izpeljavi prireditve so sodelovali tudi lovci, ki so pripravili lovski golaž, prizadevne članice Društva podeželskih žena Ajda, nekatere posameznice, ki so napekle pecivo, denimo Marina Vrhovec in gospodinje z Brega, čebelarji so ponudili med in druge izdelke iz njega, da je vse nemoteno teklo, so pomagali tudi šolarji, ki delujejo v turističnem krožku.

Razen telesne je bilo tudi nekaj duševne ponudbe: zapeli so tudi Štinglci, brez katerih ne mine nobena taka prireditev, med gosti se je znašel celo Alberto Gregorič in se takoj preoblekel v argentinsko nošo in pol ure zabaval navdušeno občinstvo, da je bilo bolj veselo, so igrali Tulipani, da je imel spored glavo in rep, pa je poskrbela Dragica Košir.

Morda je bila Borovnica tiste dni bolj prazna, ker so bili ljudje na dopustih. Vendar je bilo le čutili, da takih prireditev manjka. Prireditelji letos niso poskusili zadeve organizirati preširoko, vendar je splošno mnenje, da bi morda kazalo takšno promocijo kraja ponoviti, zdaj ko se je prvič pokazalo, da je mogoče povezati različne moči v kraju.

Mladinska kultura

V Borovnici imamo nešteto društev, ki zbirajo ljudi, ki jih kaj posebno zanima. Če pogledaš občinski proračun, povsod ena sama velika dejavnost, ki jo je treba podpirati.

Ko so nekoč lani mladi naredili koncert po svoji meri, so se pa že začela zastavljati vprašanja, kakšna kultura je to in zakaj bi zanje dajali denar. Pa so bili vsi, ki so nastopali, čisto spodobni naši mladi. Letos kajpada tega koncerta ni bilo več, ker so lani motili večerni mir in eno uro nočnega spanja.

Mladinska kultura ali ideal mladinskega zbiranja gotovo niso gostilne. Saj ne rečem, da nimamo prijaznih gostilničarjev. Pa vendar: pivo za živce ni najboljša mladinska zabava.

Borovnica nima niti poštene slaščičarne, še manj mladinski klub. Nekdaj je bil. Saj so poskušali, vendar v zelo zaprtem krogu.

Ko človek včasih sliši, kaj je bilo včasih, se mu stoji po tistih časih, ko je bilo vse aktivno. Vendar so najbrž recepti od nekdanj, ki se jih vsi z veseljem spominjajo, ker so bili mladi in so se radi imeli.

Večkrat me kdo ustavi, prav sredi Borovnice, in mi ukaže: "Ti si novinar pa piši! O kriminalu!"

Seveda lahko pišem o kriminalu. Pri časopisih ugotavljajo, da so tiste strani, na katerih je kriminal, najbolj prebirane. Kri, solze in nekoliko celo smeh.

Pa vprašam, o katerem kriminalu.

"Ponoči ne dajo spati!"

Kdo ne da spati?

"Mladi, ki se okrog vozijo z mopedi."

Moped je res kot brencelj, okna pa so poleti odprta in se vse sliši, celo če se sosed vsekone. Ko se vsi umiri, pa se sliši, da mlade muči nespečnost. Brenceljnov pa tudi ne maramo.

Na tako konkretno pobudo sem začel ugotavljati, kaj naj bi bili mladi počeli, če se jim ne da spati in jih greje moč fantovskega sonca, kakor smo rekli Mesecu, ki je včasih svetil na naših nočnih pohodih.

Pomagajte in predlagajte, kaj naj se v Borovnici zgodi, da ne bo mladim tu tako kriminalno dolgčas?

TONE JANEŽIČ

Župan nas je presenetil

Že na valeti je župan obljubil, da čaka učence, ki smo bili vseh osem let odlični, presenečenje. In res. Nekaj dni kasneje smo prejeli županovo pisno vabilo. Tako

se je nas dvanajst v nedeljo, 21.6.1998, ob 7h zbralo pred šolo, da se odpeljemo v neznan. Komaj smo čakali, da nam izda skrivnost. Na avtobusu nam je

povedal, da nas bo pot vodila v Slovenske Konjice. Po dolgi, a prijetni vožnji smo prispeli na cilj. Najprej smo si ogledali jelenjo farmo Gozdič, kjer smo poskusili veliko dobrot iz divjačine, nato pa sta nas čakala še slastno kosilo in ogled mesta, po katerem nas je popeljala vodička Iris. Že vsi nestrpni smo čakali še zadnjo postajo skrivnostne poti. Ustavili smo se v termah Zreče, kjer je sledilo dolgo pričakovano kopanje in vodna zabava. To pa je bil žur, a kaj, ko smo se okrog 18h odpravili domov. Seveda pa župan ni pozabil na naše želodce, saj so se v vodi čisto "zlačnili". Zvečer smo zaključili naš izlet. Sledila je vožnja proti Borovnici. In za konec. Bilo je lepo, bilo je super! Hvala županu, Andreju Ocepku za te nepozabne trenutke. Se to: naj to lepo navado ohrani tudi prihodnje šolsko leto, osmošolci bodo gotovo veseli.

Špela Repar
skupaj še z enajstimi odličnjaki
OŠ Borovnica

Slavljenka na svoj rojstni dan.

Marija Oblak - "naša teta Micka" - stoletnica

Dne 13. avgusta letos je Helena Hrovatin, nečakinja in skrbnica tete Micke, s katero živita pod isto streho že 50 let, s sodelovanjem najbližjih sorodnikov priredila praznovanje ob stoletnici rojstva Marije Oblakove.

Pod brajdo na vrtu pred domačo hišo na Griču 7 v Borovnici so se zbrali nekateri borovniški upokojenci s predsednikom društva gospodom Francetom Drašlerjem, pevski zbor upokojencev pod vodstvom gospe Marice Zore, nekateri vaščani z borovniškim županom gospodom Andrejem Ocepkom, sosede, prijatelji in najožji sorodniki. S številnimi domačimi pesmimi, toplimi besedami in prelepimi šopki so vaščani obdarovali častitljivo slavljenko.

Čprav mladostnega videza, pa vendarle miselno nekoliko utrjena od teže prehojene življenjske poti in števila let, slavljenka teta Micka ni mogla z besedami razložiti svojega veselja in zadovoljstva. Samo s prijaznimi pogledi in z milim nasmeškom je spremljala dogajanje in obdarovala vsakega, ki ji je voščil, in tako izrazila svojo hvaležnost in ugodje. Ob prepevanju lepih narodnih in nekaterih čisto lokalnih, borovniških pesmi, veselih zvokih sosedove harmonike, pristrčnem klepetu in obnavljanju spominov nekaterih prijateljev in sorodnikov na dogodke iz življenja slavljenke, Oblakove Micke, ter ob domačem prigrizku, je minil večer v slavnostnem, a pristrčnem ozračju.

Marija Oblak se je rodila 14. avgusta 1898 v Borovnici 105 - na Griču. Je hči slovenskih staršev

Janeza - železniškega kurjača in Helene, rojene Stražisar. Izhaja iz krščanske, delavsko-napredne družine. Odraščala je v skromnih razmerah, saj se je z eno majhno plačo na majhni domačiji preživljala 6-članska družina - starši in štirje otroci, dva fanta in dve deklici.

Otroštvo in mladost je preživela v Borovnici, kjer je končala osnovno šolo. Zaradi pomanjkanja denarja sta šolanje in Ljubljani nadaljevala le oba starejša brata, dekletci sta ostali doma in opravljali hišna dela. Micka se je izučila za šiviljo, vendar je vse življenje - do svojega 80. leta - šivala za vse najbližje sorodnike, poklica šivilje pa ni nikdar opravljala. Že leta 1923, pri 25 letih, je odšla "po svetu" gospodinjiti bratu Francu, ki je kot gozdarski inženir služboval po vsej takratni Jugoslaviji, od Hrvaške (Bjelovar, Ogulin, Plaški, Modruš), do Skopja in Niša. Tja so bratovo družino leta 1941 iz Skopja pregnali Bolgari. Z njimi je ostala v pregnanstvu v težkih razmerah in pomanjkanju hrane do leta 1944.

Tudi v "tujini" ni pozabila na svojo družino v Sloveniji, kadar koli je kdo potreboval pomoč, bodisi pri rojstvih, boleznih ali šivanju. Pomagala je ob rojstvu vseh petih nečakov in nečakinj - v Sarajevu, Borovnici, Skopju, Nišu. Z železniško režijsko karto, ki jo je imela po svojem očetu, ji ni bilo težko potovati. Zato ji je nečak pozneje včasih v šali dejal, da je bila prava "(š)svetska dama".

V tem, več kot 20-letnem "popotovanju", ko je spoznavala nov svet, različne ljudi in navade, se ji je že ob prirojeni delavnosti, dobroti in poštenju, izoblikoval še posebno oster čut za prilagajanje in dobro medčloveško razumevanje. Povsod je dajala dobre zgledne in večkrat s ponosom dejala: "Kjerkoli smo živeli in hodili, povsod so nas, Slovence, imeli radi in so nas lepo sprejeli."

V Borovnico se je dokončno vrnila leta 1944, po smrti svojega očeta, da bi bila v pomoč svoji mlajši sestri Ivanki, ki je leto prej ovdovela in ostala sama z dvema nepreskrbljenima otrokoma,

12-letno Heleno in 10-letnim Jožetom. Ob prvem bombardiranju Borovnice je bila domačija do tal porušena. Družina je živela v skromnih razmerah pri razumevajočih sovaščanih, vendar po tujih hišah. Sledila so leta odrekovanja in trdega skupnega dela pri gradnji novega doma. Čprav je teža organizacije in izvedba del slonela na sestri Ivanki, ji je teta Micka pri gradnji hiše nesebično pomagala. Leta 1948 sta se sestri z otrokoma vselili v takrat še nedokončano hišo, ki pa je s skupnimi močmi počasi postala lep dom, v katerem teta Micka živi še danes in je toplo "zavetje" za

vso družino. S sestro Ivanko, delovno, molčečo, a preudarno gospodinjjo, sta se v življenju in pri vseh opravkih lepo usklajevali. Sestra Ivanka - gospodar doma - je opravljala vsa zunanja dela, v hlevu, na njivi in vrtu, teta Micka pa je gospodinjila po hiši, kuhala, šivala in pomagala vzgajati oba otroka. Dostikrat je bila pri tem zelo stroga, včasih celo preveč.

Vseskozi je bila "naša teta Micka" ob razumevanju sestre in nečakinje Helce v bolni in težavah v pomoč vsem najožjim sorodnikom. Največ skrbi in dela je imela s starejšim, že

Na obisk k letošnji slavljenki je prišla tudi lanska jubilarica, sestrična Ivana Drašler, ki letos dopolnjuje že 101. leto. Oči so jima že precej opešale, tudi sluh je odpovedal, vendar je bilo srečanje toplo in prijazno, kot so tudi pod bremenom desetih križev dnevi, ki jih dodajata letom.

Pod brajdo na vrtu pred domačo hišo na Griču 7: voščili so predstavniki občine, upokojenskega društva, številni sosede in prijatelji.

ovdovelim, od kapi zadetim in nepokretnim bratom Ivanom, ki so ga sprejeli na dom v Borovnici in ga je sestra Micka z ljubeznijo negovala več kot štiri leta vse do njegove smrti leta 1972.

Po smrti sestre Ivanke leta 1978 sta ostali na domu teta Micka in nečakinja Helena, ki živita v skupnem gospodinjstvu še danes.

Teta Micka je bila razmeroma dobrega zdravnika. Po uspešno pozdravljeni tuberkulozi že v rani mladosti je še veliko let živela brez posebnih težav. V 83. letu jebolela za gangreno, ki so jo zdravniki z najnovejšimi, takrat še poskusnimi posegi uspešno odpravili. Po 90. letu so se starostne težave kopičile. Pred dvema letoma je pristala na invalidskem vozičku. Ker ima tudi nečakinja, s katero živi, zdravstvene težave, so ji v veliko pomoč sosede, posebej Slava in Ivanka. Teto Micko večkrat obiščejo, ji lajšajo težave, razveseljujejo pa jo tudi drugi nečaki in nečakinje ter prijatelji.

Zato lahko z veseljem rečemo, da pregovor "Dobrota je sirota" za našo slavljenko, teto Micko, ne velja. Vse življenje je sejala dobroto, pomoč in ljubezen - pripadala in živela je samo za svojo družino, kar se ji na srečo zdaj vrača. Dejansko, take nege, pozornosti in ljubezni, kot jo ima naša teta Micka na svojem domu, doživi le malo starih ljudi.

EKOLOŠKO KMETIJSTVO

Priložnost za barje

Kmetijska pridelava v Sloveniji je zelo raznolika, tako kot so raznolike razmere za kmetovanje. Vendar pa se prav v času, ko si prizadevamo za vključitev v Evropsko zvezo soočamo z dejstvom, da Slovenija nima možnosti za tekmovalno z visoko produktivnimi kmetijskimi sistemi razvitih dežel. Zaradi omejenega obsega zemljišč za kmetijsko pridelavo, zaradi razdrobljenosti posesti in omejitvenih dejavnikov klime, reliefa in lastnosti tal naša kmetijska pridelava ob sedanjem načinu pridelave, predelave in trženja ne more biti konkurenčna kmetijsko bolj razvitim deželam. Po nekaterih ocenah ima približno 10 % sedanjih obratov realne možnosti za razvoj v moderne, konkurenčno sposobne kmetijske enote.

Ostale kmetije bodo morale iskati dohodek predvsem v raznovrstnosti in kakovosti ponudbe kmetijskih pridelkov ter v dopolnilnih in dodatnih dejavnostih. Obstajajo torej možnosti razvoja naravi prijaznejših oblik kmetovanja, razvoja predelave pridelkov na kmetijah, priprave hrane po tradicionalnih postopkih za trg, prodaje na domu, turizma in drugih dejavnosti, ki bodo skupaj zagotavljale primeren dohodek prebivalcem na podeželju.

Ena izmed alternativ, ki jo ima slovenski kmet, je torej ekološko kmetijstvo. Napačno pojmovanje, po katerem naj bi šlo pri ekološkem kmetijstvu le za star, tradicionalen način kmetovanja z ustreznimi nizkimi donosi, počasi že nadomešča spoznanje, da je ekološko kmetijstvo ena od sodobnih, razvijajočih se trajnostnih metod gospodarjenja.

Vendar pa je za to, da bo ekološko kmetijstvo tudi pri nas lahko resnično zaživelo, potrebno več kot le dobra volja nekaterih prizadevnih društev, posameznih kmetov in ozaveščenih potrošnikov. Pri razvoju ekološkega kmetijstva so najpomembnejši: lastna pobuda s strani zainteresiranih kmetovalcev, jasne smernice za pridelovanje ekoloških živil ter njihovo predelavo in trženje in izvajanje nadzora oz. ugotavljanje skladnosti gospodarjenja kmetij s smernicami za ekološko kmetijstvo.

Združenje ekoloških kmetov Slovenije letos uvaja nadzor in potrjevanje kmetij za redne članice Združenja, ki želijo za svojo pridelavo pridobiti potrdilo o ekološkem kmetovanju, kar pomeni, da mora biti gospodarjenje na kmetiji v skladu s "Smernicami za ekološko kmetijstvo" Združenja. Cilj potrje-

vanja kmetij je: s poštenim postopkom pridobiti zaupanje najširše javnosti in tistih, ki oblikujejo kmetijsko politiko.

Osnovne zahteve za pridobitev statusa ekološke kmetije so: na kmetiji se ne sme uporabljati pesticidov, umetnih mineralnih gnojil, živali se ne sme krmiti na "industrijski" način in jim preventivno dajati zdravil, iz gospodarjenja morajo biti razvidna prizadevanja za izboljševanje tal po sonaravni poti (npr. skrb za domača gnojila, za kolobar, kompostiranje, podorine in podobno). Stroški nadzora in potrjevanja so veliki, zato bosta sofinancirana s strani Ministrstva za kmetijstvo, Ministrstva za okolje in Regionalnega centra za varstvo okolja.

Za naslednje leto je predvidena tudi ustanovitev neodvisne nadzorne organizacije organizacije, ki bo izšla iz letošnjega programa nadzora in potrjevanja.

Informacije v zvezi z vključitvijo v program potrjevanja ekoloških kmetij oz. s članstvom v Združenju ekoloških kmetov Slovenije dobite po tel. 1343 - 772 ali 041 - 725 - 991 (Metelkova 6, 1000 Ljubljana), lahko pa tudi po tel. 653 - 237.

Polona Skledar

NOVOSTI V KNJIŽNICI dr. MARJE BORŠNIK BOROVNICA

STROKOVNA LITERATURA

Ajdna nad Potoki
Berginc-Sormaz, G.: Devet čarobnih mesecev
Bogavost učenja
Covey, S.R.: Najprej najbolj pomembno
Curek, J.: Vodnik po mariborski okolici
De Bono, E.: Naučite svojega otroka misliti
Divje jezero pri Idriji
Dyer, W.W.: Verjemite in videli boste
En poljub na vsako stran
Fenwick, E.: Čisto zares o seksu
Gourier, J.: V gozdu
Johnson, J.: Šolska enciklopedija. Ptice
Kerševan, R.: Gledam modro, vidim plavo
Kramarič, J.: Župančičeva pot od Dragatua do Vinice
Kresal, F.: Zgodovina socialne in gospodarske politike v Sloveniji

Kurja juhica za dušo 3
Kušč-Zupan, S.: Reiki transmisija in reiki
Let's go Europe 1998
Mašera, A.: Zahodne Julijske Alpe
Newton, M.: Potovanje duš
Osmuk, N.: Ajdovščina Castra
Peck, M.S.: Ljubezen in duhovna rast v obdobju negotovosti
Sagadin, M.: Mali grad v

Kamniku
Sharamon, S.: Čudež iz grenivkinih pečk
Smothermon, R.: Z razsvetljenjem do življenja
Stopar, I.: Grad Podčetrtek
Stritar, U.: Z otroki v gore
Tratar, Z.: Domače pivo

MLADINSKO LEPOSLOVJE

Brisou-Pelen, E.: Knjižničarjeva velika ljubezen
Carle, E.: Draw me a star
Carré, C.: Peklenski večer
Jandl, E.: Fünfter sein
Joly, F.: Nori na nogomet
Leroux, G.: Skrivnost rumene sobe
Pinguilly, Y.: Teden na pokopališču
Piquemal, M.: Mali oblak
Thi(s), P.: Vrnitev čarovnikov
Ungerer, T.: Der Mondmann

LEPOSLOVJE ZA ODRASLE

Anderson, K.J.: Ruševine
Bernanos, G.: Pod Satanovim soncem
B(II), H.: Irski dnevnik
Brodski, J.: Vodno znamenje
Francić, F.: Shizo
Juvan, D.: Ej, življenje!
Kranjc, V.: Živeti in imeti rad
Nabokov, V.: Camera obscura
Najboljše šale o možeh in ženah
Najboljše šale o natakarih

Najboljše šale o zaljubljenih
Ponebšek, M.: Atlantida
Rendell, R.: Nemirno meso
Švigelj Mérat, B.: Con Brio
Theroux, P.: Veliki železniški bazar
Topolovec, R.: Pot do kruha
Vonnegut, K.: Hokus pokus
Zajc, L.: 5 do 12

CD-PLOŠČE

Big foot mama: Kaj se dogaja?
Cocker, J.: The best of Joe Kalamari: S tabo držim
Lennon, J.: The very best of John Lennon
Mot(rhead): Snake bite love
Plavi orkestar
Pop rock elita
Slabinac, K.: Sve najbolje!
Springsteen, B.: Greatest hits
Sank rock X
The Verve: Urban hymns

VIDEO KASETE

Alcatraz
Beverly hills ninja
Beli kit
Evita
Jerry Maguire
Nevarna srca
Nune pojejo
Slonček Benjamin: Na morju
Slonček Benjamin: Taksist
101 dalmatincev
Tom & Jerry kids: Na počitnicah
Trije mušketirji

NE MOREMO JE POZABITI

Kamela Fatima je manekenka.

Kamela v Borovnici

V sredo, 20. maja res ni bil navaden dan. Vas zanima, zakaj? Ja, pouka ni bilo! Da ne bo pomote, bil je, ampak na železniški postaji. Natanko ob 8⁴⁵ je prisopihala "muzejka".

Skupaj s kamelo Fatimo smo nestrpno čakali, kdo vse bo izstopil. Naenkrat smo zagledali neko gospo z malo opico na glavi (na las je bila podobna gospodu Ficku iz Pike Nogavičke), dve Kitajki, dve nalepotičeni gospe pa pravo kačo, pa Postavili so dve mizi in že je nastala lepotilnica in učilnica kitajščine.

Medtem ko smo se drenjali v vrstah, smo zaslišali 12. nasprotje. Žur se je začel zares! Otroci so peli in plesali, da jih je bilo veselje posnemati.

Pika na i so bili policisti, vojaki in gasilci, ki so nam prijazno razkazali opremo in vozila.

S.B.

Krava Elizabeta je radovedno opazovala otroke.

Opici je Borovnica všeč.

"Pručki" so božali medveda.

Otroke iz vrtca je "zajel" zmaj.

Na planincih lušno biti

Planinski krožek na OŠ Borovnica je bil v preteklem šolskem letu zelo dejaven. Organizirali smo 10 planinskih izletov. Osvojili smo Tičarico, Lubnik, Snežnik, Tošč in Grmado, vse 4 hribe v okolici Soriške planine. Obiskali smo planino Prevalo in se posladkali z domačimi sirovimi štruklji. Pozimi smo se podali v Krnico in k Mihovemu domu pod Vrščem. Udeležili smo se treh organiziranih pohodov: od Litije do Cateža, od Višnje Gore do Muljave, nismo manjkali na železničarskem pohodu "Štampetov most". 4 dekleta smo novembra poslali na državno tekmovanje "Mladina in gore", kjer so zasedle 21. mesto med 64. ekipami.

Uspešno sezono smo kronali s planinskim taborom "Bogatin 1998". Trajal je od 25. do 29. junija. Nanj se je prijavilo 14 mladih planincev. Bili smo zelo pestra skupina, od treh prvošolcev, z nami pa je šel celo eden srednješolec. Planinsko šolo smo pripravili skupaj s planinci iz OŠ in PD Križe. Za

otroke je skrbelo 6 odraslih. Vreme nam ni ponagajalo, zato smo izpolnili svoj plan planinskih tur. Občudovali smo Črno in Dvojno ter Krnsko jezero, povzpeli smo se na Lanževico. Raziskovali smo razvaline s Soške fronte, ko smo bili na planini Govnjač. Da nismo bili lačni, ima veliko zaslug oskrbnica Zora iz koč pod Bogatinom. Dolgečas nam ni bilo. Mentorice so pripravile lov za zakladom (orientacijski tek), planinski krst in kviz. Pomembno je bilo, da smo se naužili svežega zraka in se naučili varne hoje v planinah.

Novo šolsko leto bomo začeli z vzponom na Mojstrovko, konec septembra bomo 2 dni preživel pod Raduho in se spustili v Snežno jamo, oktobra pa gremo še na Matajur.

Pridružite se nam, nč bo vam žal. Obvezna pa je prava planinska obutev in dobra volja ter vztrajnost. S seboj povabite tudi svoje starše.

Mentorica planinske vzgoje:
Alenka Petkovšek

Končni izlet 1.a

Razigrana družina na pikniku 1.a

Z indijanskim plesom smo pregnali dež

Borovniški planinci pri Krnskem jezeru

ZOOM

Na Zoomu je bilo lepo. Mario in Desa sta me zelo zabavala. Smešna se mi je zdela igra detektivov. V njej je sodelovala tudi moja mamica. Glavna gostja je bila Britta Bilač. Všeč mi je bila tudi Desina posvetovalnica.

Nejc Debevec, 1.a
OŠ Borovnica

Poštenemu najditelju bančne (čkovne) kartice se najlepše zahvaljujem, ker jo je vrnil in se ni okoristil z njo.

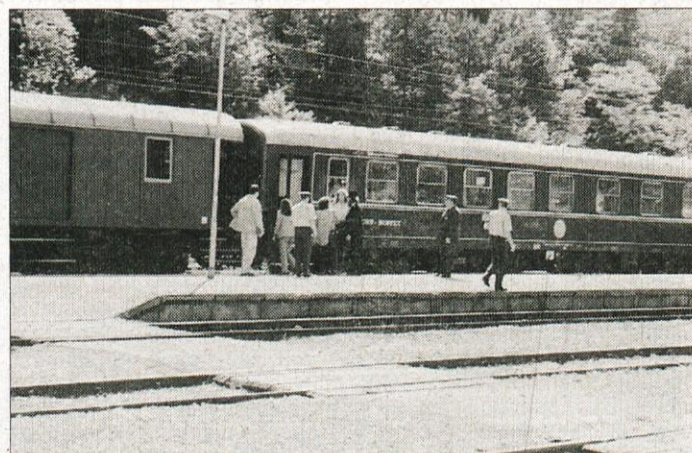
Alenka Petkovšek,
Borovnica

Ko bom velik-a, bom gasilec-ka ali policist-ka!

Tadeja in Neža preizkušata ponija.

Čiha puha je (žal) prehitro odpihala v Pivko.

Neja ŽERJAV
(OŠ dr.I.K. Borovnica)

V BREZOVICI PRI BOROVNICI

Tretje kmečke igre

Na veliki šmaren popoldne so bile v Brezovici pri Borovnici tretje kmečke igre in prvo občinsko tekmovanje koncev. Za tekmovanje se je prijavilo 5 ekip iz občine Borovnica in ekipa Old Timerjev iz Rovt. Slednji so s svojimi oblačili, nastopom in starim traktorjem vzbudili kar precej pozornosti med obiskovalci in tekmovalci.

Tekmovalne discipline so bile sestavljanje kmečkega voza, sečenja oziroma podiranje drevesa na tarčo in ročna košnja.

V sestavljanju voza so bili daleč najhitrejši domačini. Ostale

ekipe so imele kar precej težav s hitrostjo in pravilno sestavo, tako da je voz utrpel kar nekaj poškodb in bo potrebnih nekaj pravil, da bo spet za naslednje igre ali pa kar tako za uporabo.

Veliko pozornost je vzbudila igrasečenja, predvsem zato, ker so morali uporabiti žago amerikkanko, s katero so včasih podirali drevje v gozdu. Današnja mladina pozna stihl, husquarno, alpino in druge motorne žage. Da ni bilo lahko zadeti tarče, pove dejstvo, da je samo domačinom in ekipi z Brega uspelo počiti balon.

Med kratko pavzo so domači harmonikarji in skupina Veseljaki iz Dolenje Brezovice pod vodstvom Štefana Plahonca še podžgali temperaturo, ki je bila že tako visoka in tudi vriske je bilo slišati.

Obiskovalci so se lahko posladkali na stojnici s poticami, flancati, ocvirkovko in domačim kruhom. Vse to so napekle gospodinje iz Brezovice, Borovnice in okolice.

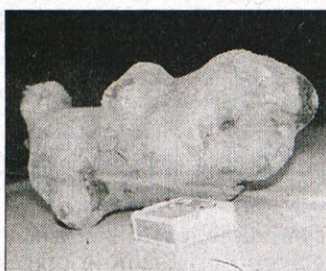
V zadnji igri je sodelovalo 17 koscev. Župan Andrej Ocep je simbolično odkosil svojo parcelo. Zaradi hude pripeke je organizator zmanjšal parcelo na 6x3 m. Za Draga Mekindo iz Borovnice je bila kar malo preozka. Na koncu sta sodnika določila, da morata Jože Korošec (domačin) in Niko Smole z Brega pri Borovnici ponoviti košnjo in bo to odločilo, kateri je najboljši.

Tudi v drugo je bilo zelo tesno. Sodnika sta zmago prisodila koscu z Brega. Med ekipami so bili najboljši Lovci iz Borovnice. Gledalci so bučno navijali, sodniki pa odločili.

Prireditve je kljub hudi vročini uspela in obiskovalci so se zabavali, za veselje večer so poskrbeli Bobri.

Organizator se zahvaljuje občini Borovnica za pomoč pri prireditvi, Jožetu Petrvčiču za nakup pokalov in pokroviteljem: Francu Trušiču (razvoz kurilnega olja), Trgovskemu podjetju Jurček, Instalaterstvu Menart, prevoznikstvu Špedferš (Srečko Ferš), mesarstvu Blatnik, Janezu Kržiču (avtoprevoznikstvu), Franciju Suhadolcu (avtoprevoznikstvu), Alešu Švigliju in VW servisu Turšič iz Verda.

Zahvaljuje se tudi vsem, ki so prispevali nagrade za srečelov.

Debel krompir

Tone Lenarčiču je letos v Laščah nad Borovnico uspelo pridelati veliko kar precej debelega krompirja. V celoti je imel obilen pridelek, vendar je bil med gomolji orjak, ki je prekosil vse druge. Tehtal je skoraj poldrugi kilogram. Prinesel ga je pokazat in smo ga fotografirali. Najbolj zgovorna je primerjava z vžigalično škatlo. Je pa res, da danes pri tej kmetijski kulturi ne velja star pregovor, ki je nastal iz slovenske zavisti, da imajo samo nekateri kmetje debel krompir. Danes ga imajo vsi, le če pravočasno zamenjajo semenski krompir in upoštevajo vse zahteve, ki jih zahteva rastlina, da bogato obrodi, se pravi, da vrne hvalnost za skrb.

Pred cerkvijo je po zamisli arh. Kvaternika zraslo tudi posebno znamenje: hišica za obvestila. Postavili so jo domači mojstri.

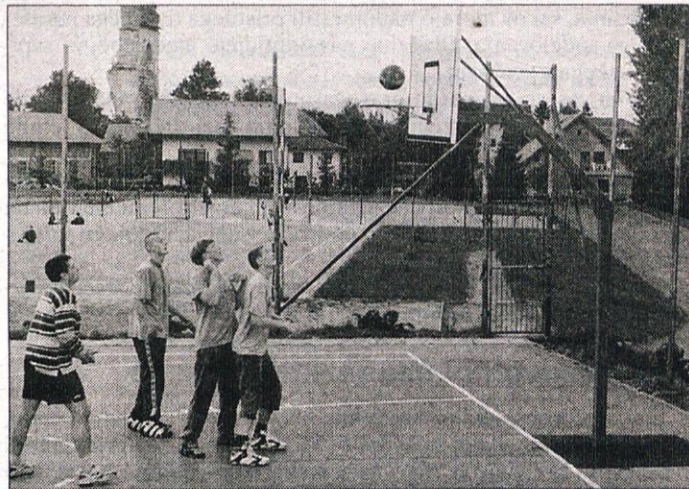
Postajališče Pako

V vročem avgustu so se na Pakem lotili ureditve avtobusnega postajališča, ker je bil skrajni čas. Lesena hišica, ki je bila tam, je bila pogosto tarča nočnih veseljakov, ustavljanje avtobusa kar na cesti pa tudi ni bilo varno. Za zdaj urejajo samo postajališče za ljubljansko smer. Proti Borovnici bo treba še izstopiti kar na cesto.

Pokopališče se širi

Kljub temu, da občinski svet ni sprejel ureditvenega načrta za borovniško pokopališče, se to zaradi pomanjkanja prostora širi na površino, ki je bila na novo splanirana. Najbrž bo tudi tej "večni" borovniški temi treba nekoč narediti konec, vsekakor s širšim pogledom na to, kako naj bi se razvijala Borovnica kot občinsko središče in kakšen pomen naj imajo v njej objekti, ki jih nameravajo postavljati.

Košl

Na borovniškem šolskem igrišču sta zdaj nameščena nova koša, kar je skrajni čas. Za rekreativno igranje košarke na lastno odgovornost sta menda pravšnja, huje pa bo, če bo koga igra tako zanesla, da ne bo videl železne droge, ki je preblizu igrišču. Bližnje srečanje zna biti zelo trdo.

Asfalt Pod goro

Cez poletje so asfaltirali cesto Pod goro v Borovnici, o kateri se je dolgo govorilo. Asfaltne prevleke je za 400 dolžinskih metrov, manjka pa, kot pravijo, še zaključna plast. Med graditvijo so namreč ugotovili, da se je naložba močno podražila, saj je bilo treba urediti tudi odvajanje vode in obnoviti kanalizacijo, čeprav so mislili, da bo šlo tudi brez tega.

Za Draga Mekindo je bila parcela, kjer je kosil, premajhna.

Podiranje drevja na tarčo: samo dvema ekipama je uspelo.

MARJETINA NEDELJA V BOROVNICI

Slavje v obnovljeni cerkvi

Borovniška župnija je doživela velik dan: na Marjetino nedeljo popoldne, ko je faro žegnanje, je ljubljanski pomožni škof in dosedanji generalni vikar ljubljanske nadškofije msgr. Jožef Kvas blagoslovil obnovljeno zunanjščino župnijske cerkve, kar so letos posebej slovesno proslavili tudi s skupnim somaševanjem dekanjskih in nekaterih drugih povabljenih duhovnikov, nato pa še s srečanjem borovniških faranov in njihovih gostov pred cerkvijo.

Obnovitvena dela so se začela lani poleti, ko so že nekaj let nazaj ugotavljali, da staro ostrešje pomeni hudo grožnjo za cerkev. Ostrešje je bilo menda še prvo, zaradi starega načina vezave pa je že začelo razganjati cerkve-

no zidovje, kar se je posebej pokazalo, ker so nastale za dobro pest velike razpoke na stiku cerkvene ladje in stranskih kapel.

Obnovitvena dela so potekala po projektu in pod strokovnim vodstvom arhitekta Franceta Kvaternika, ki se je povezal s statiki, ki so svetovali, kaj je treba ukreniti, da ne bodo zidovi več lezli naražen. Obod cerkvene stavbe ima tako zdaj okrog in okrog močan železobetonski venec, ki je z jeklenimi profili povezan tudi povprek. Ostrešje je precej lažje, kot je bilo prejšnje in tudi lepo izdelano. Opeka je iz avstrijske opekarne, ki se je pri podobnih gradnjah izkazala in ima dolgoletno jamstvo. Obnovljeni so tudi žlebovi in vse drugo, kar je kleparskega

dela.

Zaradi del na ostrešju je bilo treba na novo ometati tudi pročelje cerkve, obenem pa so bila zamenjana tudi okna, da so zdaj enotna in v cerkvi ni prepiha.

Obenem je urejeno tudi odvodnjavanje s pomočjo kinet, ki tečejo vzdolž cerkve. Tako ne bo nevarnosti, da bi vlaga poškodovale, kar so Borovničani z nemajhnimi finančnimi žrtvami prispevali za svojo cerkev. Nekaj denarja je primaknila tudi občina iz proračuna, največ pa je bilo zbranega med verniki, ki so stalni obiskovalci cerkve. Na pročelju manjkajo le še kamnite plošče, ki bodo prekrile spodnji del zidu, kar je nov strošek.

Vsekakor velja pohvaliti zagnanost borovniškega žup-

nika g. Janeza Šilarja, ki se je lotil organizacije obsežne obnove, ne da bi se ga lotilo malodušje. Pogosto je tudi sam vzel lopato in kramp ter v potu svojega obraza "pospeševal" gradbena dela. Ter seveda skupinice njegovih najbolj zavzetih sodelavcev, ki so ob mojstrih Kotolenku in Smrtniku in njunih delavcih vedno priskočili na pomoč, ne da bi jim bilo to treba posebej naročiti.

Če bodo časi prijazni in ko bo dolg poravnal, bo treba najbrž misliti tudi na obnovo notranjosti cerkve, ki je zdaj proti zunanjščini v žalostnem stanju. Ker, kakor je rekel že škof Slomšek in za njim v nagovoru škof Kvas, tudi cerkev v kraju izdaja, kakšni ljudje v njem živijo.

(nč)

Borovniška župnijska cerkev sv. Marjete ima zdaj svežo podobo.

Sprevod duhovščine v cerkev ob začetku slovesnosti 26. julija

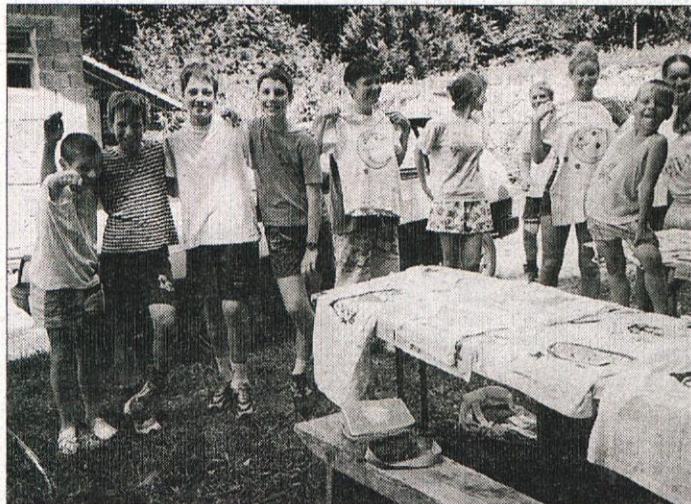
Ž u p a n o v a b e s e d a

Ob začetku šolskega leta 1998/1999

Šolski zvonec je spet prekinil brezskrbne počitnice in naznanil zadnje šolsko leto, ki se bo končalo še v tem tisočletju. Ob napisanem ima vsak svoje občutke, gotovo pa se tega šolskega leta najbolj veselijo v tistih družinah, kjer bi morali mladi še po lanskotnem urniku hoditi v popoldansko izmeno. Sprememba pa je tudi pri predšolskih, saj se je s predelavo prostorov v malo šolo našel tako v naših šolah kot tudi v vrtcih dodaten prostor za vse naše najmlajše občane.

Posebno čestitko namenjam učencem prvih razredov, najstarejšim pa želim učinkovito pripravo in srečno izbiro nadaljnje življenjske učne poti.

Šole se med seboj v marsičem razlikujejo. Najboljša pa je gotovo takrat, ko se učenci, učitelji ter starši dobro zavedamo, da jo prav mi v največji meri sooblikujemo z medsebojnim svetovanjem. Vsem nam so skupne želje, da bi vzgojili in izobrazili mladi rod v samostojne, srečne ter do sebe in stvarstva odgovorne osebnosti. Za to pa ni stalne formule, saj se v življenju vse spreminja. Spremembam

časov je mogoče slediti le z neprestanim medsebojnim sodelovanjem in upoštevanjem naravnih vrednot, ki temeljijo na poštenosti in graditvi medsebojno zaupanja. Nepotrebno ohranjanje starega ovira novo in po nepotrebnem zapleta življenje običajno tam, kjer ne bi smelo biti nobenih težav.

Slovenska šola je državna. To pomeni, da ima država monopol nad programom in znanjem. Za mlade pa hote ali nehoti odgovarjajo njihovi starši! Mladi so zrcalo starševske modrosti ter znamenje in zamek prihodnjih družin in s tem tudi pokazatelj prihodnosti naše domovine Slovenije.

Družina je temelj družbe in starši nenadomestljivi ter odgovorni za vzgojo svojih otrok. Prizadevajmo si torej, da bodo šola, Cerkev in vse druge dopolnilne dejavnosti pomagale staršem in ne le njihov nadomeščale! Mladi si ne morejo izbirati svojih staršev, zato tudi na ta način vabim sovrstnike in starejše, da dobrohotno nadgrajujemo družinsko vzgojo v korist skupnosti in vsakega posameznika. Pri tem pa se ne zanašamo preveč na sredstva družbenega obveščanja, saj ne morejo nadomestiti pristnega osebnega medsebojnega sodelovanja. Običajno naš odtujujejo med seboj in zapirajo vsakega v svoj svet.

Vabim vas, da skupaj in pravočasno premagujemo vsakovrstne stiske, katere prinaša življenje in ustvarja tudi država, ko jemlje otrokom starše za dober del dneva.

Ob koncu želim, da bi to povabilo vzeli zares, saj bodo le tako na novo pridobljeni prostori res zunanje znamenje sprememb tudi na nevidnem, a še pomembnejšem področju varstva, vzgoje in šolstva v občini Brezovica.

V novem šolskem letu želim vsem obilo modrosti in sreče ter izpolnitev vseh skritih dobronamernih želja!

Tudi predvolilni čas razkriva maske

Življenje v naši lepi občini prinaša vedno nova spoznanja vsem, ki smo jim pripravljeni prisluhniti. Še poseben čar pa pridaja tudi predvolilni čas. Prav ta bistri naše medsebojne odnose, saj si med seboj pripisujemo zasluge v dobrem in seveda tudi v hudem.

V človeški naravi pa je tudi ta slabost, da se vse prevečkrat dobro zanemarja ali pozablja in množi slabo. Predvsem tisti, ki nimajo pri sebi kaj veliko pokazati, pozabljajo na izboljšave na vseh področjih in raje napihujejo naše napake. Vsem, ki pričakujete moje odgovore na objavljene kritike, povem, da so nekaj vredna dejanja in ne le prazne besede! Istočasno pa spominjam na pregovor:

Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade!

Tudi zato torej vabim vse, da namesto kopanja jam raje iščemo medsebojne stične točke in sodelujemo v skupno korist še naprej. Vsem koristne pa so tudi pohvale, četudi lastnega prispevka v skupno korist in z željo, da bi tudi v prihodnje vsak po svojih močeh oživljal in plemenitil od naših prednikov zaupan biser domovine.

Res pa je tudi, da vsak napredek prinaša za seboj tudi slovo od stare navade. Včasih se temu reče tudi nevoščljivost. Ko se je, na primer, nekoč kmet v vasi odločil za prvi traktor, so mnogi pospremili to odločitev s protestom, da bo ta traktor uničil barje. Po nekaj desetletjih pa je že veliko več traktorjev kakor kmetij in si kmetovanja brez traktorja niti ne znamo več predstavljati.

Z vpeljavo prometa po barju se zgodovina torej ponavlja. Modri se iz nje nauči to, da je pomembnejše od preprečevanja pravilno usmerjanje razvoja. Izgleda torej, da nekateri love napačnega konja:

Namesto omejevanja slabega ovirajo splošni napredek!

Seveda je to le zunanji argument, pravi pa je politične narave, saj so proti predvsem tisti, ki so bili v preteklosti tudi proti občini v sedanjih obliki. Poglejte, tako kot pred štirimi leti je pozornost spet preusmerjena v napačno smer. Namesto, da bi se pogovarjali o medsebojni soodvisnosti in zato medsebojnem sodelovanju in dopolnjevanju vseh, bi se nekateri radi med seboj spet prepirali in izključevali po zgledu z višjih ravni in zgodovine. Prav to slednje,

NAJVEČJI ZAPLET NASTAL ZARADI LASTNIŠTVA

Bo Rakitna ostala brez jezera?

Najbrž se ne motim, če zapišem, da je jezero ena izmed glavnih turističnih in rekreacijskih privlačnosti v Rakitni. Jezero je umetno, napravili so ga pred tremi desetletji in pol. Natančneje, njegova otvoritev je bila v letu 1964.

Voda v novonastalem jezeru je seveda potopila nekatera zemljišča, toda tedanji lastniki so dobili nadomestne parcele. Pred leti pa so bile slednje v postopku lastninjenja vrnjene prvotnim lastnikom in nekdanji lastniki jezerskih zemljišč so dobili državne obeznice. Toda ne vsi, kajti lastnika dveh jezerskih zemljišč nista imela uradno pripisane nadomestne parcele. Bogsigavedi, zakaj. Bistveno je, da sta ostala brez nadomestnega zemljišča, v jezeru potopljene parcele pa ni mogoče kaj prida uporabljati. Kri v žilah je zavrela, ko je rakiško turistično društvo letošnjo pomlad začelo z obnovo jezera in izgradnjo dodatne turistične infrastrukture ob njem, ne da bi imelo za to soglasja vseh lastnikov udeleženih zemljišč.

Sedaj, v času nastanka te reportaže, dela v in ob rakiškem jezeru stojijo že kak mesec. Za zastoj po vsej verjetnosti ni kriv le čas dopustov. Zato se je ekipa Našega časopisa odpravila v žarišče dogajanja in zbrala nekaj mnenj udeleženih strani.

Gospa Marjeta Susman-Janža, tajnica turističnega društva Rakitna, nam je povedala: "Občina Brezovica je prevzela jezero v celoti, da ga uredi. Koncesijo za upravljanje pa je dala Turističnemu društvu Rakitna." V zvezi z lastniškimi zapleti je dejala: "Edini problem je, da se to razčisti, da se gre v odkup ali v zameno s temi lastniki in da to postane občinska lastnina. Potem pa se lahko dela naprej." Nadalje je povedala, da so se za obnovo jezera odločili, ker mu je že grozil propad. Betonska brana, ki drži vodo, je bila že dotrajana. Brana je sedaj popravljen, treba pa bo obnoviti tudi betonsko zapornico, ki pušča. Poleg tega pa celotni načrt zajema še čiščenje mulja z dna jezera in iz dotokov (odpejlali so več kot sto tovrstnikov mulja), obnovo nabrežine, ki je bila menda že tako razjedena, da se je posipala v jezero, postavitev stopnic v jezero zaradi varnosti, postavitev sanitarij, tušev in kabin za preoblačenje ter ureditev parkirišča.

Kar se tiče denarja, je Občina Brezovica odobrila poldrugi milijon namenskih sredstev za ureditev jezera. "Za pomoč smo zaprosili tudi mesto Ljubljana in vsa ministrstva. Uradnega odgovora ni še nobenega, se pa pogovarjamo z ministrstvom za turizem, je povedala gospa Susman-Janža in dodala, da je tudi Krajevna skupnost Rakitna obljubila denarna sredstva za ta namen.

Glede lastnikov je gospa Susman-Janža povedala: "Sklenili smo, da ne bomo natočili vode oziroma zaprli zapornice, dokler ne uredimo z lastniki." Obstaja več možnosti: Prva je, da se lastnikom izplača denar, druga, da se jim ponudi nadomestno zemljišče, in tretja, da se jih kot nekašne delničarje vključi v morebitni dobiček, ki ga bo prineslo jezero. Obstaja sicer še možnost najema zemljišč, vendar bi bilo težko določiti višino najemnine, saj je prihodnost neznanka in je težko napovedati, v kolikšni meri bo določena turistična sezona dohodkovno uspešna; poleg tega je vprašanje, kdo vse, kako in za koga naj bi z jezerom sploh ustvarjal dobiček. Kar se tiče druge možnosti, po be-

sedah gospe Susman-Janža družbenih zemljišč ni, vendar so zraven Rakitne (v smeri proti Krimu) našli gozdove v lasti Sklada gozdnih zemljišč, katere bi bilo mogoče odkupiti in jih ponuditi lastnikom kot nadomestilo za jezerska zemljišča. Turistično društvo je poklicalo cenilce, ki so že prišli na ogled, vendar še niso podali uradne cenitve.

Gospa Marija Kranjec, lastnica v jezeru potopljenega zemljišča, nam je dejala: "Svet je treba plačati. Naj plačajo, pa se bo to uredilo. Kako to, da imajo denar za klopice, za samčke (vrsta kozolca, opomba pisca)? Za vse imajo denar, za plačati svet, pravijo, pa nimajo denarja." Med tem razgovorom je k spodaj podpisane pristopil sin naše sogovornice, mu ugasnil diktafon in ga spodil. Ironično je, da je spodil prav nekoga, ki je bil pripravljen poslušati (in celo napisati v časopis) njegovo mnenje.

Več sreče je imela časnikarska ekipa pri Kržičevih. Gospa Marija Kržič, prav tako lastnica v jezeru potopljenega zemljišča, je izrazila željo po najemninu za jezersko zemljišče. "Za zameno pa tudi nismo, plačajo naj," je dejala. V nadaljevanju je k pogovoru pristopil sin, gospod Franci Kržič, in povedal, da bi bili pripravljeni tudi na nekakšno delničarstvo, to pomeni, da bi se pogodili za določen odstotek od zasluga z jezerom. "Če imajo tudi smisel iztržiti denar. Lahko bi se procentualno dogovorili," je povedal. Dodal pa je, da jih pred začetkom del ni nihče prosil za soglasje, da so torej začeli delati kar na svoje.

Gospod Marko Petrič, član sveta krajevne skupnosti Rakitna, je povedal sledeče: "Krajevna skupnost podpira tole zadevo. Rekli smo tudi, da bomo sodelovali pri financiranju. Dobro bi bilo, da se čimveč naredi, da se ne bi potem čez nekaj let spet nekaj delalo. Precej smo se zavzeli, da bi se naredilo še celo čistilne prekate, te smo bili najprej pripravljeni financirati." Glede načrta, da bi se asfaltiralo parkirišče pred jezerom, je gospod Petrič dejal, da je to

brez pomena, "važno je, da se ljudje po asfaltirani cesti v Rakitno pripeljejo, če potem parkirajo na makadam, pa ni tako hudo. Nadaljeval je, da bo čez čas mogoče še kaj drugega na tistem mestu in v primeru asfaltiranja bi se moralo takrat razkopavati asfalt za inštalacije. Meni, da bi se z denarjem za asfaltiranje parkirišča lahko naredilo marsikaj drugega.

Kar se tiče višine denarnega prispevka krajevne skupnosti za ureditev jezera, se je govorilo o pol do enem milijonu. Denar so sicer nameravali uporabiti za javno razsvetljavo, ampak gospod Petrič je dejal, da to ni problem, saj bodo letos pač uredili jezero.

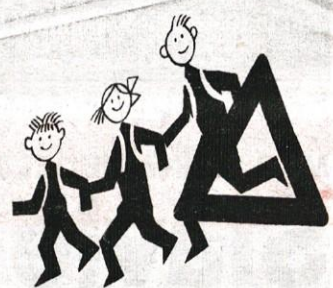
Kakšno je torej stališče krajevne skupnosti Rakitna v zvezi z ureditvijo jezera? "Da se naredi, čimveč, pravi gospod Petrič in dodaja: "To je interes krajevne skupnosti, interes ljudi, vsega širšega prebivalstva tukaj gor. To, da je jezero na suhem, nikomur nič ne koristi.

Za konec si pogledimo, kaj je zapisal gospod Janez Klemenc v svoji knjigi Rakitna skozi čas o jezeru: "Vse drugače in še bolj privlačno je v Rakitni, odkar ima ta, tam zadaj za Laščičem, svoje jezerc v lepem naravnem okolju, obdano z borovci. Nekeč je po dolini, kjer je danes jezero, teklen počasen vijugast potok, več ali manj zaraščen z visoko močvirsko travo, ki je poplavljal okoliške travnike. Levo in desno od potoka so ljudje kosili travo, bolj za steljo kot za krmo."

Sedanje jezero je sicer, kot rečeno, staro nekaj desetletij, toda zanimivo je, da je na istem mestu jezero nekoč že obstajalo. Klemenc piše, da je bilo to celo vrisano na zemljevidu iz leta 1850. "Na potoku je bila narejena zajezeitev za žago ali mlin. Stari ljudje so vedeli tudi dobre volje in pripravljenosti za razvoj kraja, da bodo našle skupen jezik in ohranile rakiški biser. Seveda pa tako, da bo volk sit in koza cela.

Miha Černetič

SPET SMO TU!

VOZITE PREVIDNO!

NOVICE IZ SLOVENSKE LJUDSKE STRANKE BREZOVICA

Drago Stanovnik - kandidat za župana tudi v prihodnje

Upravni odbor Slovenske ljudske stranke Brezovica za kandidata za župana soglasno podpira sedanjega župana Drago Stanovnika, kar je v skladu tudi s sklepom občnega zbora podružnice z dne 13. aprila 1998. Podpiramo vsa njegova dosedanja prizadevanja za čimbolj enakomeren razvoj celotne občine. Upravni odbor Slovenske ljudske stranke Brezovica tudi predlaga nekaterim drugim strankam, da razmislijo o svojem predlogu za kandidata, saj bi bil lahko D. Stanovnik tudi skupni kandidat večih strank. Menimo namreč, da bi nastopanje z več kandidati na naši strani in enim na nasprotni strani lahko pripeljalo do izvolitve vsem nam nasprotnega kandidata.

V primeru, da zapisane pobude ne podpre nobena druga stranka, je kandidat Slovenske ljudske stranke za župana občine Brezovica gospod Drago Stanovnik.

Upravni odbor je potrdil predlog predsednika, da je potrebno oživiti delovanje turističnega društva Brezovica, katero naj bi povezovalo kraje na severni strani Ljubljane in združevalo vse oblike turizma. Imenovani so nosilci posameznih področij, kateri bodo tudi pripravili vse potrebno za medsebojno povezavo delovanje društva. Tudi pri tej nalogi vabimo vse k sodelovanju.

Na 10. taboru se bomo spet srečali s prijatelji iz cele Slovenije, obiskali Strunjan in Portorož ter se sprostili ob mnogih zanimivih dejavnostih skupaj s Čuki, Aniko Horvat, Primorskimi fanti, ansamblom Pepel in kri, Šavrinkami...

Letošnje počitnice so tudi po zaslugi Slovenske ljudske stranke obogatene z mnogimi prireditvami, kar predstavlja tudi denarno breme za stranko, a smo mnenja, da so tovrstne prireditve več vredne kakor le napihovanje v mesecu pred volitvami.

S skupnimi močmi pa nam je uspelo narediti tudi kar precej lepih in vsem koristnih del, za kar se vsem sodelujočim iskreno zahvaljujemo.

Upravni odbor je, zgrožen ob delovanju sveta osnovne šole Preserje, sprejel sklep, da se o samovolji tega organa obvesti tudi Urad za žensko politiko - gospo Kozmik. Primer ponazarja nemoč vseh v primerjavi s Svetom osnovne šole, ki pa se očitno ne zaveda svojega poslanstva in dela proti volji vseh ostalih svetov.

V zvezi z mostom čez Kušljanov graben v Podpeči se ponovno pošlje dopis na Hidrotehnik v zvezi z nujnostjo popravila. Podana je bila tudi informacija v zvezi s posojilom za Slovenske brazde. Vse pa vabimo k sodelovanju, saj je dela veliko, sodelavcev pa vedno premalo!

Upravni odbor Slovenske ljudske stranke Brezovica poštni predal 11 1351 Brezovica

Zakon!

SEPTEMBER 1998

MESEČNIK ZA MLADE ODPRTOGLAVCE

JA STOP POLICIJA STOP POLICIJA STOP

Foto meseca

POZORI! Za vsako številko bomo izbrali najfotko. Vaša domača naloga: pošljite nam zanimive, odštekane, z eno besedo, drugačne fotke in postanite zvezda!

Nasad industrijske konoplje v bližini Vrhnike (foto: Dane Kostrič)

Intro

Intro al kva?

Toni: Če ob polpolnoči poslušas hip-hop na ves glas, sosedje pa težijo, da te imajo že poln kufr, je to zakon. Noam: Če greš z bejbo v kino, je to zakon. Maja: Če si bodisi zadet bodisi pijan, je to zakon (to smo se naučili od starejših še, ko smo bili čisto majhni). Miranda: Če prebereš dobro knjigo ali pa densaš v kul diskaču, je to zakon. Selma: Če zaprejo pedofila, je to zakon. Miro: Zakon je prdeti v gledališču.

Nekaterim je zakon, da so šli na Rolling Stone. Drugim je zakon, da niso šli. Enim je zakon, ostati doma in gledati Kasandro, drugim je zakon avantura na Kreti. Meni je, recimo, zakon, ko se ponoči kopam in gledam zvezde. (Sentiš, a ne?) Poznam enega, ki mu je zakon gledat skozi ključavnico veceja, ko je notri njegova mačeha. Poznam celo neko ga, ki mu je zakon, da ne jebe zakona. Še več, poznam modela, ki mu je zakon, če zakon jebe njega. Hja, mazohist, ampak mazohist, ki se ima fajn. Obstajajo tudi taki, ki jim je zakon gledat za fanti, pa četudi so sami istega spola. Prav. Za nekatere ženske tudi pravijo, da se imajo rade med sabo. Tudi prav. Ni zakona, ki bi jim to prepovedoval. Če se imajo fajn eni, naj se imajo pa še drugi. Vsi drugačni - vsi enakopravni, a ne. Pred zakonom in pred družbo. Mislim, pogledajte, meni kar slabo rata, ko zvem, da je nekemu tipu čisti zakon igrati računalniške igrice štirinajst ur na dan. Štirinajst ur!? Halooo!?? Ampak okej, to dopuščam, toleriram. Nič nimam proti njemu zaradi tega. Tako kot nimam nič proti tistim, ki si prebadajo jezike, popke, ustnice in dele spolovil z raznimi kovinskimi obročki in sponkami. Pa čeprav si sam tega ne bi šel delat niti, če bi se mi v zameno ponujala Mila Jovovich. In na kraj pameti mi ne pade, da bi proti temu človeku sprožil kakršnokoli hajko. Pa naj bo besedno ali kar fizično, kot se zna v naši zaplankani deželici nemalokrat zgoditi.

Vsakemu je nakaj dobro početi. Vsakemu je nekaj totalen Z-A-K-O-N. Sto ljudi - sto čudi, bi rekli starci. Pa še prav bi imeli, če le ne bi tako pogosto pozabili na to večno resnico in hitro potegnili na plan tisoč in en predsodek o čemeržekoli. Vse prehitro (predvsem starejši) pozablja, da je dopuščanje

drugačnosti, različnosti, odštekanosti, nenavadnosti, ki se v veliki meri pojavljajo predvsem pri mladih, osnova razumevanja življenja. To je abeceda doumevanja medosebnih odnosov. Poštevanka sreče in ljubezni. Brez strpnosti enostavno ne gre. STRPNOST JE ZAKON!!!

Pred tabo je torej Zakon. Z velikim z. Z enim stavkom: kajtnj za mlade. Tiste po letih in tiste po duši. Namenjen je nam, ki si še zmeraj ne moremo čisto svobodno prižgati cigareta, nam, ki še vedno špegamo levo-desno, ko pijemo alkohol, nam, ki nam je prva ljubezen še vedno sveže pred očmi, nam, ki prihodnost, kljub vsej gmoti dizastra v njej, vseeno vidimo večinoma svetlo, nam, ki za kontrolke, popravce, sprejemce, izpite delamo tudi nočni šiht, in nam, ki nikakor nismo nevedna otročija, marveč pomemben segment družbe - mladina s pravico do besede, s pravico do svojega stališča in s pravico do udejanjanja svojih ciljev. Pred tabo je torej časopis zate. Ne za mat, fotra. Ne za babico, dedka. Za tebe!

Zdaj pa k tehničnim stvarim. Delati časopis ni kar tako. Ni izi, kot bi si kdo mislil. Delati mladinski časopis pa še posebej ni lahko. Kajti nad nami bedijo budne oči varuhov morale, cenzorjev in politik(ant)ov, ki bi kaj radi videli, da celotni projekt propade čim hitreje (ali pa kar takoj), če njim ne bo po godu. Že nekaj časa v nizkem štartu čakajo na svojih rušilnih pet minut. Zatorej, pozor! Vse moči je potrebno vključiti v vzpostavitev trdne obrambne linije, ki bo do zadnje kaplje švica branila priborjeno svobodno ozemlje, imenovano Zakon. In na tej točki prideš na vrsto ti, mladi up naše nove liliputanske državice. Kako? Preprosto. Refren se glasi: DELAJTE ZA ZAKON, ČE ŽE NE DELUJETE V SKLADU Z NJIM! Ali povedano drugače: če si upaš, lahko sodeluješ pri ustvarjanju časopisa, ki ga držiš v rokah. Ker pa vemo, da v kapitalističnih časih to ni ravno neka jaka ponudba, te motiviramo naprej: honorarčki se že lesketajo na horizontu, če štekaš, kaj mislim. Bo dovolj? Ne? Bi rad še koga popljuval? Takole javno? No, se bomo dogovorili, ampak načeloma ne vidim problema. Konkretno: če kaniš postati naš novinar, komentator, kulturni ali športni poročevalec, fotograf, Borovniški dopisnik itd. itd., pokliči na telefonsko številko 756 224 in zahtevaj več informacij ali pa nam piši na naslov Tržaška 11, 1360 Vrhnika. Naredimo torej, da bo Zakon zakon.

Grega Bulc

Intervju

HIC ET NUNC PRED VELIKO AMERIŠKO TURNEJO

VRHNIŠKI NAPAD NA Z.D.A.

Vrhniški rock bend Hic et nunc gre na veliko turnejo po ZDA. Ne, ni šala. Fantje iz takorekoč naše soseske v septembru romajo v deželo nešteti možnosti. Skupaj z ljubljanskimi Dicky B. Hardy bodo v enem mesecu in pol prečesali Ameriko podolgem in počez. Od New York Cityja, Bostona in Washingtona preko Chicaga, Atlante in Seattle do San Francisca in Los Angelesa. Več kot trideset koncertov v 45. dneh. In to v uveljavljenih koncertnih klubih. Skratka pravi "american rock'n'roll tour". Vau!

Hic et nunc so začeli pred osmimi leti v garaži. Danes pa so za njimi tri plošče in kopica nastopov pri nas in v tujini. Že njihov prvenec "Hic et Nunc" je nemudoma postal ena izmed najvidnejših plošč devetdesetih na področju bivše Jugoslavije, naslednji projekti pa so prvotno kvaliteto le še utrjevali. Njihov zadnji izdelek Howling monkey's blues so posneli kot trio: Bernard Kogovšek, kitara, Tomi Popit, bas kitara in Boris Kerimov, bobni. V tej postavi grejo tudi navduševat Američane. Tokrat - morda zagnjič kot navadni smrtnik - v imenu Hic et nunc za vas govori Bernard.

Baje ste zadnji cede posneli kar v Tomijevi hiši?

Res je. V Tomijevi bajti, kjer imamo svoj plac, smo posneli bobne in bas ter osnovni, informativni zvok kitare. Za tem smo v studiu Alien posneli še vokale in končno verzijo kitare ter naredili miks in mastering. Naš plac je bil za snemanje vseh instrumentov hkrati pač premajhen.

Kako hitro ste ploščo posneli?

Hitro. Hitro je šlo, ja. Pri Tomiju smo prvi dan postavljali opremo, drugi dan pa snemali. V studiu pa smo

še en dan snemali in dva dni miksali. Skupaj pet dni.

Zaradi "kadrovskih" težav ste postali trio. Pevec Sašo je prenehal s petjem, bobnarja Maria pa je nadomestil Boris, ki ni z Vrhnike. Kdo je zdaj frontman? Kdo je glavni? Ali Vrhnica prevladujeta ali gre za trovladje?

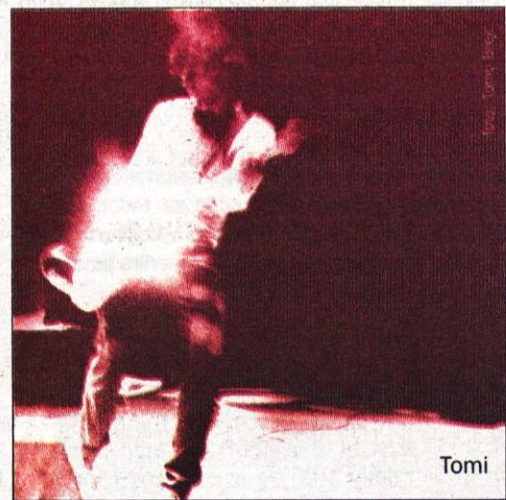
Tomi in jaz nisva glavna. Pojemo vsi. Boris celo kakšen komad več. Gre zgolj za to, da publika naju bolj pozna, saj sva pri bendu že od začetka, Borisa pa nekoliko manj. Všeč nam je, da Vrhnici tako kot v začetku še vedno veliko hodijo na naše špile. Ti ljudje so nam resnično veliko pomagali. Motivirali so druge ljudi na koncertih, jih "potegnili" in ustvarjali dobro vzdušje.

Misliš, da z glasbo, ki jo ustvarjate, lahko uspete v Sloveniji? Ali lahko postanete denimo tako znani kot Demolition Group?

Demolition Group imajo za sabo promocijsko mašinerijo in velike izkušnje. Imajo kup videospotov, srbohrvaških komadov, slovenskih komadov, hitov, koncertov, basista, ki igra tudi pri Laibach itd. To zakulisje je zelo pomembno. Če bi mi imeli tako finančno ozadje, bi lahko imeli več koncertov in posledično več denarja za bolj umirjeno, nekajtedensko snemanje kvalitetne plošče. A tudi do tega je treba priti: Demolition Group so težko garali. Celo prenehati so hoteli z igranjem, pa so na koncu kljub vsemu uspeli.

Kako boste na turneji v ZDA skrbeli za lastno promocijo?

Vse pomembne ameriške glasbene založbe smo >

Tomi

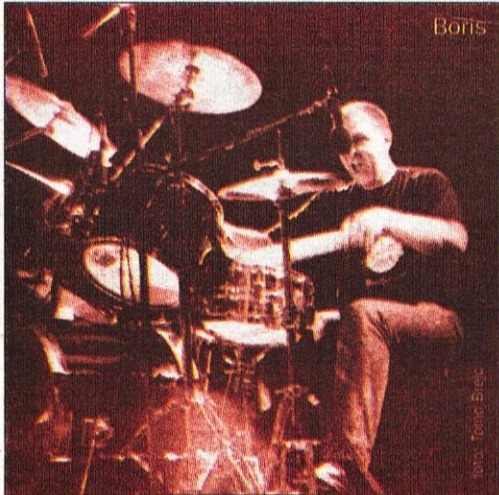
obvestili, da v septembru in oktobru igramo v njihovi neposredni bližini. Tam se to tako dela. Založbe redko "tripnejo" na posnetke, bend hočejo videt v živo.

Torej upate, da boste od Amerike iztržili največ. Pa boste razočarani, če boste prišli nazaj brez pogodbe z veliko založbo v žepu?

Res upamo, da bomo iztržili kar največ, a nikakor ne bomo razočarani, če ne bomo dobili nobene pametne ponudbe... Želimo si vzpostaviti vezi z organizatorji koncertov za še kakšno turnejo, drugače pa pričakujemo le odlične počitnice.

Kdo bo kril stroške turneje in, če ni skrivnost, kolikšni bodo?

Večino stroškov bo pokrila naša založba FV in sponzorji. Dobili smo dotacije Mesta Ljubljane, Ministrstva za kulturo in podjetja Dr. Martins. (Vrhniških podjetij torej ni med njimi. A ni še prepozno. Podjetniki, pomagajte mlademu vrhniškemu bendu k uveljavitvi v svetu! Ponudbe sprejemamo na uredništvu. op. p.) Stroški celotne turneje pa znašajo približno 16.000 nemških mark. Sicer bomo za vsak nastop dobili okoli 200 dolarjev, toda ta denar bo šel za prenočišča in hrano.

Koliko vas bo vseh skupaj in kako boste potovali? Deset nas bo. Oba benda, direktorica založbe Monika, prodajalka plošč in majic Nina ter tonski tehnik in šofer Leon. Sicer bi bilo ceneje, če bi vozili kar glasbeniki sami, vendar je vožnja po utrudljivem koncertu prenaporna in prenevarna.

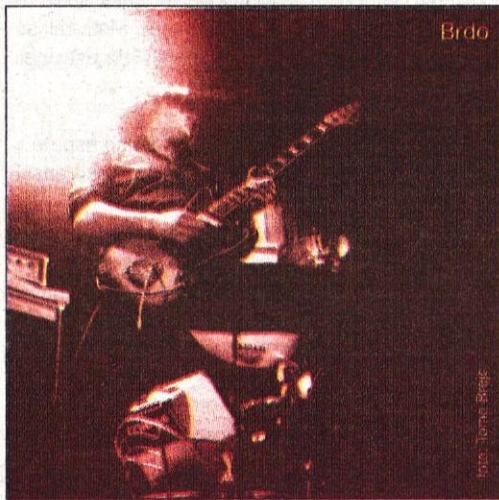
Si boste skozi napore, kot veli star r'n'r rek, pomagali z alkoholom in drogami?

Ma kakšen alkohol! Že če se ga tukaj napijem, ponucam celotno domačo infrastrukturo, da se spravim k sebi. Tuš, fotelj... pa je še vedno bed. V kombiju ne bo ne prostora ne časa za tovrstna okrevanja. Kar se pa drog tiče, pa itak nikoli nismo bili tako usmerjeni.

Kolikor mi je znano je to prva turneja slovenskih bendov po ZDA.

No, Laibach so že bili tam. Drugače pa, razen obiskov domačih estradnikov pri zamejskih Slovencih, ni bil tam na turneji še nihče.

V kakšnih prostorih in s katerimi ameriški bendi

boste igrali?

Za bende se še nič ne ve. Dobili pa smo seznam klubov, v katerih bomo igrali. Še najbolj smo veseli, ker bomo igrali v legendarnem newyorškem klubu CBGB, kjer je svoje karriere začela vsa novovalovska in punkovska "nesnaga" od Ramonesov in Petty Smith do Talking Headsov. Tam so tudi Leb i sol pred nekaj leti posneli koncertno ploščo. Že po tem se vidi, da ne bomo nastopali po nekakšnih skvotih ali privatnih luknjah...

To očitno ne bo turneja v slogu nekaterih neznanih slovenskih bendičev, ki skočijo za teden dni na primer v Kanado, tam odigrajo dva koncerta in se nato šopirijo, da je cela severna Amerika pred njimi padla na kolena.

Saj je enako, če greš po Evropi. V tem trenutku, bi se lahko usedli v avto in se odpravili igrat po zahodnoevropskih skvotih. Potem bi se pa lahko hvalili, da smo bili na evropski turneji, pa čeprav bi nas tam gledalo le po 15 ljudi na koncert. V Sloveniji itak ne bi vedeli, kaj je res.

G.B.

Literati na prepihu

Spoštovani mladi literati!

Veseli me, da se je nekaterim izjemnim slehernikom porodila ideja o odprtju rubrike, ki bo namenjena prav Vam, dragi mladci in mladenke, in Vašim vrlim umotvorom. Namen teh vrstic je prav v tem, da Vas vzpodbudim in prepričam, da na uredništvo Zakona (Tržaška 11, Vrhnika) pošljete svoje umetniše, kjer jih bomo z velikim veseljem objavili in pokomentirali. Pri tem ne bodite ozki - pošljete nam lahko pesmice, črtice, aforizme, skeče... - če se le da, nekoliko krajšega obsega. Namenite nam dela, ki izžarevajo širino. Ne bomo se branili tudi žgečklivejših vsebin. Pisarija pa naj bo predvsem avtorska, torej Vaša. Pri ustvarjanju pustite domišljiji svojo pot, zagotavljam Vam, da ji bomo tudi mi pri objavi. Bodoči Franceti Prešerni, Ivani Cankarji in Neže Maurerjeve - naredite prvi korak v čudoviti svet besedne umetnosti, mi Vam bomo pri tem gotovo

pomagali. Za "korajžo" Vam ponudim svojo pesem in Vas lepo pozdravim.

Gorazd Mauri

P.S. Prosim, če k Vašim cenjenim izdelkom priložite tudi kratek (nekajvrstični) življenjepis.

Ko bi vedel?

*Ko vedel bi, da dan spremeni življenje,
obrne idilo v trpljenje,
odšel bi daleč proč v neznani kraj,
razprl roke, zajel morje in si predstavljaj, da je raj.*

*Pil bi rujno vince, srkal med,
plaval v soncu in zasadil cvet.*

*Ko vedel bi, da so sanje nad resnico,
bi pri priči iz kletke spustil ptico,
počrepljal tigr bi po rami,
pobožal kačo bi po glavi.*

*Tako iz dneva v dan brezup živim,
praskam se po r... in težim.*

8 Osnovnošolski kotiček

Počitniški vklop na Vrhniki

Letošnje poletje smo v okviru javnih del, ki jih vodi **Center za socialno delo**, sklenili, da bomo poskrbeli za aktivnejše preživljanje počitnic naših otrok in mladostnikov. Tako smo skupaj pripravili

program z imenom **POČITNIŠKI VKLOP**. Prostore smo dobili v Mladinskem centru pri vrhniški pošti. Pred iztekom šolskega leta smo z reklamnimi plakati o našem namenu obvestili Osnovno šolo Ivana Cankarja. Reklamo smo posredovali tudi po vrhniškem televizijskem in radijskem kanalu.

Prvega julija se je na dvorišču pred Mladinskim centrom Vrhnika zbralo osem otrok. Začeli smo s spoznavanjem, nato pa prebijali začetniški vklop. Večkrat smo odšli na igrišče, kjer smo se vsi doobra razgibali s športnimi rekviziti. Začeli smo tudi s prvo kreativno delavnico. Vsi skupaj smo risali na majice in si ob obilici smeha ogledovali prave umetniše, ki smo jih ustvarjali.

Naše delo je bilo pestro. Skušali smo kar najbolj zapolniti prosti čas otrok. Skupaj smo doživeli veliko lepih in veselih trenutkov, kar je bil tudi naš osnovni namen. Na ta način smo skušali otrokom, ki so bili čez poletje sami doma, vsaj za nekaj uric ponuditi

različne aktivnosti in možnosti druženja z vrstniki. Ob koncu se zahvaljujemo tudi vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri izpeljavi počitniškega programa: upokojevcem, ki so nam včasih odstopili prostor za balinanje, in Karitasu, ki nas je oskrbel s slanimi palčicami za prigrizek. **POČITNIŠKI VKLOP** so izpeljali: Elči Petrovčič, Jelka Kozmos, Matej Poličnik, Simona Medic in Urška Ogrin.

5. ali 12. ali 19. februar:

gledališka improvizacija: IMPROLIGA tekmuje: lanski zmagovalci Improlige "Improvokatorji" in vrhniški "Pofočkani"

Improliga je tekmovanje v gledaliških improvizacijah, ki že nekaj let vsako nedeljo poteka v dvorani ljubljanskega KUD-a France Prešeren. Gledališka disciplina, ki jo Improliga goji, je ena izmed najtežjih in tudi najbolj zabavnih v svetu teatra. Lahko bi rekli, da je to najbolj športno gledališče in najbolj gledališki šport. V "tekmi" se pomirita dve gledališki skupini, katerima publika sugerira vloge. Igralci so nato primorani čim bolj in predvsem čim bolj smešno improvizirati najbolj nemogoče vloge, ki se jih publika spomni.

23. april:

Quentin Tarantino: RESERVOIR DOGS

izvedba: Dejmo stisnt teater (Vrhnika)
Komično dramo Quentina Tarantina Reservoir dogs je svet spoznal leta 1992, ko je bil po avtorjevem scenariju posnet istoimenski film. To je bil Tarantinov režiserski prvenec, ki je napovedoval rojstvo enega najbolj karizmatičnih sodobnih scenaristov in režiserjev. Njegov drugi film, svetovna uspešnica Pulp fiction (Šund) je pričakovanja potrdila. Tarantino je v nekaj letih postal legenda. Vrhniški Dejmo stisnt teater bo v aprilu 1999 premierno predstavil Tarantinov prvenec; tokrat na odrskih deskah. Neverjetno sočen angleški tekst je v ulično-pogovorno slovenščino prevedel Gregor Bulc. Reservoir dogs je zgodba o skupini bančnih roparjev, ki v svojih vrstah zaslužitjo "podgano". Iskanje izdajalca med igralci na odru, pripelje gledalca v neposredni kontakt s prefinjeno komičnim tekstom, ki temelji predvsem na značilnem tarantinovskem humorju.

**Cena vstopnic: abonmajska: 1.800 sit
posamezna: 700 sit
Info: Cankarjev dom na Vrhniki, tel: 753-648**

(Kost v Grlu)

Blagohotno opozorilo

Ker je tole del časopisa, ki je posvečen predvsem našim najmlajšim, torej srednješolcem in študentom, je treba po poletnih mesecih prijetnega brezdelja kot prvo čimprej razbiti vse iluzije novopečenih brucov. Če ste mislili, da je fakulteta nek El Dorado, kjer vas niti približno ne bodo morili z vsakovrstnimi bedarijami kot je na primer podrobna analiza prebavnega sistema paramecija, ste se hudo ušтели. Snov, ki ji boste izpostavljeni, bo za vas prav tako škodljiva, kot je bila snov v srednji šoli, le da vas bodo v roke dobili mnogo večji profiji, ki so iz sadizma napravili doktorat. Vsa čast povampirjenosti srednješolskih motencev, vendar pa bi le-ti v ligi z vašimi novimi mučitelji suvereno skadili.

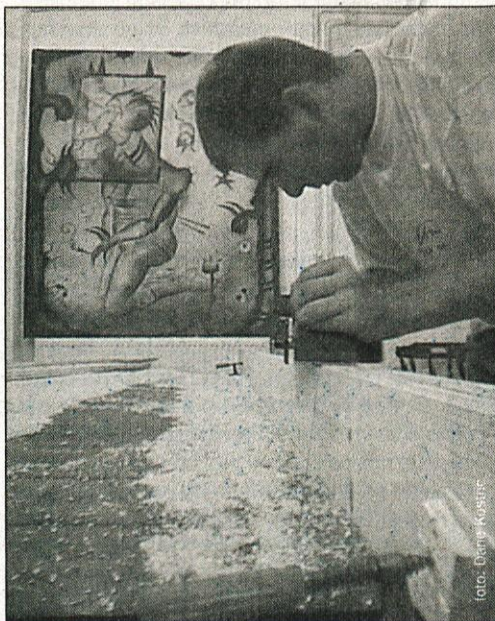
Dobra novica je, da vam bo za udejstvovanje v življenjsko bolj koristnih panogah, kot sta na primer pivo in seks, ostalo precej več časa, saj ne bo od vas nihče dejansko zahteval, da morate po sedem ur na dan (plus domača naloga) sedeti v zatohlih učilnicah in poslušati okostenele večče, kako mrmrajo o klimatografski podobi južnoazijskih mest, vendar pa bo dela vseeno preveč. Najprej se vam bo zdelo blazno fino, kako zelo lahko in nekonfliktno je vaše novo delovno okolje (če vam nekaj ni všeč se ga greste na koncu koncev povsem brez neposrednih hudih posledic do konca nalimat v najbližji lokal), potem pa vam bodo od nikjer v glavo zakopali tomahavk. Potem se življenje spremeni v eno samo bolešno gonjo za zapiski (ne znate si predstavljati, kako bednim ljudem se boste morali prilizovati na ta račun), frekvencami in ocenami. Vedite, da vam bo vedno ostal kak izpit za jesen. Če vas je v srednji šoli do smrti prestrašila misel na en sam samcat popravni izpit, se pripravite na dejstvo, da jih boste imeli tu po dva/tri na leto.

Učitelji niso vaši prijatelji. Nikoli niso bili in nikoli ne bodo. Šolski sistem (vsaj naš) je en sam velik in neskončno kompleksen aparat sistema, da si po svoji meri obteše poslušne in lahko vodljive backe. Forsira se predanost, marljivost in disciplina, na vsakem koraku pa se sankcionira nekonvencionalnost, iniciativa in svobodno mišljenje. Mladi um se do zadušitve zatrpa s popolnoma nepomembnimi podatki, tako da za kako kritično refleksijo najprej zmanjka časa, kmalu pa postane preprosto prepozno. Rezultat so ljudje, ki se kot nebeške mane oprimejo kake imbecilne strankarske ideologije (popolnoma vseeno, katere), ki slepo potrebujejo neko karizmatično orientacijsko figuro in dejansko *volijo*.

Šola je med vsemi aparati države tisti najbolj pokvarjen in najbolj neetičen, ker sistematsko nasilje brez kakršnih koli zadržkov izvaja prav nad otroci. Tako je bilo na naši osnovni, tako je bilo v srednjih šolah in obljubim vam, da bo tako tudi na fakulteti. Razlika bo predvsem v tem, da so tam veliki masturbatorji, ki vam posredujejo podatke, ki jih ne morete uporabiti niti v kaki križanki, še celo bolj nedotakljivi. Nič jim ne morete. Upate lahko samo na to, da se bodo kake temne brezvezne noči znašli direktno pred vašimi avtomobilskimi žarometi. So pa na faksu dobre bejbe. Toliko v popotnico.

Jure Aleksič

Aktualno

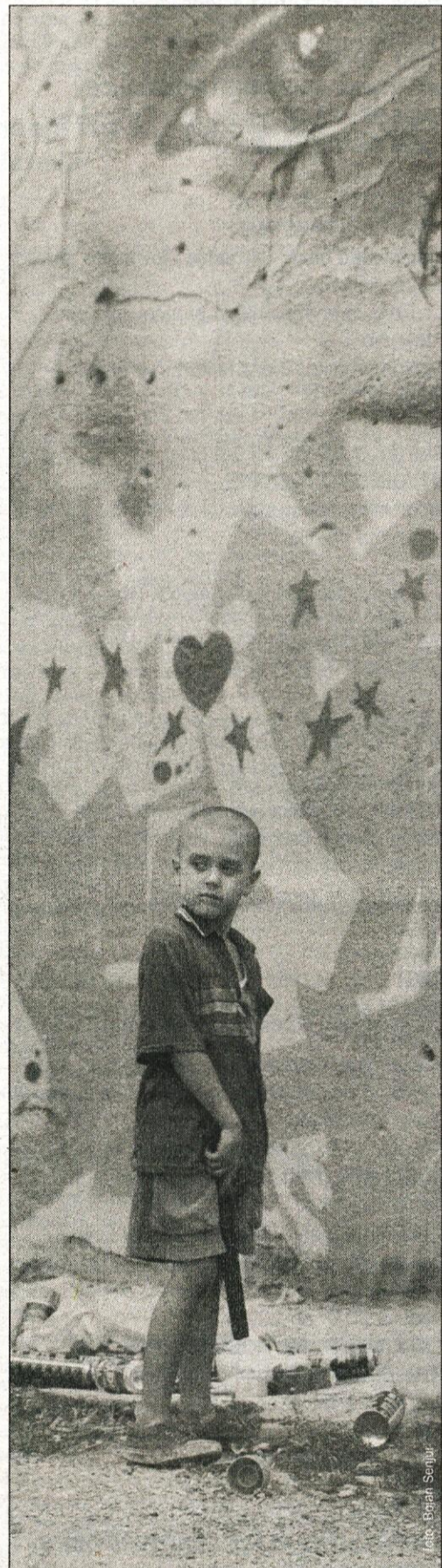

Po dolgem zatišju (ni bilo keša) so se v prostorih Mladinskega centra Vrhnika (pri Pošti) začela težko pričakovana obnovitvena dela. Kulturni center naj bi bil odprt še pred mrzlo zimo.

Sarajevo je zakon!

Modra katra in trije Vrhničani v najbolj živem mestu na Balkanu

"Sarajevo je v zadnjih dveh letih postalo največja vas na svetu," je ob pravi bosanski "kahvi" razlagal štiridesetletni Meho, katerega zagorelo polt in močne, žilave roke so pokrivala kapljice znoja. Temperatura: štirideset stopinj v senci. Njega in njegov iztegnjeni palec smo v že prej

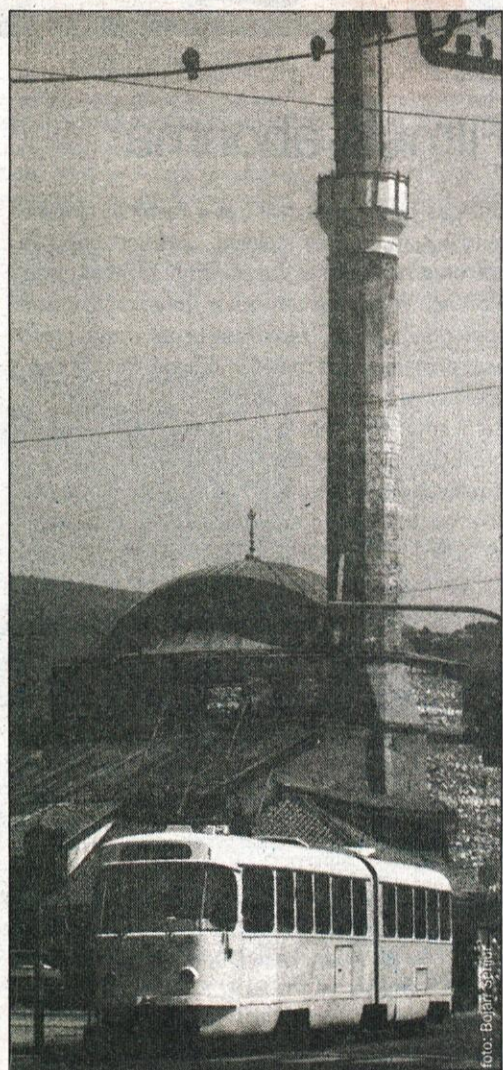
prenatrpano katrcio stlačili v Jajcu. Štopal je proti Sarajevu. Odkar so mu granate do neprepovednosti poškodovale in požgale dom v rojstnem mestu druge Jugoslavije, z ženo in tremi otroci brezposelen živi pri svojih sorodnikih v bosanskem glavnem mestu. Vsaj enkrat na teden se odpravi proti tri ure oddaljenemu Jajcu, kjer, kakor pravi, "diže kuču iz pepela." Pred leti je imel vse. Ženo, otroke, hišo, avto, delo. Danes... "Če bi mi kdo pred leti rekel, da bom pri svojih štiridesetih štopal, bi mu... Ne vem kaj bi mu rekel," je na hitro potožil naš sicer zelo šaljiv in malenkost ciničen sogovornik. V Sarajevo je po koncu kalvarije pribežalo na tisoče beguncev iz vseh koncev porušene Bosne in Hercegovine: Mesto je danas v sebi zgostilo pol milijona prebivalcev, katerih demografska sestava se dodobra razlikuje od predvojne stanja. Nekateri izmed novih priseljkov so sicer iz drugih mest, večina pa je prišla iz malih vasic odmaknjenih od sveta... a nikakor ne od Alahovih ali že pač katerih božjih oči. "Boj se Alaha, kjerkoli že si!" se je svetleče zelenil napis na vratih sobe petsto štirinajst, v osmem bloku študentskega naselja na sara-

jevskih Bjelavah. Čez poletje je v študentskih (br)logih mrtvilo in premnoge proste sobe so navoljo peščici mladih turistov, ki obiščejo mesto. "Dobili smo petstodevetko!" se je prismejaj Andrej in dejansko je troposteljno sobo v tretjem nadstropju osmega bloka odpiral naš ključ. Izbica, na las podobna sobicam starejših študentskih blokov v ljubljanski Rožni dolini, je bila mnogo več, kot smo pričakovali glede na smešno nizko ceno, ki smo jo zanjo plačali. Sveže bele rjuhe na vsaki postelji, lep razgled na mesto, tuši, večje... vse normalno, vse dela, voda teče... in vse to le za poltretjo marko na osebo na dan. Cena je bila naravnost smešna. Dvesto in malenkost tolarjev za čisto o. k. sobo. "To je noro!" Še posebej je noro, če zadevo vpeljemo v celoten kontekst bivanja v Sarajevu: Dve in pol marke na dan je natančno stokrat manj ali, če hočete, dve nuli manj kot dvesto petdeset mark, kolikor mora slehernik odšteti za noč v obnovljenem Holiday Innu. Ja, Sarajevo ima novi Holiday Inn in ta je... nov. Kanarčkasto, rumeni arhitekturni lepoteč obkrožen s pristrčnimi zelenicami, nizkimi drevesi in prikupno urejenim dovozom se desettadstropno dviga v nebo. S svojim bliščem bi se z lahkoto vklopil v mnogotera svetovna ultra-letovišča, zimovišča in prestolnice, v razrušenem Sarajevu pa predstavlja le piko na i v seznamu absurdov "razvitih zahodnih demokracij", ki jih je to mesto doživelo. Hotel je obkrožen z družinico stolpnice: Od prve do zadnje so vse popolnoma požgane. Od njihovih fasad so ostale le podolgovate šahovnice, ki namesto dvobarvnih polj gostijo le votle črne luknje. Šahovnic, in to takih kot se zagre, pa ne manjka na popularni "Baši". Premnogi butikci z džezvami, posodo, pipami, bižuterijo ipd. živijo svoje življenje, kot da se ne bi nič zgodilo. "Ekonomija dela čudeže," je modroval lastnik ene izmed premnogh čevabdžinic na Baščaršiji, ki je bila tako kot večina izmed nešteti "lokalov" v tem delu mesta popolnoma obnovljena v zadnjih dveh letih. "Ekonomija je prva, ki prestopi meje. Tudi pri nas je bilo tako. Ljudi bo počasi združila nazaj. Iz dneva v dan narašča trgovina s srbskim delom države. Ceste so zdaj odprte. Trgovci prihajajo nazaj v mesto. Upajmo, da bo Sarajevo kmalu spet trgovsko središče cele države," je razlagal sivolasi stavec zagorele polti. Korak v smeri svobodnega pretoka ljudi je storila tudi vlada BIH, ki je pod pritiskom zahoda uvedla nove avtomobilske tablice. Na njih ni oznake mesta ali regije, v kateri je bil avto registriran. Tako se lahko brez posebne bojazni, da bi se njihov parkirani avto s šipo zaletel v kamen, vozniški različnih nacionalnosti odpeljejo tudi na ono "drugo stran", katerakoli že to je. O odpiranju bosansko-hercegovskega trga in o veliki moči predvsem zahodnega Denarja ni potrebno prebirati kupov literature. V Sarajevu je vse, kar je o tej temi potrebno vedeti, napisano na tramvajih. Iz njihovih bokov nas brez izjeme naslavlja slogani svetovnih multinacionalk, ki so zavohale mlado tržišče. Našo mirno vožnjo ob boku enega izmed takšnih električnih lepotečev z vtetoviranimi gesli za tudi pri nas popularni in po pol ure brezokusni zvečilni gumi je zmotilo pobesnelo prehitevanje belo-zarjavelega juga, ki se je kot blisk pojavil z leve. "Čevabdžinica ta pa ta / na tej in tej ulici / telefon ta pa ta / BESPLATNA DOSTAVA HRANE," se je bralo na njegovi zadnji plati. "Ne me jebat, halo čevapi!" je bruhalo iz Bojanovih ust. In dejansko je bilo to, to: Halo čevapi!!! Videti pa je bilo, da podivjanega dostavljalca hrane ni nič kaj motila stotnija uniformirancev, ki domujejo v središču prestolnice. Ko se pelješ po Sarajevu se zdi, da vsakemu povprečnemu sive-mu "kandelabru" sledi plavi, ki je dosti nižji in se namesto svetilke zaključa s potlačeno kapo, ki jo krasi značka "Vratite nam palice" ministrstva BIH. Z eno besedo: Policajev je milijon! Dobro, to je več kot prebivalec v mestu, toda tako se vsaj zdi. Varuh javnega reda, mira, morale in še česa predstavlja v povojni ekonomsko opustošeni državi enega izmed iskanejših poklicev. "Plače policajev se gibljejo med petsto in šeststo markami, odvisno kje dela," je razlagal prodajalec v trgovini, ki na mesec z vsemi dodatki zasluži pičlih osemdeset mark in je prisiljen vzre-jati še kozo, katere mleko prodaja, da bi mu kapnilo še nekaj dodatnega cvenka. Policisti, ki na morilskem soncu čakajo na nepazljive voznike, imajo kar dosti dela. Prenekateri lastnik je v prometnem infarktu središča mesta prisiljen svojo pločevino parkirati na nedovoljenem mestu. Nemalo je tudi takšnih, ki se s prekrški prebijajo med tropasovnicami glavnih ulic. "Napačno ste zavili v desno!" nas je ogovoril sarajevski modri angel, trenutek za tem, ko je z visoko dvignjeno dlanjo ustavil naš avto. "Ne bi smeli zaviti pred tramvaj. To bo trideset mark kaznil!" Po krajšem prerekanju, da smo turisti, da nismo vedeli, da je pri nas drugače itd., smo bili prisiljeni plačati. In če se ne bi "skešerali" na licu mesta: "Sodnik za prekrške!" Naj skrajšam zgornji doživljaj: če si v Sarajevu voznik

in ob tem še turist popazi malo na policaje...in tudi na "obalno stražo na kolesih". Ja, tudi tam imajo plavci svojo kolesarsko enoto. Uradni valuti v Bosni in Hercegovini sta dve in obema je ime Marka. Prva, nemška marka, je skoraj da uradno plačilno sredstvo že vrsto let. To je bila od začetka te neljube vojne in še prej, kakor se boste nekateri, ki še veste, da je bila nekoč nekje država z imenom SFR Jugoslavija, z lahkoto spomnili. Druga marka je Konvertibilna marka Narodne banke BIH, ki je v veljavi šele nekaj mesecev. Obe valuti sta enakovredni, menjalni tečaj je ena proti ena in tako bo ostalo

še šest let. "Lahko plačate v obeh. Kakor hočete. Vzemamo tako nemške kot tudi konvertibilne. Ni problema," nas je pomirila mlada črnolasa prodajalka, katere glava se je le s težavo videla izza premnogh stripov in cigaret pritrjenih na šipo rdečega kioska, kjer smo kupovali legendarno Sarajevsko drino, "meko pakovanje" seveda. Cigarete so tam nekoliko cenejše kot pri nas. Podobno je tudi s pivom. Ko smo že pri njem, naj povem, da popotnikom, ki se odpravljate v BiH priporočam pivo Sarajevske pivovare, ki se z lahkoto kosa z, meni najljubšim, Zlatorogom. Reklamni panoji za piva Pivovarne Laško so, mimogrede, v BiH vidni na vsakem koraku, Uniona pa nismo srečali nikjer. Kar se tiče žura, je Sarajevo zakon! Kljub temu, da je bilo poletje, točneje začetek avgusta, se je v središču mesta trlo folka. Zamislite si Vrhniko, ali pa ne, zamislite si našo prestolnico Ljubljano in število ljudi na ulicah v klasičnem avgustovskem večeru... Zdjaj pa to pomnožite s sto in napolnili boste glavno sarajevsko sprehajalno ulico, po kateri se vsak večer v nepretrganih vrstah sprehaja na tisoče ljudi. Kafiči, burekdžinice, čevabdžinice... vse je polno. Nočni kljubi so odprti pozno v noč. Pestrosti, ki jo ponuja nočno življenje v bosanski prestolnici, v Ljubljani ni videti niti z lupo. V barih smo poslušali vse: od nove Madonnine plošče do beograjskih Partibrejkersov. "Na šanku so cedeji. Poglejte si jih in si sami izberite, kaj vam je všeč," je razložil Enis, natakari v No name baru

na Baščaršiji. "V našem baru je vseeno, iz katere države ali republike prihaja bend. Če je bend o. k. imamo njegov cede. Imamo tudi srbske cedeje, pa kaj. Na šanku so cedeji iz cele bivše Juge, ampak sami dobri bendi, ne nacionalistični. Jebeš nacionalistične ode. Ljudje nismo popolnoma isti, po drugi strani smo si pa povsem podobni, a ne?" je razlagal visokorasli hitroroki natakari. V Sarajevu se prebujajo, ali pa bi moral reči, je prebujena tudi "rave scena". Tovrstno glasbo je moč slišati v marsikaterem baru in nočnem klubu. Dejan, interni poznavalec situacije, nam

je pojasnil: "Prava scena je v privatnih hišah in ne v klubih. Vsak konec tedna se zbere raja in gremo v kakšnega izmed vikendov v okolici Sarajeva. Vedno najdemo hišo, ki ni bila preveč poškodovana in boji v njeni okolici niso bili prehud, tako da okoli nje ni kakšnih min. Tam trajajo rejni v zgodnje jutranje ure. Ljudem se popolnoma utrga. To bi morali enkrat probat. Rejv v Sarajevu - to je noro!" Tudi po modi, ki jo na sebi prenašajo prelepa telesa bosanskega glavnega mesta, je bilo jasno videti, da gre multikulturalna prestolnica balkana v korak s časom in da frekvence MTV-ja nesejo tudi do tja. Le maskirne uniforme posameznih mimoidočih sforcevcev zmotijo plejado oprijetih majic, ozkih hlač in kratkih kril, ki enakovredno zadovoljujejo vizualne apetite obeh spolov. Na pol razgaljena telesa se ne zmenijo za ortodoksnosti različnih cerkva, ki jih je Sarajevo polno. Multireligiozno in multikulturalno mesto, kakršno je glavno mesto BIH bilo in je še vedno, dopušča različnosti vseh sort, ki enakovredno eksistirajo ena ob drugi. Različni od drugih mimoidočih so bili tudi Belgijci, ki so s spreji v rokah "poplesovali" pred protiglavni cesti obrnjenimi fasadami hiš sarajevskega Bronxa. Tako pravijo naselju na pol porušeni stari zgradbi, v katerih ljudje še vedno poskušajo živeti. Otroci tega naselja, po pripovedovanju, živijo življenja "otrok iz ulice" in se zgledujejo po vrstnikih iz znanih ameriških getov. Od tu tudi vzdevek naselja. Nekaj nadebudnih mladeničev je v ta del Sarajeva pripeljalo kolonijo belgijskih grafitarjev, ki so na pročelja, oškrbljena od min, slikali prave umetnike. Okoli mojstrov nekonvencionalnega slikarstva se je trlo mularije iz bližnje okolice, ki so z odprtimi usti požirali nastajajoče risarije. V polomljeni angleščini so se opogumljali in tujce prosili: "Prosim, napiši mi s sprejem moje ime na mojo majico. Saj ne bo dolgo trajalo. Prosim!" Vsake toliko se je nekdo izmed sprejarjev obrnil in na hitro napisal mladčevu ime na njegov hrbet in se ponovno lotil okraševanja preresetane zidu. Nash, vodja belgijske likovne kolonije, je pretresen razlagal: "V svojih dvajsetih letih grafitiranja sem slikal že na najrazličnejše podlage. Na fasado poškodovano od bombnih šrapnelov pa še nikoli." Veliko pešcev, ki jih je pot zanesla mimo nasprejanih slik, je ob njih za trenutek ustavilo svoj korak. Z odprtimi očmi so se čudili in ob odhodu še dolgo krivili svoje vratove v smeri grafitov. V Sarajevu resda lahko srečaš brezzobega čistilca čevljev ali starega sključenega prodajalca meric koruze v jogurtovih lončkih (turisti jih kupujejo za eno marko in nato mečejo golobom) in za oba bi lahko slutili, da prihajata iz vasi. Toda takšni prizori še zdaleč ne odtehtajo vsega urbanega dogajanja, ki butne vate, ko se pobliže spoznaš s tem z Amsterdamom primerljivim mestom. Sarajevo je za nekoga res lahko "največja vas na svetu", ampak če vprašate mene je Sarajevo zakon in to z velikim Z.

Mare Bulc

Stopi v Zakon!
POKLČI NAS, DOKLER SMO ŠE NA KORUZI!

Povabilo k vpisu abonmajev

Abonma komedija

Peter Barnes

NI TAKO SLABO KOT ZGLEDA

režija: Jaša Jamnik,
igrajo: Jože Hrovat, Janez Starina, Mira Lampe,
Ivo Barišič, Brane Završan
gostuje: Primorsko dramsko gledališče iz Nove Gorice

oktober 1998

Tone Partljič

POD SVOBODNIM SONCEM - PAVLIHA

režija: Andrej Stojan
igrajo: Bojan Vister, Sonja Pavšič, Drago Razboršek...
gostuje: Šentjakobsko gledališče Ljubljana

november 1998

Miro Gavran

IŠČEM MOŽA S KULTURO SRCA

režija: Marjan Bevk
igrajo: Irena Prosen, Gojmir Lešnjak - Gojc, Vojko Zidar, Aco Ilič
gostuje: Moje gledališče iz Španskih borcev

januar 1999

Terence Mac Nalley

STISNI USTNICE IN NE ŠKRIPAJ Z ZOBMI

režija: Primož Bebler
igrajo: Tine Oman, Janez Škof, Matjaž Višnar, Pavel Rakovec
gostuje: Prešernovo gledališče Kranj

februar 1999

Dejan Dukovski

SOD SMODNIKA

režija: Dejmo stisn't teater,
predstavlja se vrhniška mladinska gledališka skupina **Dejmo stisn't teater**, Vrhnika

april 1999

CENA abonmajske vstopnice: 6.000 SIT,
cena vstopnice za posamezno predstavo (izven abonmaja) 1.700 SIT.
Gledališke predstave bodo ob petkih, ob 20. uri.

Abonma Enajsta šola

Fran Milčinski

BUTALCI

gostuje: Lutkovno gledališče Maribor

oktober 1998

Svetlana Makarovič

MUCA TACA

gostuje: Lutkovno gledališče Ljubljana

november 1998

Kristina Brenkova

ČAROBNA ROŽA

gostuje: Šentjakobsko gledališče Ljubljana

december 1998

Frane Milčinski

ZVEZDICA ZASPANKA

gostuje: Lutkovno gledališče Maribor

februar 1999

CENA abonmajske vstopnice: 1.800 SIT,
cena vstopnice za posamezno predstavo (izven abonmaja) 550 SIT.
Lutkovne in igrane predstave bodo ob sobotah, ob 16. uri.

Dejmo stisn't teater v predstavi Sod smodnika

Mladinski abonma

Matjaž Javšnik

ROCK'N ROLL KASKADER

režija in izvedba: Matjaž Javšnik in Vladimir Vlaškalič

december 1998

IMPRO TEKMA

vrhniški "POFOČKANI" VS. "IMPROVOKATORJI"

februar 1999

Quentin Tarantino

RESERVOIR DOGS

režija in izvedba: Dejmo stisn't teater Vrhnika

april 1998

CENA abonmajske vstopnice: 1.800 SIT,
cena vstopnice za posamezno predstavo (izven abonmaja) 700 SIT.
Gledališke predstave bodo ob petkih, ob 20. uri.

Dejmo stisn't teater v predstavi Sod smodnika

Filmski abonma

Tradicija filmskih gledališč je v različnih filmskih okoljih spremenljiva stalnica, ponekod bolj živa kot drugod. Tudi na Vrhniki smo že imeli organizirane filmske abonmaje z izbranim filmskim sporedom, ki pa zaradi slabega odziva niso postali stalnica kot marsikje drugod. Letos bomo poskusili na novo in drugače.

Sami smo premajhni in za filmske trgovce nezanimivi, da bi nam dajali nove filme v okviru filmskega gledališča. Zato se bomo programsko in organizacijsko povezali s KRANJSKIM KINEMATOGRAFSKIM PODJETJEM, ki ima že dolgoletno tradicijo pri organizaciji filmsko - gledaliških predstav.

Tako se zdi, da bomo lahko začeli s tedenskim filmsko - gledališkim abonmajem v **sredo 14. oktobra ob 20. uri vse do 9. decembra.**

Tako se bo v tem sredinem terminu zvrstilo devet filmov, ki bodo predstavljalo kombinacijo predpremier in izrazito programskih filmov.

Prvi bo verjetno na sporedu film **Roberta Redforda - ŠEPETATI KONJEM**, drugi pa najnovejša mojstrovina **Stevena Spielberga SAVING PRIVATE RYAN**. V okviru filmskega gledališča bomo predvajali tudi **Bertolucijev** film **PLEŠEM SAMA**, pa film **SLADKI POSLEJ** **Atoma Egoyana** - nominiran za letošnji Oscar (za najboljši film).

V začetku novembra bo v Ljubljani že tradicionalni filmski festival, pa bo na sporedu filmskega gledališča zagotovo tudi kakšen film od tam takorekoč sočasno. Za filmski list s temeljitejšo predstavitvijo filmov bo poskrbelo Kranjsko kino podjetje takoj ko bo utrjen spored. Zaradi načina distribucije, ki deluje zadnja leta drugače, bo to mogoče v septembru, ko bodo v Lonodnu "požegnali" otvoritvene termine posameznih filmov za Slovenijo.

Marjan Košir

CENA abonmajske vstopnice: 3.600 SIT,
cena vstopnice za posamezno predstavo (izven abonmaja) 500 SIT.

Filmske predstave bodo ob sredah, ob 20. uri.

Vpis abonmajev

Dosedanje abonente bomo vpisovali od

1. do 15. septembra 1998.

Potrditve in želje glede sedežnega reda bomo sprejemali na tel številki 754-648, vsak delovni dan od 10. do 12. ure in pisno na naslov: Cankarjev dom na Vrhniki, Tržaška c. 25, Vrhnika.

Z obnovo abonmajskega sedeža, bodo abonenti po pošti prejeli program gledaliških predstav, abonmajsko vstopnico in položnico.

Vpis novih abonentov bo potekal pri blagajni Cankarjevega doma na Vrhniki, od 15. septembra do 2. oktobra, vsak delovni dan od 10. do 12. ure in od 16. do 18. ure.

Vsi abonmaji imajo sedežni red, zato pohitite z vpisom!
Plačilo vstopnic Vam je na voljo v treh obrokih.

INFORMACIJE O PREDSTAVAH:

abonenti osebno po pošti, sicer pa: v Delovem KAŽIPOTU, na Notranjskem radiu, na radiu Vrhnika, v Našem časopisu, v vitrini Cankarjevega doma na Vrhniki.

Pridržujemo si pravico do spremembe programa.

LEPO VABLJENI!

Koncert Sex and Violence na Cankarjadi '96

Program prireditev v Cankarjevem domu na Vrhniki

september 1998

Petek, 18.9. ob 19. uri

PREDSTAVITEV KNJIGE

Novele o ljubezni
Borisa Višnovca
Zveza kulturnih društev Vrhnika

Petek, 18. 9. ob 10. uri

LITERARNO SREČANJE UPOKOJENCEV

Sklad RS za ljubiteljsko kulturno dejavnost,
Zveza kulturnih društev Vrhnika

Sreda, 23.9. ob 18. uri

OTVORITEV RAZSTAVE

Ljubljansko barje - osrednje slovensko naravno bogastvo

Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije
Občina Vrhnika, Zveza kulturnih društev Vrhnika

Četrtek, 1.10. ob 18. uri

OTVORITEV RAZSTAVE

kiparskih izdelkov stanovalcev Doma upokojencev na Vrhniki

V programu lahko pride do spremembe. Prosim Vas, da spremljate naše objave v Kažipotu časnika Delo, na Notranjskem radiu, na Radiu Vrhnika in v vitrini Cankarjevega doma na Vrhniki.

Filmski spored

Sobota 5.9. ob 19. uri

TITANIK, ameriška drama

Režija: James Cameron

V glavnih vlogah: Leonardo Di Caprio, Kate Winslet, Billy Zane, Kathy Bates

Nedelja 6.9. ob 20.30

ŠEST DNI, SEDEM NOČI (SIX DAYS SEVEN NIGHTS), ameriška pustolo-vska romantična komedija

Režija: Ivan Reitman

V glavnih vlogah: Harrison Ford, Anne Heche, David Schwimmer

Nedelja 13.9. ob 20.30

RDEČI KOT (RED CORNER), ameriški triler

Režija: Jon Avnet

V glavnih vlogah: Richard Gere, Bai Ling, Bradley Whitford, Byron Mann

Nedelja 20.9. ob 20.30

PREŽIVETJE - NA ROBU DIVJINE

(THE EDGE) ameriški pustolovski

Režija: Lee Tamahori

V glavnih vlogah: Anthony Hopkins, Alec Baldwin, Elle Mackpherson

Sobota 26.9. ob 19. uri

SKRIVNOSTNO PLEME (KRIPPENDORF'S TRIBE), ameriška komedija

Režija: Todd Holland

V glavnih vlogah: Richard Dreyfuss, Jenna Elfman, Natasha Lyonne, Georgy Smith

Nedelja 27.9. ob 20. uri

DIVJE STRASTI (WILD THINGS), ameriški erotični triler

Režija: John McNaughton

V glavnih vlogah: Neve Campbell, Matt Dillon, Kevin Bacon

Zakon!

Tržaška 11, 1360 Vrhnika

Urednik:

Grega Bulc

Literati na prepihu:

Gorazd Mauri

Fotografija:

Dane Kostrič

Oblikovanje:

Bojan Senjur, Vasja Stojanovski

Prelom:

Janez Vizjak

žal, še nikoli ni prineslo nič dobrega in zato spet vsem jasno povem, da ni važen niti gospodar v katerikoli skupnosti in na Barju, niti ne meje, pač pa sodelovanje vseh in upoštevanje vseh interesov ter usmerjanje le-teh tako, da se bo Barje končno začelo oživljati. Saj se vsi strinjamo, da v sedanjem stanju umira, mar ne? Tudi zato je na našo skupno pobudo

Podpisan dogovor o varovanju Barja

in imenovan predstavnik v ožji odbor, sestavljen iz predstavnikov treh ministrstev in vseh občin, katerim je skupno Ljubljansko barje. Menim, da je vsak tovrstni prispevek dobrodošel, saj temelji na medsebojnem dogovoru vseh. Le zakaj bi si nasprotovali, saj se lahko skoraj vsi pohvalimo s podobnimi dobrimi zaslugami za ohranitev Barja! Lovci ste iz odlagalističnega naredili gojišče Voke, sam pa sem s prijatelji iz odlagalističnega naredil otroško igrišče Predale in še več je prav tako spodbudnih stvari.

Skupaj pa tudi že več let pobiramo smeti po našem Barju, mar ne? Sedaj smo tudi skupaj občinski nadzorniki, ki naj bi pomagali izboljševati kakovost Barja in predvsem s skupnimi močmi iskali skupno in najprimernejšo sožitje za vse. S tem namenom sem tudi poslal sledeči dopis na ljubljanski regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine:

Mnenje župana občine Brezovica k študiji Pristava

Občina Brezovica je kot osrednja barjanska občina vedno bolj izrazita povezovalka vseh občin, katerim je skupno področje Ljubljanskega barja z okolico. V tej smeri smo organizirali že kar nekaj skupnih koordinacij tudi na področju ohranjanja naravne in kulturne dediščine kot temeljnega pogoja za zdravo življenje na vseh področjih Ljubljanskega barja z zaledjem in povezavi tega z dolgoročnim razvojem civilizacije.

O usodi tega dela Slovenije je bilo že veliko napisanega in malo narejenega. Temeljni vzrok je tudi v tem, da so bili mnogi posegi in bi bile tudi mnoge pobude res hude rane v naravni prostor.

Projektna zasnova družine Pristavec pa pomeni prometno križišče državnih in občinskih cest z Ljubljano in neboti znotraj naselja Podpeč in v središču omenjene skupnosti osmih občin. Ljubljana je bila nekoč plovna in prav zaradi tega je bila tudi struga prestavljena v Podpeč. Ponovna vzpostavitev plovnosti torej pomeni obnovitev kulturne dediščine in predstavlja znatno manjši poseg v naravo kakor vožnja po železnici ali cesti. Prav tako povzroča bližnja železnica ter tovarna Hoja tudi veliko več in pogostejša hrupa kakor občasni poleti lahkih športnih letal, seveda v smislu ogleda naravnega parka iz zraka.

Projektna zasnova predstavlja s svojo lego tudi dober strateški položaj v smislu preskrbe glavnega mesta v primeru nepredvidenih naravnih ali drugih nesreč. Prostor med Ljubljano in gospodarskim poslopjem pa je tudi varna površina tako za gasilce kot tudi za vse druge krajevne organizacije ter ostale domačine, saj je odmaknjena tako od državne ceste kakor tudi od reke. Omenjena zasnova je tudi eden od konkretnih korakov celostnega razvoja podeželja in predstavlja preizkus za tovrsten način nadaljnjega legalnega dela na področju občine Brezovica, Ljubljanskega barja in ne nazadnje tudi Slovenije.

V primeru nerazumevanja lokalnih skupnosti in pristojnih državnih služb pa lahko pričakujemo še večje črne gradnje in rane, podobne divjim naseljem Rakova jelša, okoli ljubljanske deponije in še marsikje tudi v naši občini.

Pišem vam z namenom, da bi skupaj našli enoten način razvoja in ohranjanja pogojev bivanja v smislu dopolnjevanja in ne medsebojnega izključevanja.

V pričakovanju dobrega tovrstnega sodelovanja na tem in vseh ostalih primerih vse lepo pozdravljam.

Turizem ali letalski napad

To poletje je bilo razgibano tudi zaradi medijskih napadov gospoda Staneta Kirna, upokojenega krajana Kamnika pod Krimom, ki je skušal prav preko omenjenega letališča omajati moj ugled župana in ugled občine, a se je z obilico lastnih neresnic osmešil edino sam. Seveda mu vse odpuščam in želim obilo zdravja in mirno življenje.

Gotovo ste že sami spoznali, da kot župan nimam nobenih pristojnosti za pomoč lastniku pri izgradnji letališča, saj ima to zemljišče v najemu Aeroklub Ljubljana. Za tovrstna dovoljenja pa je pristojno ministrstvo za promet in zveze. Aeroklub Ljubljana je torej pridobil pisno soglasje velike večine (preko sedemsto) domačinov.

Tudi nobenih počitnic si nisem nikjer prislužil in niti ne vem, kje ima Pristavec vikend. Srečko Pristavec tudi nikoli ni bil podpredsednik brezoviške podružnice Slovenske ljudske stranke in nikoli nisem na tem mestu sprejemal nobenih veljakov. V bližini tudi ni nobenega vrtca, res pa otroci pogosto prihajajo na to varno in privatno mesto!

Na pravičnost do vseh ljudi pa si po svojih sposobnostih neprestano prizadevam. To lahko preverite v arhivu Slovenskih brazd, kjer sodelujem prav z vsemi, od borcev do cerkvenih predstavnikov. Morda še ne veste, da si neprestano prizadevam tudi za življenje, kot v eni (krajevni, občinski) družini, ki pa seveda zajema tudi celostni razvoj tako občine Brezovica kakor tudi Ljubljanskega barja.

V zvezi z novim sumljivim financiranjem Slovenske ljudske stranke pa naj povem, da prav Slovenska ljudska stranka Brezovica (prej Krim - Barje) od svoje ustanovitve dalje vsa z zakonom in iz proračuna dodeljena sredstva vrača delujočim prostovoljnim skupnostim in jim na ta način pomaga pri delovanju. Torej tudi s sumljivim financiranjem ni nič!

Tudi vsa sredstva, ki po zakonu pripadajo Slovenski ljudski stranki Brezovica za župansko mesto, vračamo na isti način ljudem. Da, dragi moji, tudi zato je pri nas toliko prireditel!

Vsem želim lep pozdrav in vse dobro!

Po uspelem prospektu je skoraj dokončan tudi zemljevid Občine

Vseboval bo vsebino prospekta, vse ulične sisteme, turistične poti, naravna in kulturna znamenja in še marsikaj. Predvidena je naklada 4.000 izvodov. Zemljevide vam bomo ponudili tudi po gospodinjstvih. Predvidena cena za en izvod je 1.500 tolarjev.

Slovenska šola

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode je imel 15. maja v Vnanjih Goricah predavanje z naslovom Slovenska šola. Predavanje je nekoliko skrajšani obliki objavljamo v Našem časopisu.

Med poglavitnimi vprašanji, ki se danes zastavljajo slovenskemu narodu, je vprašanje naše šole in našega sistema izobraževanja. Gre namreč za kulturno in duhovno podobo prihodnjih slovenskih rodov, saj je za našo prihodnost strokovno kvalitetna, kulturno razgledana in duhovno bogata šola bistvenega pomena.

V povojnem času je bil najprej z odklopa leta 1952 ukinjen verouk v javnih šolah in teološka fakulteta izločena iz univerze. Po drugi strani pa so vsiljevali svoj marksistični pogled na svet, na zgodovino in na človeka. Zato so razglašali vse, kar je dišalo po veri in Cerkv, za mračnjaško. Hoteli so vzeti vsak vpliv Cerkev na mladino in potisniti kristjane na rob družbe, končni cilj pa je bil uničiti Cerkev. V tem smislu komunistični sistem ni bil čisto nič drugačen kot nacistični v Nemčiji, ki je tudi izvedel popolno oblast nad šolo in nad mladino in je trdil, da je nacistična ideologija edino znanstvena in edina, ki odpira pogled v prihodnost.

Komunistični partiji sicer ni uspelo prepričati ljudi, da je njihova ideologija edino pravilna in ljudje večinsko res niso sprejeli njihovega svetovnega nazora. Vendar jim je pri mnogih upelo, da so se oddaljili od Cerkev in vsaj v javnosti niso več izpovedovali, da so kristjani. V takšnem ozračju je razumljivo, da je verska izobrazba naglo upadala, s tem pa tudi kulturna razgledanost ljudi, saj je krščanstvo del naše slovenske in evropske kulture.

In danes? Kakšno šolo bi si želeli imeti v samostojni Sloveniji? Tukaj si stojita nasproti dve pojmovanji izobraževanja, ki izhajata iz dveh različnih pogledov na svet, na zgodovino in na človeka: liberalistično ali ekmarksistično in krščansko pojmovanje. Liberalistično pojmovanje šole se zavzema za nevtralnost šole. In v čem je ta nevtralnost? Nevtralnost je v tem, da si vsak lahko kroji resnico po svojem okusu. Zame je res to, kar jaz hočem, in ni res to, kar mi ni všeč. V bistvu gre za razlikovanje med tem, kar je dobro in prav, in med tem, kar je slabo in narobe. S tem se razmajejo vse moralne vrednote. Vse postaja enakovredno: poštenost in nepoštenost, dobro in slabo... Po ekmarksistično-liberalnem pojmovanju naj bi šola ne posegala na področje vrednot in vzgoje, temveč naj šola posreduje samo znanje. Če se kdo hoče vzgajati, se lahko vzgaja v družini, lahko pa ga vzgaja tudi Cerkev, če je pripravljena njeno vzgojo sprejeti. Jasno je, da v takšni šoli ni mesta za verski pouk. In zdaj vprašanje: Ali si v Sloveniji smemo privoščiti takšno šolo?

Dejansko nevtralna šola, šola brez vrednot, šola, ki ne bi razlikovala med tem, kar je prav, in med

tem, kar je narobe, med resnico in neresnico, sploh ni mogoča. In zakaj ne? Človek sam namreč ni nevtralen, ampak je vedno razpet med dobrim in zlim, vedno nihamo med resnico in lažjo. Ali, kot pravi Prešeren: človek v prsih nosi ali pekel ali nebo. V tem boju med resnico in lažjo, med dobrim in zlim, med svetlobo in temo je mlademu človeku treba pomagati, da se bo odločil za svetlobo, za dobro in resnično. In to vlogo bi šola prav gotovo morala imeti. Drugi razlog, zakaj nevtralna šola ni mogoča, je v tem, da tudi življenje samo ni nevtralno. Iz njega lahko naredimo nekaj lepega in koristnega ali pa ga zavozimo, tako da je vir nesreče za nas in za naše bližnje. Prav tako nista nevtralna svet in zgodovina. Svet in zgodovina sta prizorišče, kjer se spopadajo napuh, pohlep, boj za oblast po eni strani, po drugi pa ljubezen in volja, da drugim služiš in jim pomagaš. Med tem mora človek stalno izbirati in kako bo izbral, če mu manjkajo merila in načela za razlikovanje med tem, kar je dobro in vodi v življenje, in med tem, kar je zlo in vodi v smrt? Nevtralna šola, o kateri govori minister za šolstvo in šport, torej sploh ni mogoča. To je dejanska beseda, ki zavaja, saj človek, svet in zgodovina niso nevtralni.

Taka šola bi bila posebno nevarna za slovenski narod. Mi si takšne šole ne moremo in ne smemo dovoliti, saj smo na križišču velikih kultur. Mi lahko stavimo samo na našo klenost in pokončnost, na našo delavnost in strokovnost, na našo kulturno razgledanost in duhovno moč. Slovence bo reševala samo visoko človeško moralna in kulturna kakovost. Zato nam je potrebna resna in visoko moralna šola. Eden od temeljev takšne šole pa je gotovo verski pouk, ki ga je potrebno razlikovati od kateheze. Kateheza je življenje uvajanje v krščanstvo in v življenje v skupnosti Cerkev, verski pouk pa naj bi podajal moralna načela in neko znanje o krščanstvu, o katoliški Cerkvi, kar nas bi tudi postavilo v evropsko kulturno sfero. Šola ima tudi kulturno poslanstvo. Vse doslej pa ga naša šola ni imela dosti. Skozi desetletja smo bili odrezani od temeljev evropske civilizacije, ki so v jedru krščanski. Te temelje je komunistična oblast zanižala in jih predstavljala kot tuje socialistični družbi. Tako je danes svet evropske kulture za cele rodove Slovencev in Slovencev povsem neznan. Evropske misli, evropske umetnosti, evropskih družbenih ustanov in evropske demokracije ni mogoče razumeti brez temeljev krščanstva. Kar precejšnemu delu slovenske mladine se že dogaja, da Evrope ne razume več, da so v Evropi tuji. Kaj razume Slovenec ali Slovenka brez krščanske kulture, ko hodi po evropskih muzejih ali ko si ogleduje evropske katedrale? Kako naj razume Italijana Danteja ali španskega Cervantesa, Francoza Racina, Nemca Schillerja, Rusa Dostojevskega, če je krščanstvo zanj

neznano? Vsi ti veliki evropski geniji so kristjani in so ustvarjali iz svojega krščanskega prepričanja in iz svoje krščanske kulture. Tako kot evropske, tudi slovenske kulture ne moremo razumeti brez krščanske vzgoje, kajti pri Prešernu, Cankarju, Preglju, Rebuli in drugih je polno krščanskih prvin.

Že leta 1993 so se tudi glede šolstva začela pogajanja med državo in Cerkvijo. Cerkevna stran je svoja pogajanja naslonila na naslednje točke:

1. Starši imajo pravico, da se v javnih šolah otroci vzgajajo v skladu z moralnimi in verskimi načeli družin, iz katerih izhajajo, kar zahteva tudi 45. člen slovenske ustave in deklaracija Združenih narodov o človekovih pravicah. Slednjo je podpisala tudi slovenska država, zato nas obvezuje.

2. Cerkevna stran je želela, da se v vse javne osnovne in srednje šole uvede izbirni predmet o veri, o krščanstvu ali o svetovnih religijah.

3. Cerkev je vedno poudarjala, da ta predmet ni isto kot kateheza. Ne gre torej za uvajanje v živo cerkveno občestvo in zakramentalno življenje, temveč gre za to, da bi mladina v javnih šolah imela s pomočjo tega predmeta pravo informacijo o krščanstvu in tudi določeno moralno vzgojo, ki temelji na evangeljskih moralnih načelih. Predlagano je bilo, da bi se do 14. leta starosti za izbirni predmet odločali starši, od 14. leta dalje pa mladostnik sam. Predmet naj bi poučevali diplomanti teološke fakultete, mandat za poučevanje pa bi jim dajal krajevni škof. Tudi glede učbenikov naj bi bila pristojna Cerkev, za vse drugo (organizacija, didaktiko in metodiko) pa naj bi skrbela šola.

Vladna stran pa je imela čisto drugačen koncept:

1. O verstvih naj bi sicer bil predmet, ki bi mlade seznanjal s svetovnimi religijami, vendar Cerkev tukaj ne sme imeti nobene besede.

2. Ta predmet naj bi bil samo zadnji dve leti v osnovni šoli in dve leti v srednji šoli. Tudi ni bilo jasno izraženo, kdo naj bi ta predmet poučeval, vsekakor pa ne diplomanti teološke fakultete.

Stališča, ki jih je zavzemala vladna stran, so za Cerkev nesprejemljiva. Ni namreč vseeno, ali se verski pouk začne z vstopom v osnovno šolo in traja do konca srednje šole ali pa se začne v obdobju, ko ima mladostnik že bolj ali manj zgrajen svoj miselni svet (torej ob koncu osnovne šole) in traja tri ali štiri leta. Tudi ni vseeno, kdo poučuje ta predmet: ali učitelji, ki krščansko resnico ljubijo in po njej živijo, ali učitelji, ki so še večeraj oznanjali in brččas mislijo še danes, da so vse religije opij za ljudstvo. Prav tako ni vseeno, kdo jamči za vsebino pouka: ali škofoje ali neka komisija, ki bi nujno izenačila vse religije, kar pa vodi v verski relativizem in v versko brezbržnost. Takšnega predstavljanja krščanstva v javni šoli res ne potrebujemo in bolje, da ga ni.

In kakšna je sedanja zakonodaja, ki je bila sprejeta 19. marca 1996? Najprej imamo tu obvezni predmet, ki se imenuje etika in družba. To naj bi bil vzgojni predmet, ki bi mladim približal pojmovanje slovenske družbe. Žal pa po strukturah, kakršne so, bo to predmet, ki bo podajal ideologijo LDS-a, tako kot v prejšnjem režimu samoupravljanje s temelji marksizma. Tako bo šola še naprej pod vplivom ene stranke, kot je bila v komunizmu. Poleg obveznega predmeta je tu še izbirni predmet verstva in etika v zadnjih letih osnovne šole.

Če primerjamo slovensko šolsko zakonodajo z drugimi evropskimi deželami, ugotovimo, da smo mi edini v Evropi, kjer je v šoli prepovedana verska dejavnost. V vseh deželah bivšega socialističnega bloka imajo že verouk v javnih šolah kot obvezni izbirni predmet. O učbenikih in učiteljih pa odločajo Cerkev. Vse bivše komunistične dežele so spremenile svojo šolsko zakonodajo, samo naša draga Slovenija hodi po starih tirnicah. Dejansko postajamo otok ateizma v Evropi. V Avstriji, Belgiji, Irski, Nemčiji, Italiji, Nizozemski, Španiji, Portugalski in Luksemburgu je verski pouk v vseh osnovnih in srednjih šolah v pristojnosti Cerkev tako po vsebini kot tudi po nastavitvi učiteljev.

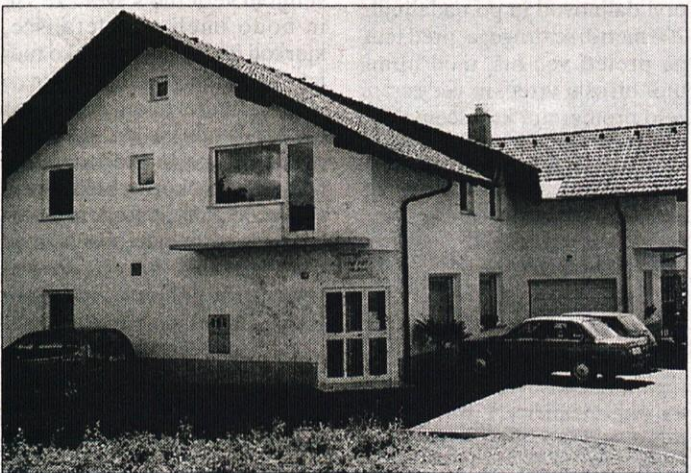
Poleg Slovenije je Francija edina izjema, ki nima verskega pouka v šolah. Vendar je po sporazumu med Cerkvijo in državo en dan v tednu rezerviran za verouk po župnijah, zato ob sredah v Franciji v šolah ni pouka. V srednjih šolah imajo duhovne asistente, ki imajo svoje prostore, kjer lahko sprejemajo dijake individualno ali po skupinah in imajo z njimi predavanja in pogovore. In to v državnih gimnazijah.

LDS se pri prepovedi konfesionalnosti ali vernosti v šoli stalno sklicuje na avtonomijo šolskega prostora, ki ga utemeljujejo z ustavnim načelom, da sta država in Cerkev ločeni. Avtonomija šolskega prostora po njihovo izključuje vsako manifestacijo vernosti v javni šoli. Naša šola je torej načelno ateistična. Vendar je po naši ustavi javnost vernosti zajamčena povsod. Zakaj se vernost ravno v šoli ne bi smela manifestirati? V slovenski ustavi imamo tudi člen 41, ki pravi, da imajo starši pravico v skladu s svojim prepričanjem zagotavljati svojim otrokom versko in moralno vzgojo. Starši, to je vaša pravica! Šola se mora prilagajati vzgojnim usmeritvam staršev. To poudarjajo mnogi mednarodni dokumenti, katerih podpisnica je tudi naša država. Šola nima nobene pravice spreminjati identitete in prepričanja vaših otrok. Prepoved vsake verske dejavnosti v šoli (sem spada tudi verski pouk, pri katerem o vsebini in učiteljih odloča Cerkev) je kršenje in omejevanje osnovnih človekovih pravic in svobod, ki jih izključuje ter kršenje mednarodnih zakonov in tudi naše ustave. V deželi, kjer je 72 odstotkov katoličanov, je izključevanje Cerkev iz procesa vzgoje in izobraževanja nekaj nerazumljivega in nesprejemljivega in ne pospešuje strpnosti in miroljubnega sožitja med državljani. Nesprejemljiva je tudi ideološka ozkost in sekularistična naravnost šole, s tem ko odstranjuje religiozno razsežnost človeka iz šolskega prostora. Sedaj se tu postavlja vprašanje: Ali je ta prostor res avtonomen, res nima nanj nihče vpliva, je zares prost vsakega ideološkega pritiska? Vsa zadnja leta je šolski prostor oblikoval ozek krog ljudi okrog ministra za šolstvo, ki je zaznamovan z ideologijo propadlega sistema. Če sta država in Cerkev ločeni, naj bosta ločeni tudi država in ideologija LDS-a. Izključevanje religije iz šole pomeni, da si država lasti pravico oblikovati svetovni nazor mladih v skladu s svojo ideologijo, ne glede na pravice staršev na tem ključnem področju. Za tem dejanjem se skriva stara partijska volja, ki je želela potisniti vernost na rob, na zasebno področje, kjer naj bi počasi shirala. Kontinuiteta s prejšnjim režimom je na področju šolstva najbolj očitna.

Kot smo videli, je naša šola v nasprotju z evropsko civilizacijo in zakonodajo evropskih držav. S tako šolo ali ne bomo šli v Evropo ali pa bomo v njej tujek, kajti evropska šola priznava, da je človek tudi religiozno bitje. Poleg tega izrivanje vernosti in Cerkev iz šolskega prostora pomeni, da se nadaljuje shizofrena vzgoja slovenske mladine: na eni strani družina in Cerkev, na drugi pa šola, ki vzgaja v nasprotju z našo tradicijo in z našimi tradicionalnimi vrednotami. Vse to ljudi navaja k hinavstvu in neiskrenosti, k zaprtosti in zamorenosti. Slovincem zares manjka notranje sproščenosti in bivanjske radosti. Človek se mora izražati, mora biti udprt in svoboden, da pove to, kar misli, in da pokaže to, kar je. Takšna šola, ki dela otrokove osebnosti ne priznava, bo oblikovala lik Slovencev brez trdnih vrednot, brez hrbenice in odpornosti. To pa prav gotovo ni v prid naši prihodnosti.

Naše zahteve torej so: Prihodnja šola naj ne bo ne ideološka, ne nevtralna, temveč slovenska. Še pravi šola, ki bo v svojem programu upoštevala zgodovinsko, kulturno in versko istovetnost slovenskega naroda. V ta namen naj bi se v javne šole uvedel verski pouk kot obvezni izbirni predmet od začetka osnovne šole do konca srednje šole. Glede vsebine in učiteljev naj bo pristojna Cerkev, kot je to povsod v Evropi.

Povzetek je pripravil Branko Potočnik, kaplan z Brezovice

Na Brezovici že več kot tri mesece deluje nova trgovina "NA POT", ki je preje imela svoje prostore na Dragomerju. Pravo družinsko podjetje, lastnice Nade Potokar, je odprlo popolnoma nove prostore ob Tržaški cesti 513 A, kjer je trgovina za centralno napeljavno in vodovodno - instalacijski material. Prav v teh poletnih mesecih pa so pripravili še dodatno ponudbo različnih laminatov in keramičnih ploščic. Prijazno osebje vam v trgovini tudi svetuje, omogočijo pa vam tudi montažo in servis oljnih gorilcev. Predstavlja jo kot družinsko podjetje s štirimi zaposlenimi in sama trgovina "NA POT" je nova pridobitev za občane Brezovice in tudi druge kupce, ki se vozijo proti Ljubljani. Trgovina je odprta vsak dan od 7. ure pa do 19. ure, ob sobotah pa od 8. ure do 12. ure. S. S.

Na področju plakatiranja skoraj nič novega

V teh dneh smo imeli sestanek tudi s predstavniki Proreklam Europlakata. Obojestransko smo ugotovili, da nam ni uspelo odstraniti reklamnih panojev, ki niso v lasti Proreklam Europlakata, Proreklam Europlakat pa ni organiziral izvedbe malega plakatiranja. Sprejeli smo sklep, da se Metropolisu in Prividu, lastnikom zemljišč in pristojni inšpekciji ponovno pošlje dopis, v katerem se navede zahteva in rok, v katerem naj se odstranijo vsi njihovi panoji. V primeru, da se zahtev ne bodo držali, bodo panoji zaplenjeni. Na sestanku smo bili prisotni: Saša Štravs, Marko Kolbl, Boštjan Berčan in Drago Stanovnik.

Županove zahvale

Tokrat segajo moje zahvale tudi preko občinskih meja! Zahvaljujem se direktorju SCT gospodu Bertoniču, direktorju Pošte gospodu Hojniku, urednici Slovenskih brazd gospe Grešovnikovi, gospodu Podobniku, vsem izvajalcem in nadzorni službi ter gradbenemu odboru za izgradnjo prizidka k osnovni šoli Brezovica za medsebojno zaupanje in pomoč pri uresničitvi do sedaj neuresničljivih sanj.

Zahvaljujem se tudi vsem medijem, ki spremljate uspešen razvoj naše občine in ponasate optimistične novice o naših ljudeh in delu v svet. Še posebej se veliko piše o novih vsem koristnih prijemih in prireditvah, ki povezujejo vse ljudi med seboj.

Iskreno se zahvaljujem dosednji ravnateljici gospe Francki Selan za njeno odprtost, razumevanje, pomoč, sodelovanje in vse njeno strokovno delo, ki je ustvarilo dobre sadove tako na področju osnovne šole Preserje kakor tudi občine Brezovica in navzven.

Zahvaljujem se spet vsem dobrotnikom in prirediteljem vsem koristnih prireditev, pa seveda tudi vsem obiskovalcem, katerim so namenjene in brez katerih tudi prireditev ne bi bilo. Pri vsem dobrem pa je povsem razumljivo tudi podtikanje tistih, ki jim tovrstna živost ni všeč.

Posebna pohvala našim Bobrom

V zamejskem Števerjanu so s skladbo Števerjanski zvonovi prepričali večino prisotnih in prepričljivo prejeli prvo nagrado občinstva in še nagrado za najboljše besedilo. Zavzeto pa se pripravljajo tudi na izdajo novega spleta lepih pesmi, pri katerem bodo

sodelovali tudi nekateri pevski zbori...

Koga motijo predstavitve Občine v Slovenskih brazdah?

Tednik Slovenske brazde postaja vedno bolj popularen medij tudi zaradi obeh osnovnih šol v občini Brezovica. Tako ste lahko prebrali tudi v Mladini in v Dnevniku, da so tudi Slovenske brazde posredno pripomogle k izgradnji prizidka k osnovni šoli Brezovica, ki predstavlja ukinitve dvozmenskega pouka v omenjeni občini in k izgradnji male šole, ki je tudi omogočila sprejem vseh osemdeset do sedaj odklonjenih otrok v vseh pet vrtec na omenjenem področju. Da je bilo vse to obelodanjeno, se imam zahvaliti prizadevnim skupini svetnikov, ki jim, izgleda, narejeno ni po volji in bi raje videli polizdelek in se naslajali ob naši nemoči. Razlog pa je znesek v višini treh osmrtnic, za katerega Slovenske brazde v nadaljevanju objavljajo predstavitev naše občine. Gre za besedilo iz občinskega prospekta, katerega gotovo niste vsi dobili in je primeren za objavo tudi v Našem časopisu.

Istočasno pa sem prav preko njih prišel do prepotrebnega kredita za dograditev prizidka osnovni šoli Brezovica. Pa naj modri svetniki povedo, kje bi oni dobili kredit in predvsem to: Kaj bi oni zastavili za jamstvo kredita?

Zato se ob tej priliki zahvaljujem uredništvu Slovenskih brazd in še posebej gospe Boži Grešovnik.

Prav ista struja, okrepljena še z nekaterimi zunanji, pa je povzročila tudi v prejšnji številki Našega časopisa opisane razmere na osnovni šoli Preserje pod Krimom. Gospa ravnateljica Francka Selan je posredovala odpoved.

Ministrstvo za šolstvo pa se je po skoraj dveh mesecih vendarle izjasnilo in potrdilo za ravnatelja šole gospoda Igorja Selana. Novega ravnatelja osnovne šole Preserje želimo uspešno opravljanje ravnateljske službe z iskreno željo, da bi naše dobro medsebojno sodelovanje trajno koristilo celotnemu šolskemu okolišu na vseh področjih.

Protihrupne ograje skozi Brezovico

Pred dnevi smo imeli tudi sestanek s prizadetimi v zvezi s protihrupnimi ograjami ob avtocesti. Na tem področju si še posebej prizadeva gospod Janko Prebil, za kar se mu tudi na tem mestu iskreno zahvaljujem. Prilagam pa zadnji dopis na Družbo za avtoceste v Republiki Sloveniji:

Dne 5. avgusta 1998 smo prejeli vaš dopis številka 402-08/98-PDP/BL-338. Strinjam se s tretjim odstavkom vašega dopisa o razmišljanju o čim krajšem času pristopa k realizaciji protihrupne zaščite skozi naselje Brezovica. Pozdravljamo tudi vašo pobudo o skupnem reševanju navedene problematike.

V KRAJEVNI SKUPNOSTI PODPEČ-PRESERJE

Praznovali sta PGD Goričica-Prevalje in Podpeč

11. 7. 1998 so gasilci PGD Goričica-Prevalje praznovali 20.letnico ustanovitve gasilstva. Ob tem prazniku so imeli proslavo s podelitvijo priznanj in pohval, po proslavi pa veselico.

Proslave so se udeležili tudi gasilci iz drugih gasilskih društev in narodne noše. Na proslavi so razvili tudi nov prapor gasilskega društva.

Nosilec prapora je Jože Bregar. Da ima prapor lepši videz, pa so pomagali vaščani, tako da so darovali denar za "Zebličke", ki so pritrjeni na njem. Peter Suštaršič in Občinska gasilska zveza Brezovica pa sta darovala "trakova". Prapor ima na eni strani vtkanega sv. Florjana, ki je zaveznik gasilcev. Na drugi strani pa je vtkan grb z imenom društva in letnico ustanovitve.

Prapor sta blagoslovila duhovnika g. Alojz Kočar in Vinco Malovrh. Blagoslovila sta tudi gasilski kombi in gasilski dom.

Prisotnim je spregovoril župan občine Brezovica g. Drago Stanovnik. Med proslavo je zapel tudi Podpeški oktet.

Podelili so tudi priznanja. Občinska in državna priznanja je podelil predsednik občinske gasilske zveze Brezovica g. Ludvik Zalar. Društvena priznanja pa je podelil predsednik PGD Goričica-Prevalje g. Alojz Kavčnik.

Priznanja so prejeli za marljivo delo v gasilskem društvu, ki je bilo ustanovljeno leta 1978. 1979 so kupili prvi gasilski kombi, leta 80 so postavili temeljni kamen za gasilski dom, ki je bil zgrajen jeseni naslednjega leta. Otvoritev pa je bila 15. maja

1983. Kasneje so se društvu priključili vaščani Prevalja, zato so potem društvo preimenovali v PGD Goričica-Prevalje.

Teden dni kasneje, 25. julija 1998 pa je gasilsko društvo Podpeč praznovalo 90-letnico delovanja. Ob tem prazniku so na proslavi razvili nov prapor. Nova stvar, ki krasi gasilski

dom, pa je podoba sv. Florjana, ki jo je naslikal g. Miro Švigelj. G. Švigelj je svečano obesil svoje delo. Proslave se je udeležil tudi nekdanji preserski župnik g. Alojz Kočar, ki je blagoslovil sv. Florjana in nov prapor.

Podelili so državna, občinska in društvena priznanja. Pri podeljevanju občinskih in državnih priznanj so bili prisotni gasilci iz občinske gasilske zveze Brezovica. Društvena priznanja pa je podelil predsednik gasilskega društva Podpeč g. Stane Smole.

Svoj govor je imel tudi župan občine Brezovica g. Drago Stanovnik.

Po proslavi so imeli veselico. Gasilci PGD Podpeč so se oddčili veselico prirediti na zasebnem športnem letališču g. Pristavca. Na letališču so bili možni tudi panoramski poleti.

Breda Bregar

PREJELI SMO

Če se zameriš vašim mogočnejšem!

Petindvajsetega junija se je nad mirnim Barjem v okolici Podpeči zgodil nezasičan zločin. Na letališču v neposredni bližini vasi Podpeč so ves dan vzletala in pristajala letala, ki so v višino vlačila jadralna letala in potnike ali pa izvajala razne akrobacije. Ves dan, od zore do mraka, je bilo nad vso okolico neznošno ropotanje teh letal.

Dobro vem, da je za izgradnjo letališča potrebno kup dovoljenj in soglasij. Znano mi je, da je letalski klub kupil pri Mateini izven naselja več parcel, da bi zgradili letališče, ki bi bilo dovolj oddaljeno od vasi in komunikacij. Pa vseeno niso mogli pridobiti dovoljenja za gradnjo.

To letališče v Podpeči je pa dobesedno v vasi, saj so prve hiše oddaljene manj kot 100 metrov. Ko letalo vzleti proti vzhodu, že po 50 metrih prečka prvi daljnovod in po nadaljnjih 200 metrih še drugega, pred tem pa preleti več hiš, med njimi tudi otroški vrtec, in več cest z zelo prometnim križiščem. Vzporedno z letališčem je v oddaljenosti od 50 do 100 metrov tretji daljnovod. Ko pa letalo vzleta proti zahodu, že po enem kilometru prečka železniško progo.

Cel teden po tem letalskem ropotu sem si prizadeval, da bi izvedel, kdo je dovolil gradnjo tega letališča. Niti v kraju, niti na občini, niti v Ljubljani ni nihče vedel o izdaji kakšnega dovoljenja. Župana brezoviške občine, ki naj bi menda to otvoril, pa nisem uspel dobiti niti osebno, niti telefonsko, ker je bil na dopustu nekje izven telefonskega dosega, kakor so mi zatrjevali na občini.

Da bi dobil odgovor, sem napisal članek v Delo in več dopisov institucijam, ki so pristojne za izdajo tovrstnih dovoljenj. Pisal sem tudi županu in občinskemu svetu brezoviške občine.

Razen od občine, sem na vsa pisma dobil odgovore. Nihče ni izdal nikakršnega dovoljenja, razen Republiška uprava za letenje, ki je letalskemu klubu Ljubljana dovolila uporabo (ne gradnjo) letališča pod gotovimi pogoji.

Iz časopisa Dnevnik sem izvedel, da je župan zatrdil, da ima lastnik vsa dovoljenja, do čim občinski svet o vsem tem ničesar ne ve. Verjetno je občinska tajnost.

S temi dopisi in člankom v Delu sem se pa tako zameril vašim mogočnejšem, da so me začeli po telefonu in pismeno zmerjati z najbolj grdimi priredniki. Vse seveda anonimno. Anonimnež mi je tudi napovedal vojno na vseh frontah. Prav tako tudi dve smrtni obsodbi. Po prvi naj bi me obesili, po drugi pa bodo oni, sinovi medvojnih likvidatorjev, popravili napako svojih očetov in me spravili s sveta. Ironija! Med vojno sem trikrat le za las ušel smrti. Enkrat celo Črni roki.

V zadnji obsodbi se tudi pobahajo, da imajo kot edini v Sloveniji in verjetno v svetu že vse in bodo imeli tudi letališče, kjerkoli bodo hoteli. Lahko tudi na strehah in glavah sosedov.

In za svojevrstno poslastico me kljub očitku, da napadam domobrance in kleronaciste, ozmerjajo s "kurbo belo", ki je slabša od Janš in Rodetov.

In vse to le zato, ker sem se upal vprašati, kdo je dovolil tako grob poseg v zaščiten Barje. Bogov je več sort!

Stane Kirn, Kamnik 131, pošta Preserje

Zaviranje turlizma v občini Brezovica

V članku z naslovom Kako je to mogoče, objavljenem 4. julija 1998 v Delu, gospod Stane Kirn navaja, da sem gradil letališče na črno in da je njemu samo nekaj manjkalo, ko je gradil hišo, in da je šel za deset dni v zapor.

Naj ga spomnim, da laže, saj dovoljenja za hišo sploh ni imel, pač pa je imel dovoljenje za gradnjo hleva. Zato je bil v zaporu.

Jaz za letališče nisem potreboval dovoljenja, saj sem travnik samo zravnil in je še vedno travnik, celo boljši je, ker je bolj raven.

Zravnan travnik sem ponudil aeroklubu v najem, ostalo pa ni moja skrb, saj oni urejajo pravne zadeve in za letalski miting dne 5. septembra 1997 so imeli vsa dovoljenja. Kakor tudi letos, 25. junija 1998.

V razmišljanju o napredku sem se posvetoval s sinom in vnukom Štefanom, ki naj bi prevzel kmetijo. Naročili smo projekt, ki naj bi obsegal letališče, tenis, odbojko na mivki, dva bazena za otroke in odrasle, mostičarske kočice za pečenje na žaru, konjeniško središče jahalnih, kasaških in vprežnih konj za vožnjo z zapravljički.

Ta travnik bo trikrat izkoriščen. Okrog letališča bo hipodrom, kadar pa se ne bo nič dogajalo na njem, se bodo tam pasli konji. Ta naš projekt bi se lepo povezal z dobro Kirnovo gostilno, saj danes turist hoče kaj več kot samo hrano in pijačo. Tega se ošabni Kirn ne zaveda in nasprotuje, tudi z lažmi, da bi vse to preprečil.

V članku, objavljenem dne 21. julija 1998 v Mladini, narekuje novinarjem same laži. Prva laž je, da mi župan pomaga in da sem mu za plačilo odstopil svoj vikend, ki ga sploh nimam.

Druga laž je, da župan pri nas sprejema strankarske prvake. Še nobenega Podobnika, Janše, Peterleta in drugih še nisem videl. Sprejel pa je plavalca Strela, ki je imel pri nas počitek in okreplilo. Poleg tega je sprejel ljubljanske mestne svetnike. Ljubljanski policisti so imeli piknik, gasilsko društvo Podpeč pa veselico ob devetdesetletnici na naši pristavi. Vse kaže, da smo na pravi poti.

Tretja laž je, da stoji vrtec ob samem letališču. In četrta laž, da sem travnik dal v najem, ker mi ne diši kmečko delo. S tem se je osmešil, saj me ljudje do-

bro poznajo in da za svoja leta veliko preveč delam.

Sedaj pa tudi jaz vprašam gospoda Kirna, ki se dela velikega poštenjaka: Kako je to mogoče, da je za časa svojega gostinstva kupoval na črno teleta (tudi jaz sem mu jih nekaj prodal)? Prodajal je nerjavečo posodo in je sam osebno meni rekel, da mu jo prinesejo gostje iz Italije in da je zato poceni (seveda, ker ni bila plačana carina).

Tako, dragi prijatelj - vsaj do sedaj sem mislil, da si, pa sem se zelo zmotil.

Vse to počneš samo zaradi zavisti in poskušaj tudi z lažmi ustaviti to naše turistično-rekreativno središče. S tem zaviraš napredek v našem kraju in bi se lahko samo sramoval takega početja, če bi bilo kaj poštenosti v Tebi.

Srečko Pristavec, upokojeni kmet, ki še vedno živahno kmetuje

Življenje v prahu na meji med dvema občinama

Živimo ob makadamski cesti, ki povezuje Vnanje Gorice z Notranjimi, natančneje z žvasjo Žabnica. Cesta tudi povezuje spodnjo Lukovico z nadvozom avtoceste v Dragomerju. Ker je ta cesta v lasti občin Brezovica in Vrhnika, za njeno asfaltno prevleko ne naredi nihče nič. Drugače je cesta še kar v redu vzdrževana. Na mojo prošnjo, da bi se to cesto polivalo, mi je bil dan odgovor, da trenutno ni tekočine, ki ne bi bila oporečna - razen vode.

Stanje se je v zadnjih letih močno poslabšalo, odkar se je razširila žvas' Žabnica. Zaradi prahu se ne da uporabljati sveže krme za živino, dokler je vsaj dež ne opere. Zato prosim župana obeh občin, da se prepričata, kako je živeti v prahu, in vsaj pol dneva preživita v prijetnem klepetu ob cesti. Za pijačo in jedačo bomo poskrbeli mi!

Hvala za razumevanje.

Dušan Kavčnik

skupnem reševanju navedene problematike. Stališče občine je, da naj se priprava projektne dokumentacije pripravlja za vse tri faze sočasno. Strinjamo se z etapno izvedbo protihrupnih zaščit, vendar jih je potrebno časovno določiti s konsenzom ob ustreznem zavarovanju dogovora med Darsom in Občino Brezovica. Od vas smo tudi prejeli izvod študije hrupne obremenjenosti s predlogom protihrupne zaščite v občini Brezovica, ki jo je v oktobru 1997 izdelal Zavod za zdravstveno varstvo Maribor.

Pripombe:

Občina Brezovica odločno zavrača prometno študijo. Študija ni grajena na srednjem, še manj na dolgoročnih predvidevanjih povečanih obremenitev avtoceste in okolja. Na podlagi javno objavljenih predvidevanj za obdobje tridesetih let se bo osebni promet povečal za 80 odstotkov, tovorni pa za 65 odstotkov (po študiji OECD za srednjeevropske države). Napoved CP 1997 in 2001 ob upoštevanju preusmeritev prometnih tokov iz magistralne ceste Ljubljana-Vrhnika na avtocesto v letu 2001 je slabo izhodišče za pričakovane prometne tokove z vstopom v Evropsko unijo. Upravičeno je pričakovati prost pretok blaga brez omejitev. Avtocesta, ki poteka skozi občino Brezovica, je predvidena kot 10. koridor transevropske mreže, od italijanske meje do Šentilja. Študija, ki predvideva samo povečan promet s preusmeritvijo prometnih tokov iz regionalne ceste Ljubljana-Vrhnika na avtocesto do leta 2001, je kratkoročna in nerealna. Druga pripomba je nepravilna kategorizacija naselij ob avtocesti, ob katerih je predvidena gradnja protihrupnih zaščit. Na lokacijah predvidenih zaščit so stanovanjska naselja, ki jih imenujemo spalno-bivalna naselja. Študija pa naselja ob avtocesti uvršča v trgovsko-poslovno-stanovanjsko območje, ki je hkrati namenjeno bivanju oziroma zgradbam z varovanimi prostori in obrtnim ter podobnim proizvodnim dejavnostim (mešano območje), območje, namenjeno kmetijskim dejavnostim, ter javno središče, kjer se opravljajo upravne, trgovske, storitvene ali gostinske dejavnosti. Te pogoje in ugotovitve odločno zavračamo, ker niso primerljivi z dejanskim stanjem niti sedaj, niti kasneje pri urbanem razvoju občine Brezovica. Predlagamo vam, da zahtevate popravo protihrupne študije v naštetih segmentih, ki bo za nas in vas dolgoročno sprejemljivejša ter cenejša zaradi kasnejših popravkov, ki bi zanesljivo nastali, ker načrtovana protihrupna zaščita ne bi zadostila pričakovanjem stanovalcev in občine, niti sedaj, niti kasneje. Zato Občina Brezovica zahteva, da stanovanjsko območje uvrstite po Uredbi o hrupu in naravnem in življenjskem okolju (Uradni list Republike Slovenije, številka 45/95) v drugo območje prve tabele petega člena, ki dovoljuje sledeče mejne ravni hrupa: končna raven 45 dBA, dnevna raven 55 dBA. Opozoriti vas moramo, da so raziskave Svetovne zdravstvene organizacije pokazale, da je ponoči povprečna raven hrupa, ki še ne moti spanja, od 30 do 35 dBA, čeprav so prvič zapisali 45 dBA. To lahko pomeni, da nismo na tekočem s strokovnimi dognanji in še vedno uporabljamo zastarele normative. Obveščam vas, da bom v zvezi s to problematiko, takoj po dopustih, sklical sestanek vseh pristojnih za realizacijo protihrupnih zaščit. Poslano v vednost: Ministrstvu za promet (gospodu Bergauerju in gospodu Preglju), Ministrstvu za okolje in prostor (gospodu Gantarju), Družbi za avtoceste Republike Slovenije (gospe Višinski in gospodu Gaspariju), DDC (gospe Likar), Občini Brezovica (gospodu Vrčonu) in Krajevni skupnosti Brezovica (gospodu Prebilu).

Odgovor upravne enote v zvezi z denacionalizacijo

Načelnik Upravne enote Vič gospod Egon Beitenberger je v zvezi z razreševanjem kompleksa južno od železnice na Brezovici poudaril, da vse zadeve razrešujejo prednostno, vendar pa se ustavljajo tisti postopki, pri katerih ni razjasnjeno pravo ime upravičenca zaradi internih nesoglasij v posameznih sorodstvih. Za ostrejši dopis se upravni enoti opravičujem in istočasno zahvaljujem za hiter in jasen odgovor. Na podlagi tega torej vabim vse, ki niste uredili zapuščinskih in drugih dogovorov v svojem sorodstvu, da to pospešite in ne zavirate nadaljnje dokončne razdelitve kompleksa. Sliši pa se že, da se tisti, ki imajo vse rešeno, že povezujejo in pripravljajo vse potrebno, da po določenem času, če dogovori ne bodo možni, sami razdele kompleks in preostanek prepuste tistim, ki se "doma ne morejo dogovoriti".

Nov prispevek za boljšo prometno varnost

S pristojnimi sem se dogovoril za komisijski ogled ovir ob cestah v naši občini. Ta bo sredi septembra, zato prosim vse posameznike, pa tudi skupnosti, da čimprej pisno sporočite na Občino vse vam poznane kritične točke, tako da bomo k ogledu lahko povabili tudi lastnike. Komisijo sestavljajo predstavniki cestne inšpekcije, policije, občine, Javnega komunalnega podjetja Brezovica, krajevnih skupnosti in lahko tudi lastnik. Komisija bo ocenila ovire in predlagala ukrepe v skladu z odloki in Zakonom o prometni varnosti.

Priključek na avtocesto na Logu

Prometna študija je zaključena, pripravlja se LD in vključuje Ministrstvo za okolje in prostor. Tudi sestanek na to temo z vsemi se predvideva, in sicer za sredino septembra. Novo upanje za kabelsko televizijo v krajevnih skupnostih Vnanje in Notranje Gorice, Brezovica, Lukovica, Dragomer in Log Podjetje S.A.TE.ING, ki je pred leti pobiralo predplačila, je pokazalo velik interes, da načrtovani projekt izpelje do konca. V ta namen je sklican sestanek, na katerega so vabljeni predstavniki vseh naštetih krajevnih skupnosti. Omenjeno podjetje je pridobilo že skoraj vsa soglasja in dovoljenja za pričetek del. Po pričetku del pa bodo imeli tudi uradne ure za stranke v prostorih Občine Brezovica. O tem boste še naknadno obveščeni.

Predlogi za spremembo zazidljivih površin

so pregledani na kmetijskem ministrstvu in čakajo zaključek dopustov na pristojni službi za okolje in prostor na Poljanski 28. Nekateri vložniki se bodo potrjenih sprememb razveselili predvidoma na prvi jesenski seji sveta občine Brezovica.

Nova maša Gregorja Kuneja

Novomašnik Gregor Kunej

So dogodki, ki zaznamujejo naše življenje in dogodki, ki ostanejo ali tonejo v pozabo. Praznovanje nove maše 12. julija na Brezovici nam je vsem tako ali drugače vneslo v srce neko novo upanje in pogum. Morda bom vso stvar predstavil skozi oči nekoga, ki je videl in občutil dogodke in slovesnosti drugače. V veliki meri je to dogodek in stvar, ki jo lahko izpelje samo duh, zaupanje v sočloveka in vztrajnost. Ne želim govoriti o ljudeh ter zaslugah njihovega dela, kajti ti ljudje so že s pozitivno mislijo v svojem srcu naredili polovico dela. Morda je to krivično do

njih, vendar vem, da bodo razumeli mojo gesto, da se vsem v en glas iskreno zahvaljujemo za najmanjšo izkazano pomoč. Predvsem je bila ta nova maša drugačna kot take slovesnosti sicer so. To je bilo srečanje vseh sosedov, prijateljev, znancev do sorodnikov, ki se po večini srečujemo vsak dan ali pa smo se nazadnje videli pred 10 leti ali več. Tu smo bili vsi enaki, vsi veseli in prijazni ter so pripomogli k temu, da je srečanje imelo življenje. Tako kot nas je življenje odpeljalo na različna pota,

tako smo na tej novi maši ta pota združili v eno - v sočloveka. Od solznih oči, drobnega nasmeha, zatopljenosti v razmišljanju do ubranega ljudskega petja, vse to je napolnjevalo naša srca z ljubeznijo, ki je človek ne zgubi nikoli, pa je lahko še tako nedojemljiv za take stvari. Mislim in želim povedati tudi to, da je samo pogostitveno srečanje bilo samo sproščeno nadaljevanje bogoslužja. Postregli smo si lahko ne samo s telesnim krepčilom, še več od tega duševnim okrepčilom polnim smeha,

prepevanja, spodbudnih besed. Zaključek tej polnosti dogodkov so bile pete litanije in prijazno slovo prijateljev, znancev,... Moram priznati, da sem pravo vrednost tega srečanja videl in čutil naslednji dan ob pospravljanju. Tu smo se kot kristjani izkazali, da v taki množici lahko poskrbimo ne samo za svoj svet, temveč tudi za svet okrog sebe. Še enkrat bi ob koncu tega razmišljanja rekel hvala vsem, ki ste s svojim delom, nasveti, prijazno besedo ali drugače pridali droben kamen v trdno skalo našega novomašnika Gregorja Kuneja.

Andrej Kunej

Vsi navzoči na slovesnosti nove maše.

FOLKLORNA SKUPINA ROŽMARIN

Skozi poletne dogodke do Beltincev

Letošnje poletje je v svoji vročini spremljalo tudi delo naše folklorne skupine. Ogromno dela in priprav smo vlagali predvsem v tri dogodke. Prvi je bil nastop ob 100 - letnici gasilskega društva v Vnanjih Goricah, potem nova maša 12. julija, čez štirinajst dni 26. julija pa nastop, ki si ga vsaka folklorna skupina želi imeti v svoji zbirki. Vsled tega smo morali odgovoriti gostoljubno povabilo našim prijateljem v Dekanih in še nastop na Argonavtskem sejmu na Vrhniki. Žal je predvsem našim prijateljem gasilec vreme prekrizalo račune pri izpeljavi kulturnega programa ob 100 - letnici njihovega praznovanja, vendar z naše strani lahko pričakujemo sodelovanje še naprej. Pri novi maši smo imeli nekoliko več sreče z vremenom, tako da smo novomašnika najprej na njegovem domu pospremili na pot s pesmijo in ga v nošah spremili do cerkve. Po končani maši smo mu zaplesali pred prireditvenim šotorom ples z Barja - v Krakovskih nošah. Tretji dogodek pa je bil nastop naše skupine na mednarodnem folklorinem festivalu v Beltincih. Nasploh nam bo ta dogodek ostal v globokem spominu. Ne samo zato, ker smo imeli čast plesati ob boku beltiške folklorne skupine (60 - letnica), AFS France Marolt (50 - letnica) ter ostalih, temveč zato, ker smo si zadnja tri leta aktivno prizadevali za ta nastop. Kajti na ta festival pridejo sami izbrani, lahko pa poudarim, da je letos program sestavljal sam g. prof. Mirko Ramovš. Predvsem bi se rad zahvalil vsem plesalcem za sodelovanje, kljub težavam, ki so nas sprem-

ljale. Posebna zahvala pa gre našim glasbenikom, kajti v zadnjem tednu so naredili iz nemo-gočega - mogočce, posebej pa violinistki Saši Vujovič. Tudi vsem, ki ste šli z nami kot prijatelji, upam, da ste občutili prekmursko gostoljubnost in ste se imeli lepo. Tisti, ki si to zahvalo najbolj zaslužijo, tega verjetno ne bodo brali, vseeno si želimo še srečanja z njimi, FS KUD Beltinci. Pri vsem tem, da smo lahko obiskali ta festival se moramo zahvaliti za finančno pomoč medobčinski ZKO (g. Matko Zdešar), občinskemu odboru SKD (g. Srečko Vrčon), občini Brezovica - pododbor za kulturo (g. Janez Miklič) ter naše-

mu prevozniku Beno-tours in seveda soferjema Ivanu in Benu za varno vožnjo in uspešno menjavo šoferskega sedeža. P.S. Ob koncu vsega prijetnega pa bi rad izrekel še nekaj kritik na račun občine in medobčinskega odbora za kulturo. Čudim se samo, da za vse dejavnosti, ki se dogajajo okrog kulture, ne obstajajo isti kriteriji. Prepotovali smo dober del Evrope in skoraj celo Slovenijo, zastopamo svojo občino, doma pa smo skoraj neopazni. Družimo mlade, ki vidijo v folklori nek cilj ohranjanja narodove in občinske kulture ter povezovanja. Pri (medregijski) medobčinski

ZKO pa bi rad opozoril na problem, ki ga je naša skupina krepko čutila pri svojem delovanju. Po razpadu ZKO Vič se je oblikovala do neke ista MZKO - po obsegu. Skupine so po strokovni plati dokaj napredovale, njihove promocije s strani MZKO pa ni bilo. Glede na to, da je ta MZKO po številu zelo močna, je toliko slabše zastopana in poznana v slovenskem prostoru. Predvsem pa ne more biti zadoščenje take MZKO samo letna revija folklornih skupin, pa še ta brez prisotnosti enega od selektorjev sklada republike Slovenije za kulturno dejavnost. Zato ne morem mimo dejstva, da smo za svoj nastop na festivalu v Beltincih vložili ogromno naših osebnih kontaktov in poti, da smo dosegli cilj 16-letnega delovanja. Za naprej želimo bolj korektno delo in predvsem več kontaktov in srečanj.

um. vodja
Andrej Kunej

Folklorna skupina ROŽMARIN na 28. mednarodnem festivalu v Beltincih.

Povabila v dobro družbo:

- na tradicionalni medobčinski tek v Grosuplje (4. in 5. septembra),
- na otvoritev prizidka osnovne šole Brezovica (11. septembra ob 18. uri),
- na srečanje z avstrijskimi Slovenci (13. septembra ob 10. uri v Rakitni),
- na čolnarske boje (19. septembra ob 12. uri v Podpeči),
- na tradicionalni duhovni družinski vikend (od 25. do 27. septembra).

Kot prispevek k svetovnemu dnevu turizma (27. september)

Vse bolj se zavedamo, da je družina temelj družbe. Bolj ko razpadajo vezi v družini, bolj se to prenaša navzven v širše skupnosti. Prav vesel sem, da se tega zaveda tudi vedno več družin v moji občini in župniji Brezovica. Zato skupaj z župnikom Janezom Kompare vabim vse, da se spet srečamo na Miremskem gradu zadnji vikend v septembru.

Pogovarjali se bomo o varni družini - temelju varne in prijazne domovine, ki je predpogoj tudi za razvoj turizma, kateremu posvečamo zadnji dan, torej nedeljo, 27. septembra. Zaključili pa bomo v nedeljo opoldne in se istega dne zvečer povsedešili na prireditvi v hali Tivoli! Vabljeni vsi, katerim ni vseeno, kakšna bo naša domovina!

Drago Stanovnik

Obvestila in vabila

Vzgojnovarstveni zavod Brezovica

V Radno 9, 1351 Brezovica

Obvestilo staršem

Zadeva: Oddaja vlog za znižano plačilo za programe v vrtcu

Ministrstvo za šolstvo in šport je dne 9. januarja 1998 izdalo Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih (Uradni list Republike Slovenije, številka 1 z dne 9. januarja 1998).

Želim vas opozoriti na 6. člen, ki spreminja 9. člen Pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih (Uradni list Republike Slovenije, številka 44 z dne 9. julija 1996) tako, da se glasi:

"Znižano plačilo se uveljavlja v občini, ki v skladu z 2. členom pravilnika krije del cene programa za otroka.

Za otroke, ki so že vključeni v vrtec, se znižano plačilo uveljavlja s 1. januarjem naslednjega leta, če starši oddajo vlogo do 15. novembra tekočega leta.

Za otroke, ki se vključijo v vrtec med šolskim letom, se znižano plačilo uveljavlja s prvim dnem naslednjega meseca, ko so oddali vlogo.

Če vloga za uveljavljanje znižanega plačila ni popolna, pristojni organ vlagatelja opozori na pomanjkljivosti in mu določi rok, v katerem mora pomanjkljivosti odpraviti. Če vloga v tem roku ni dopolnjena, se šteje, da vloga za znižano plačilo ni bila oddana."

Občina krije del cene programa za:

- otroke, katerih starši imajo na njenem območju stalno prebivališče,
- otroke, ki imajo na njenem območju stalno prebivališče skupaj z enim od staršev,
- otroke, katerih vsaj eden od staršev ima na njenem območju začasno prebivališče in je zavezanec za dohodnino v Republiki Sloveniji.

Za občino Brezovica bo polne vloge sprejemal gospod Janez Miklič, Občina Brezovica, Tržaška 390, Brezovica, vsako sredo od 9. do 12. ure in od 14. do 16. ure; od 1. oktobra do 15. novembra 1998.

Lep pozdrav.

Alja Kuk, ravnateljica

Ohranjanje naravne in kulturne dediščine na Sveti Ani

Občina Brezovica (gospod Drago Stanovnik), Župnijski urad Preserje (gospod Vinko Malovrh) in Radio Vrhnika (gospod Damjan Rus) so na Brezovici podpisali Medsebojni dogovor in medsebojno pooblastilo za obnavljanje, urejanje in vzdrževanje naravne in kulturne dediščine na Sveti Ani nad Podpečjo.

S tem dogovorom so se med seboj pooblastili v prizadevanjih za izboljšanje kakovosti naravne in kulturne dediščine na Sveti Ani. S podpisom so se obvezali, da bodo z medsebojnim sodelovanjem in soglasjem vseh pridobivali potrebna soglasja, strokovna in izkustvena mnenja ter potrebno dokumentacijo, zbirali potrebna gmotna in denarna sredstva, izbirali kakovostne in ugodne izvajalce ter pristopali k novim skupnim nalogam, ki se pokažejo pozneje.

Temeljno vodilo pa je, kot so podpisali, vsem koristno delo ter ohranjanje in obnavljanje naravne in kulturne dediščine.

M. Č.

Učimo se izdelovati nosila

Pred kočjo na Krišni gori

Planinski tabor osnovne šole Preserje v Domu pod Storžičem**Gremo v gore**

Končno smo planinci šolskega odseka na osnovni šoli Preserje dočakali svoj planinski tabor, ki je pomenil nekakšen sklep vseh izletov v minulem šolskem letu. Udeležilo se ga je trinajst najbolj vztrajnih mladih planincev, njihova mentorica Marija Goršič in dva vodnika iz planinskega društva Podpeč-Preserje. V Domu pod Storžičem smo bivali od 14. do 20. julija in v tem času obiskali vse najbolj razgledne vrhove na okrog.

Na dan odhoda so starši pripeljali svoje otroke na zbirno mesto pred osnovno šolo Preserje. Se z zadnjimi napotki in opozorili, ki jih skrbna oče in mama nikoli ne pozabita povedati, smo se z dvema kombijema odpeljali proti Podstoržiču.

Bolj ko smo se bližali cilju, bolj je deževalo. Kombija sta končno premagala od vode razrito cesto in ves preostali del dneva smo prebili v koči. Planinarjenje ni samo hoja, je tudi družabnost, igra, pesem in smeh. Tako smo prebili čas slabega vremena in naslednji dan že odšli na prvo turo na Tolsti vrh ter na Kriško goro. Popoldne smo se vrnili in preostali del dneva sproščali utrujenost s petjem in balinanjem. V naslednjih dneh smo obiskali še planino Javornik, Stegovnik,

Belo peč in preko Bašelskega prevala, Kališča ter Male in Velike Poljane obkrožili Storžič.

Ljudje, ki se na planinah ukvarjajo z ovčerejo in govedorejo, so že zdavnaj spoznali, kako privlačne so njihove planine za izletnike. Pred pastirske kočje so zato obvezno postavili masivne mize in klopi iz hlodov, oskrbnik pa nam je z veseljem ponudil kako domačo specialiteto. Ker so takšni kraji ponavadi zelo razgledni, smo priložnost izkoristili še za spoznavanje načinov orientacije s pomočjo kompasa in zemljevida.

Noben izlet ni minil brez nevarnosti, ki prežijo na planinskih poteh. V gorah je pač tako, da so najljepši in najbolj razgledni deli poti ponavadi tudi najbolj izpostavljeni. Takšna je pot na Stegovnik, ki vodi skozi strm skalnat preduh, nekakšen ogromen dimnik, kjer enim zastane dih ob pogledu na čudovito skalnato trdnjavo, drugim pa zaradi strahu: "Ali bomo res morali tu skozi?" Druge poti ni. Nekateri so pogumno sami napredovali ob jekleni žici, drugi pa so se raje navezali z vodniki in varno preplezali vstopni, najbolj strmi del preduha. Na sredini je prostor, z vseh strani naluknjani kot sir, zunaj pa se pot kmalu strmo nadaljuje. Tik pod vrhom je nekoga pričela osa in kmalu smo ugovarjali, da stopamo ravno čez osje gnezdo. Kljub vsem oviram smo vrh kmalu dosegli in se proti večeru vrnili v dom. Po vseh preizkušnjah na okoliških vrhovih smo zadnji dan našega tabora odšli še na Storžič, najvišji vrh, ki smo ga v tem tednu osvojili.

Pogovor na koncu vseh izletov je pokazal, da smo bili z organizacijo in izvedbo tabora prav vsi zadovoljni. Res je bilo težko vstajati ob šestih zjutraj, toda koliko lepšega bi prespali, če se ne bi tako zgodaj odpravili na izlet! Tudi večerni taborni ogenj je posebno doživetje. V prostem času smo si skupaj ogledali še diapozitive z naših gora in se naučili izdelati proročna nosila za prenašanje poškodovancev v gorah. Da smo se počutili kot doma, je veliko pripomogla oskrbnica kočje, ki nam je vse te dni odlično kuhala.

Velik del stroškov tabora je pokrilo planinsko društvo Podpeč-Preserje, prispevale pa so tudi trgovina Olga iz Kamnika pod Krimom, trgovina Nana s Prevalja, trgovina Ida iz Podpeči in mesarija Lajči iz Notranjih Goric. Vsem pokroviteljem se iskreno zahvaljujemo za podporo. Gotovo bo tabor vsem udeležencem ostal v lepem spominu, naslednje leto pa bo spet priložnost, da takšen podvig ponovimo.

Rok Nagode

MLADI DOPISNIKI POROČAJO**Polet z letalom**

Počitniške dni bogatimo z najrazličnejšimi dejavnostmi. Prav danes smo imeli, na primer, polet z letalom. Z avtomobilom smo se odpeljali na letališče Podpeč in se prijavi za polet. Na vrsti smo prišli v peti skupini. Namesto čakanja na letališču smo si ogledali zdravstveni dom Podpeč, ki je že skoraj čisto prenovljen, potem pa smo se še odpeljali na Vič, kjer smo kupili sendviče in sok ter barvo za gugalnice v Predalah. Potem pa smo se po Črnovaški cesti vrnili v Podpeč.

Takoj smo bili na vrsti za polet. Leteli smo nad Ljubljano, Bevkami, Plešivico, Brezovico, Vnanjimi Goricami - našo hišo, Velikim vrhom, Podskalo, Zadačenjo, čez Barje nad Jezerom in okoli Svete Ane, Svetega Jožefa in Žalostne gore nazaj na letališče Podpeč. Po čudovitem poletu smo še veslali s kanujem po Ljubljani in šli potem domov, kjer smo nadaljevali z obnovo otroškega igrišča v Predalah.

V SPOMIN**Prof. dr. Anton Šebenik**

Pokojni prof. dr. Anton Šebenik se je rodil 1941. leta na Brezovici. Študij kemijske tehnologije je končal 1967. leta, magistriral in doktoriral je ob delu 1973. oziroma 1976. leta, vse na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo Univerze v Ljubljani. Od leta 1961 je bil s krajšimi prekinitvami zaposlen v Donitu kot obratovodja, razvojni tehnolog in vodja razvoja. Ta industrijski pečat mu je v kasnejšem obdobju pomagal tako pri aplikativnem raziskovalnem delu kakor tudi pri prenašanju izkušenj na mlajše generacije študentov.

Njegova pestra življenjska pot ga je 1977. leta vodila na Kemijski inštitut Boris Kidrič v Ljubljani, kjer je kot višji raziskovalec delal do svoje polne zaposlitve leta 1992 na Oddelku za kemijo in kemijsko tehnologijo Univerze v Ljubljani.

Kot docent, izredni in redni profesor je opravil zelo obsežno in kakovostno pedagoško delo. Bil je mentor 70 diplomantom, 10 magistrantom ter trem doktorantom. Uvedel je vrsto predmetov s področja kemije, karakterizacije in tehnologije polimerov. Zavedal se je pomena tega področja za slovenski industrijski prostor in neumorno in stalno predlagal, da se za vse študente kemijske tehnologije in inženirstva uvede osnovni predmet iz kemije in tehnologije polimerov. To se je tudi zgodilo v novem programu kemijskega inženirstva.

Kot gostujoči znanstveni sodelavec in gostujoči profesor je bil leta 1978 na Univerzi v Lancasteru, Anglija, in v letih 1980, 1983, 1985 in 1990 na Univerzi v Acronu, ZDA. Objavil je preko 100 znanstvenih člankov v domačih in tujih revijah, udeležil se je mnogih znanstvenih srečanj, mnogokrat kot vabljeni predavatelj. Pomembni so njegovi dosežki na področju fenolnih, sečninskih, melaminskih in epoksidnih smol. Delal je na poliuretanih. V zadnjih letih je raziskoval in sintetiziral prevodne polimere na osnovi substituiranih polianilinov ter psevdovživih blok polimerov. Pravkar je izšel obsežen pregledni članek Living free-radical block copolymerization using thio-iniferters, katerega je na povabilo napisal za revijo Progress in Polymer Science.

Pomemben je tudi njegov prispevek pri uporabi jedrske magnetne resonance za določevanje strukture polimerov.

Profesor Šebenik je dajal velik pomen tudi strokovnemu delu, saj je uvedel 12 novih postopkov v proizvodnji ter opravil preko 100 strokovnih del.

Od svoje polne zaposlitve na Univerzi se je vehementno lotil organizacije laboratorija za kemijo in tehnologijo polimerov na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo in pri tem dosegel lepe uspehe. Predano, neumorno in intenzivno je delal v dobro fakultete, ker se je zavedal, da samo dobra in urejena šola lahko zagotovi Sloveniji na tem področju potrebne tehnološke in razvojne kadre. Zadnje leto je kot prodekan in predstojnik oddelka za kemijsko tehnologijo vodil upravni odbor in delal na organizaciji raziskovalnega dela in vzpostavitvi sistema varnosti. Bil je neumoren propagandist stroke, stalno je opozarjal ljudi v industriji, da premalo naredijo za svojo kadrovske obnovo.

Živel je plodno ustvarjalno življenje in težko nam je, ker nas je zapustil.

dekan prof. dr. Valentin Koloini

Ob smrti dobrotnika

Prof. dr. Anton Šebenik - Zvonje je nenadoma zaključil svojo življenjsko pot, star komaj 57 let, poln načrtov na svojem vrtu in v svoji vasi, ki jo je neizmerno ljubil.

Na Njegovi zadnji poti ga je spremljala velika množica in skupaj smo ga položili v grob tako, kakor nov, svež cvet v venec naših prednikov. Položili smo ga v družbo pokojnih sorodnikov in naših prednikov, ki skupaj oklepajo domačo cerkev in so za ta svet mrtva krajevna družina.

Življenje vse nas vodi tja in ko dosežemo zadnji zemeljski cilj, lahko samo še drugi ocenjujejo naše življenje. Ob pogledu na prehojeno pot pokojnega profesorja doktorja Antona Šebenika vidimo, da je vedno in povsod izžareval dobroto in modrost v korist vsem skupne žive družine.

Od leta 1982 do 1986 je bil predsednik krajevne skupnosti Brezovica, v zadnjem času pa predsednik Komisije za rekonstrukcijo Tržaške ceste. V tem času je opravil veliko dobrega za razvoj in prepoznavanje kraja. Med drugim je izpeljal tudi menjava Marijinega doma na Brezovici za današnjo občinsko stavbo.

V imenu Občine in krajevne skupnosti Brezovica se zahvaljujem družini pokojnega za čas in vse dobro, kar je naredil pokojni dobrotnik za širše skupnosti. Vse ostale pa vabim, da ohranimo pokojnega dobrotnika v trajnem spominu in ga posnemamo v njegovi dobroti s svojim vsem koristnim delom.

Drago Stanovnik

RANCE LEBEN:

Od Maribora do Uršlje gore in naprej

Objavljamo del spominov iz bogate zakladnice Franceta Lebna, Borovničana, ki se je rad oziral tudi po slovenskih krajih. Še zdaj gre rad okoli, še bolj rad pa se sprehaja s svinčnikom po papirju, ko zbira za nazaj svoje vtise, saj je v življenju marsikaj doživel. Tle spomini so napisani zelo neposredno.

V začetku meseca maja, meseca mladosti, smo se ob postaji žičnice vrh Pohorja zbrali po nekem dogovorjenem ključu seveda že vsi z odsluženim rokom mladosti. Če to ne bi bilo res, bi ta sprehod tja do morja preživljali kot mladi parčki, tako pa je ta grupa predstavljala le ljudi, ki so nekam bežali, v hribih nekaj iskali, predvsem pa notranji mir, ki je v vsakodnevem življenju bil vsakomur od nas še posebej potreben.

Da to pisano družbo opišem: glavni vodja odprave je bil Martin P., veliki šef na pošti Maribor, Julija M., istotam, veliki funkcionar slovenske planinske zveze Jože D., upravnik pošte Libelice Jože S., pa neki Lojze, tudi iz pošte in še eden ali dva, katerih se ne spominim več, po obrazu pa bi ju prepoznal še danes. Družbo sta dopolnjevali tudi dve Tilki, popolnoma različnih postav, po besedah sodeč pa tudi že vajeni planinske družbe, v kakšnih navezah, pa še danes ne vem.

Moker začetek

Če bo konec tako moker, kot je začetek, sem si mislil, nam bo trda predla. Dež in megla sta nas prisilila, da se je vsak zaščitil pred to nevarnostjo z dokaj čudnimi ogrinjali, katerih nepremičljivost je bila močno vprašljiva. Vsak naj se spomni tistih časov, ko o dežnih plaščih ni bilo govora, zato smo kot beduini po nekaj urah hoda prišli do prve strehe, kjer nam je Bog stegnil roko in nam ponudil nadomestek potrošenih moči v globokih kozarcih čisto tudi visokooktanskega goriva.

Taka zgodba se je ponavljala pri vsaki planinski koči, ki jih na Pohorju ni manjkalo. V takem močnem razpoloženju, ko sta nas spremljala dež in megla, smo za prvega izvidnika določili Martina, ki nas kot vodič preko Pohorja res ni razočaral. Spominjam se dobro jezer na Pohorju, bolj ali manj velikih mlak, okrašenih z rastjem in visoko travo, šašem, ki nas je bičal po telesu in nehoti razkrival še oni del obleke, ki je bil še količkaj suh.

Vendar samo naprej, za dežjem zmeraj posije sonce, je vsakomur udarjalo v glavo, in res, nismo odnehali. Po dobrih trinaajstih urah čiste hoje smo le pripešali v trdi temi do Partizanskega doma že v bližini Slovenj Gradca. Vedeli so in pričakovali so izgubljene sinove in hčere ter že vnaprej poskrbeli, da smo popolnoma mokre cunje takoj zamenjali. Ni lepšega, kot da občutek mokrote zamenjaš s toplo suho obleko. Saj je že ob rojstvu tako, da si moker resnično prerojen in postaneš osebek, ko te nekdo ovije v tople nežne plenice in ko počasi začneš dokazovati, da si resnično človek. Od takrat naprej pa se ciklus občutkov spreminja, kot se je vsem nam pojavil to pot.

Da sta Martin in Julija človeka na mestu, sta kaj hitro dokazala. Ob lepo pogrnjenih mizah, na katerih ni manjkalo vsega tistega, kar se je pač v tistih časih dalo dobiti, sta res dokazala, da sta dobra poznavalca svoje družine in potreb v trenutnem položaju. Ko so maligani odlično odigrali svojo vlogo, se je pisana posadka porazdelila po toplih posteljah in zaspala, dokler jutranji žarki sonca niso pokukali iz za zaves.

Od tu naprej je Martin odlično odigral svojo vlogo, postal je "tovariš direktor". Že na Kremžarjevem domu nad Slovenj Gradcem, kjer je tudi rojstni dom, so nas sprejeli z vso pozornostjo. Ena od Tilk, ki je prej nosila rdečo bundo, se je prelevila in postala vpijoče rumena, s

čimer je je svoj gornji del povzdignila v odlike "grapefruit" obline, ki jih še revež z močno dioptrijsko ne bi mogel prezreti.

Ohcet pri Martinovih

Tega se je tudi sama dobro zavedala, zato je kot domišljavi pav pohajala od mize do mize in nehoti (ali hote) razkazovala svoje čare. V Martinovi rojstni hiši v Slovenj Gradcu, kjer nas je pričakal Martinov brat, pa se je začela prava ohcet. Da ne bi kaj izgubil na svojem direktorskem ugledu, je brat poskrbel za jedajo in pijačo. Martinu še danes po štiridesetih letih na zdravje!

Po komandi: "E, družba, gremo naprej!" do Poštarskega doma pod Plešivico (danes se verjetno imenuje pod Uršlo goro) smo dobro "podprti" odhlačali hitro skozi mesto navkreber po kaj prijetni poti mimo cerkvice svetega Roka. Ta hram božji je znan po nekem enkratnem nosilnem stebri, ki podpira ladjo cerkvice ali nekaj podobnega. Tudi pisatelj Ksaver Meško je bil tu nekje dušni pastir.

Poštari planinci, ki nikoli niso hoteli izgubiti ugleda svojega stanu, so se z gradnjo poštarske kočice odlično odrezali. Da svojega šefa ne bi razočarali, so poskrbeli z vsemi dobrotami in celo z muziko, v sestavi katere ni manjkalo tudi klarineta. Tam je poleg harmonike obvezen tudi klarinet, na katerega tipke se razume že vsak pobič ali deklin. Mene so že od nekdaj nizki tonu tega pihala spominjali na piskajoči zvok netopirja in mi že iz otroških let ostali v ušesih, ko sem po cerkvenem zvoniku te sesalce občudoval, kako so se masovno prepirali za svoj življenjski prostor.

A to ni motilo ne drugih ne mene, saj ta pot do tu nas ni utrudila, da se ne bi veselo zavrteli. Tam je dežurala (po spisku) tudi brhka deklina drobne postave. Če ne bi imela "kikle", skoraj ne bi vedel, za kateri spol bi jo opredelil. Martin me je veselo prijel za roko, pa tudi omenjeno deklino, rekoč: "To je dekle iz našega tajništva," in segla sva si v roke.

"France," "Marica," mi je rekla. Kolikor je bila njena roka drobna in nežna, sem občutil, da ta stisk presega njene fizične moči in skoraj postal domišljav, vprašujoč se, ali je ta predstavitev v vseh primerih tako izkazajoča. Kasneje sem zvedel, da je umrla po težki bolezni, kot njen mož nekje v okolici Radelj ob Dravi. Ali se res tega ne bi smel spomniti?

Povsod dovolj vode

Pohorje, najvzhodnejši del the gorskih masivov, je po svoji sestavi posebnost (kot Smrekovec), kajti vse geološke formacije pričajo, da je njihov izvor posledica vulkanskega delovanja. Povsod je vode dovolj, česar na apnenčasti podlagi ni. Temo primerno je opaziti tudi raznoliko floro, ki se tudi spreminja in pomika z gozdno mejo navzgor. Žal na tej poti, ko je bila oblačnost in megla tako gosta, da bi jo lahko rezali, poleg gorskih markacij (in seveda tudi uslužnostnih servisov) raznih posebnosti opaziti sploh nismo mogli. Lahko vam dragi bralci le zagotovim, da boste z veseljem sledili potem in dogodkom, ki jih ni bilo malo. Pa tudi vreme nam je bilo naklonjeno.

Da smo prišli malo k sebi, smo po obilnem zajtrku krenili brez obtežitve do Rimskega vrelca in Kotelj. Same toplice, v katerih so si po imenu sodeč nekaj brhke Rimljanke namakale svoje ude, so kazale neko žalostno podobo opučenosti, v naših glavah pa se je um primerno bistril, s tem pa tudi razpoloženje.

Spominska obeležja

Hvala vam poštari, niste nas razočarali. Na poti na Uršljo

goro po prilično strmi stezi skozi lepe kulture bukev sem na nekaj mestih opazil spominska obeležja - tu je dne tega in tega plaz odnesel tega in tega ali omagal in padel v globino - tako da si nehoti pogledoval strmo v breg, na katerem je toplo sonce že pobralo preteče pasti in si tako le odnesel v hrib zdravo svojo celo kožo.

Pogled iz Uršlje gore je nekaj čudovitega. Na vse strani gore in doline, temno zeleni gozdovi z zaplatami travnikov vseh barv in razgibanega sveta, kot bi v morje metal kamenje in bi se valovi odbijali drug od drugega. Vmes pa obrisi mest in vasi, kot bi urejeno ali razmetano odlagal zidake raznih barv in velikosti v nek prazen prostor, ki mu je ljudska pamet dodelila, kdo ve po kakšnih vzorcih, lepa koroška imena.

Tudi vpliv tujčevih apetitov po tej zemlji tega pristnega človeškega ponosa do svoje zemlje do danes ni omajal. Rad verjamem in se odkrijem Korošcem, ki v

"Ajde brate, dok ide" in dokler ti norci ne omagajo od pijače ali utrujenosti.

Presenečenje, ki ga ni bilo

Pisana družba deklet nam je za polnoč obljubljala prijetno presenečenje. Do tega pa ni prišlo, ker je nekdo iz družbe (moške) zavohal, kako skrivnostno prenašajo nek velik lonec, ki so ga baje spravile v kot pod skupnimi ležišči. Poln lonec sarme se je potihoma praznil in ko je prišel obljubljeni trenutek presenečenja, je bilo to dvakratno. Lonec, pokrit s pokrovko, je bil namreč prazen.

Tudi sam sem bil udeležen pri tej tatvini, nobeden pa tudi ni imel namena, da bi ta naravni pojav jemal za kako velik greh. Zgodi se pač, če tajnost ni zamčena. Zjutraj smo segli v roke tudi tistim, ki so bili na ležiščih, rekoč jim: "Hvala, Savinjeci, za

njihovi "Uršji gori" vidijo neko svetinjo, ki jih z vrha blagoslavlja v najtemnejši kot dolin Koprivne, Bistre, Tople in Helene in še navzdol do dolin Meže do Drave.

V koči na Uršlji gori se nismo dolgo zadrževali, kajti pred nami je bil (po planu) še dobršen del poti. Po severnem pobočju se je pred nami odpiral vedno nov svet - lepi travniki in jase bi bili idealno odskočišče za današnje zmajarje.

Dimniki od zgoraj

Po poteh in kolovozih smo se ustavili pri Križanu, lepi gostilni, in po avtomobilski cesti polni prahu prišli do požgane vasi, kjer se je pred nami odpirala Šaleška dolina z mogočnimi hladilnimi hangarji elektrarne Šoštanj, ki so bili nekako podobni štrlečim dimnikom, ki se vidi-jo tudi iz megle Ljubljanskega barja.

V njih se je ogromna masa pare povzpela naravnost pod nebo in bi jo neuk človek pripisoval ogromnemu požaru nekje pod megle.

Ti planinci polni humorja in veselja so tudi v domu na Slemenju, ki stoji cca tri ure hoda od Šoštanja, po nekaj pošarskih zvezah poskrbel za lep prijeten sprejem. Muzika in zopet klarinet in še nekaj instrumentov je že predstavljalo neki hribovski orkester z domačimi vižami.

V ozadju tega dogajanja sta stala zopet Martin in Julka. Ko smo si segali v roke, nismo mogli prezreti trditve, da sta onadva že vse v naprej pripravila. Sama naša družba Štajercev nikakor ne bi mogla ustvariti takega vzdušja, kot se je izkazalo kasneje, ti vase zaprti ali neverjetno družabni ljudje (po malo tudi bahavi), so prevzeli glavno vlogo. Tako je zabava s plesom kot na neki vaški veselici trajala pozno v noč. Le kdo se je tam gori oziral na policijsko uro!

vse, največ pa za lepo družbo in zabavo!" Račune so verjetno poravnali organizatorji, prazen lonec pa verjetno tudi ni bil inventar doma.

Po dobri uri hoje nad Šoštanjem, Belimi vodami in Topolščico smo prišli do prelaza Kramarica, ki je neka naravna meja med temi dolinami in Koroško. V spominu mi je danes ostal spomenik iz NOB, na katerem je pisalo "V spomin neznanim junakom, ki so za večno ostali tam nekje v okolici."

Zamislil sem se in se v duši in srcu vprašal, kako se more desetletje po končani vojni tako hitro spremeniti živ osebek v surov kamen, ki naj mu bo spomin, da je nekdo umrl in postal anonimen. Obsojal sem vse tiste, ki so na račun prizadevanja, da se ugotovi resnica, nekje dremal in spali (in še danes tako mislim).

Po kratkem vzponu smo po slabi uri hoda prišli do kočice na Smrekovcu, tik pod vrhom imenovane kopaste in daleč naokoli vidne gore. Kaj se dogaja v koči, smo se spraševali in z nekim strahom stopali vanjo. Ljudje božji, verjeli ali ne, v njej so totalno pijani gozdni delavci (holzarji) imeli pravi karneval -

brez mask. Od piva izpraznjene kiše so imeli naložene v treh vrstah do stropa, kot neke punte pri zidavi nove hiše, s čimer naj bi dokazali, kakšni junaki so.

Zgodbe zgaranih mož

Tudi obračun je bil seveda enostaven. Ko smo se pomešali med te od dela ali alkohola izmučene ljudi, so ti vsak po svoje začeli pripovedovati svoje tegobe, med katerimi je bila najčesejša beseda "bek", tudi meni ni bilo prizanešeno.

Fant mojih let s ponošnim in od smole umazanim klobukom, se mi je vključ vinjenosti zasmilil, ko je svojo zgodbo poudarjal s pestmi po mizi, da je bil enak tistim, ki so tudi vedeli, zakaj imajo pesti. Ko sem ga nekako umiril, mi je začel praviti, povem, da sem ga težko razumel, ker je poleg vseh nadlog imel tudi govorno napako, kako se čuti ogo-ljuvanega, ker so one barabe tam doli (verjetni v Crni) na proslavo na Sutjeski poslali samo glavešine iz zveze borcev, on pa da se je tam boril, pa so ga spregledali in ga nihče še za mar nima.

Nič čudnega, sem si mislil, si pač samo gozdni delavec, garač, in bodo tudi brez tebe poželi čast in slavo. Končno bodo tudi brez tebe vzklikali "Slava jim!" saj sem tudi sam občutil, kdo in kaj si, če nisi nekje blizu. Ob vpitju in nakladanju novih kišt do stro-pa gostišča smo se polagoma le izvlekli iz te garaške družbe.

"No, družba," nas je Martin slavnostno nagovoril in predlagal "če ste vsi za to, se mi zdi, da imamo za letos dovolj, pa bi se naslednje leto dobili pod Raduho." Dogovorjeno, storjeno! Naš novi sestanek - dom na loki pod Raduho.

Kam se je podala družba, sem pozabil. Sam sem zakoračil v smeri Ljubnega.

Doma pred hišnim pragom sem že vedel, kaj me čaka. "Ali te je prineslo?" me je nagovorila mati. "Ja prineslo me je," sem ji potrdil. Ko sem iz nahrbtnika pobral mokre in vlažne cunje, je še nekaj godrnjala, češ, kakšen osel sem in kaj me bo spet odneslo, sem odkrito odgovoril: "Če bom čil in zdrav, drugo leto." In tako se je tudi zgodilo.

Slovenska popevka

Navdajata nas veliko veselje in ponos, da smo sodelovali na taki glasbeni prireditvi, kot je FINALE SLOVENSKE POPEVKE, ki je bil v soboto, 20.6.1998, s pričetkom ob 21. uri na Ljubljanskem gradu.

Sodelovanje na prireditvi je predlagal g. Mojmir Sepe, za katerega lahko trdimo, da je naš velik prijatelj.

S trenutno zasedbo zbora, predvsem zaradi maloštevilčnega moškega dela glasov, je bila odločitev za sodelovanje na Slovenski popevki izredno težka, a kljub temu smo se odločili, da sprejmemo izziv.

K sodelovanju smo povabili tudi prijatelje pevce MPV Štingl iz Borovnice, ki so se nam z navdušenjem pridružili. Imeli smo malo časa, zato smo takoj pričeli z vajami, ki so se začele z veseljem in ponosom, da "gremo na televizijo!"

Vse bolj se je približeval čas nastopa. Bilo nas je strah prvih vaj, ki so potekale skupaj s Komornim zborom RTV Ljubljana, ki so bile v sredo, 17.6. zvečer na Ljubljanskem gradu. Ker je nad nami budno bdelo strogo oko, še bolj pa uho, poleg g. Sepeta in drugih organizatorjev prireditve, g. Marka Fabianija, so nam prve vaje uspele. Z njegovimi napotki in nasveti smo pomankljivosti odpravili in bili pripravljeni na generalko, ki je bila v petek zvečer v živo, pred publiko. Po generalki je bila ocena OK, prav taki so bili tudi naši občutki.

Nastopil je veliki dan sobota 20.6.1998, večer finala Slovenske popevke. Menim, da med pevci MePZ Mavrica in MP

Štingl ni bilo čutiti prevelike treme in nivoze pred nastopom. Končno smo stali na odru, zazrti v stolp Ljubljanskega gradu in pred številnimi pomembnimi osebnostmi tako kulturnega kot političnega sveta.

Po uvodnem govoru voditeljev ga. Blažke in g. Sepeta, najavi "staroste" slovenske popevke POLETNA NOČ, odigranih prvih taktih Komornega orkestra RTV in na znak dirigenta Mojмира Sepeta smo začeli.

Morda je bil vstop malo manj uspešen; verjetno nas je vseeno navdajala trema, vendar pa nas je pozneje pesem popeljala v "pravični svet" Ljubljanskega gradu in "potegnilo" nas je v samo pesem. Zato smo jo odpe-li tako, kot je bilo treba. Še enkrat smo nastopili s pesmijo Nasloni se name. Pesem je bila posvečena preminulemu dirigentu, skladatelju, komponistu g. Jožetu Privšku, zapela pa sta jo Alenka Godec in Branko Rubenšak.

Zato dovolite, g. MOJMIR SEPE, da se vam še enkrat zahvalimo za izkazano zaupanje, da ste nas povabili k sodelovanju na Slovenski popevki. Upamo, da smo vaše zaupanje upravičili. Z veseljem bomo še naprej prepevali vaše pesmi, seveda če jih boste pripravljali prirediti za naš zbor.

Prav tako se želimo zahvaliti tebi MARKO! Brez tvoje pomoči, poprejšnjih dogovarjanj, napotkov in spodbud vsekakor ne bi prišli na televizijo. To je za nas zelo pomembno in velika čast, še posebno zato, ker kot zbor delujemo šele peto leto in

to v dokaj okrnjeni zasedbi. Predvsem pa smo zbor amaterjev, ljubiteljev lepe glasbe in pesmi.

Seveda ne smemo pozabiti tebe, draga DARINKA, ki ti je tokrat bolezen ponagajala, da nisi mogla na samem Ljubljanskem gradu z nami deliti veselja in prijetnih občutkov. Vemo pa, da je tvoje budno oko, prav tako tudi uho spremljalo prenos prireditve pred TV sprejemnikom doma. Vedi da smo mislili nate in nam je žal, da te ni bilo z nami. Še posebno zato, ker je potrebno ničkoliko vaj, strpnosti in razumevanja z nami, da dosežemo tak uspeh, kot je bilo to sodelovanje. Upamo, da si bila z našim nastopom zadovoljna.

Vse premalo je besed, s katerimi bi se lahko zahvalili vsem, ki ste nam pomagali, da smo sodelovali na televiziji. Obljubimo lahko samo, da si bomo prizadevali, da bomo z delom vztrajali ter dopolnjevali kakovost našega petja, seveda ob podpori vaju obeh tebe Marko in tebe Darinka.

Ob tej priložnosti vabimo predvsem pevce, pridružite se nam!

Ob koncu pa samo del zmagovalne pesmi Slovenske popevke '98:

"Za prijatle si je treba čas vzeti, se poveseliti, kdaj znat tudi potrpeti!"

To, Darinka in Marko, vama uspeva z nami, pa tudi mi nismo "od muh!"

HVALA!

ZA MePZ Mavrica in MPZ

Štingl:

Štirn Slavi

Triglavke uspešno premagujejo slovensko planinsko pot

Jutro pred šolo ni obetalo nič dobrega, pa tudi vremenarji prejšnji večer niso bili nič kaj navdušeni nad izleti v gore. A triglavke se ne damo, ker Bogdan vedno pravi: "V hribe se gre v slabem vremenu." Tako je tudi bilo. V Vratih je pošteno lilo, ko sta nas Vinko in Jožko pripeljala pod Triglav. Vse to nam ni vzelo dobre volje. V Aljaževem domu smo se ob čaju prepustili klepetu in dogodivščinam, ki smo jih preživeli med letom. Čas je hitro minil, ob 11h je dež ponehal. Po krajšem posvetu naših spremljevalcev: Bogdana, Toneta, Jožeta in Janeza je padla odločitev - Odhodi! Naš cilj je bil Pogačnikov dom na višini 2052 m. V oblačnem vremenu je hoja prek Sovatne prijetna. Med postanki smo poskrbeli za

ki so nas poznali že od prejšnjega dne, ko so nekatere pustili čisto blizu, da so jih slikali. Vzpon prek Bavškega Gamsova je nekaterim povzročal težave, še posebno skupini mladih Holandcev. Na drugi strani smo polegali v travo. Od tam nas je čakal spust v Luknjo, nato pa po mulatieri proti Zadnjici. Ves čas smo lahko opazovali planike, ki so nekoliko nižje rastle družno s ciklamami. Ko smo se končno nehali spuščati in smo ponovno zagrizli v kolena, smo opazili prve Zoisove zvončnice, so ki nas nato spremljale prav do vrha, do Tržaške koče na Doliču. V tej koči primanjkuje vode. Nekateri so čas do večerje porabili tako, da so nosili vodo, ki se jim je nakapljala v steklenice.

prehitro, iz tega ni bilo nič. Tudi hladno je bilo, zato smo soglasno nadaljevali do Dupeljskega jezera, kjer nas je gostoljubno sprejela Koča na Krnskih jezerih. Končno smo razrezali lubenico. Najbolj je bil tega vesel Janez, ker mu je ni bilo treba več nositi in je lažje hodil. Teže pa je hodila Mateja, ker je dobila kar nekaj žuljev.

Po visoki sočni travi smo zapuščali prijazno kočico. O nekdanji največji ovčji planini v Julijskih Alpah ni sledu. Škoda, smo modrovali vsak zase. Dobro, da so nas kmalu razveselile ribe v Krnskem jezeru, ki so ob vsakem kosčku kruha kazale veliko več veselja do življenja, kot pa tisti, ki se niso mogli dogovoriti glede ovac. Očarani od pogleda na prelepo Krnsko jezero smo nadaljevali pot na planino Na Polju. Tudi ta je porasla z mehko gorsko travo. In tudi tu ni sledu o živini. Sonce nam je močno grelo nahrbtnike, pripravljali smo se na vzpon na Krn. Po bližnjih pobočjih so vidni sveži odlomi skal, posledice nedavnega potresa. Med vzpenjanjem proti Škrbini smo občudovali nežno srebrno krvonočnico, ki raste tu v zgornjem Posočju v Krnskih gorah. Veliko lepša je, kot strelske line, rovi in bodeča žica, žalostni spomini vojne. Prek širokega travnatnega pobočja smo prišli do Gomilščakovega zavetišča. Škrbnica nas je že od daleč veselila. Odločili smo se za težko pričakovani piknik. Narezali smo vse, kar je še ostalo od dolge poti. Narezali smo tudi Olgino salamo, svoje pa sta primaknila tudi Edo Zupan in Marko Furlan, ki sta na Krn prišla iz Vrsnega.

Za obogatitev dneva je poskrbela Mateja. Vsem članom odprave je strokovno zmasirala noge. Počutje je postajalo enkratno. Večer se je nadaljeval v noč ob petju, najraje pa smo prislusnili Michaelu in Brigitti, ko sta ob spremljavi "krnske kitare" še posebno lepo zapela.

Ostal nam je še peti dan. Spust v dolino. Kmalu je nekdo vprašal: "Meta, ali gremo prav?" "Na žalost", mu je odgovorila. Koliko resnice in kaj vse se je skrivalo v tem dialogu vedo le tisti, ki so vse dni hodili z nami. Spust smo nadaljevali brez posebnosti in tiho. Razveselili smo se ob koči v Kuhinji, ko smo zagledali prelep, s cvetjem obložen balkon. Po krajšem postanku smo nadaljevali pot med drevjem in grmovjem. Pot po dolinskem soncu nas je do dobra utrudila. V Vrsnem smo si ogledali rojstno hišo goriškega slavčka Simona Gregorčiča, gnezdo malih muck, nato pa smo zlezli v avtobus našega letošnjega glavnega sponzorja VMV, Janka Lampeta, ki nas je na svoje stroške odpeljal v Vrata in nas prišel iskat v Vrsno.

Janko, ti si naš "najboljši prijatelj". Naš še zadnji postanek je bil Močilnik, kjer smo se v prijetnem hladu najedli, lastnik pa je poskrbel, da nismo ostali žejni. Jani, hvala!

Za prijetna okrepčila ob počitkih se zahvaljujemo Gozdnemu Joži, atu Ilčku in Olgi, Hermanu Kovaču za dobre rogljičke, Tinetu Suhadolniku pa za prelep spominek.

Za uspešnost letošnjega pohoda se zahvaljujemo vsem štirim spremljevalcem: Bogdanu, Tonetu, Jožetu in Janezu.

Duša našega pohoda je Damjana. Ni besed, s katerimi bi se ti lahko zahvalili za vso skrb, ki si jo imela, da je bil naš pohod tako prijeten in brez zapletov. Ko smo mi posedali po koči, si tekala iz kuhinje v jedilnico in ustregla vsem našim kapricam. Rada imaš skalne gore. Upamo, da si jih na naši poti videla vsaj nekaj takih, ki so ti poplačale tvoj trud.

Triglavka Mateja

34. Planinski tabor MOPD Vrhnika v Podljubelju

Mladinski odsek Planinskega društva Vrhnika je letos postavil svoj tabor v osrčju Karavank. Od 3. do 12. avgusta smo taboretili v kampu pri Tominčevem slapu v Podljubelju.

Tabora se je udeležilo 49 planink in planincev, opravili pa smo 7 izletov v prelepem sončnem vremenu, ki nas je spremljalo na vseh turah.

Po prihodu otrok, v ponedeljek zjutraj, smo s skupnimi močmi postavili šotore za mlade planince. Po kosilu smo šli mimo spomenika taboriščnikom in mejnega prehoda na Ljubelju do starega prehoda Ljubelj - 1369 m. Mimo Podljubelja je včasih čez stari Ljubeljski potekala najkrajša cestna povezava med Ljubljansko in Celovško kotlino. Bila je zelo težavna, zato je Janez Vajkard Valvasor predlagal, da bi skozi Karavanke naredili predor. Ko je bil predor zgrajen, so stari prehod opustili, nedavno pa so na njem zgradili prijetno planinsko kočico, v kateri smo se oddežali in spočili. Nato smo malo pogledali in stopili v Avstrijo ter se po isti poti vrnili v tabor. Naslednji dan smo se odpravili na Dobrče. Zgodaj zjutraj smo iz tabora krenili mimo Tominčevega slapa po gozdni cesti. Ko je zmanjkalo ceste, nas je pot vodila po slabo vidljivi lovski poti strmo navzgor. Med potjo so nas presenetile ose, ki so nekatere tudi opikale. V treh urah smo le prišli do koče na Dobrči. Malo smo se odpočili in odšli na vrh Dobrče - 1634 m. V Podljubelju smo se vrnili čez Lešansko in Bistriško planino.

Po močnem nočnem neurju, ki nam je skoraj odnesel šotore, je bil tretji dan prost. Šli smo na krajši sprehod do Tominčevega slapa in nabirali maline.

Vsi spočiti smo v četrtek zgodaj vstali, pozajtrkovali in se skombijem odpeljali do Ljubelja. Od tam smo krenili po položni Bornovi poti do planine Preval. Izjemno lepa in razgledna pot, ki vodi skozi dva, v skalo vklesana predora, je vredna obiska. Prava škoda je, da ni markirana in tako planincem, ki je ne poznajo, nedostopna. Na planini Preval smo se razdelili v dve skupini. Starejši smo šli čez Kalvarijo na Begunjsko - 2060 m, kjer smo srečali veliko ovc. Mlajši planinci so šli čez Rožo do Roblekovega doma - 1657 m. Skupaj smo se vračali v dolino mimo rudnika manganove rude, čez Preval in skozi Potočnikov graben v tabor.

Peti dan smo imeli prosto. Po kosilu smo šli plezat, popoldne pa smo si pod vodstvom simpatičnih vodič iz Tržiča ogledali rudnik živega srebra. V Podljubelju smo namreč od 16. do začetka 20. stoletja kopali živosrebrno rudo. V času delovanja so nakopali 180 ton živega srebra. Ogledali smo si Antonov rov, ki je od osmih rogov edini dostopen za turiste. V rudniku kljub vztrajnosti nekaterih udeležencev tabora nismo uspeli najti nič svetlikajočega.

Sobota je bila idealna še za eno zahtevno turo, in sicer na Vrtačo - 2181 m. S kombijem smo se zopet odpeljali na Ljubelj, nato pa peš odšli na Zelenico in na vrh Vrtače.

V nedeljo je bil prost dan. Organizirali smo Igre brez meja. Vrteli smo se okoli kola, zbirali vodo, se šli odbojko in vlekli vrvi. Seveda ni šlo brez polivanja z ledeno vodo iz potoka. Nihče ni ostal suh, razen najmlajšega in najstarejšega udeleženca tabora. Najmlajši je dogajanja pridno opazoval iz vozička, najstarejšega pa je spremljala sreča.

Naslednje jutro smo se zgodaj odpeljali do kmetije Matizovec. Od tam smo šli skozi gozd na Kofce, kjer smo se podprli s kislim mlekom. V vročem, sončnem dopoldnevu smo se nato povzpeli na Kladvo - 2094 m. Nazaj v dolino smo se v družbi krav in konj vračali čez planino Sijo in Kofce. Končal se je še en sončen dan.

V torek smo po zajtrku odšli na planino Koroško. Vsi zasopihani in prepoteni od hitre hoje smo po lovski poti prišli na planino. Vzeli smo si precej časa za počitek in dobrote, ki jih je nudila plansarija. Od samega poležavanja na soncu so se nam porodile zle misli in že je nekdo moker ležal v polnem koritu vode. Po hladnem tušu smo se vrnili v tabor. Po kosilu smo se odpravili v Tržič na kopanje v pravi bazen. Vsi utrujeni od pretople vode in klora smo se proti večeru vrnili v tabor, kjer smo pripravili taborni ogenj. Zvečer smo ob ognju poskrbeli za planinski krst; krščeni so bili 4 planinci.

Po veseljačenju, prepevanju in tradicionalnem nočnem marširanju z zobno kremo smo se vsi namazani zbudili v roso čisto jutro. Bil je zadnji dan. Odpravili smo se še na zadnji izlet v Dolžanovo sotesko. Polni kamenčkov in malo manj fosilov smo se vrnili v tabor. Pospravili smo šotore in svojo opremo, po malici pa se, polni lepih vtisov, nekateri s solzami v očeh, napotili domov na Vrhniko.

Upam, da se prihodnje leto zopet vidimo in da bomo skupaj proslavili 35. planinski tabor. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam finančno ali materialno pomagali pri izvedbi tabora.

Za MOPD Vrhnika "Angelca"

"Vašani" tudi letos peš z Vrhniške na Triglav

Osmerica pogumnih "Vašanov" se je tudi letos v začetku avgusta odpravila po pešpoti na Triglav. Izbrali smo si običajno smer čez Blegoš, Sorico in Uskovnico mimo Vodnikovih koč na Kredarico, od tam čez vrh Triglava do Planine Jezero in v Staro Fužino, kjer nas je čakal kombi.

Na Uskovnici sta se nam pridružila še dva junaka z Vrhniške, ki

sta šla z nami na vrh Triglava, nazaj grede pa sta ubrala drugo pot. Pešačenje je bilo precej naporno, saj nas je vso pot neusmiljeno žgalo sonce.

Na koncu poti, v Stari Fužini, smo se srečali z isto skupino Vrhničanov na istem mestu in ob isti uri kot lani. Kot da bi se dogovorili. Zaželeli smo jim srečno pot.

Da je bil naš izlet uspešen, so pri-

pomogli: Franjo Križaj, Tomaž Novak, Jani Marinčič, Jože Habe, Milan Kralj, Ančka Ambrožič, Trgovina Orel, Zito Pekarna, Janez Gabrovšek, Lojze Miklič, Trgovina pri Martinu, Damjana Miklavčič, KZ Mlekarna, Tine Suhadolnik, Jože Leskovec, Stefan Petkovšek.

"Vašani"

Deseterica "Vašanov" na vrhu Triglava

Levo je vodja skupine Franko Križaj, v sredini je Andraž Gruden, kandidat za vrhniškega župana, ki je dokazal, da ima dovolj moči in vzdržljivosti tudi za vodenje občine, desno je Jože Velkavrh, prvič na Triglavu.

želodce. Občudovali smo močno severno Triglavsko steno, s pogledom pa smo lahko sledili poti čez Prag, ki mimo studenca pod Begunjskim vrhom pripelje do Triglavskega narodnega doma na Kredarici. Mi smo nadaljevali pot po nasprotnem bregu ob Stenjarju.

Po enournem vzpenjanju nas je presenetil oster zvižg. "Kje je, kdo ga vidi?" Svizca seveda. Lep parček se je, stoječ na zadnjih nožicah, oziral proti nam. Pomahali smo jima, pa nista razumela prav in sta se skrila. Nam pa se je že odprl pogled na Triglavski dom na Kredarici. Lepo je, ko je počitek. Ozreš se nazaj. Ali je mogoče, da smo bili pred eno uro tam doli? Poglej naprej! Čez eno uro bomo tam gori. "Če bomo pridni", je dodal Bogdan. Bili smo pridni. Nagrajeni smo bili z edinstvenim pogledom na prostrano gmoto divje razoranih Kriških podov, s tremi ljubimi smaragdno zelenimi jezerci in gostoljubnim Pogačnikovim domom. Tja smo prispeli ob 17.00. Ker je bilo časa za vzpon na Razor malo, so se ga lotile le Karlina, Mateja, Bogdan, Tone in Jože. Drugi smo uživali, vzdihovali ob vseh lepotah, ki so nas obdajale, ves čas pa smo z daljnogledom spremljali vzpenjanje male skupine na vrh. Po njihovi vrnitvi je sledilo še malo dobre volje, petja in smeha, nato pa spat.

Ko smo si zjutraj oprtali nahrbtnike, smo čutili ramena. "Le kaj je notri, kar bi lahko pustila doma?" Ko je minilo pol ure, smo vse pozabile na bolečine. Pozdravili so nas kozorogi,

Po pričakanjih smo se tretji dan zbudili v lepo jutro. Z zajtrkom smo pohiteli, kajti vzpon prek Hribaric v premočni pripeki ni prijeten. Uspelo nam je brez večjih težav. Na poti do Zasavske koče na Prehodavcih smo se v jezeru malo osvežili. Tako je bilo srečanje s kočjo še prijetnejše. Po počitku smo pot nadaljevali po dolini Triglavskih jezer. Pokrajina se tu precej spremeni. Med ogromnimi ledeniški balvani se pojavijo tratice s pestrim cvetjem. Ustavili smo se ob temno zeleni gladini četrtega, 19 m globokega Triglavskega jezera, imenovanega Ledvica. Od tam do Doma pri Triglavskih jezerih nas je ločila le še ura hoda. Privoščili smo si daljši počitek in krepko malico.

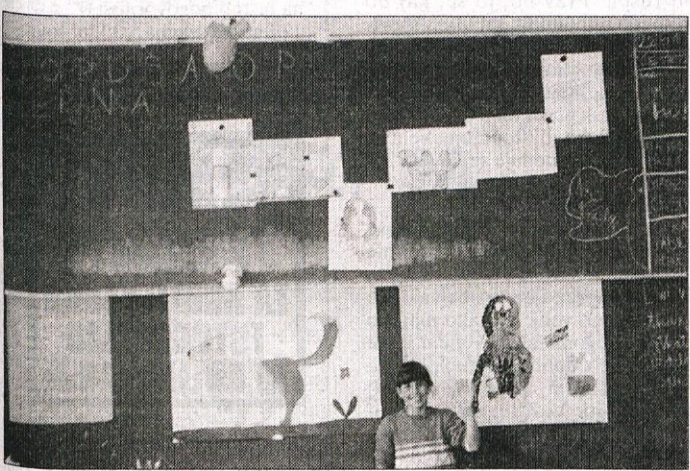
Iz doline Triglavskih jezer smo odhajali dobre volje in polni veselja. Pot nas je pelagoma vodila v breg in skozi gozd mimo studenca. Nasproti nam je kmalu prišel Matej z osvežilno pijačo. Med skalovjem, ruševjem in vihariki smo nadaljevali na planino Na Kraju h Koči pod Bogatinom. Ob prihodu do koče je vedno veselo. Tam pa je bilo še vse kaj drugega. Dočakala nas je prava mednarodna odprava z jedačo, pijačo, sadjem in zelenjavo. Iz doline so prišli Michael, Brigitte, Vinko, Jernej, Matej, Tine in Stefan. Poleg znanih jedač in pijač so prinesli še lubenico in Damjanino potico. Lahko si predstavljate trenutke veselja, ki so se nadaljevali do počitka.

Jutro četrtega dne. Bogdan nam je obljubil na Bogatinskem sedlu piknik. Ker smo prišli tja

Pasja vzgoja v borovniški šoli

Konec maja smo imeli pouk do dveh. Zakaj le, bi se kdo spotaknil. Preprosto zato, ker gospa Branka Hobič v času pouka ni utegnila.

Na njen obisk smo se pripravljali cel teden: risali smo in slikali, prebirali različne knjige, se naučili "pasjo" pesmico, uredili pasji kotiček in pripravili razstavo.

Maja je pripravila dobrodoščilo.

Pa tik pred slovesom še skupinski "fotki".

Preluba brunica

1. Preluba Brunica, 'ma koj si ti lejpa, 'maš mičkeno faro, pa duost deklejt. Pa nkul več, pa nkul več, na grem vat Brunice preč.
2. Brunica je lejpa, vat glave da nuh, na vrati žma bula, na glau pa ruh. Pa nkul več
3. Brunica je umrla, u nebesa je šla, je cuokle pozabla, nazaj je pršla. Pa nkul več

Po Slovenski ljudski prelubi
Šent Lenart
Bruniški vatrovci

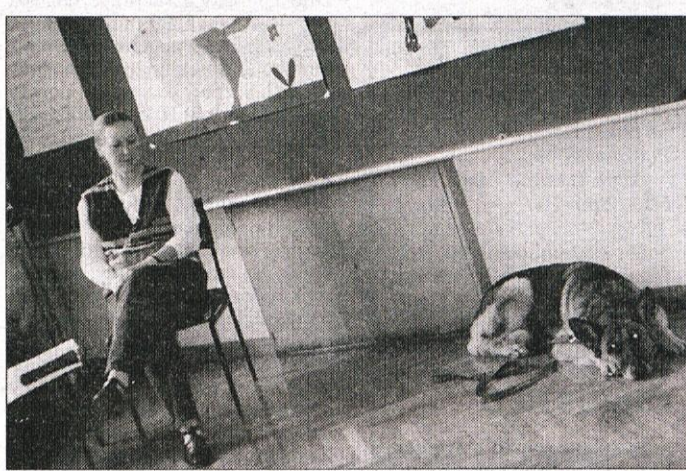
Hotel Lipa in Lendava

V hotelu Lipa smo že štiri dni. V hotelu imajo štiri bazene. Trije so za večje, eden pa za najmlajše. V hotelu imamo tudi pouk, kjer pišemo spise, pisma in razglednice. Sem v drugi najboljši skupini. Imamo rumene kapice. V skupini sem pri tovarišu Kristijanu ali nekateri ga kličejo tudi Kiki.

Neža Žitko

Natanko ob 13^h je v naš razred vstopila Kvinta v "spremstvu" lastnice – kinološke inštruktorice, sodnice in vodje pasje šole Ognjena. Predavanje je trajalo "celo" uro. Izvedeli smo bistvene značilnosti "pasjih duš" in kako psa pravilno vzgajati in učiti. Želela nam je sporočiti tudi naslednje:

1. Vzgajati moramo že otroke, da bodo živeli v sožitju s psičkom, mačko in sočlovekom.
 2. Lastniki psov, ki peljemo psa na potrebo na najbližji travnik, moramo za njim počistiti.
- To pa je vendarle prispevek tudi k ekološki vzgoji in skrbi za čisto okolje.
- S.B.

Branka je predavala "debelo" uro.

Otroci so oblikovali pasji kotiček in razstavo.

Otroci so poslušali kot "nikoli".

Skrb za nemškega ovčarja

Nemškega ovčarja ne smemo vzeti do 2 meseca. Zato ker še pije pri mami. Ko je majhen, je še igriv in se hoče veliko igrati. Dati moramo tako hrano, da je psu dobra. Če hočemo, da pes veliko zna ga moramo dati v pasjo šolo, ali pa se moramo ukvarjati z njim zelo veliko. Ko zraste v velikega psa mu moramo dati nagobčnik.

Pes je potreben tudi čiščenja. Približno enkrat na teden ga skopamo. Kopamo ga v banji ali v velikem vedru.

Vsak dan ga moramo pregledati zaradi bolh. Če boste psa vse pravilno naučili bo zrasel v lepega in pametnega psa.

Neja Žerjav
(OŠ dv.I.K.Borovnica)

Prvi dan v Lendavi

Ko smo se z avtobusom pripeljali v Lendavo, smo se najprej porazderili po sobah. In kmalu zatem odšli na kosilo. Po kratkem počitku smo odšli na preizkus plavanja. Najprej so preizkus opravili "bejevcji". Nato smo prišli na vrsto mi. Seveda je prišel tudi moj čas. Dobro sem ga izkoristil. Prišel sem v drugo naj skupino. Moje učitelja še ni bilo. Prišel je šele zvečer na večerjo. Po večerji je bilo konec dneva, saj smo utrujeni kmalu zaspali.

Blaž Bunič
(OŠ dr. I.K. Borovnica)

Prvi dan v Lendavi

Ko smo prišli v Lendavo, smo šli k šefu. Bil je zelo prijazen.

Šola v naravi

V ponedeljek, 15. 6. 1998 smo odšli v šolo v naravi. Peljali smo se približno pet ur. Tudi ustavljali smo se, da bi pomalicali in šli na stranišče. Ob 13h smo imeli kosilo. Ko smo pojedli, smo šli na plavanje. V skupini sem z Nino. Moj tovariš je Kristijan (Kiki). Mi imamo rumene kapice in smo sončki. Zelo pogrešam mojo družino. V ponedeljek ali v nedeljo pa gremo nazaj v Borovnico.

Vanja Katič
(OŠ dr. Ivana Korošca Borovnica)

Mlajši nogometaši

V nedeljo, 7. 6. 1998 smo imeli nogometni turnir v Jaršah. Prvo tekmo smo igrali ob 11³⁰ in smo zmagali. 3:0. Potem smo imeli premor. Drugo tekmo smo igrali z Jaršami in izgubili 2:0. Tretjo tekmo smo spet izgubili 2:1. Potem so igrali še druge ekipe. In ko je bilo vsega konec so podelili pokale. Mi smo bili tretji in dobili pokal za tretje mesto. Najboljši igralec turnirja je bil Dalibor Mršič. Dare Radič je bil zelo zadovoljen.

Marko Magdič
(OŠ dr. I.K. Borovnica)

V tretjem razredu

V tretjem razredu se učimo, pišemo in računamo. Včasih gremo na sprehod, ali pa se zabavamo. Meni je v šoli zelo lepo, zato ker se marsičesa novega naučim. Najboljša ura mi je matematika. Pri matematiki mi je všeč, ko računamo in pišemo kontrolke. Tovarišica je zelo v redu, ker se veliko smejemo v šoli. Če pa bom v tretjem razredu odličen bom dobil novo kolo.

Marko Magdič
(OŠ dr. Ivana Korošca Borovnica)

Zakaj potrebujejo otroci v prometu pomoč ?

Naši otroci se vsak dan vključujejo v promet. Srečujejo s prednostmi in NEVARNOSTMI sodobnega prometa. Tja do desetega leta še ne znajo in ne morejo samostojno sodelovati v prometu. Pri hoji in teku še niso dovolj spretni, predvsem pa imajo težave v prometu zaradi pomanjkanja zaznavnega in spoznavnega razvoja. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da otroci:

- ne znajo dobro presojati hitrosti vozil in ocenjevati razdalj.
- njihova pozornost se hitro preusmerja na objekte, ki jih pritegnejo in mimogrede jih kaj zmoti (hitro lahko pozabijo ali so videli vozilo, ki se približuje).
- nimajo tako širokega vidnega polja kot odrasli in zato

pozneje opazijo vozila, ki jim prihajajo z leve ali desne.

- dobro slišijo, vendar ne vedo natančno, iz katere smeri pelje vozilo.
- ne razlikujejo pojmov, npr. levo, desno.
- ne zmorejo dolgotrajne koncentracije.
- ne zmorejo posploševanja in uporabe splošnih pravil, kot npr. kako prečkamo cesto.

Njihova varnost je zelo ogrožena. Zato potrebujejo pomoč, učenje, nasvete, vodenje in nadzor odraslih. Otrokom mora pomagati vse okolja, še posebno pa starši. Pomagajmo jim, da bo prometni kodeks udeležencev v prometu boljši, kot je naš.

Odbor za cestno in prometno varnost občine Borovnica

Poiskali smo si vsak svojo sobo. Bila je prekrasna. Vsi smo kar ostrmeli. V sobi sem s prijazno Rebeko in z natančno Špelo Pristavec. Plavat smo šli popoldne. Vesela sem, ker sem v najboljši plavalni skupini. Hrana je zelo dobra.

Barbara Gabrovšek

Lendava

Lendava, Lendava, kje si bila? Pri Borovniščici, ki teče k mišnici.

Lendava, Lendava, kje si bila? Iskala sem te, ti pa skrila si se!

Urša Pavlovčič

Plavanje

Prvi dan so nas preizkusili v plavanju. Razdelili so nas v skupine. Vsaka skupina je imela svoje barve kap. V naši skupini smo imeli modre. Imenujemo se "Modri dirkači". Sem v najboljši skupini. Plavati nas uči tovariš Klemen. Naučil nas je žabico, kravel in hrbtno plavanje. Jutri bomo imeli dvoatlón. Sedaj se moramo zelo truditi in trdo trenirati, da bomo dobili delfinčka ali konjička. V BAZENIH SE IMAMO ZELO LEPO.

Marjetka Pirc
(OŠ dr. Ivana Korošca Borovnica)

Derem in rišem, kartice pišem, plavam v bazenu, in spim v hotelu.

Maja Vidic

Vsi dobitniki pokalov, za prva štiri mesta na občinskem prvenstvu v tenisu za dvojice v Dragomerju.

TENIŠKA NOVIC

Občinsko prvenstvo v parih

V organizaciji teniške sekcije pri Športnem društvu Dragomer - Lukovica je bilo v soboto, 29. avgusta izpeljano občinsko prvenstvo Vrhnik v tenisu za dvojice. Po dolgem času so se na teniških terenih Dragomerja pomerili resnično najboljši teniški pari. Teh je bilo 24, to se pravi, da je 48 tenisačev igralo tenis in preživelo lepo sobotno popoldne v Dragomerju. Razveseljivo je bilo tudi to, da se je tekmovala udeležila lepo število družin iz Dragomerja, kar je dokaz, da se tenis zopet vrača v ta kraj. S pozitivno športnega društva se je v letošnji sezoni razmahnil tudi tenis in tekmovalje si je ogledalo veliko število ljubiteljev te igre z rumeno žogico.

V zelo razburljivih in lepih tekmah sta v finalu Aljoša Seljak in Peter Kavčič premagala dvojico Grega Kuček in Zdenko Božič z rezultatom 6:2 in 7:5. Slednja sta v

drugem setu zapravila štiri zaključne žogice za izenačenje rezultata. Vendar pa sta bolj zbrana mlajša tekmeča set zaključila v svojo korist in zasluženo osvojila naslov občinskega prvaka.

Polfinalna rezultata pa sta bila: Božič - Kuček : Grmovšek - Mesojedec 9:3, Seljak - Kavčič : Kuček - Potočnik 9:6. Vsi prvi štirje pari so prejeli pokale in nekaj praktičnih nagrad. OB koncu nam je predsednik Športnega društva Dragomer - Lukovica še ježno potožil, da so prejeli odločbo o porušitvi vseh športnih objektov v 60 dneh, da pa še ne vejo, kaj bodo storili. Saj so že več mesecev po občini iskali razne dokumente o legalizaciji, vendar so dobivali samo obljube, dokumentov pa ne. Resnično bi bilo to katastrofa za šport, mlade in starejše v KS Dragomer - Lukovica. Samo upajo lahko, da se bo našla prava rešitev.

Športni prireditvi v septembru 1998:

13. september ob 10. uri Občinsko prvenstvo v kolesarjenju in odprto prvenstvo za pokal Robija Trampuža - Podlipa 98

/kraj: lokalna cesta Podčelo - Smrečje/

26. september ob 10. uri Odprto prvenstvo Vrhnik v teku z rolkami

/kraj: lokalna cesta Podčelo - Smrečje/

OBVESTILO

Vse člane športnih društev in ostale občane obveščamo, da do 15. septembra sprejemamo vloge za termine v telovadnicah.

Zimska vadba se bo pričela 28. 9. 1998

Vloge posredujte na naslov: ŠPORTNA ZVEZA VRHNIKA, Tržaška cesta 9, Vrhnik.

Dodatne informacije: telefon 754 484

PRIČETEK NOGOMETNE SEZONE

Največji uspeh nogometašev Dren - Dragomerja

Na Drenovem Griču že vrsto let uspešno deluje nogometni klub Dren - Dragomer. V lanskem letu so že praznovali srebrni jubilej, kar je dokaz, da je nogomet na Drenovem Griču šport številka ena. Pred desetimi leti so se združili z nogometaši Dragomerja in tako je nastal nogometni klub z imenom Dren - Dragomer.

V začetku je delovala le članska ekipa, kjer so igrali predvsem domači fantje iz Drenovega Griča, Loga in Dragomerja. V kasnejših sezonah pa so pričeli s treningi tudi najmlajši. Vsekakor pa so nogometaši Dren - Dragomer dosegli največji uspeh v pretekli sezoni, ko so člani postali zasluženo prvaki II. lige MNZ Ljubljana in se uvrstili v prvo ljubljansko ligo. Njihovi mlajši vrstniki kadeti pa so premočno zmagali v kadetski ligi MNZ Ljubljana. Za uspeh so zaslužni predvsem vsi igralci in trenerji ter seveda zagnani člani uprave kluba. Na vseh tekmah pa so imeli veliko podporo tudi pri svojih stalnih navijačih, ki si jih lahko zavidajo tudi boljši nogometni klubi.

Poleg dela na tekmovalnem področju so ob nogometnem igrišču v Športnem parku precej ur namenili izdelavi pripadajoče infrastrukture. Narejeni so novi garderobni prostori, prostori za igralce in delegata ob igrišču. Prav pred kratkim pa so naredili odnosno postavili visoko ograjo okoli igrišča, tako da je sedaj ves objekt urejen v skladu s predpisi za tekmovalne v višjem rangi.

Za novo letošnjo sezono so člani pričeli z treningi že 15. julija. Trenirajo na domačem igrišču, trikrat tedensko. Ekipo sestavljajo vsi igralci iz prejšnje sezone, kateri so bili najbolj zaslužni za prvo mesto in uvrstitev v višjo ligo. Okrepili so se s tremi igralci, še posebno so vesel novega golmana, kjer je bila dosedaj najbolj šibka točka v moštvu. Trener Zoran Matič je po prvih treningih kar zadovoljen z igralci ter njihovim pristopom na treningih. Glede na poznavanje vseh ekip v višji ligi so si zadali cilj uvrstitev pri vrhu lestvice.

Pogovarjali smo se tudi s predsednikom kluba Marjanom Sigulnikom, ki nam je med drugim povedal: "S prvim mestom naše članske ekipe smo morali opraviti tudi še druge obveznosti, kot samo pripraviti nogometno površino v skladu s predpisi. Takoj smo pričeli delati z mlajšimi dečki, ki že marljivo trenirajo in bodo igrali v ljubljanski ligi. Same kadete pa smo takoj preimenovali v mladince, čeprav bi še vsi lahko eno leto igrali med kadeti. Računamo na to, da bodo v mladinski konkurenci težje in kvalitetnejše tekme. S tem pa računamo, da se nam bo pri članski ekipi že naslednje leto priključil kakšen dober naš mlad igralec."

Vsi v klubu pa se zavedajo sedanje velike odgovornosti tekmovalne v višji ligi. Organizirano imajo posebno redarsko službo za vse tekme, katera je tudi del nogometnih predpisov višjih lig, vse je potrebno narediti za varnost igralcev in gledalcev. Tudi urejenost športnega parka je podrejena vsem zahtevam tekmovalja. Takega športnega parka lahko rečemo, da ni daleč naokoli. Težava pa je v denacionalizacijskih postopkih in status le-tega še ni rešen. Prav bojijo se, kaj bo prinesla prihodnost, saj se je v športni park precej vlagalo, nenazadnje tudi od vseh krajanov Drenovega Griča - Lesnega Brda. Tako da se jeza in nestrpnost med športniki in ostalimi ljubitelji stopnjuje. Vendar pa preko zakonodaje se ne da. "Le če bi bili povsod prava država", pravijo nekateri.

Tako smo predstavili nogometaše kluba Dren - Dragomer iz prejšnje tekmovalne sezone 97/98 ter želje in cilje za naprej. Uspeh obeh ekip je bil resnično velik, za tako majhno zaledje nogometašev. Vendar pa se vidi, da se z dobro športno politiko in delovanjem mogoče marsikaj premakniti. Vidi se, da so nogometaši ponos obeh krajev Drago-

Članska ekipa Dren - Dragomer ob koncu sezone 97/98 v mesecu juniju. Sedaj pa bo ekipa nastopala z naslednjimi igralci, ki pa vsi niso na sliki: Marko Čuden, Simon Sojer, Robert Dominič, Marko Kralj, Aleš Sumina, Brane Novak, Vidoš Jazbinšek, Marjan Hudin, Iztok Gruden, Sašo Koren, Samo Hajdinjak, Sebastjan Kačič, Matjaž Trček, Boštjan Mercina, Robert Novak, Aleš Ogorevc, Robert Brčon, Slobodan Mitič, Janez Jelovšek in Branko Rauter.

merja in Drenovega Griča ter tudi sosednjih vasi. Po delu se ljudje spoznajo. Ob tem naj omenimo še to, da v isti ligi igrajo tudi nogometaši Vrhnik. Tako da bo velik občinski derbi že v soboto, 19. septembra ob 16.30 uri v športnem parku na Drenovem Griču. Pa naj se vidi, kdo je prvi v občini. S.S.

Teniški turnir Gaberje Champion

V dneh 12. - 13. septembra 1998 bo na teniških igriščih v Gaberju pri Dobrovi teniški turnir za posameznike in posameznice. Igralci bodo igrali po sistemu devet (9) dobljenih nizov za posameznike in šest (6) dobljenih nizov za posameznice.

Prijavnina je 1.500,00 SIT in jo je mogoče plačati vsako popoldne na teniških igriščih v Gaberju.

Zadnji rok za prijave je sredo, 9.9.1998 do 19.30.

Žrebanje parov bo v sredo, 9.9.1998, ob 20. uri v Gaberju.

Tekmovalci bodo tekmovali na lastno odgovornost.

Teniška sekcija ŠD Dobrova

Novi twingo Nova laguna

Ob nakupu katerega koli vozila Renault, vam v času med 7. in 21. septembrom podarimo komplet zimskih gum MICHELIN.

**Vabljeni na DNEVE ODPRTIH VRAT
od 17. do 19. septembra 1998**

Ostala ponudba:

SERVIS (originalni rezervni deli, dodatna oprema, nadomestno vozilo)

AVTOELEKTRIKA (avtoakustika, avtoalarmi, mobilni telefon-za vsa vozila tudi tovorna)

OBNOVLJENA VOZILA Z GARANCIJO (za gotovino, kredit, staro za novo)

PREPISI RABLJENIH VOZIL, RENT A CAR

Avtohiša REAL

korak do zaupanja

Vodovodna 93, LJUBLJANA

prodaja: (061) 1891 310, servis: (061) 1891 340

AVTO CENTER

Jelovškova 6, VRHNIKA,
prodaja: (061) 755 720,
servis: (061) 755 730

Celovita ponudba na enem mestu

Ekipa kadetov, ki bo v novi sezoni 98/99 igrala pri mladincih.

Kot smo že omenili so kadeti v lanskem letu premočno zmagali v svoji ligi. Svoje nasprotnike, nekatere so premagovali tudi z dvomestnimi številkami. Trener te mlade nove generacije drenovskih in dragomerskih nogometašev je Miroslav Krasnik. Ekipa resnično vodi že od začetka nastajanja ekipe pionirjev pa sedaj napreduje pri mladincih. Je resnično kot drugi oče mladim nogometašem. Zato ni nič čudnega, če je že večkrat kot trener poudaril, da je na te mlade igralce zelo ponosen in trdno računa, da bo ta ekipa čez nekaj let postala jedro članske ekipe. Mladi fantje so resnično na igrišču prikazali dober in discipliniran nogomet, delujejo pa tudi kot velika prijateljska klapa, kar omogoča še večji športno - tekmovalni učinek.

Razpored tekem članov v jesenskem delu, tekme se vse igrajo v športnem parku na Drenovem Griču in to ob sobotah:

05.09.98 ob 16.30 Dren - Dragomer : Jevnica
19.09.98 ob 16.30 Dren - Dragomer : Tabor Grosuplje
03.10.98 ob 15.30 Dren - Dragomer : Kamnik
07.11.98 ob 13.30 Dren - Dragomer : Ihan

25 let malega nogometa v Bistri

V počastitev 25. obletnice malega nogometa v Bistri so marljivi športni delavci organizirali tradicionalni turnir, ki se ga je udeležilo 7 ekip iz Ljubljane, Borovnice, Vrhnik in Bistre. Ob tej priložnosti so pripravili razstavo o dosedanjem delu in podelili priznanja najzaslužnejšim članom. Priznanja so dobili: Franc Zemljič, Jože Kostanjevec in Vinčo Žust. Turnir si je ogledal tudi g. Urban Žirovnik, predsednik KS Verd, ki je bil nad športno prireditvijo zelo navdušen.

Vrstni red:

1. Zidarstvo Mulalič Ljubljana
2. ŠD Žaba Bistra
3. Ferš, Suhadolc Borovnica
4. Srake, Vrhnik.

Najboljši igralec turnirja je bil Zoran Miklošič (ŠD Žaba), najboljši vratar Goran Miklanovič (Zidarstvo Mulalič) in najboljši strelec Hasim Salja (Srake). Najboljšim ekipam in posameznikom je pokale podelil predsednik nadzornega odbora ŠD Žaba, g. Zoran Miklošič, ki se je hkrati vsem nastopajočim zahvalil za lepe in zanimive igre z žogo.

Janez Majer

NK Borovnica organizira

LIGO V MALEM NOGOMETU

Začetek tekmovanja bo v nedeljo, 20. 9. 1998 ob 9. uri na šolskem igrišču v Borovnici. Prijavnina za ekipo znaša 15.000 SIT in jo lahko poravnate na Ž.R. št. 50110-678-54469 ali ob žrebanju parov, ki bo v soboto, 19. 9. ob 20. uri v prostorih NK Borovnica na Dolu.

Nagrade za najboljše so:

1. mesto 40.000 SIT
2. mesto 20.000 SIT
3. mesto 10.000 SIT

Prve tri uvrščene ekipe prejmejo tudi pokal v trajno last, zmagovalec lige pa še velik prehodni pokal. Podeljene bodo nagrade za najstrelca, najigralca in vratarja. Informacije tel.: 631-524 (Radič Dare)

Vabljeni ste vsi igralci in ljubitelji nogometa, da se nam pridružite ob nedeljskih dopoldnevih.

UO NK Borovnica

ŠENTJOŠT:

Kolesarska akcija: 10 vzponov na Šentjošt

Kolesarska akcija Brunarice Grič in Športnega društva Šentjošt bi se lahko imenovala tudi: "Na kolo za zdravo telo", saj sta letos z drugo zaporedno akcijo dosegla, da kolo nekaterim ni postalo le prevozno sredstvo do trgovine in nazaj, temveč so odkrili, da kolo pomeni tudi lep in nemalokrat poučen šport.

Kolesarska akcija "10 vzponov na Šentjošt" je potekala že lani jeseni, udeležilo pa se jo je več kot 400 udeležencev. Dobra polovica je opravila več kot deset vzponov, za kar so prejeli lične spominske pokale. Po koncu akcije je bila organizirana še ena kolesarska tekma na relaciji Vrzdenc - Šentjošt, vendar pa vreme ni bilo ravno naklonjeno tekmovalcem. Kljub temu so leti vsega hudega vajeni to oviro prenesli brez večjih težav.

Glede na lansko število udeležencev akcije sta se organizatorja lotila akcije še temeljiteje. Tako se je število kolesarjev povečalo na 600. Akcija se je pričela prvega maja in trajala do 20. junija, ko so jo končali s tekmo Vrzdenc - Šentjošt. V petkilometrski klanec, kolikor je dolga tudi proga sama, se je v lepem vremenu zapodilo več kot dvesto kolesarjev. Najboljši čas pri ženskah je imela Mojca Kališnik (20,28 min), pri moških pa Milan Hribar s časom 13,50 min.

Akcija je obsegala tudi ekipno tekmovanje, v katerem je

sodelovalo 35 ekip, med katerimi je bila najuspešnejša ekipa Zapravljivček iz Horjula, drugo mesto je zasedla ekipa Brezij, tretja pa je bila ekipa Brunarice Grič. Med tekmovalci pa je bilo deset takih, ki so prikolesarili v Šentjošt prav vsak dan akcije - torej 52-krat.

"Zahvaljujemo se vsem sponzorjem tekmovanja, ki jih je bilo kar veliko, predvsem pa PGD Šentjošt, ki je dosledno skrbelo za zaporo ceste in za varnost kolesarjev. Zelo smo veseli vsakega kolesarja, ki prikolesari v naš Šentjošt, obenem pa obljubljam, da bomo tudi prihodnje leto izpeljali akcijo, je dejal Hine Košir v imenu organizatorjev. Tako kot organizatorja je tudi lastnica Brunarice Grič Marija Košir vesela vsakega kolesarja, in ga bo postregla s pijačo in z jedačo v prijetnem okolju brunarice. Še vedno pa so vabljeni vsi kolesarji, ki še niso opravili 10 vzponov, da to storijo, ker je na voljo še nekaj unikativnih medalj.

Ob koncu sezone pa so vsi kolesarji 12. 9. vabljeni na dirko odprtega občinskega prvenstva Dobrova - Horjul - Polhov Gradec. Dirka bo imela cilj v Šentjoštu, vse informacije, povezane s tem pa dobite v Brunarici Grič (tel. 061/740-128) ali pri Hinetu Koširju (tel. 740-127).

Gašper Tominc

Lastovke iz karate kluba Vrh se vračajo jeseni

Morda bi bilo najbolje tole okence zapolniti s kako lepo razglednico, ki so mi jih moji klubski prijatelji pošiljali iz raznih krajev, kjer so preživljali poletni oddih od knjig in drugih šolskih radosti. Hvala vsem. Kar me prav posebno veseli, je, da mnogi že nestrno čakate prve jesenske treninge. Tako tudi jaz. Z Juretom, Janezom in Borisom že snujemo načrte za naslednjo sezono. Novi urniki, novi programi, nova tekmoval-

javnost, pa pripravljamo skupino za kate, s katerimi je moč tekmovali brez tveganja kake buške. Kata je prikaz boja proti enemu ali več namišljenim nasprotnikom. Lepo izvedena kata je tudi za gledalce prvovrstno doživetje. Jure in Janez obljubljata še naporejše in hkrati zanimivejše treninge kickboxa. Sicer pa že sami veste, da brez vztrajnega dela tudi uspeha ni. Na tem mestu bi rad opozoril vse tiste članice in člane, ki

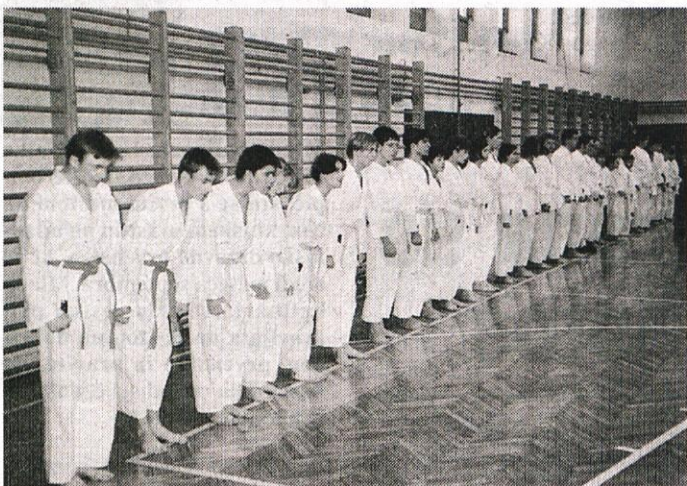
bodo tekmovali v oktobru in novembru, naj ne odlašajo s kondicijskimi pripravami po našem programu. Bliža se državno prvenstvo v karateju za mladince in tekmovanje v semi in light contactu.

V septembru bo Karate klub Vrhnika odprl vrata novim članom. Zato že zdaj vabim vse, ki vas zanima karate ali kickboxing, da se nam pridružite na naših treningih. Ti potekajo že tretje leto. K vpisu bodo vabili plakati, ki jih boste težko spregledali. Prav tako vabim vse, ki vam lani šolski urniki niso dopuščali obiska treningov, da nas ponovno poiščete.

V jeseni bo nadaljeval z delom Tudi Karate klub Horjul. Treningi bodo potekali predvidoma vsak ponedeljek od 18. do 19. ure. Vabljeni vsi, ki ste se lani udeleževali treningov, na ponovno srečanje v septembru. Obvestila o tem bodo na oglasni deski v šoli.

Samo še tole: Tudi jaz nestrno čakam na vas. Ostanite zdravi. V septembru bomo šli s polno paro naprej.

Za KK Vrhnika, Simon C.

Spominček na lansko sezono

nja in druge drobnarije, ki jih ne gre naštevati. Kadar mi vse to postane naporno, se spomnim, kako prijetno in uspešno leto je za nami in takoj mi je laže. Tudi letos bosta v klubu delovali dve sekciji. Tako kot lani bosta karate in kickboxing razdeljena v začetno in nadaljevalno skupino. Točnih urnikov treniranja vam še ne morem sporočiti, saj je to odvisno od razporeditve dejavnosti v telovadnicah, kar pa bo narejeno šele septembra. Treningi vseh skupin bodo dvakrat na teden. Začetne skupine bodo imele treninge predvidoma v telovadnici razredne stopnje OŠ Ivana Cankarja. Karate bo v torek in četrtek od 17.30 do 19.00, kickboxing pa v ponedeljek in sredo od 19. do 20. ure. Nadaljevalne skupine bodo trenirale v telovadnici Partizan. Predvideni termini so v torek in četrtek od 19. do 20. ure. Novost v teh skupinah bodo številni gostujoči trenerji, s katerimi se dogovarjamo za sodelovanje. Naš namen je zajeti čimveč novosti in različnih pristopov, ki bodo pomagali našim članom do športnih uspehov. Za vse vas, ki vam borbe niso najljubša de-

NOVA PRIDOBITEV NA BREZOVICI

Karate klub Brezovica

Najuspešnejša slovenska tekmovalca v karateju, Klemen Stanovnik, nosilec bronaste medalje s svetovnega in srebrne z evropskega prvenstva, in Polona Vilar, nosilka bronastih medalj s svetovnega študentskega prvenstva in Mediteranskih iger ter ena najuspešnejših športnic Občine Brezovica, v sodelovanju z Osnovno šolo Brezovica s 1. septembrom odvarja Karate klub Brezovica.

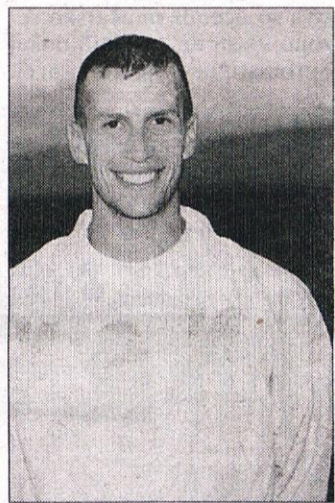
V klubu s sedežem na Osnovni šoli Brezovica ponujava karate šolo, v kateri bodo dobrodošli vsi; tisti, ki se želijo naučiti osnov karateja, pa tudi tisti s tekmovalnimi ambicijami. Ponujava program, ki je lahko namenjen vsem starostnim skupinam, dekletom in fantom, ženskam in moškim, od sedmega leta pa tudi do visoke starosti, tekmovalnim pa tudi rekreativnim usmeritvam, vsekakor pa izboljšanju psihofizičnih sposobnosti vsakega posameznika. Program, ki ga nudiva, bo potekal trikrat tedensko, in bo trajal od začetka do konca šolskega leta.

Klemen Stanovnik sem z dvajnostimi naslovi prvaka Slovenije, bronasto medaljo s članskega svetovnega prvenstva leta 1994 in naslovom viceprvaka Evrope leta 1997 daleč najuspešnejši slovenski tekmovalec. V letih 1994 in 1997 sem od Olimpijskega komiteja Slovenije prejel priznanji za svoje športne dosežke. Sem tudi dobitnik priznanj župana mesta Ljubljane in Športne zveze Ljubljane za dosežke v letih 1994 in 1997 ter s strani Karate zveze Slovenije proglašen za karateista leta 1997. Kot diplomant Fakultete za šport v Ljubljani pa sem tudi po strokovni plati zavezan športu.

Polona Vilar sem nosilka osemnajstih naslovov prvakinja Slovenije, petouvrščena s članskega evropskega prvenstva leta 1994, nosilka bronastih medalj s študentskega svetovnega prvenstva leta 1996 in Mediteranskih iger leta 1997. V letih 1996 in 1997 sem prejela priznanje Karate zveze Slovenije kot karateistka leta, lani pa tudi priznanje Športne zveze Ljubljane. Sem tudi prejemnica priznanj Občine Brezovica za športne dosežke v letih 1996 in 1997.

Polona Vilar

Klemen Stanovnik

Nove člane bomo vpisovali v septembru na Osnovni šoli Brezovica, vsak ponedeljek, torek in četrtek od 18. do 20. ure. Vse

dodatne informacije lahko dobite na telefonski številki 653-575.

Pridružite se nam!

M Trgoavto d.d.

v kooperaciji z Metalotrgom d.o.o.
Cankarjev trg 6, Vrhnika

AKCIJSKA PRODAJA KOLES STARO ZA NOVO (Rog, Atala, Castle)

od 5.9. do vključno 12.9.1998.
S seboj pripeljite stara kolesa.

Prodajni pogoji:

- * Rog: 10 obrokov brez obresti, gotovina ali dva obroka 10 % popust.
- * Atala: 4 obroki brez obresti, več obrokov - obresti.
- * Castle: znižane cene 4 obroki brez obresti, več obrokov - obresti.

NOVA PONUDBA - NOVA PONUDBA

zavorne ploščice ETF
oljni filtri
filtri za zrak
filtri za gorivo
izpušni sistemi ASO
svetlobna oprema
svečke Champion

Delovni čas: od 7. do 19. ure
sobota: od 7. do 12. ure

Telefon: 756-210, 756-211
Faks: 756-210

Iskra Antene na kolesarskem maratonu FRANJA

V nedeljo, 12. julija 1998, se je tovarniška ekipa s člani Petrom Petkovškom, Janezom Garafoljem, Robertom Pontellijem in Igorjem Tonijem ter spremljevalcem Marino Petkovšek in Marjanom Sedejem udeležila 17. maratona FRANJA v dolžini 155 km. Vseh udeležencev je bilo, po zagotovitvi organizatorja, več kot 1600. Jutro ni kazalo posebne vedrine, prej so težki oblaki napovedovali deževen dan. Na srečo smo doživeli le nekaj kapljic dežja, cesta pa je bila do Kladja in še naprej do Hotavelj mokra in spolzka. Zmagovalec na maratonu je vsak, ki zmore zahtevno progo s 7-kilometrskim vzponom na Kladje po 85 km prevožene poti. Predpisano pot pa je treba prevoziti do 16. ure, sicer nisi udeleženec maratona.

BALINARSKE NOVICE:

Gregor Kogovšek notranjski prvak med dečki

V Dragomerju je potekalo notranjsko balinarsko prvenstvo za dečke do 14 let starosti. Nastopilo je 11 dečkov iz Tičnice (Rakek), Logatca, Sinje Gorice in Dragomerja. Državni reprezentant Gregor Kogovšek iz Dragomerja je prepričljivo osvojil naslov najboljšega na Notranjskem. Z mladimi balinarji so lahko zadovoljni tudi v Sinji Gorici, saj sta Peter Rodič

in Adi Algič osvojila drugo in tretje mesto. Medalje je najboljšim osim podelil vodja tekmovanja Branko Šefran. Najboljši trije so se uvrstili na polfinale državnega prvenstva, v finale, ki bo v septembru pa se je uspelo uvrstiti Gregorju Kogovšku.

Četrfinale:

Rodič - Gorišek 9-5

Umek - Alagič 5-6

Kogovšek - Čekada 8-5

Nagode - Koler 5-9

Polfinale:

Rodič - Koler 7-3

Kogovšek - Alagič 11-3

Finale: za 3. mesto

Alagič - Koler 9-4

za 1. mesto

Kogovšek - Rodič 9-6

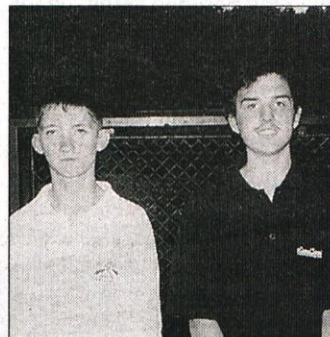
Vrstni red:

1. Gregor Kogovšek, Dragomer

2. Peter Rodič, Sinja Gorica

3. Adi Alagič, Sinja Gorica
4. Zvone Koler, Logatec
5. Dejan Čekada, Tičnica
6. Gregor Gorišek, Logatec
7. Miha Umek, Sinja Gorica
8. Tadej Nagode, Tičnica
9. Mirko Lovko, Tičnica
10. Dejan Trivič, Dragomer
11. Alen Švigelj, Tičnica

Janez Majer

Mlada balinarja IUUV Vrhnikarja Miloš Komar in Samo Krompič, sta se s prvim mestom na Notranjskem uvrstila na mladinsko državno prvenstvo, ki bo sredi meseca septembra. Mlada balinarja se zelo vestno pripravljata na nastop na državnem prvenstvu in pravita, da bosta dala vse od sebe, da bi se čimbolje uvrstila.

S.S.

ga, odprl g. Franci Petkovšek, predstavnik pokrovitelja memoriala. Pred začetkom tekmovanja je delegacija balinarjev položila cvetje na grob prerano preminulega Janeza Krvine. Po zanimivih bojih je v finalu ekipa Dragomerja z rezultatom 13:2 premagala zveznega drugoligaša Jezero, v boju za tretje mesto pa je Sodražica premagala ekipo Vrhnikar. Za zmagovalce so nastopili: Bojan in Brane Celarc, Branko Šefran in Franc Kociper. Pred finalom so se pomerili tudi v natančnem bližanju, kjer je zmagal Jože Stržinar z Vrhnikar, medtem, ko je v natančnem zbijanju zmagal Jan Vesel iz Sodražice. Prve štiri ekipe so prejele pokale, ki sta ju prejela tudi zmagovalca v bližanju in zbijanju.

Rezultati:

Polfinale 1. skupina:

Plešivica - Dragomer 7:9

Vrhnikar - Plešivica 7:6

Vrhnikar - Dragomer 2:7

Vrstni red 1. skupine:

1. Dragomer

2. Vrhnikar

3. Plešivica

Janez Krvina je in bo ostal v srcih balinarjev pa tudi drugih športnih delavcev.

Polfinale 2. skupine:

Sodražica - Jezero 6:7

IUUV - Sodražica 4:6

IUUV - Jezero 3:9

Vrstni red 2. skupine:

1. Jezero

2. Sodražica

3. IUUV

Za 3. mesto

Sodražica - Vrhnikar 13:3

Za 1. mesto

Dragomer - Jezero 13:2

Janez Majer

SMUČARSKO DRUŠTVO VRHNIKA

Lanska uspešna sezona se bo nadaljevala tudi letos

Med številnimi športnimi društvi že vrsto let dokaj uspešno deluje tudi Smučarsko društvo Vrhnikar, ki ima v svojih vrstah dolgoletno smučarsko reprezentantko Mojco Suhadolc. Prav na njo so v klubu najbolj ponosni, saj je ime Vrhnikar ponesla širom svetovnih smučarskih poljan.

Na enem izmed zadnjih sestankov upravnega odbora društva so ocenili smučarsko sezono 97/98 ter zastavili dokaj optimistične cilje za naprej.

smučarski sezoni nastopala v "cirkusu" svetovnega smučarskega pokala. Glavni cilj Mojce pa je nastop na svetovnem prvenstvu v Vailu in da bi sezono končno zaključila brez poškodb, ki so jo v zadnjih letih vseskozi pestile.

Dokaj uspešno sta vrhniške smučarje predstavljala tudi Aleš Prek in Domen Ščukovt v mladinski konkurenci. Prav Aleš Prek, večkratni državni prvak, si je od sezone največ obetal. Že v pripravljalnem obdobju je stak-

Najštevilnejša ekipa pa tekmuje pri dečkih in deklicah. V lanske sezoni je tekmovalo 8 mladih smučarjev za pokal Radenske, in to: Aljaž Vidmar, Janez Pišek, Katja Zalar, Živa Lacko, Nina Topolovec, Nina Mitrovič, Pia in Iza Škarja. Glede na razmere so dosegali zadovoljive rezultate, saj so morali zaradi pomanjkanja snega treninge opravljati izven naše občine, največkrat celo na smučiščih v Avstriji. Tudi ti mladi smučarji se s svojimi trenerji pripravljajo na novo sezono. Kondicijske treninge imajo 3 x tedensko, ob vikendih pa se bodo morali vrniti na ledenike v Avstrijo. Prav ti pogoji pa zahtevajo velika finančna sredstva tako od kluba kot od lastnih staršev. Ob koncu lahko rečemo, da je bila sezona uspešna, da se vsi smučarji polno zagotovo pripravljajo na nove smučarske podvige, kjer naj bi izstopala Mojca Suhadolc in Aleš Prek, seveda brez kakršnih koli poškodb.

Alpska šola smučanja

S pričetkom šole bo že v jesenskem delu smučarsko društvo Vrhnikar pripravilo lastno alpsko šolo. Namenjena bo vsem mladim smučarjem v alpskih disciplinah, ki že imajo predhodno znanje osnov smučanja in so samostojni na snegu. Vabljeni so predvsem otroci letnik 1988 do 1991 in starejši. Najprvo bodo treningi dvakrat tedensko v dvorani, nato pa na snegu. Če bodo snežne razmere ugodne, bodo koristili predvsem bližnja domača smučišča. O podrobnostih "ALPSKE ŠOLE" bomo v Našem časopisu še pisali. Informacije pa bodo dane tudi na obeh vrhniških osnovnih šolah. Lahko pa se zglasite tudi v prostorih društva, vsako sredo od 20. ure do 21. ure, na Tržaški cesti 9, kjer je sedež Športne zveze Vrhnikar (telefon: 754-484).

S.S.

Merilna ekipa - TIMING

Merilna ekipa, ki deluje v okviru smučarskega društva Vrhnikar - sodniške sekcije z imenom TIMING VRHNIKA, sodeluje s svojimi merilnimi napravami v okviru občinskih tekmovanj, na športnih turističnih tekmovanjih in v okviru državnega prvenstva v kartingu. Svoje delo s sodniki bo nadaljevala tudi v prihodnje, saj se je uveljavila kot merilna ekipa, ki kvalitetno opravlja svoje delo tako na smučarskem kot tudi na področju moto športa ter predvsem kolesarjenja in tekov.

Člani smučarskega društva Vrhnikar z mladimi tekmovalci in trenerji na enem izmed pokalov "Radenske".

Prvi trening na snegu za sezono 98/99 sta Aleš Prek in Domen Ščukovt opravila na ledeniku v Švici.

Ocena vseh je bila, da se je sezona uspešno zaključila. Glavna tekmovalka kluba Mojca Suhadolc pa ni dosegla svojih željenih ciljev. Na začetku sezone se je nekajkrat uvrstila med deseterico najboljših smučark v hitrih disciplinah svetovnega pokala. Vse je podredila nastopu na olimpijskih igrah, kjer pa je po nastopu v smuku zbolela in se je morala predčasno vrniti domov. Prav sedaj je na najintenzivnejših kondicijskih treningih ženske A reprezentance. Tako da bo tudi v novi

nil poškodbo ter jo nato obnovil ob koncu sezone. Zaradi tega tudi sezona 97/98 ni bila tako uspešna kot predhodna. Domen Ščukovt pa je na domačih in tujih tekmah popravil FIS točke, s tem bo prav gotovo v novi sezoni imel boljše štartne številke. Oba smučarja se že vestno pripravljata na novo smučarsko sezono. Prvi trening sta že opravila na snegu na ledeniku v Švici. Naj ob tem poudarimo, da je Aleš Prek še vedno v mladinski državni reprezentanci in da trenira po njihovem programu.

Tretji memorial Janeza Krvine

Ob 3. obletnici smrti športnega delavca in balinarja Janeza Krvine je BŠD Blagajana organiziralo balinarski turnir četvork, ki se ga je udeležilo 11 ekip. Turnir je v prisotnosti g. Toneta Krvine, brata pokojnega,

Zmagovalna ekipa Dragomerja (od leve): Brane Celarc, Branko Šefran, Franc Kociper in Bojan Celarc

OBNOVA TRGOVINA

Lesno Brdo 18, Drenov Grič, Vrhnikar, tel: 754-360, 756-118

Delovni čas:

od ponedeljka do petka od 7. do 18. ure,
sobota: od 8. do 13. ure.

VROČE CENE V SEPTEMBRU:

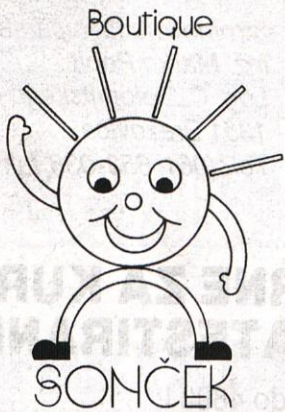
- modularni blok Gorica 92,00sit/kos
- keramično lepilo Flieburit 30kg 1390sit/vreča
- stiropor 5cm 349,00sit/m²
- siporeks 20cm 13.370sit/m³
- okna Glin Nazarje tov. cena - 8%
- strešna okna Velux tov. cena - 10%
- kombi plošče 5cm 1139,00sit/m² (gotovina)
1199,00sit/m² (3 obroki)

NOVO - NOVO - NOVO - NOVO

ODPRLI SMO NOVO TRGOVINO NA LOKACIJI
TRŽAŠKA 409, Ljubljana Tel.: 123-78-91

- ploščice Granitogress 1.klasa 1650,00sit/m²
- radiatorji Corado tov. cena -10%

Nudimo še: keramiko, kopalniško opremo, elektro material, centralna kurjava, laminati!

Boutique "SONČEK" vas vabi v že znano trgovino na STARO CESTO 49, kjer boste našli lepa, topla, modna in kvalitetna oblačila za vašega otroka iz naravnih materialov za starost od 0 do 14 let.

Pridite in se prepričajte, da izdelki v SONČKU niso dragi, vendar so kvalitetni!!

Stara cesta 49, 1360 Vrhnika
Tel.: 755-749

Možnost plačila na več čekov ali plačilo z zamikom v mesec oktober, november!!!

BIOBRAZDA
Dragomer, Pod lovrencem 1 tel.: 061/654-580

POLEG PROGRAMA VSE ZA VAŠ VRT IN DOM VAM NUDIMO ŠE VELIKO IZBIRO:

- ČEBULNIC tulipani, narcise itd GRMOVNIC
- POSODE ZA KISANJE, STISKALNICE, FLAŠKONE
- V SE VRSTE ŽIT oves, ječmen, pšenica, pesni rezanci, krmilna moka, krmila za nesnice itd
- VSE ZA GROBOVE pesek, vaze, sveče itd

IZBIRA JE VELIKA-UGODNE CENE-ZAMIK PLAČILA

ČIST DOM - ZDRAV DOM - UGODNO POČUTJE

TO VAM OMOGOČI
ČISTILNI SERVIS TAPIS
Marjan Vuk s.p.

NE MUČITE SE SAMI,
AMPAK POKLIČITE NAS, DA VAM OČISTIMO
PREPROGE - ITISON - TAPISON - SEDE, NE GARNITURE
- AVTO SEDEŽE
KVALITETNO IN PO DOSTOPNIH CENAH
INFORMACIJE VSAK DAN OD 16. DO 21. URE
TEL.: 753-145; GSM.: 041-748-882

Kosmati poskočnejši na nogometnem igrišču

V soboto 12. septembra ob 10. uri dopoldne bo na pomožnem nogometnem igrišču na Vrhniki finalna tekma v agilityju za državno prvenstvo. To bo velika preizkušnja za vse udeležence pred svetovnim prvenstvom. Organizator, vrhniški Kinološki klub, se nada mednarodne udeležbe.

Prišli bodo gosti iz Avstrije, Italije, Hrvaške kot je v tem športu že lepa navada. Tekmovalci bodo otroci s svojimi kužki, nekoliko starejši otroci in še starejši otroci. V agilityju starost in rasa namreč nista pomembna; pomembna je gibčnost, vztrajnost in zanesljivo premagovanje ovir v parkurju, kakor se imenuje tekmovališče.

Tekmovali bodo v nižjem in višjem kakovostnem razredu, v mini in standardnem agilityju. Mini je primeren za kužke do 40 cm telesne višine in standardni za tiste, ki so višji. Rodovnik ne prinaša nobenih točk; mešanček ali rodovniški pes morata pokazati kar največ zmornosti na parkurju, polnem zanimivih priprav, na katerih je treba znati poskočiti, preskočiti, obmirovati, steči slalom med palicami, se zapoditi skozi temačen predor, se zavih-

teti skozi obroč itn. Upokojenci, otroci in mladina imajo ta šport s svojim kužkom radi, zato pričakujte, da bo na tekmi mlado in staro, ki bo preskakovalo, se zabavalo in želo pohvale. Častna pokroviteljka tekme bosta vrhniški župan Vinko Tomšič in minister za notranje zadeve Mirko Bandelj.

Za prešernost bosta poskrbela, kot že tolikokrat doslej, znana PIL-ovca, televizijska radijska novinarja in še marsikaj drugega Robert in Meta, ki bosta prireditve vodila. Otroci se nanjo lahko pripravite z risbicami. Meta in Robert bosta izbrala "naj" otroško risbico na temo Živali v našem domu. Kot se za dobro pasjo prireditev spodobi, bo potekal tudi izbor "naj" psa. Vrhniki in okoličani, pripeljite s seboj svoje pasje zaklade, torej prav vse, ki so na štirih nogah in so pasme pes.

A to še ni vse, kar se bo dogajalo v soboto, 12. septembra! Kako negujemo in strižemo pse različnih pasem in velikosti, bo nazorno pokazala in pojasnila Anastasia Grande - Pešič. Vprašanja, ki se vam porajajo v skrbi za psa, boste tokrat lahko postavili veterinarju, ki ga bo kandidirala Klinika za male živali s Podmilščakove. Brezplačno bo svetoval vsem, ki boste želeli nasvet izvedenca. Na voljo pa bodo tudi tematske knjige in revije, saj bodo na prireditvi člani uredništva revije Moj pes.

Vrhniški kinološki klub se zelo trudi vzdrževati čisto okolje, zato med njihovimi člani ne naletite, da bi pasja "nesreča" ostala na zeleni sprehajalni poti, pač pa jo pospravijo v vrečko in vržejo v koš. Tako ravnanje želijo priporočiti vsem "pesjanarjem". Zato bodo s seboj prinesli zalogo vrečk in vsak bo lahko, če higienskih potrebščin ne bo imel s seboj, vrečko brezplačno prejel, da bo pomožno nogometno igrišče ostalo tako, kot je bilo, preden so nanj prišli kužki. "Navada je železna srajca", pravijo. Če bi se prišla vseh ljubiteljev psov, bi bilo veliko manj negodovanja in psom nenaklonjenega vedenja.

Lili Ozim
(Foto: Aleš Novak)

UGODNO:

BRAVO:
1.6 SX
KLIMA (gratis)
2 X AB

PUNTO:
55 S + C.Z. + EST
60 SX
85 ELX

BRAVA:
1.6 SX
KLIMA (gratis)
X AB

MAREA:
1.8 ELX
KLIMA (gratis)

Sinja gorica 11, VRHNIKA, tel.: 061/755-199, 751-346

Nudimo vam kakovostno montao in servis klasičnih in satelitskih anten, po ugodnih cenah.
Petkovškova 30, Vrhnika,
Tel.: 061/753-529

Računalniška oprema in komunikacije

- servis (računalniki, monitorji, tiskalniki, modemi...)
- nadgradnja vašega starega računalnika v Pentium
- instalacija in nastavitve programske opreme
- priključitev na Internet in postavitev računalniških mrež
- avtoinstalacije za vse vrste GSM aparatov

Vrhnika, Stara cesta 44
Tel.: 754-844, 041 673-967, 041 674-199

Modni salon Modatex Stara c. 8 Vrhnika
Tel.: 754-601

Vabimo Vas, da nas obiščete in si ogledate našo novo žensko jesensko konfekcijo iz lastne proizvodnje. Uporabljamo kvalitetne domače in uvožene materiale, izbirate pa lahko med klasičnimi ali pa tudi modelarnimi kroji.

- PREHODNE JAKNE - PARKE	14.990.00SIT
- BLUZE (pisane, bele s čipko)	5.490.00 - 7.990.00SIT
- HLAČE	6.290.00 - 6.990.00SIT
- KOSTIMI (krilo izdelano po meri)	24.990.00 - 25.990.00SIT
- KRILA	5.290.00SIT
- KOMPLETI, TELOVNIKI, HLAČNE NOGAVICE (Prebold in Polzela)	

Mnogi so z nami zadovoljni. Preizkusite nas tudi Vi!

Delovni čas:
vsak dan od 9. do 12. ure in 15. do 19. ure
sobota od 8. do 12. ure

ARHITEKTOV NASVET
090-4610, MIN. 156 SIT, 9-18H

TRGOVINA BIRD
Cankarjev trg 5
VRHNIKA
BIŠČAK IRENA s.p.

V naši TRGOVINI ŠIVILJSTVA BIRD Vam skupaj z izdelki blagovne znamke »BIRD« PONUJAMO ŠE:

- JAKNE IZ VODOODBOJNIH MATERIALOV, TERMOVELURJA
- ŽAMET SRAJCE, OBLEKICE
- PESTER IZBOR MAJIC, TRENERK, BODIJEV
- HLAČE S FLIKO, ŽAMET, DEFTIN, ZVONČASTE (TRAPARICE)
- JEANS PROGRAM ...

VES PROGRAM ZAJEMA OD 0,5 - 12 LET
ZNANIH KVALITETNIH SLOVENSКИH PROIZVAJALCEV

Del. čas: od ponedeljka do petka od 9.00 - 12.00 in 16.00 - 19.00 ter sobotah od 8.00 - 12.00

Opekarska 18
1360 Vrhnikar
tel.: 061/751-376
753-618

ADAPTACIJA KOPALNIC Z VELIKO IZBIRO KERAMIČNIH PLOŠČIC IN KOPALNIŠKE OPREME

- zidarska dela,
- zamenjava vodovodne instalacije,
- polaganje keramičnih ploščic,
- montaža sanitarne keramike, mešalnih armatur in kopalniškega pohištva,
- odvoz odpadnega materiala.

GARANCIJA IN ROK IZVEDBE ZAGOTOVLJENA.

Hvala za zaupanje!

Marolt s.p.
ZAPLANA 37, 1360 VRHNIKA

- KIPERSKI PREVOZI
- PREVOZI BETONA
- VGRAJEVANJE BETONA z betonsko črpalko, s katero vam dostavimo tudi do 7 m³ betona
- posredovanje pri nakupu betona in peščenih agregatov

UGODNOSTI:
možnost odloga plačila

Informacije po telefonu: 753-737
041/619-865

PEDIKURA
tel. 752 530

Strojno ključavničarstvo
inž. Marko Popit
Log, C. Dolomitskega odreda 4
1351 Brezovica
Tel.: (061) 653-036, faks: (061) 654-432

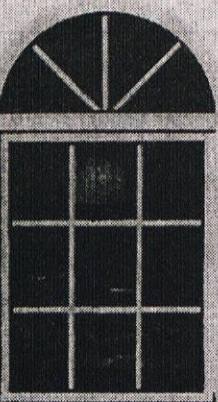
CISTERNE ZA KURILNO OLJE, ATESTIRANE

— OD 1000 do 4800 l
— PLOČEVINA — 3 mm

NERJAVNE POSODE ZA VINO IN SOKOVE

— OD 25 DO 300 l

DOBITNIKI ZLATEGA CEHA ZA
KAKOVOST NA MEDNARODNEM
OBRTNEM SEJMU V CELJU

TERMOTOM

tel./faks: (061) 746 - 209, mobilni: 0609 644 - 173
Ulica bratov Mivšek 24, 1353 Borovnica

- PVC OKNA IN VRATA VSEH OBLIK IN VELIKOSTI
- NOVOGRADNJA IN SUHOMONTAŽNA OBNOVA
- TESNENJE LESENIH OKEN IN VRAT S SILIKONSKIMI CEVNIMI TESNILI (30% PRIHRANEK ENERGIJE)

Kulturno-prireditveni center
in okrepčevalnica

PAUZA

COMING
VRHNIKA
TV, VIDEO, HI-FI CENTRI

OPTIK
BRANKA JELOVČAN
STARA CESTA 5
1360 VRHNIKA

Tel.: 061/756-105

Izdelava vseh vrst očal na recept in brez njega. Kontrola vida.

Delovni čas: od 9. do 12. ure in od 13. do 16. ure,
sreda od 9. do 12. ure in od 15. do 18. ure,
sobota zaprto.

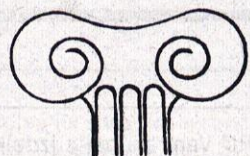
d.o.o. Z DOBRIM IMENOM Telefon: 125-42-04
Tržaška 2 - Ljubljana
Uradne ure vsak dan od 10. do 16. ure,
ponedeljek in sreda od 10. do 18. ure.

IZKORISTITE NAŠO UGODNO PONUDBO!

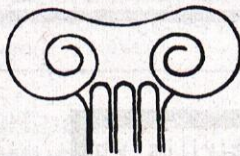
NUDIMO MOŽNOST KREDITA NA 6 ALI 12 MESECEV!!!

ZA "A" "B" in "F" (traktor) kat.

- brezplačen tečaj CCP organiziramo 2x mesečno ob 16.30 uri na Tržaški 2
- v septembru bo tečaj CCP 07.09.98, 21.09.98 in 05.10.98
- organiziramo tudi tečaj prve pomoči z izpitom
- dijaki in študentje imajo poseben popust pri praktični vožnji
- nudimo izposojlo literature

DOLNIČAR & CO.
kamnoseštvo
četrti generacija specialistov za kamen

NAGROBNIKI

Izdelava in obnova, iz granita, marmorja...
Na voljo široka paleta barv,

KAMNITI PULTI

za gostinske lokale, kuhinje, kopalnice.
Polepšajte svoj dom z lepoto naravnega kamna!

STOJALA ZA PRŠUT

Podarite nekaj trajnega - zelo izvirno tudi kot poslovno darilo - spomin iz Slovenije.

Vaze, pepelniki, okenske police

in drugi izdelki iz kamna.

DOLNIČAR & CO. kamnoseštvo d.o.o. • Sinja Gorica 34 • 1360 Vrhnikar
• tel.: 061/752 950 • faks: 061/752 950

SKUPAJ PROTI

KRI MI NALU

080-1200

POKLIČITE!
OSTALI BOSTE ANONIMNI

ARHITEKTOV NASVET
090-4610, MIN. 156 SIT. 9-18H

Kaj ostane od
hiše, ki ni
zavarovana?

Plameni pogoltnili generacije

ŠMARTNO ob Paki, 6. oktobra -
Usoden požar, ki je prizadel
domaćijo Pavčnikovih iz
Šmartnega ob Paki, je požrl
tudi dragocen družinski arhiv
z rodovnikom, ki je segal celo
do 15. stoletja. Etnologi ocenjujejo,

Komaj kaj (98)

triglav premoženje
zavarovalnica triglav, d.d.

PIZZERIJA
PISEK FRANC, TRŽAŠKA 6, VRHNIKA
Tel.: (061) 754-100

BOTER

BETKOP
GRADBENA MEHANIZACIJA, AVTOPREVOZNIŠTVO IN GRADNENSTVO
Vel. Ligojna 8 A, Vrhnika, tel.: 061 / 755-057, fax: 061 / 755-185
Mobilni: 0609/621-917, 041/621-917
MARKO SMRTNIK s.p.

Kot novost vam nudimo prevoze gradbenega materiala in zahtevnih težjih tovorov s HIAP avtodvigalom. Na zalogi imamo tudi zemljo različne kakovosti.

Opravljam pa naslednja dela:

- avtoprevoze razsutega materiala (nosilnost 10 t)
- storitve z rovokopačem
- razna dela v gradbeništvu
- izdelujemo gradbena dela na ključ
- razne izkope parcel in tras (po sistemu vam izkop, nam zemljo)
- ureditev in gradnja cest, poti, dvorišč ...
- izdelava podpornih zidov, temeljev (gradbene jame do zidarske faze)
- gradnja greznic v različnih izvedbah
- zaključna ureditvena dela na zunanjih površinah objektov

NAŠE STORITVE SO KAKOVOSTNE, plačilo po dogovoru - lahko tudi na obroke.

JERŠINOVIČ
VULKANIZERSTVO

TRGOVINA AVTOOPTIKA ZAVORNI SERVIS

JERNEJ JERŠINOVIČ s.p.
Tel./Faks 061 / 753 111
VOLJČEVA 11 61360 VRHNIKA

Odprto imamo:
vsak dan od 8.00 do 13.00
od 15.00 do 19.00,
v soboto od 8.00 do 18.00.

Com Tar AVTOŠOLA
TURISTIČNA AGENCIJA
PISARNIŠKE IN
RAČUNOVODSKE STORITVE
FOTOKOPIRANJE

AVTOŠOLA
s tradicijo in uspehom
TEČAJ CPP A, B, C, E in F kategorije
bo 14. 9. ob 18. uri
PLAČILO UR VOŽNJE NA 6 OBROKOV!
DIJAKI IN ŠTUDENTJE POPUSTI
• TEČAJ IZ VARSTVA PRI DELU S TRAKTORJEM BO
• TEČAJ ZA MOPEDISTE bo 28. 9. ob 14. uri

Vabljeni tudi tisti, ki ste tečaj CPP opravili pri drugi avtošoli

DODATNA UGODNOST SAMO NAŠE AVTOŠOLE:
IZPIT LAHKO OPRAVITE V 30 DNEH
V POSTOJNI ALI LJUBLJANI

TURISTIČNA AGENCIJA
PRODAJA ARANŽMAJEV VSEH PRIZNANIH
TURISTIČNIH AGENCIJ

MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE
LETALSKE KARTE
ZAVAROVANJE CORIS

URADNE URE: pon.- pet. od 9. do 18. ure, sob. od 9. do 12. ure
INFORMACIJE IN PRIJAVE: COM-TAR, d.o.o., PTC LOKA,
Robova 6, Vrhnika, tel./faks: 061/755-828; 755-023
POSLOVALNICA LOGATEC, Tržaška 17 (pri Krpanu) tel. 741-642

Avto-iZZiv, d.o.o. Čuža 15
1360 VRHNIKA
tel./faks: 061/754-787
mobitel: 0609/618-013
http://www.avto-izziv.si

PRI NAS VAM NUDIMO:

- menjavo vozil:
— staro za novo
— staro za staro
- komisijsko prodajo vseh vrst osebnih vozil
- odkup vozil, letnik nad 1990
- mogoč nakup na posojilo in leasing
- prenos lastništva (prepis vozil)

ODPRTO:
vsak dan od 9. do 18. ure, sobota od 9. do 13. ure.

ZIDARSTVO
Janez Petrovčič, s.p.
Podlipa 95, Vrhnika

Vam nudi naslednje storitve:

novogradnje z našim in vašim materialom
omete, adaptacije hiš, dimnikov
podporne zidove - škarpē iz kamna
tlakovanje dvorišč, vrtno kamine iz kamna itn.

TEL./FAKS: 061/753 895

GSM: 041/675 036

VW SERVIS IN VULKANIZERSTVO
TURŠIČ

VRHNIKA • JAGROVA 2 • TEL.: 755-117

- Servisiranje in popravila vozil VW, AUDI in SEAT
- Na zalogi letni in zimski avtoplašči raznih proizvajalcev: MICHELIN, DUNLOP, SAVA, SEMPERIT
- Montaža pri nas kupljenih novih avtoplaščev za osebna vozila je brezplačna
- Možnost plačila na (3) tri čeke
- Pri nakupu novih avtoplaščev nudimo 5% gotovinski popust

DELOVNI ČAS:
od 7. do 12. ure in od 13. do 18. ure,
sobota od 8. do 12. ure.

POTOVALNA AGENCIJA VRHNIKA

TURIZEM IN RENT - A - CAR d.o.o.
CANKARJEV TRG 4, 61360 VRHNIKA tel. (061) 755 375, fax. (061) 755 380

Loka **SUPER CENE**

TRGOVSKO PODJETJE d.d.
ŠKOFJA LOKA

ZVEZEK A4 89,00SIT
ZVEZEK A5 49,00SIT

Loka **Loka** **Loka** **Loka** **Loka** **Loka**

GRADBENIŠTVO
DAMOS, d.o.o.
Damjan SMRTNIK
Velika Ligojna 20
VRHNIKA
tel./faks: 753-020, 0609/637-734

OMOGOČIMO:
ADAPTACIJE STANOVANJSKIH OBJEKTOV
UREJANJE OKOLICE OBJEKTOV:
— tlakovanje dvorišč z materiali po želji stranke,
— postavitve robnikov itn.
POSTAVITEV OPORNIH ZIDOV
NAPELJAVA KANALIZACIJE
VODOVODA
UREDITEV TEMELJEV itn.
UTRJEVANJA TERENA
RAZNE IZKOPE
PREVOZE
ODSTRANJEVANJE SNEGA
(strojno in ročno ter odvoz)

KARA

KARA-obutev, Tržaška 5 in PTC Loka-Robova 6, pa Vas vabi k nakupu modne in športne obutve po ugodnih cenah in ugodnih plačilnih pogojih!

radio vrhnika
tel.: 061/757 262, tel/fax: 061/757 261

90,6 FM

GOZD LJUBLJANA
LASTNIKE GOZDOV OBVEŠČAMO

PO KONKURENČNIH CENAH ODKUPUJEMO
les na kamionskih cestah in na panju

Zagotavljamo plačilo lesa v naslednjih rokih:
hlodovina iglavcev in listavcev: 30 dni
celulozni les iglavcev in drva: 60 dni

Po dogovoru plačamo hlodovino tudi v roku enega tedna.
Točnost in kvaliteta odpreme zagotovljena.

Informacije: GOZD LJUBLJANA d.d.
Tržaška c. 2, tel. 12 53 130, telefax 210 729

Kontaktna oseba: vodja odkupa Peter Martinšek ing. gozd.
Pavšičeva 31, Logatec Mobitel: 0609 632 263

Lokalni odkupovalci: Kranjc Rudi, Rakitna 103, Preserje
Telefon: 650 042 Mobitel: 0609 653 434
Brbre Janez, Glinškova pl. 21, Ljubljana
Telefon: 347 420 Mobitel: 0609 614 968
Fajca Matija, Jakovica 4, Logatec
Telefon: 744-942 Mobitel: 0609 643 205

FITNESS CENTER

PETER KLEPEC

Rimska 33, Log pri Brezovici

Vas v novi sezoni 1998/99 ponovno vabi v svoje prostore, kjer boste lahko naredili nekaj tudi zase in za svoje zdravje:

PRIPRAVILI SMO VAM KAR NEKAJ NOVOSTI:

- FITNES NOVE KARDIO NAPRAVE STEPPER IN KOLO S SAMODEJNO KONTROLO BITJA SRCA
- STEP AEROBIKA V NOVEM PROSTORU IN V NEKOLIKO DISCO VARIANTI
- JOGA - Z VAJAMI ZA POVEČANJE GIBLJIVOSTI IN KONCENTRACIJE, PRIMERNA ZA POSLOVNEŽE, MENAGERJE IN VSE, KI IMAJO STATIČNE ALI PSIHIČNO PREOBREMENJENE POKLICE.

IN HIT PREJŠNJE SEZONE!

PACE - KROŽNA VADBA NA HIDRAVLICNIH NAPRAVAH PRIMERNA ZA

- MOŠKE IN ŽENSKÉ
- STARE IN MLADE
- ŠPORTNIKE IN REKREATIVCE
- ZA RAZGIBAVANJE PO POŠKODBAH
- ZA SUHE IN MOČNEJŠE POSTAVE
- PREDVSEM PA ZA HUŠANJE

SOLARIJ - IZREDNO UGODNE CENE

POKLIČITE, NE BO VAM ŽAL.

Tel. 653-188 od 16.00 do 22.30

MALI OGLASI

Prodaj žago velicijanko, tel. 645-419, po 20. uri

Za prosti čas, ribolov, čolnarjenje in drugo, oddam ob reki Kolpi počitniško hišo, kadarkoli v letu in s posebnim popustom. Mirno okolje, opremljeno je za 6 oseb. Informacije: tel. 061/756-007.

ODDAMO V NAJEM

Lokal v I. nadstropju Poslovno-trgovskega centra na Vrhniki, Robova 6, v izm. 35 m², oddamo v najem. Najem je za nedoločen čas. Lokal je primeren za različno trgovsko dejavnost (razen za trgovino z živili).

Ponudbo pošljite na naslov podjetja do 15. septembra 1998.

Informacije dobite po tel. 064/615-361.

URH&CO d.o.o.

Presej 35

1352 Presej

proizvodnja, trgovina, storitve
PE Borovnica, Paplerjeva 4

RAZPISUJE PROSTO
DELOVNO MESTO

TERENSKI
KOMERCIALIST

Pogoji:

vsaj IV. stopnja izobrazbe trgovska smer
komunikativnost
samoiniciativnost
izpit B kategorije
lahko pripravnik
po možnosti moški

Poskusno delo traja 2 meseca. Delo je za določen čas z možnostjo podaljšanja.

Pisne ponudbe pošljite do
20.09.1998

VULKANIZERSTVO

IVAN MOLK s.p.

BOROVNICA

TEL.: 747-102

PRODAJA GUM: NA ZALOGI LETNE, ZIMSKE, TRAKTORSKE
IN OBNOVLJENE GUME RAZNIH PROIZVAJALCEV - PO UGODNIH CENAH - MONTAŽA BREZPLAČNA

ODPRTO OD 8. - 12.30

In OD 15. - 17. URE

SOBOTA OD 8. - 12. URE.

TERMOTOM

Borovnica

Ul. bratov Mivšek 24

Za poslovno enoto na Vrhniki razpisujemo delovno mesto

1. komercialista

od kandidata pričakujemo:

- srednješolsko izobrazbo, po možnosti gradbena smer
- tekoče poznavanje angleškega ali nemškega jezika
- znanje uporabe osebnega računalnika
- vozniško dovoljenje B kategorije

2. montažerja na terenu

- končano poklicno šolo
 - vozniško dovoljenje B kategorije
- Delovni mesti sta za nedoločen čas, s šestmesečnim poskusnim delom.

Pisne prijave z opisom opravljanja dosedanjih del in dokazila o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15. dneh od objave na naslov:

Termo Tom d.o.o.

PE Vrhnika

Prisojna Pot 11

1360 Vrhnika

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 15. dneh po končanem zbiranju prijav.

radio vrhnika

tel.: 061/757 262, tel/fax: 061/757 261

NOVO
KAJ?

TRGOVINA S TEHNIČNIM BLAGOM

(razni vijaki, vodila, pregibne sponke, nosilci, kotniki, ročaji, kljuke, ključavnice, silikonski kiti, orodje in še marsikaj)

NOVO
KJE?

GEMCAR d.o.o., Cankarjev trg

Vrhnika (poleg kemične čistilnice).

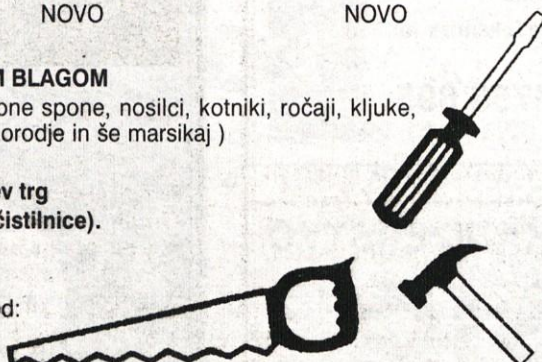
Tel.: 061 755-348

DELOVNI ČAS

Od ponedeljka do petka od:

9-12. in 15.-18. ure

sobota: 9.-12. ure

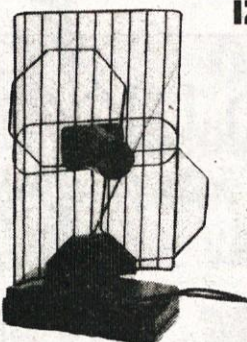

Iskra Antene d.o.o.

TRGOVINA Idrijska 42, Vrhnika

tel. 061/754-079, 755-625

TUDI V SEPTEMBRU SMO VAM PRIPRAVILI PESTRO PONUDBO IZ NAŠEGA PRODAJNEGA PROGRAMA

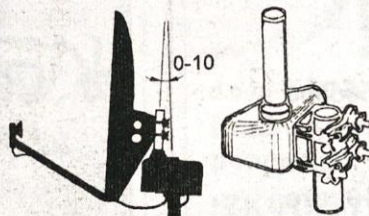

G-2235-03

SOBNA ANTENA OLYMPIK

G-2235-03

Cena s p.d. 3.868,80 SIT

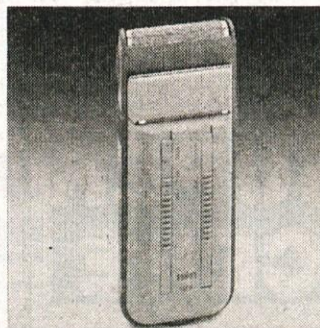
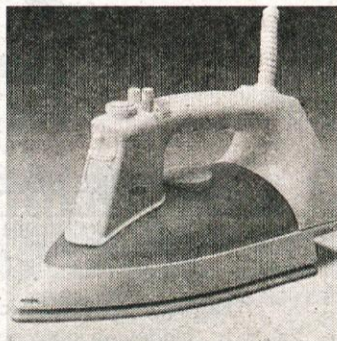

SATELITSKI ROTOR UNI ZA
DOGRADITEV ŽE OBSTOJEČIH
SAT. KOMPLETOV-enostavno

SATELITSKI KOMPLETI
ANALOGNI 23.900,00 SIT
DIGITALNI 139.000,00 SIT
Cena s p.d. brez montaže

-NOVO-NOVO-NOVO-NOVO-NOVO-NOVO-NOVO-NOVO-
Z aparati Braun je življenje preprostejše in udobnejše skozi ves dan

Novo: Braun palični mešalnik
MR 430 CA

V boju proti prahu s sesalniki

Corona

POPUST OB
TAKOJŠNJEM PLAČILU

MOŽNOST NAKUPA NA
OBROKE

KAKOVOST
GARANCIJA

DO 6 OBROKOV (ČEKI)

Manjši znesek čeka pri nakupu na obroke je 5.000,00 SIT

SVETOVANJE, MONTAŽA, GARANCIJA, SERVIS

CITROËN
MERLAK

25 let

SALON

PRODAJA VOZIL
POSREDOVANJE PRI PRODAJI
VOZILA NA ZALOGI

AVTO

MEHANIKA
KLEPARSTVO
LIČARSTVO

Drenov Grič 99, pri Vrhniki; tel.: 753-807, 751-007

NOVA Xantia II, Xsara - varnost

(oprema X - 2x AIRBAG, oprema SX - 4x AIRBAG)

Za vse kupce novih vozil darilo: radio in dodatna oprema

SERVIS MERLAK, Vrhnika, 061/751-007

Avto, ki vam zleze pod kožo

NOVI - UGODNEJŠI

kreditni pogoji v mesecu septembru

SAXO TOM + 3 %

XSARA TOM + 2,5 %

XANTIA TOM + 0 %

POKLIČITE IN SE PREPRIČAJTE!

V SPOMIN JOŽETU DRENIKU

Osemnajstega avgusta je v Istri, kjer je z družino preživel dopustniške dni, nepričakovano preminil Jože Drenik. K zadnjemu počitku smo ga pospremili na Vrhniki. Jože Drenik je bil rojen pred 48 leti v delavski družini v Cerknici. Po končani osnovni šoli se je izsolal in izučil za avtomehnika. Kot poklicni šofer je služboval v različnih podjetjih, zadnjih 12 let pa je bil skrbnik avtoparka na Institutu Jožefa Stefana. Družino in dom si je ustvaril na Vrhniki, ki jo je sprejel za svoj kraj in bil v tem okolju vsekozi dejaven, predvsem na kulturnem in tudi političnem področju. Sodeloval je v več pevskih zborih, bil med ustanovitelji Kulturnega društva Raskovec in danes uveljavljenega Okteta Raskovec. Prav posebno pa ga je pritegovala likovna umetnost. Veliko je prijateljeval s slikarji, o čemer pričaja

“Memento mori!”

“Dolgost življenja našega je kratka”, je zapisal Prešeren. Smrt je neizprosna in večkrat se zgodi, da ostanemo nemi od bolečine, če se to zgodi našim najdražjim ali prijateljem. Zelo pa me prizadene, če se ob takih priložnostih dogajajo stvari, ki bi se ne smele. Pred kratkim smo se poslavljali od našega vaščana. Zelo veliko se nas je zbralo pri mrliški vežici na pokopališču. V sprevedu smo pospremili pokojnika v cerkev, kjer je duhovnik zanj daroval sv. mašo. Le-ta je imel lep nagovor in besede tolažbe za svoje, pesmi so ubrano prepevali, kar pa je zelo motilo, so bili ljudje, ki iz kakšnega koli razloga ne gredo v cerkev, in so bili zunaj cerkve veliko preglasni! Neki moj znanec mi je nekoč dejal, da naj tisti, ki ne gredo v cerkev, pač počakajo na pokopališču, da se spreved s pokojnikom vrne iz cerkve in se vsi skupaj poslovimo od njega! Bomo prihodnjič, ko bo smrt spet posegla med nas, bolj kulturni? Starejši ljudje pravijo, da vsem ob pogrebu zvoni. “Danes meni, jutri tebi!” “Al’ dneva ne pove nobena prat’ka!”

M.R. Log

PREJELI SMO:
V nesreči nisi sam

Dve leti sta minili, odkar se je začela kalvarija za družino Otrin iz Verda. Hči Mojca z družino in sin Bojan so se 6.7.1996 vračali z dopusta. Med potjo pa se je zgodila prometna nesreča. Usoda jim je vzela vnukinjo Ano in zeta Jožeta. Mojca in Bojan pa sta prežvela. Zgodilo se je na Primorskem, prepeljali so jih v bolnišnico Šempeter, kjer je Bojan ostal do konca julija letos. Ostal je težak invalid. Koliko solza je preteklo ob njegovi postelji, najbolj vedo starši in prijatelji, ki smo ga obiskovali. Vse skupinske obiske nam je omogočilo Društvo invalidov Vrhnika. Prosim, da kombi in Seljakova Mojca

nam je vedno uredila prevoz. Vedno nas je v Šempeter vozil prijatelj in tovariš, ki v srcu nosi veliko bogastvo in živi za invalide. To je Janez Petrič. Sedaj je Bojan na Vrhniki v Domu upokoencev. Velika zasluga, da so ga sprejeli pa velja našemu županu Vinku Tomšiču, Društvu invalidov Vrhnika, Centru za socialno delo, pa tudi upravi Doma upokoencev. Ker pa nihče ne ve, kdaj bo potreboval soseda, prijatelja, znanca, obiščite Bojana, pa tudi druge stanovalce Doma, saj so naši, kajti “nesreča nikoli ne počiva”.

B.Ž.

POGREBNE STORITVE

- naročila na domu
- prevozi
- prevozi za upepelitev
- postavitve mrliškega odra
- pogrebna oprema
- urejanje umrlih
- izkop jam
- pevci, glasba
- venci, cvetje, sveče
- urejanje grobov
- urejanje dokumentacije
- prevozi v pogrebnem spremstvu

ANTON VRHOVEC, Drenov Grič 128
Tel.: 061/751-437, mobilni 0609 637 617

Gospod
je moja luč
in moja rešitev.
(Psalm 27)

Mnogo prezgodaj je nepričakovano za vedno odšel od nas naš mož in ati

Jože Kržič

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam stali ob strani in nudili nesebično pomoč v tem težkem trenutku. Iskrena hvala za vsa izražena sožalja, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Bog povrni gospodu Petru Šetinu in pevcem za pogrebni obred. Hvala prostovoljnemu gasilskemu društvu Rakitna in lovski družini Rakitna za izrečene besede ob slovesu. Še posebej iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki ste ga v letih po poškodbi razveseljevali z obiski, mu bogatili življenje, nam vsem skupaj pa nudili vsestransko pomoč in podporo.

Žalujoče Nežka, Mateja in Sabina
Rakitna, 19. avgust 1998

Ob prezgodnji smrti našega

Marka Tihla

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, borovniškim čebelarjem, sodelavcem iz Železniške tiskarne v Ljubljani in Banke Slovenije, učencem 7. B razreda in učiteljem OŠ Borovnica, g. župniku, pevcem, trobentaču, otroškemu pevskemu zborčku, PGD Borovnica in pogrebni službi Pieta za lepo slovo od našega očeta.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 83. letu starosti nas je zapustil naš dragi

Ciril Prebil
po domače
Jankučov Ciril

iz Gmajne - Notranje Gorice.

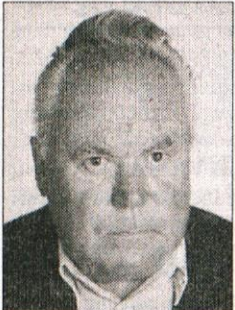
Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in krajanom za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in prispevke za cerkev, ter vsem, ki ste se poslovili od njega in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Lepa hvala gospodu župniku za opravljen cerkveni obred in pevcem za tako lepo zapete pesmi. Zahvaljujemo pa se tudi Ivanu Novaku iz Vnanjih Goric, ki je pokojnika ganljivo pospremil na njegovo zadnjo pot. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njegovi
Notranje Gorice, junij 1998

Tržaška 3, Vrhnika, tel.: 061/752-714

Pričakujemo vas!

Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je tišina,
ki močno boli.

ZAHVALA

V 65. letu nas je mnogo prezgodaj zapustil naš dobi mož, oče, deda in brat

Franc Adamčič
(Anko)

Zahvaljujemo se sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem, osebju Nevrološke klinike in vsem znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Hvala za vsa izrečena in napisana sožalja, za darovane sveče in cvetje ter za spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo g. župniku Antonu Golobu za opravljeno pogrebno svečanost ter pevcem in Pogrebni službi Vrhovec.

Žena Marinka, otroka Marko in Niki z družinama
Dobrova, avgust 1998

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega očeta, starega očeta in strica

Bogomira
Peljhana

z Dobrove pri Ljubljani

se zahvaljujemo Marijinim sestram na Dobrovi, posebno sestri Gizeli, vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in sosedom, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo Lovski družini Brezovica, gospodoma čudnu in Zadnikarju za poslovljni govor, gospodu župniku Antonu Golobu, pevcem in Pogrebni službi Vrhovec. Hvala za ustna in pisna sožalja, podarjene sveče in cvetje.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob prerani in boleči izgubi moža, atija in dedija

Hilarija Jožeta
TOMINCA

Šentjošt 14, nad Horjulom

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala sosedom, ki so nam ves čas stali ob strani in nam v najtežjih trenutkih nesebično pomagali. Zahvaljujemo se g. ž. Jožetu Matetu in g. ž. Jožetu Tomincu za lep pogreb, pevcem ter GD Šentjošt in drugim gasilcem ter Janezu Droftini za poslovljni govor. Vsem še enkrat hvala!

Žalujoči: žena Zlata, Matjaž in Mateja z družinama

Nič več se požvižgavanje
ne sliši okrog hiše,
zaman te žalostno srce
in oko išče.

ZAHVALA

Ob nenadni boleči izgubi dragega

Franca Kržiča
po domače Marinovega

hvala vsem sorodnikom, številnim prijateljem, sosedom Kocjanovim in drugim za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče. Iskrena hvala pevcem za zelo lepo zapete pesmi, gospodu župniku, pogrebem, pogrebni službi PIETA in vsem, ki ste ga imeli radi in ste ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti. Hvala vsem!

Žena Vlasta in vsi njegovi
Pako, avgust 1998

*Povejte zdaj vsem mojim dragim,
da nisem odšel, kakor padajo listi,
povejte vsem mojim dragim,
da nisem zaprl za sabo vseh vrat.
Še zmeraj sem z vami,
še zmeraj vas ljubim,
nekoč bomo skupaj - kakor takrat.*

ZAHVALA

Ob tvojem nenadnem odhodu v večni
mir in počitek, naš ljubi mož in oči
Anton Šebenik - Zvone
univerzitetni profesor

bi se radi še enkrat zahvalili vsem, ki so te v tako velikem številu pospremili na tej žalostni poti. Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sodelavcem, sosedom in študentom za ustne in pisne izraze sožalja. Lepa hvala vsem za darovano cvetje, svečke in denarna sredstva, nakazana za izgradnjo Pediatrične klinike. Posebej se zahvaljujemo za občutene poslovilne besede dekanu Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo prof. dr. Valentinu Koloiniju, županu občine Brezovica gospodu Dragu Stanovniku in direktorju Kemijskega inštituta prof. dr. Stanetu Pejovniku ter gospodu župniku za poslovilni obred. Hvala vsem prijateljem gasilcem in pogrebni službi Picta. Bolečina slovesa je zaradi bližine čustvujočih soljudi mnogo manj občutena.

Žena Marija s sinovima Gregorjem in Gorazdom
Brezovica, julij 1998

Sporočamo, da nam je v 90. letu starosti
umrl, oče, ded in praded

JOŽE SUHADOLNIK

kovaški mojster iz Preserja
Pokopali smo ga 22. avgusta 1998
v Preserju

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga v velikem številu spremili k večnemu počitku. Zahvaljujemo se duhovnikom g. Lojzetu Kočarju in g. Vinku Malovrhu za opravljen cerkveni obred. Prav tako smo hvaležni gasilcem za častno stražo in spremstvo, pevcem iz Kranja za občuteno zapete pesmi in govorniku Janku Cerku za poslovilne besede. Posebno zahvalo pa izrekamo gospe Anici Hlupič iz Preserja in osebju Doma starejših občanov Bokalci, ki so pokojnika nesebično negovali v zadnjih mesecih življenja.

Žalujoci: otroci z družinami in snaha z družino

ZAHVALA

Ob smrti naše drage žene, mame in
babice

Julijane Seliškar roj. Modic

iz Vnanjih Goric

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in krajanom, ki ste jo spremili na zadnji poti, ji poklonili cvetje in sveče ter za izrečena in pisna sožalja. Hvala dr. Ksenji Jeras in med. sestri Tatjani Alič ter osebju bolnišnice dr. Petra Držaja za nego ob njeni bolezni. Hvala župniku g. Janezu Komparetu, duhovniku g. Boštjanu Modicu, duhovniku g. Ivu Jurkoviču za lepo opravljen cerkveni obred. Hvala pevcem, pogrebem in Pogrebni službi g. Antona Vrhovca. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni
Vnanje Gorice, Ljubljana, Ribnica

*Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno.
A kar ni njeno, nam ne more vzeti.
In to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.*
(S. Makarovič)

ZAHVALA

Ob slovesu naše ljube mame, babice in
prababice.

FRANCKE ROŽMANEC

iz Horjula

Spoštovanim sorodnikom ter cenjenim sosedom in medicinskemu osebju Zdravstvenega doma v Horjulu in Onkološkega inštituta v Ljubljani - se iskreno zahvaljujemo za pomoč v mamini bolezni. Tako se vsem omenjenim, pa tudi prijateljem, sodelavcem in znancem zahvaljujemo za izrečena ustna in pisna sožalja, za darovano cvetje in sveče ob njeni smrti. Hvala gospodu župniku in pevcem za opravljen pogrebno mašo in neponovljiv trenutek slovesa, hvala gospodu Vrhovcu za brežhibno opravljen pogreb. Stehernemu, ki je naši dragi mami in nam namenil v težkih trenutkih dobro misel ali se kakorkoli poklonil njenemu spominu - hvala. Dajmo ji pokoja, kjer počiva in mesto v srcih, saj poznamo priliko o posejanem semenu, ki umre, da obrodi stoteren sad.

Vsi njeni
Horjul, avgust 1998

ZAHVALA

V 89. letu starosti se je od nas poslovila
naša draga

Frančiška Petkovšek

z Vrhnik, Sivkina ulica 19

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti. Še posebno se zahvaljujemo osebju Doma upokoencev Vrhnik za skrbno nego. Hvala tudi gospodu kaplanu za opravljen obred, pogrebem, pevcem in Pogrebni službi Vrhovec.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob izgubi naše mame, sestre,
babice, prababice in tete

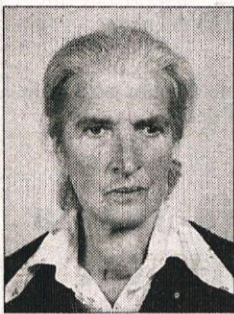
Marije Mici Novak roj. Zorc

z Loga pri Brezovici

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v dneh njene bolezni in dnevu slovesa kakor koli stali ob strani.

Vsem iskrena hvala.

Vsi njeni

*V življenju nimamo ničesar,
kar bi bilo naša last.
Vse nam je samo dano
za določen čas, tudi ljudje,
ki jih imamo radi.*

ZAHVALA

Ob izgubi naše mame, stare mame in
prababice

Jožefe Keršmanc

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem za izrečena sožalja, darovane sveče, za darovane maše ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo gospodu župniku g. Nadrahu, g. Vilfanu, g. Godcu in g. Goljubi za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tudi doktorici Peršičevi za njeno dolgoletno zdravljenje, Pogrebni službi Vrhovec in pevskega zboru Raskovec za ganljivo zapete pesmi.

Vsem iskrena hvala!
Bevke, 16. julij 1998

*Zaprl trudne ste oči,
spočili žuljave dlani,
v večni dom po-plačilo
za vedno ste odšli.*

ZAHVALA

Tiho in mirno, kot je živel, se je po
dopolnjenem 88. letu starosti poslovil od
nas naš dobri in skrbni ata, tast in stari ata

Ignacij Šuštaršič

iz Kamnika pod Krimom

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za vsa ustna in pisna sožalja ter darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala g. Kočarju in g. Malovrhu za lep cerkveni obred, pevcem za lepo zapete pesmi. Zahvala velja tudi Gasilskemu društvu Kamnik pod Krimom in drugim gasilcem. Hvaležni smo vsem, ki ste našemu skrbnemu atu v življenju naklonili spoštovanje in ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

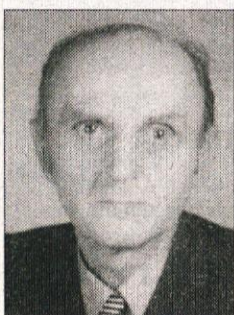
ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža, očeta,
starega očeta, praočeta, tasta, brata in
strica

Jakoba Ogrina

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in podarjene sveče. Posebna zahvala Pekarni Vrhnik, d.o.o. za vso nudeno pomoč, hvala tudi Mercator Trgovini Ljubljana, IUUV d.d. in Društvu upokoencev. Hvala gospodu župniku za opravljen cerkveni obred in vsa zahvala pogrebem, pevcem, trobentačem in Pogrebni službi Vrhovec. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi
Vrhnik, avgust 1998

ZAHVALA

V 75. letu starosti nas je po dolgi
bolezni zapustil

Ivan Vehar

z Vrhnik, Mrakova 1

Iskreno se zahvaljujemo vsem bivšim sodelavcem, sosedom in prijateljem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo pa se tudi osebju Doma počitka na Vrhnik in dr. Heleni Rožmanc - Drašler za vso nego in pomoč. Še posebna zahvala pa velja gospe Ančki Petkovšek ter gospodu kaplanu, Oktetu Raskovec in Pogrebni službi Vrhovec za opravljen pogrebni obred.

Urban Žirovnik in sosede

ZAHVALA

V 64. letu nas je zapustil naš dragi
mož, oče in dedek

Franc Jereb

z Vrhnik

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste na kakršen koli način pomagali v času njegove bolezni in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Še posebna zahvala pa velja gospe Stanki in dobrim sosedom. Zahvaljujemo se tudi dr. Mariji Popit - Stanovnik za skrbno pomoč ter gospodu dekanu, gospodu Miru Šlibarju in trobentaču za lepo opravljen pogrebni obred.

Njegovi: žena Kristina, hčerka Danica z družino

Vrhnik, julij 1998

*Smrt se izlila v blede obličje,
pogled je zaplaval v neznani pokoj,
ni več trpljenja in ne bolečine,
življenje je trudno končalo svoj boj.*

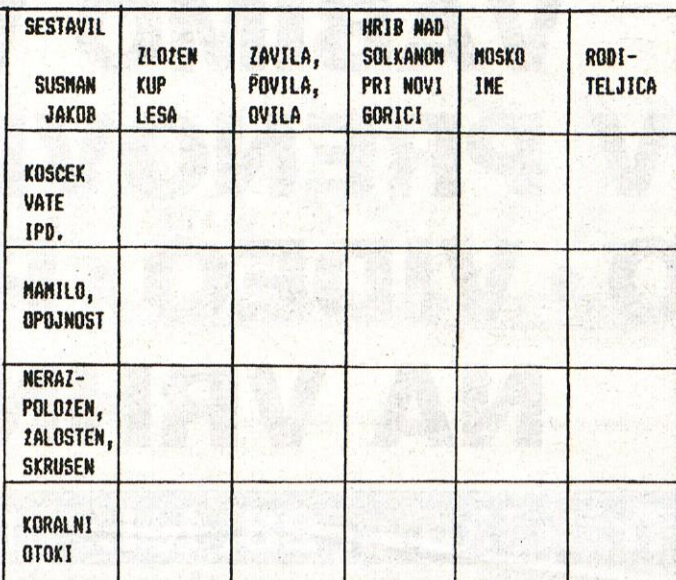
ZAHVALA

ob smrti dragega moža, očeta in dedka

Pavleta DOBROVOLJCA

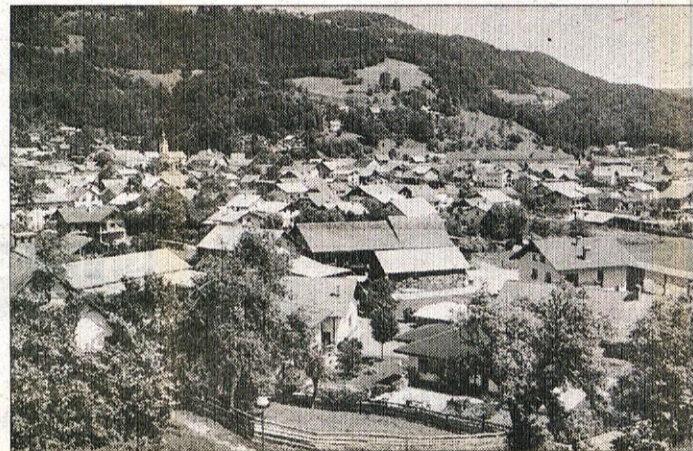
se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena osebna in pisna sožalja, cvetje in sveče. Zahvala dr. Primožu Rušu in dr. Heleni Drašler Rožmanc. Posebna zahvala DRUŠTVU INVALIDOV VRHNIKA za organizacijo pogrebnih svečanosti, njihovega Pevskega zboru in predsedniku g. Janezu Petriču za poslovilne besede. Nadalje se zahvaljujemo Občinskemu odboru ZB Vrhnik, Gasilskemu društvu Vrhnik in Občinskemu odboru RK Vrhnik ter vsem praporščakom, Pogrebni službi Vrhovec in vsem, ki ste pokojnega v tako velikem številu pospremili k zadnjemu počitku. Se enkrat iskrena hvala vsem.

Žalujoci: vsi njegovi
Vrhnik, 19.8.1998

S. S.

S.S.

Na fotografiji: Ena izmed razglednic Horjula

Oglasi: 1 cm v stolpcu za ekonomske oglase po 650 SIT, na prvi in zadnji strani dvojna cena.. Oglasi za kulturno-zabavne in športne prireditve z vstopnino po 400 SIT za cm v stolpcu. Zahvale so po enotni ceni 10.000 SIT. Mali oglasi so brezplačni. Oglase lahko naročite pri sodelavcu Našega časopisa, pomagali vam jih bodo tudi oblikovalci. Nenaročenih rokov pisov in fotografij ne vračamo. Pridržujemo si pravico do jezikovnih popravkov propagandnih sporočil. Po mnenju pristojnega organa je Naš časopis informativni proizvod, za katerega se plačuje 5-odstotni davek od prometa proizvodov. Računalniški prelom in filmi: Dolenjski list Novo mesto, d.o.o. Tisk: Delo, TČR, d.d., Ljubljana

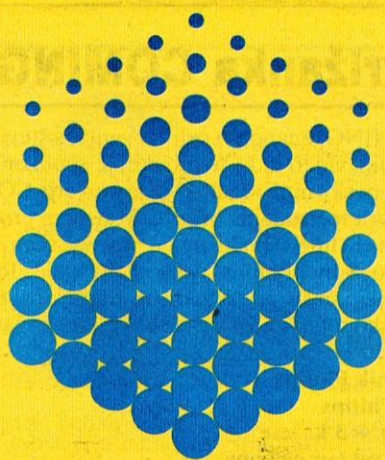
NAŠ ČASOPIS 39[illegible]

"Ples je mešanica umetnosti in športa"

"Štirikrat na teden imam individu-
alne ure z našimi in tujimi trenerji.

"Na Dunaju, na tekmovanju Austria Open, sem v svoji kategoriji dosegel tretje mesto. Konkurenca je tu dostikrat še večja kot na svetovnem

Pogovarjal se je Miha Černetič

VABIMO VAS V PRENOVLJENI AUDIO • VIDEO • PC CENTER NA VRHNIKI

**COMING
VRHNIKA**

Tržaška c. 28, tel.: 061 752-392

COMING d.o.o., Družba za trgovino, Tržaška cesta 28, 1360 Vrhnika

Panasonic Technics PHILIPS GRUNDIG SONY aiwa BOSE Jamo KENWOOD IBM®

PHILIPS EKRAAN 55 cm

21-PT 135

UGODNO!

- 70 programskih mest za prednastavitve TV kanalov
- Izpis funkcij na ekranu
- SCART priključek

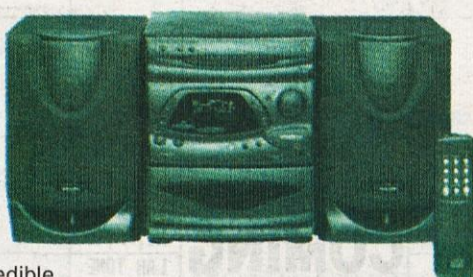

SIT 49.900
ALI 10 X 5.424

PHILIPS GLASBENI STOLP

FW 335

- 2 x 30 W
- CD z Incredible Surround Sound funkcijo
- Dvojni kazetofon
- Digitalni tuner z RDS-om

SIT 39.990
ALI 8 X 5.325

PHILIPS BREZVRVIČNI TELEFON ALORIS

- LCD prikazovalnik z 12 mestnimi števkami in 4 grafičnimi ikonami
- Do 4 ure pogovora
- Do 40 ur stanja pripravljenosti
- Domet do 300 m

SIT 27.900 ALI 5 X 5.762

PHILIPS PARNI LIKALNIK

HI 530

- Posebna likalna plošev excel
- Moč 1600 W za hitreše likanje
- Regulacija jakosti pare do 20 g/min - 6 stopenj
- Sunkovit izpusitve pare z jakostjo do 60 g/min
- Temperaturni regulator za natančno nastavitve temperature
- Možnost likanja s paro tudi v napačnem položaju likalnika
- Sistem preprečevanja kapljanja
- Protipnečeni sistem (anticalc formula)
- Samočistilni sistem

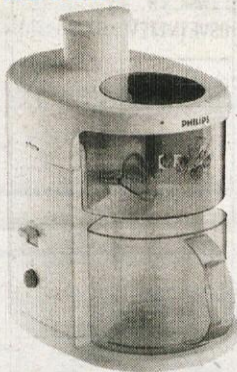

SIT 13.500 ALI 2 X 6.750

PHILIPS SOKOVNIK

HR 2823

- Moč 230 W
- Prostornina posode 750 ml (650 ml soka)
- Posebno cedilo za lažje čiščenje
- Varnostni mehanizem

SIT 12.500
ALI 2 X 6.250

PHILIPS SESALEC

HR 8735

- Nov motor z močjo 1400 W
- Sesalna moč 350 W
- Prosto vrtljiv priključek sesalne cevi (3600)
- 8,5 m dolga priključna vrstica s samodejnim navijanjem
- 5-filterski sistem

SIT 19.990
ALI 3 X 6.663

MOTOROLA PRENOSNI GSM TELEFON

d 160

- Telefonski imenik
- Hitri pristop
- 11 različnih klicnih signalov
- Hitra zamenjava
- Prikaz stroškov
- Do 130 ur v stalni pripravljenosti
- Do 300 minut pogovornega časa

OPCIJA:
• Komplet za vgradnjo v vozilo

SIT 32.990 + P.D. ali 8 x 5.271

V mesecu septembru 5% dodatni popust pri nakupu malih gospodinskih aparatov

PHILIPS VIDEOREKORDER

VR 285

- 2 glavi
- SCART priključek
- Hyperband kanali

SIMBOLNA SLIKA

SIT 39.990 ALI 8 X 5.325

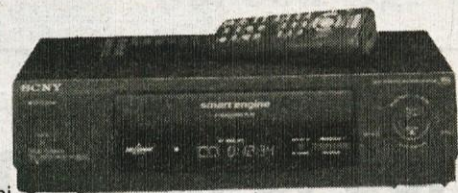
**ŠE VEČJA IZBIRA
TV, VIDEO, HI-FI NAPRAV
BOGATA RAČUNALNIŠKA PONUDBA
MALI GOSPODINSKI APARATI
TELEFONI**

SONY

VIDEOREKORDER

SLV-E480EE

- Super TriLogic kontrola slike
- Smart engine
- Avtomatska nastavitve
- Večjezični napisi na zaslonu
- Programiranje na zaslonu

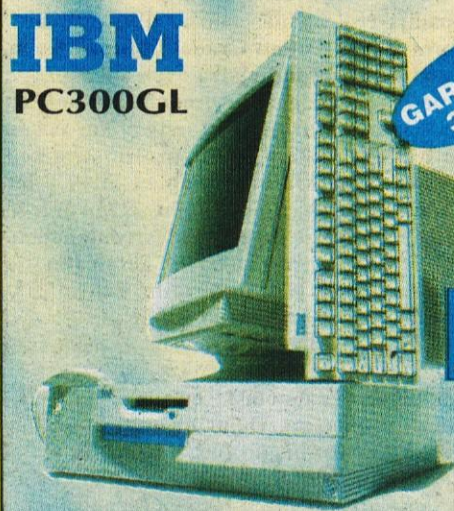

SIT 55.990 ALI 10 X 6.086

PC kotiček

Računalnik

**IBM
PC300GL**

**GARANCIJA
3 LETA**

CPU	PENTIUM 233 MHz MMX
Spomin	32 MB
HDD	2,5 GB
FDD	1,44 MB
VGA	CIRRUS LOGIC 2MB
CD ROM	24 X
Ohišje	Desktop
Zvočna kartica	16 bit
Operac. sistem	WINDOWS 95
Zvočniki	70 W
- Miška, Tipkovnica, Programski paket Lotus smart svite

143.900 SIT
ali 10 x 15.641 SIT

MONITORJI

PHILIPS 105 S 15"	35.924,00 SIT
PHILIPS 105 Brilliance 15"	57.900,00 SIT
IBM 652 15"	55.900,00 SIT
IBM 674 17"	112.900,00 SIT

Kolo sreče

- 1 x 30% popust
- 3 x 10% popust
- 5 x 5% popust
- 5 x Tranzistor Grundig KPR-15
- 3 x kapa COMING
- 7 x audio kasete
- 6 x video kasete
- 10 x brezplačna kava

PRAVICO DO ENEGA VRTENJA KOLESA SREČE IMA VSAK OBISKOVALEC PRED VSAKOKRATNIM PLAČILOM IZBRANEGA BLAGA.

PO ZADETKU, SE NAGRADA NA KOLESU SREČE POJAVI ZOPET NASLEDNJI DELOVNI DAN. POPUST SE TAKOJ ODŠTEJE OD ZNESKA IZBRANEGA BLAGA, NAGRADA TAKOJ IZROČI. VSAK OBISKOVALEC MORA KOLO SREČE ZAVRTETI TAKO MOČNO, DA SE TA NAJMANJ 1x ZAVRTI OKOLI OSI (ZA 360°).

PREIZKUSITE SREČO DO 16.09.1998.

**GARANCIJA
DVE LETI**

**MOŽNOST
NAKUPA
NA OBROKE**

**POPUST OB
TAKOJŠNJEM
PLAČILU**

**BREZPLAČNA
DOSTAVA IN
NASTAVITEV
DO 20 KM**

**do 10
OBROKOV**

**IMETNIKI COMING KARTICE
IMAJO DODATNI 5% POPUST**

POMOTE IN TISKARSKÉ NAPAKE NISO IZKLJUČENE. PONUDBA VELJA DO RAZPRODAJE ZALOG. NAJNÍŽJI ZNESEK ČEKA PRI NAKUPU NA OBROKE JE 5.000 SIT